

ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς πρὸς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον τρίτης ἐπιστολῆς τῆ μεγάλης βασιλεῖς δέκνυται κατὰ ἐξέτασιν τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων ἰσοστάσιος ὁ Ἀλεξανδρέας, πᾶσι τοῖς Δυτικαῖς Ἐπισκόποις ἐν οἷς καὶ ὁ Ρώμης.

Ὁ ὑμῶν εἰς ἐπίσκεψιν τῆς κατὰ Ἀντιόχειαν Ἐκκλησίας προσκαλεῖται ὁ Βασίλειος τὸν Ἀθανάσιον, ἀλλὰ καὶ εἰς διόρθωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Καππαδοκίας, ὅθεν ἐπιστολῇ τρίτῃ αὐτὸν λέγει αὐτῷ, ὅσον τῶν Ἐκκλησιῶν τὰ ἀρρώγηματα ἐπὶ τῷ μείζονι πάσῃ, πᾶσι πᾶσι ἐπὶ τὴν σὴν ἐπιστροφόμεθα πλειότητι, μίαν ἑαυτοῖς ὑπολείπεσθαι τῶν δεινῶν ὡραμυθίαν τὴν σὴν πρὸς αὐτὸν πεπισκότους. ἀλλὰ παπῖς, ὁ Βασίλειος ἔγραψε τῷ Ἀθανασίῳ, ὅτι μίαν ἐπέγνω ὁδὸν βοηθείας, τὴν τῶν Δυτικῶν Ἐπι-

σκόπων σύμπνοια. τῷ αὐτῷ γράφει, ὅτι πᾶσι οἱ Καππαδοκίαις πεπισκότους μίαν ἑαυτοῖς ὑπολείπεσθαι τῶν δεινῶν ὡραμυθίαν τὴν τῷ Ἀθανασίῳ πρὸς αὐτὸν, τὸ δὲ μίαν ὁδὸν βοηθείας, τῷ μίαν ὑπολείπεσθαι ὡραμυθίαν ἐν καὶ τῷ αὐτῷ ἐπὶ. ἐκείνῳ εἰς τὸν Πάπαν καὶ τὰς Δυτικὰς Ἐπισκόπους, τὰ ἐπὶ μόνον τὸν Ἀλεξανδρέας. ἰδὲ περὶ τὰ μάταια σοφί, πῶς ἰσοστάσιος ὁ Ἀλεξανδρέας πᾶσι τοῖς Δυτικαῖς Ἐπισκόποις, ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ.

Ὅτι ἐκ τῆς πέμπτῃς πρὸς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ἐπιστολῆς τῆ μεγάλης βασιλεῖς δέκνυται μέγα τὸ Ἀξίωμα τῷ Ἀθανασίῳ, καὶ ἴσον τῷ Ἀξίωμῳ πάντων τῶν Δυτικῶν Ἐπισκόπων.

Ὁ Βασίλειος τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ ἐπιστολῇ πέμπτῃ μετὰ τὰ πολλὰ λέγει, ἐπεὶ ἔν ὧρμηται νῦν γνησίως πᾶν τὸ περὶ ἡμᾶς ὑμῶν κατὰ τὴν πίσιν εἰς τὴν πρὸς ὁμοδόξους κοινωσίαν καὶ ὁμοῖον, διαρρήκτες ἡλθοῦν εἰς τὴν παράκλησιν σε τῆς ἀνεγκυρίας, ἐπιστάλαι πᾶσιν ἡμῖν, ἐπιστολὴν μίαν, παραμένειν ἔχουσαν

τῶν περὶ τῶν, ἔτω γὰρ βέλονται ὡς ὁ ὑπάρχων τὴν ἀρχὴν αὐταῖς τῶν κοινωτικῶν διαλέξεων. ἰδὲ παπῖς καὶ τὰ ἐξῆς τῆς ἐπιστολῆς, ἵνα γνῶς ὅτι μέγα τὸ Ἀξίωμα τῷ Ἀθανασίῳ, καὶ ἴσον τῷ πάντων τῶν Δυτικῶν Ἐπισκόπων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ.

Περὶ ὑπολογίας πρὸς τὸ τέταρτον ἐπιχέριμα τῶν παπῖν.

Πρὸς δὲ τὸ τέταρτον ῥητέον, ὅτι ῥηταὶ ἀνωτέω, μεγάλῃ συνοφαντίᾳ εἶναι τὰ παρὰ τῶν παπῖν καὶ ἀνιδεῶν, ἐπεὶ ὁ Βασίλειος τοῖς Δυτικοῖς Ἐπισκόποις ἔπε τὰς λόγους, καὶ ἐπὶ Πάπας, οἱ δὲ παπῖς ἀντὶ τῆς, τὸ τῇ ὑμετέρᾳ Θεοσεβείᾳ χαριστὶ, μεταλλάξαντες τὰ ῥήματα, λέγουσιν, ὅτι τῇ σὴ Θεοσεβείᾳ ὑπὸ Κυρίᾳ δεινῶνται. τὰ δὲ ἐπαρέχει τῷ Πάπᾳ μοναρχίαν, ἀλλὰ αἰχμῶν καὶ ἀντιχειρισμῶν. ἀλλὰ καὶ τῇ Συνοδῷ τῶν Δυτικῶν τῷ γράφῳ, προσωπικόν ἐστι διὰ τὴν τότε ὁμοδοξίαν, ἥτοι ἐκείνοις τοῖς Ἐπισκόποις γράψαι τὸ συνοδικὸν καὶ πέμψαι αὐτὸ πρὸς τὰς Καππαδοκίας, ἐμὴν καὶ ἀπλῶς ἀρμοστέον πάσῃ Δυτικῇ Συνοδῷ τὸ διακρίναν τὸ κίβδηλον ἀπὸ τῆς γνησίης καὶ καθαρῆς, πρῶτον, ὅτι ὁ Πάπας Λιβέριος μετὰ τῆς Οὐσίας Κεδρέβης Ἐπισκόπου Δυτικῆς ἐδιέκριναν τὸ κίβδηλον τῆς καθαρῆς, ὅτι

λαὶ συνέμειξαν τὸ καθαρὸν μετὰ τῆς κίβδηλης, ὅτι 35 ἐν Σιρίῳ ὑπέγραψαν εἰς τὸν ἀρεανισμόν, ὁ δὲ Λιβέριος ἔγραψε καὶ αὐτὸς τὴν Ἀναπλὴν Ρεβαίων αὐτὸν, ἢ καὶ οἱ παπῖς τερατοῦνται λέγοντες, ὅτι ὁ Λιβέριος ἐβεβαίωσε τὸν ἀρεανισμόν ὡδακτικῶς, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐξῆς ἐν 40 τῷ ἔκτῳ βιβλίῳ κεφαλῇ δεκάτῃ πέμπτῃ Παραγράφῳ δεκάτῃ τρίτῃ. ἢ δαί; εἰ ἐν Ἀρμένιᾳ συνελθόντες τρεῖς τοῖς Ἐπισκόποις Δυτικοῖς ὅς ἐβεβαίωσαν συνοφανῶς τὸ Ἀόμοιον, καὶ κίβδηλῶς τὸ καθαρώτατον μετὰ τῆς κίβδηλοτάτης ἐτάραξαν τὴν 45 Οἰκουμενὴν; ἔτω καὶ ὁ σύμμοιος Λιβέριος Πάπας φίλῃς ἐβεβαίωσεν τὸν ἀρεανισμόν, ὡς καὶ ὁ μαρκελλος τὴν ἀδωλοατρείαν, καὶ ἄλλοι Πάπαι ἄλλως ἐμίγνυν τὸ καθαρὸν καὶ γνήσιον τῆς πίστεως μετὰ τῆς κίβδηλης, καὶ ἰδὲ βιβλίῳ ἐξῆς 50 τῆς κεφαλῆς τὸ ὕστατον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΙΓ'.

Ὅτι καὶ ὑπὸ τῆς μεγάλης Βασιλέως οἱ Πάπας ῥώμης τὸ κίβδηλον τῆς καθαρῆς ἐμίγνυντο, καὶ ὅτι ἡ Διόκρησις τῆς καθαρῆς ὑπὸ τῆς κίβδηλῃς ἰδίον τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν καὶ τῶν ἀγίων πατέρων.

5

Ὅμως ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Βασιλέως ἐμίγνυντο οἱ Δυτικοὶ καὶ ὁ κορυφαῖος αὐτῶν Πάπας τὸ κίβδηλον μετὰ τῆς καθαρῆς καὶ γνησίης, ὡς ὁ αὐτὸς Βασίλειος μαρτυρεῖ, ἀπὸν ὄντοισι αὐατί-
 10 ρω ὑπεθέσιν αὐτῆς ῥητοῖς, ὅτι πλὴν μαρκέλλω ἀσέβειαν ἐβεβαίαν. καὶ αὐτοῖς τοῖς Δυτικοῖς γραφῶν, λέγει περὶ Παυλίνα, ὃν ἐκείνοι σωί-
 15 ζων καὶ ἐβεβαίαν ὄντῃ. Ἀντιοχίαν κατὰ τῆς ἑξάρχης τῆς δούτερας Συνοδῆς Θεοφώρας με-
 15 λετίαν. λέγει λοιπὸν ὁ Βασίλειος τοῖς Δυτικοῖς, ὁ μὲντοι Παυλίνας ἐμὲν κατὰ τὴν χρευσίναν ἐπιλήψιμον ἔχει, αὐτοὶ αὖ ἐποίετε, ἡμᾶς δὲ λυπεῖ τοῖς μαρκέλλω πεποιθῶς δόγμασι, καὶ τὰς ἀκολουθώντας αὐτῶν ἀδιακρίτως εἰς κοινωνί-
 20 αν αὐτῆς παρέμειψεν. τίς δὲ ἦν ἡ μαρκέλλω Αἰρεσις λέγει ὁ αὐτὸς, ὡς ἐκ αὐτῆς ἀμάρτοι Χριστιανισμῶ μὴ παντελῶς ἀλλοτριῶν ἀποφαινων τὴν

Αἰρεσιν, ἰσθαῖσμον δὲ παρὰ Φαρισαίου αὐτῶν πρὸς κορυφαίαν. εὐ δὲ πρὸς τοῖς ὅτι ὁ Λιβέριος καὶ ἡ ὄν Σικελία Συνοδος ἀπατηθούσης ὑπὸ τῶν μακεδονιανῶν, σωμαίεζαν τὸ κίβδηλον μετὰ τῆς καθαρῆς καὶ γνησίης, ὡς τὸ Διόκρητιν τὸ κίβδηλον ὑπὸ τῆς καθαρῆς ἔματιον εἶναι ἰδίον τῇ κοινῇ ἰερω-
 25 σωμῇ, ἥτοι ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς, αἱ ἡνιες καὶ τῶν Δυτικῶν Συνοδῶν καὶ τῆς κορυφαίας αὐτῶν Πάπας ἐξετάζουσι, κρίνουσι καὶ ἀνακρίνουσι τὰς ὑπὸς αὐτῶν, καὶ τὰς συνοδικὰς ἀποφάσεις, καὶ ἰδὲ τὰς τόπας ὅντῃ τρίτῃ, τετάρτῃ, πέμπτῃ, ἑκτῇ καὶ ἐβδόμῃ ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς. ἀλλὰ δὴ καὶ ἱεροῖς τῶν ἀγίων πατέρων διακρίνας τὸ κίβδηλον ὑπὸ τῆς γνησίης καὶ καθαρῆς, καὶ ἰδὲ περὶ Βασιλέως, Ἀθανασίου καὶ Γρηγορίου καὶ ἄλλων πρὸς πρὸς φωνη-
 30 ἡκόν τῆς ὅν Καλικηθόνος Συνοδῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΙΖ'.

25

Περὶ ὑπολογίας πρὸς τὸ πέμπτον ὑπὸ χάρημα τῶν παπιστῶν.

Πρὸς δὲ τὸ πέμπτον ῥητέον, ὅτι ἐξ ῥέειθι τὸ ἱγ-
 30 κώμιον τῆς Πάπας, ἀλλὰ τοῖς Δυτικοῖς ἑπισκοποῖς, καὶ πρὸς κορυφαίαν, καὶ πρὸς κορυφαίαν. ἐγκώμια δὲ ἐξ ῥέειθι πρὸς τῆς Βασιλέως καὶ εἰς ἄλλας τινὰς, ἐξ ὧν ἔδον ἐξ ῥέειθι τῆς Πάπας, καὶ ἰδὲ βιβλίον δεκάτη

μέρας δούτερας κεφάλαιον ἐβδομον, ἐμὲν ἀλλὰ καὶ πρὸς τῶν ἀγίων πατέρων καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν ἐξ ῥέειθι ἐγκώμια εἰς πολλὰς πατέρας, αἵτινα ἐδέ-
 35 ποτε ἐξ ῥέειθι τῆς ῥώμης, καὶ ἰδὲ τῆς δεκάτης βι-
 βλίον τὸν αὐτὸν τόπον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΙΗ'.

35

Περὶ ὑπολογίας πρὸς τὸ ἕκτον ὑπὸ χάρημα τῶν παπιστῶν.

Πρὸς δὲ τὸ ἕκτον ῥητέον, ὅτι δέδοται τὸ κίβδηλον
 40 Διόκρητιν ὑπὸ τῆς καθαρῆς τῇ κοινότητι τῆς ἱε-
 ρωσωμῆς ὡς ἔρηται μάλλον τῆς Πάπας, καὶ ἰδὲ τὰς τόπας τῶν Συνοδῶν βιβλίον δεκάτη μέρα τρίτῃ. ὁ-
 τούτου δὲ δέκνυται ὅτι ὁ Πάπας τῆς ῥώμης ἄγιος ὢν, εἰς ἐπὶ τῶν πατέρων ὡς φαίνεται ὅτι ταῖς

μαρτυρίαις, δι' ὧν αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνοδοὶ ἐβεβαίω-
 45 σαν τὰ συμπεράσματα αὐτῶν, μὴ ὧν δὲ ἄγιος, ἐλάττω ἐπὶ τῶν ἀγίων, Αἰρετικὸς δὲ ὢν, ὡς ἂν ἑπίσκοπος εἴην, ὥστε Χριστιανὸς, ἀλλὰ μέλος σέση-
 50 πὸς καὶ ἀποκεκομμένον τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἰδὲ βιβλίον εἰάτη κεφάλαιον τὰ ἔχοντα.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΙΘ'.

Περὶ ὑπολογίας πρὸς τὸ ἑβδομον ὑπὸ χάρημα τῶν παπιστῶν.

Πρὸς δὲ τὸ ἑβδομον ῥητέον, ὅτι διατέτ' δέκνυν-
 50 ται οἱ παπιστῶν ὅτι ἐμὸνον Αἰρετικοὶ εἰσιν, ἀλλὰ καὶ Αἰρετικώτατοι, καὶ τῆς ἀθέϊσμον ἀγχι-
 55 θυρεῖ, ἐπειδὴ λέγουσιν ὅτι ἡμάρτον αἰς Συνοδοῖς

ὅλῃν, ὅν οἱ καταλέγουσι καὶ τὰς Οἰκουμενικαῖς, ὅπερ αἰρετικὸν καὶ ἀσεβεστάτῃν εἰσιν. ἀλλὰ περὶ τῆς
 60 ὅ τῆς ἑκτῆς βιβλίῳ ἐξ ῥέειθι πρὸς τοῖς.

ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Ἰταλίαν καὶ Γαλίαν ὑψηλῆς τῆς μεγάλης βασιλείας δακνύται μὴ εἶδέναι τὸν πασι-
λαὸν τὸν νῦν μοναρχικὸν ἀξίωμα τῆς Ῥώμης, ἀλλὰ τὴν ἀρχαιότητα τῆς ἀναρχικῆς ἐκκλησίας, καὶ
τὸν Ῥώμης ἀιρετικὸν γινέσθαι διωκτὸν ἐπὶ βεβαίῳ.

Ρητέον καὶ τῶν, ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐκείνησιν τὸ
ἀναμαρτήτων τῆς Ῥώμης περὶ τὴν πίσιν, καὶ τὸ
μοναρχικόν, δηλόν, γράφει γὰρ τοῖς κατὰ Ἰτα-
λίαν καὶ Γαλίαν ἐπισκόποις, βραδύνοι, καὶ τὸν
καρδὸν ἀναβαλομένοις πέμψαι βοήθειαν τοῖς ἀνα-
ρχικοῖς ταῦτα, καὶ δεῖς ἐπὶ μὴ τὰς ἡμετέρας ἐκ-
κλησίας καταφυγεῖν (ἡ ἀίρεσις) ἐρῶσι λοιπὸν
καὶ ὑπὲρ τὸ ὑμῶν μέρος τῆς καθ' ὑμᾶς παροικίας.
καὶ ἐπεδὴ τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἀπὸ τῶν ἡ-
μετέρων τόπων ἀρξάμενον, εἰς πᾶσαν ἐξῆλθε τὴν
οἰκουμένην, ἀλλὰ τὸ ὁ κοινὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐχ-
θερὸς τῆς δουρασίας σπέρματα ἀπὸ τῶν αὐτῶν
τόπων πρὶ ἀρχὴν λαβόντα εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
διαδοθῆναι φιλονεικῶ. πρὸς ὧς γὰρ ἔλαμψεν ὁ

φωτισμὸς τῆς Χριστοῦ, ὑπὲρ ταῖς ἐλθεῖν καὶ τὸ
τῆς ἀσεβείας σκότος ὑπῆλθε. ἀλλὰ τῶν ἐρημάτων
τάτων ὁ βασιλεὺς βεβαίῳ ὅτι καὶ τὸν Πάπαν καὶ
τὰς Δουτικὰς ἐνδέχεται γινέσθαι ἀιρετικὰς, ὡς καὶ 10
γεγόνασιν. ἐν τούτῳ δακνύται καὶ τὸ τῆς εἰρη-
ναίας, ὅτι ἐκεῖνος ἀρχαιοτάτῳ ἐκκλησίᾳ εἶπε
τὴν Ῥώμην, ὡς ἀναβαλομένην μετὰ τὴν ἀπανταχῶς
ἐκκλησίαν. ἰδὲ γὰρ ὁ βασιλεὺς ἀρχαιοτάτῳ ἐκ-
κλησίᾳ τὴν τῆς ἀνατολῆς μαρτυρεῖ, ὅδε εἰρηναῖος 15
εἶπον ἀρχαιοτάτης ἐκκλησίας σωματοφύων τὴν
ῥωμαϊκὴν ἐκκλησίαν μετὰ τὴν τῆς ἀνατολῆς ἐκ-
κλησίαν, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω βιβλία πρώτης κεφαλῆς
ἐνδεκάτης παραγράφου πέμπτῃ.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Ἀπόκρισις πρὸς τὰς παπισαῖς, λέγοντας δὲ εἶναι κεφαλὴν τινὰ μετὰ Χριστὸν ἀναμαρτήτων, ἐκ τῆς πρὸς
Παραλιώτας ἐπισκόπου ὑψηλῆς τῆς μεγάλης βασιλείας, καὶ τῆς εἰς τὸν ποταμὸν τῆς τέταρτης ψαλ- 25
μὸν ἐρμηνείας, καὶ τῆς ἐν Λακίῳ οὐκ οὐκ αὐτῇ, ὅτι ἐχὼ ὁ Πάπας κεφαλὴ τῆς καθόλου ἐκκλησίας,
ἡ ἀναμαρτήτης, ἀλλ' ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅτε βασιλεὺς καὶ ἐπίσκοπος, ἀπλῶς δὲ μόνον ἐπίσκοπος.

Αλλὰ καὶ τὸ πρὸς τὴν παπιστὴν λεγόμενον περὶ
τῆς Παπᾶς, ὅτι μετὰ Χριστὸν δεῖον εἶναι κεφα-
λίαν τινὰ, ἥτις ἐρεῖ τοῖς ποσὶ χρεῖαν ὑμῶν ἐκ
ἔχω, τὴν ὁ βασιλεὺς παντὶ ἐπισκόπῳ διδάσκει
πρὸς ἑαυτὴν, γράφων γὰρ Παραλιώταις ἐπισκόποις
λέγει, ἔπε κεφαλὴν εαυτὸς τῆς καθόλου ἐκκλη-
σίας λογίσεσθε, καὶ δύναται ἡ κεφαλὴ εἶπαι τοῖς
ποσὶ χρεῖαν ὑμῶν ἐκ ἔχω, ἔπε ἐν ἁλλῇ τάξει τῶν
ἐκκλησιαστικῶν μελῶν εαυτὸς τάσσει, καὶ διώκεται
λέγειν τοῖς ἐν τῇ αὐτῇ σώματι σωτηριαγμοῖς ὑμῶν
τὸ, χρεῖαν ὑμῶν ἐκ ἔχω, ἡμεῖς μὲν γὰρ ὁμολο-
γῶμεν τὸ εαυτῶν ἀσθενεῖν, καὶ ὑπὲρ τῶν πρὸς σύμ-
πνοιαν ὑμῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. ὅτι δὲ ὁ βασιλεὺς μί-
αν τῆς ἐκκλησίας κυρίως κεφαλὴν ἐπρέσβευε,
καὶ ταύτῃ πνευματικῶν, καὶ μὴ διαλείψαν τῆς
ἐκκλησίας, ὥστε εἶναι χρεῖα καὶ δούτερας καὶ αἰ-
σθητικῆς, καὶ ὅτι ἐστὶν, ἡ τῇ Πάπᾳ, ἀλλὰ κοινῶς
τῇ ἐκκλησίᾳ χαρίζεται ὁ θεὸς τὸ ἀναμαρτήτων, καὶ
ὅτι εἰς καὶ μόνος ἐστὶν ὁ κοινὸς τῶν Χριστιανῶν πατήρ,
δηλόν, λέγει γὰρ ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῆς ποταμικῆς

τέταρτης ψαλμῆς, ἐπεδὴ ἡ ἐκκλησία σώμα ἐστὶ
τῆς κυρίας, καὶ αὐτὴς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ 30
μνημονοῦναι δὲ δούτερας, ἀλλὰ μίας καὶ μόνης. καὶ
ψαλμῷ ποταμικῶς πέμπτῳ λέγει, ἔπε τῇ κάτω
ἐκκλησίᾳ ἐφαρμόσει τὸ ὄνομα, ἡ γὰρ ἐν αὐτῇ
τὸ σκῆνωμα αὐτῆς ὁ κύριος, καὶ ἀλλὰ τῆς σκηνώματος
τάτης ὁ κατεσκήνωσεν, ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐ- 35
γόνετο, χαρίζομενος αὐτῇ τὸ μὴ σαλευθῆναι, ἐν
μέσῳ δὲ τῆς πόλεως ἐστὶν ὁ θεός, ἵσως πανταχό-
θεν ὑπὲρ τὰ πέρατα τῆς κύκλις τὰς ἀκτῖνας ἐκπέμ-
πων. καὶ ὁμιλῶν ἐν Λακίῳ, πάντες συγγνωθεῖς,
πάντες ἀδελφοί, οὗτοι πατέρες ἐκγονοὶ πάντες, 40
ἐάν τὸν πνευματικὸν ζῆτῆς, πατὴρ ὁ ἐρατὶς.
καὶ εἶπε δὲ ὅτι ἐστὶ καὶ ἕτερος πατήρ κοινὸς ὑπὲρ τῆς γῆς.
ὅτι δὲ ἐκείνησιν εἶναι τινὰ ἐπίσκοπον καὶ βα-
σιλέα, δηλοῖ ἐν τῇ περὶ ταπεινοφροσύνης λόγῳ φά-
σκων, πρὸς ἐξουσίαν ἡξιώθη, γίνεσθαι τοῖς ὑπηκόοις 45
ἴσους, μὴ ὡς κατεξουσιάζων τὰς κλήρας, μηδὲ κατὰ
τὰς κοσμικὰς ἀρχοντας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

50

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Νικομηδείας ὑψηλῆς τῆς μεγάλης βασιλείας δακνύται μὴ εἶναι κανονίζαν τὴν ἐκ-
κλησίαν, ἀλλὰ πολλὰς, καὶ ἐκ τῶν πολλῶν τὴν ὁρθόδοξον βεβαιεῖται πίστιν, καὶ ὅτι ἐδεῖτο μὴ-
μη πρὸς τῇ βασιλείᾳ τῆς Ῥώμης ἀριθμεῖναι τὰ σύμψυχα γόη. ὥστε καὶ δὲ μοναρχία αὐτῆς ἐστὶ.

Ὅτι δὲ ἔχῃς κανονίζει πᾶν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ πολλοί, καὶ ἐκ τῶν πολλῶν βεβαιῶται ἡ ὁρ-
δοξία πῖσις λέγει οὗτος ἐπιστολῇ πρὸς Νικομη-
ταρεῖς, ἐγὼ γὰρ δεξιὰς τὰ γράμματα τὰ μακαρί-
5 πατρὸς Ἀθανασίου τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπι-
σκόπου, καὶ ἔχων ἐν χειρὶ καὶ πρεσβυτέρων τοῖς
ἐπιζητήσιν, ἐν οἷς φανερώς διηγορούμεν, εἰς ἐκ
τῆς τῶν Ἀρειανῶν Ἀιρέσεως βέλπει μεταστῆναι
ὁμολογῶν πᾶν ἐν Νικαίᾳ πῖσις τῶν πρεσβυ-
10 τῶν καὶ ἀκακιστοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὰς τῆς
δόγματι κοινωνικῶς παρεχομένης τῆς τῆς Μα-
κεδονίας καὶ Ἀχαΐας ἐπισκόπου ἐπεῖται, νομί-
ζων ἀναγκῶν εἶναι ἀπολεσθῆναι ἀνυπόστατος τῶν
ἀλλ' ὅτι ἀξιοπίστον τῶν νομοθετησάντων, ὅμως δὲ
15 ἐπιθυμῶν τὸν τῆς εἰρήνης μισθὸν ἐπιδέξασθαι, ὡς
ταύτην ὁμολογῶντας πᾶν πῖσις ἐγκατέτασεν τῇ
μερίδι τῶν κοινωνικῶν. διὰ τὴν δὲ τὰ κατ' ἡ-

μας κρίνεισθαι μὴ ἐξ αὐτοῦ ἡ δὲ τῶν πᾶν μὴ ὁρδοπο-
δύμεν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καὶ οὕτως πᾶσι τῶν
κατὰ τὴν Οἰκουμένην Ἐπισκόπων, συντημένων ἡ-
μῖν χάριτι Χριστῷ. ἐξετάσας δὲ Πιστῆν, Λυ-
κάονες, Ἰσαυροί, Θρύγες, ἑκάτεροι Ἀρμενίων,
Μακεδόνες, Ἀχαιοί, Ἰλλυριοί, Γάλοι, Ἰσπανοί,
Ἰταλῆς πᾶσα, Σικελιώται, Ἀφροί, Λιγυῖται τὸ
ὑμῶν, τῆς Συρίας ὅποσον λάψαντες, οἵτινες
σύμψυχοι πάντες ἐσμὲν, τὸ εὐφρανέντες, ὡς ὁ
πᾶν πρὸς ἡμᾶς κοινωνίαν ὑποδιδράσκων πάντες ἐ-
αυτὸν τῆς Ἐκκλησίας ὑποστήνουν. ἀλλὰ παπ-
20 τὰ πᾶσι ἐκ τῶν πολλῶν βεβαιῶται ἡ πῖσις, πᾶσι
ἐν τοιαύτοις περὶ πίστεως μεγάλοις καὶ δεινῇ μνήμῃ
ἐπὶ τῇ Πάπᾳ, ὡς ἐδὲ μοναρχίᾳ ἔτε ἀρετὰ ἐκείνη
ἐστὶν ἐν Ῥώμῃ, ἀλλὰ μάλιστα ἀκοινωνία, καὶ ὑπερ-
ῆξις ὑπὸ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ πᾶν
οἶσιν τῆς μοναρχίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

20

Ὅτι ἐκ πάντων τῶν τῶν μεγάλων Βασιλέων ῥημάτων, καὶ τῶν τελευταίων κεφαλῶν τῶν κατὰ πλάτος ὄρων,
καὶ τῆς ἐρμηνείας τῆς ἐκείνης ὁδοῦ ψαλμῷ δέκνυται συλλογιστικῶς τὸν εἰς τὸν Πάπαν πιστεύοντι, ἡ πρὸς
σκιωθέντα αὐτῶν, εἶναι ἄθεον.

25 Ὅτι δὲ καὶ τὸ πιστεύον εἰς τὸν Πάπαν ἐκ ἐγνώ-
σκον ὁ Βασίλειος, δὴλον ἐκ πάντων τῶν αὐτῷ
συγγραμμάτων. ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ κεφαλῶν τῶν
κατὰ πλάτος ὄρων ἐπὶ πολλοῖς τίσις Χριστι-
ανός, καὶ τί τὸ ἴδιον Χριστιανῶν, ἐκ ἐμνήθη τῷ
30 Πάπᾳ, μάλιστα δὲ τὸν προσκυνοῦντι. αὐθροῦν,
ἄθεον οἶδον ὁ Βασίλειος, ὅτι γὰρ ἐν τῇ ἐξη-
γήσει τῷ ἐκείνῳ ὁδοῦ ψαλμῷ, ἐδὲ θεοποιῶν

τὴν αἴαν πρὸς τὸν Θεόν, διώκεται προσκυνοῦναι τῷ
Θεῷ, ὡς εἴ λέγουσιν, ἐπεὶ οἱ παπῆσαι θεοποιεῖσθαι
ἀλλὰ πρὸς τὸν Θεόν, δηλοῦν τὸν Πάπαν, καὶ γὰρ
ἀπαρτυροῦν φωνῇ λέγουσιν αὐτὸν Θεὸν ἐπῆραν,
καὶ διώκοντα προσκυνοῦναι τῷ Θεῷ, οἱ δὲ τοῖς τοῖς,
ἄθεοι δὴ πᾶσι εἰσὶ. καὶ ταῦτα ἐκ τῶν πολλῶν ὀλίγα
πρὸς τὰ ῥημάτων Βασιλέων, καὶ πρὸς τὴν οἰκονομίαν
ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας.

35

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

40 Ὅτι ἔτι ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος ἐγίνωσκον ὅπως τὸ βέβηλον πρωτόν τῶν Ἐπισκόπων Ῥώμης, ἡ ἐξέσται
τινὰ γυναικῶν τινὸς τῶν παύτων Ἐπισκόπων ἐπὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ πρῶτον μὲν Αἰρέσει Καρποκράτῶν λέγει,
ἐν Ῥώμῃ γεγονόσι Πέτρος καὶ Παῦλος οἱ Ἀπό-
45 στολοι αὐτοῖ καὶ Ἐπίσκοποι, ἔπειτα Λίνος, ἔπειτα
Κλήρις, ἔπειτα Κλήμης, Εὐάρετος, καὶ οἱ κα-
θεῖς. καὶ σημειῶσαι ὅτι ἕκαστος τῶν Πέτρων διαδό-
χοι ἦσαν οἱ Πάπαι Ῥώμης, ἀλλὰ καὶ τῶν Παύλων
καὶ ὡς ἦσαν τῶν Πέτρων ἀδελφοὶ ἀμέσως, ὥτως
50 ἦσαν καὶ τῶν Παύλων, ἐκ αἵας δὲ ὁ Παῦλος ἐξ-
έσται ὑπὸ μείζονα τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ ἐπὶ
τῶν Ἀποστόλων, ἀρετὰ ἐδὲ ὁ Πέτρος εἶχε τοιαύτην,
καὶ λοιπὸν ἐδὲ οἱ Ἐπίσκοποι Ῥώμης ἔχουσι ἡνὶ
ἐξέσται ἐπὶ τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων τῆς καθολι-
κῆς Ἐκκλησίας. ἔτι ἕκαστος ὁ Πέτρος ἦν Ἐπίσκο-
πος Ῥώμης, ἀλλὰ ὡσαύτως καὶ ὁ Παῦλος. δὲ
τερον, Αἰρέσει Ναζωραίων λέγει, τὸ Βασίλειον τῶν
Δαβὶδ ὁ Χριστὸς μετὰ σῆσας, καὶ Χριστοῦ ἀρετῆς
ἐαυτῷ δέδοται αὐτῷ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ, τῶν τοῖς
Ἀρχιερεῦσι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. καὶ ση-
μειῶσαι ὅτι ὁ Χριστὸς ἔδωκε πᾶσι πνευματικῶν Βασι-
λείαν ἐξίσου τοῖς Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς Ἀρχιερεῦσι
τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ τῶν Ἀποστόλων. λοι-
πὸν ὡς τινὰ Βασιλείαν εἶχον ὁ Πέτρος, εἶχον καὶ
οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, καὶ ἡνὶνα εἶχον οἱ Ἀπόστο-
λοι, εἶχον καὶ ἔχουσι πάντες οἱ Ἐπίσκοποι, ὡς
ἐξίσου ἀδελφοὶ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι πάντων τῶν
Ἀποστόλων. κόμπος ἀρετῶν ὅτι ὁ Πέτρος ἦν Ἀυτοκράτωρ
τῶν

45

εἰ δὲ τὸν Πάπαν οὕτως λέγοντες καὶ τὸν Πέτρον,
 Πιτεραιοὶ καλεῖσθαι καὶ πατρίσαι, ὅθεν καὶ ἔξωθεν
 εἰσι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. Φησὶ γὰρ ὁ αὐτοῦς
 Αἰρέσει τῶ Μοντανῶ, Χριστὸν μὴ δοξάζων (μόνον
 δηλονότι, καὶ γὰρ ἐδίδωσεν ἑτέρῳ ὁ οὖτος τὴν δόξαν
 τῆς πίστεως) ἀρεθίστατα ἐκ τῶς εἶναι σώματος Ἐκ-
 κλησίας, καὶ κεφαλῆς τῶ σύμπαντος, καὶ μὴ κρατῶν τὴν
 κεφαλῇ, ἐξ ἧς περ πατρὶς σῶμα σωματολογούμενον
 αὐξῇ, κατὰ τὸ γινεσθαι μόνον, ὁ γὰρ Κύριος ἡμῶν
 Ἰησοῦς Χριστὸς ἐαυτὸν ἔδεδωκεν ὅπως ὦν τὶος ἐν αἰ-
 θρία, Μοντανὸς δὲ ἐαυτὸν Πατέρα λέγει. καὶ σημειῖται
 ὅτι ὁ Πάπας ἐαυτὸν ἄλλον Θεὸν λέγων, κατὰ Μοντανόν
 εἶπ. ἑβδόμον, Αἰρέσει Ἀλόγων φησὶν, ἔδει τὸν Κύριον
 τῶ εὐαγγελιστῇ Ματθαίῳ πελῶνῃ ὄντι, καὶ ἀναστρέψαι
 ὑπὸ ἀδικίας, εἰς ὑπόδειγμα ἡμῶν τῶν μελλόντων
 σωθῆναι ὡς ἀρχαῖα καὶ Κήρυγμα τῆς σωτηρίας,
 ἵνα ἀπ' αὐτῶ μάθωσιν οἱ ἀνθρώποι τὴν τῆς παρε-
 σίας Φιλανθρωπίαν. καὶ σημειῖται ὅτι τῶ ταύτῃ
 εἶσι τῶ, καὶ σύποτε ὁπιστρέψας ἐηλθεν τὰς ἀδελ-
 φούς, ὡς μετανοοῦν δηλονότι, ἐπεὶ ὡς
 20 τραπεὶς καὶ ἀρησάμενος, εἰ ἀναστρέψας ὑπὸ τῆς
 ἀνηήσεως, καὶ κλαύσας πικρῶς, πρὸς ἐλπίδα ὁ
 Πέτρος, ὡς καὶ ὁ ματθαῖος ἀρησάμενος τὴν ἀσέ-
 βειαν καὶ τὸν ζυγὸν τῶ τελωνία, ἰδέσθῃ,
 καὶ Ἀπόστολος ὑπεκατέστη. ὁ γδοον, ὅτι τῇ αὐτῇ Αἰ-
 25 ρήσει λόγον ποιῶμενος, Ἀνατὶ πρῶτον ἐκαλεσε
 τὸν Ἀνδρέαν ὁ Κύριος, εἶτα ὁ Πέτρος πρῶτος ἐ-
 γίνετο, λέγει ὅτι ὑπὸ τῶ Πέτρῳ ἡ πελῶ αὐτῶς
 ὑπὸ τῶς γεγέννηται, καὶ ἔτι δὲ κατὰ τῶ, ὅ-
 30 τι Θεὸς ἐστὶν ὁ εἰδὼς τὰς κλίσεις τῶν καρδιῶν, καὶ
 γινώσκων τίς ἐν πρώτῳ ἄξιός ἐστι πελῆσαι, καὶ ἐ-
 λελέξατο τὸν Πέτρον ἀρχηγὸν εἶναι τῶν αὐτῶ
 μαθητῶν. Τάπεδαι εἶπε, καὶ οὐκ ἐξεσάξεν,
 ἀρχηγὸς ἦτοι πρῶτος τῇ τάξει, καὶ ἐκατά τινα ἐ-
 ξουσίαν. ἕναρον, Αἰρέσει τῶ Μόνον τῶς ἀσπάζων
 35 ἵνα δείξῃ τὴν ἀποστολικὴν ἀξιοδοσίαν ἐν τῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ, ἐπεὶ ἀσπάζεται τὴν ἀξιοδοσίαν τῶ Πέτρῳ,
 ἀλλὰ τὴν τῶ ἀδελφοῦ ἐκ αὐτῶ ἕως τῶ βασι-
 λέως οὐδ' αὐτοῦ. καὶ σημειῖται ὅτι ἡ ἀξιοδοσία
 ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ οὐκ εἶπ ὡς τῶ Πέτρῳ μόνον, 40
 ἀλλὰ ὡς τῶ Πέτρῳ καὶ ὡς τῶν λοιπῶν Ἀπο-
 στόλων, καὶ ὡς πάντων ὡσαύτως καὶ ἐξίστα, καὶ
 ὡς τὸν ῥπον. ἑκάστον, ὁ αὐτὸς περὶ τῶν Ἀπολινα-
 ριστῶν λέγει, ἀνάγκη γένοιτο Συμῶδον συγκερ-
 τηθῆναι καὶ ἀναθεματίζειν τὰς τοιούτας, ἐλέγει
 45 δὲ ὅτι ἡ θροῦθη ἡ Συμῶδος ὁρμητὴς τῶ ῥώμης, ἐ-
 δὲ ὅτι ἀναγκῶς ὁ Πάπας τὰς τοιούτας ἀναθεμα-
 τιστὴν ὡς πρῶτος τῇ ἐξουσίᾳ, ἀλλ' ὅτι ἡ Συμῶδος,
 ἐπεὶ δηλονότι ἡ Συμῶδος ἐστὶν ὁ πρῶτος καὶ ἐγ-
 50 γιστῶ κλητὴς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. ἐν ταύτῃ λέγει
 ὅτι ὁ Ἀθανάσιος γράψας περὶ πίστεως ὡς Ἐπίκ-
 οσητον, τὰς (περὶ Ἀπολιναρίων) Ἀρετικὰς ἀπε-
 κήρυξε, ταῖς κλητῶν τῶν Αἰρεσῶν αὐτῶν, ἐπε-
 κήρυξε. ἐλέγει δὲ ὅτι ἡρώτησε τὸν ῥώμης. ἡ συ-
 55 νερπὴ τῶ ῥώμης, ἀλλ' ἰδίᾳ αὐτοῦ ἐπὶ δηλονότι
 τῶ

τὰς πεποιήκει· καὶ οἱ Παῦλινος ὁ Πατριάρχης
 Ἀντιοχείας ἐγκαλεῖται ὅτι ἐστὶ κατὰ Σαβέλιον
 Αἰρετικὸς, ἀπολογεῖται ἔγραψεν ἕκθεσιν πίσεως,
 καὶ ἔδωκεν ἐπὶ Ῥώμης, καὶ πρὸς Ἀλεξανδρείας
 5 Ἀθανασίῳ. οὗ αὐτῇ τῇ Αἰρέσει, ἡτοὶ Διμριετῶν
 λέγει οὗτος, ἡτοὶ ὁ Ἐπιφάνιος, ὅτι ὁ Ἀντιο-
 χίας οὐκ ἐπὶ τῆς Αἰρέσεως, ἐκείνος δὲ πλοῦτος
 ὁ ὁ Ῥώμης δάμνατος ἀπατηθεὶς ἐδέξατο εἰς κοινω-
 νίαν ὡς μαρτυρεῖ ὁ Νεζιανζηνός. καὶ σημειώσαι ὅτι
 10 ὁ δάμνατος ἀπατηθεὶς ὑπὸ οὐκ ἐπὶ τῆς, ὡς ὁ Αἰ-
 ρετικὸς ὑπὸ τῶν μακεδονικῶν, καὶ ἀπατηθεὶς
 γενομένης μετὰ τὴν κακὴν ποίησιν αὐτῇ ἀναπληρῇ
 Ἐκκλησίᾳ. οὐδεκάτῃ Αἰρέσει Κορυδιανῶν λέγει,
 ὅτι οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι ἐξελέγησαν καὶ γὰρ ἱεραρχῶντες
 15 τὸ εὐαγγελίον σὺν Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ καὶ λοι-
 ποῖς μυσηρίων Ἀρχιερεῖς, σὺν ἱακώβῳ τῷ
 ἀδελφῷ τῆς Κυρίας καὶ Ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων,
 ἐξ ἑπιστολῆς καὶ τῶν παλαιῶν Ἀποστόλων κα-
 τεπέμφθησαν Διάδοχα Ἐπισκόπων καὶ Πρεσβυ-
 20 τέρων ἐν οἷα Θεῷ. καὶ σημειώσαι πρῶτον, ὅτι ἱ-
 σόμην τοῖς δώδεκα καὶ Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ
 ἱεραρχῶντες τὸ εὐαγγέλιον. δεύτερον, ὅτι ἡ ἱεραρ-
 χία δηλοῖ τὸ κήρυγμα καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτῶν,
 αἵτις πάντα εἶχον πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἐξίστα,
 25 καὶ γὰρ ἔδειξαν Διφορεῖν ποιῆσαι τὸ Πέτρον.
 τρίτον, ὅτι ἐξίστα γεγονόσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ αἱ
 Διφορεῖς ὡς τὰ ἱακώβου καὶ τῶν πάντων τῶν
 λοιπῶν Ἀποστόλων, ὡς ἐδὲ ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ τῆς
 Θεῷ ἀμέσως ἡ ἐξαιρέτως Διάδοχος, ἡ τῶν Ἀπο-
 30 στόλων πάντων, ἡ οὐκ ὅτι, ὡς ἐδὲ τὸ Πέ-
 τρον. καὶ ἵνα μὴ λέγωμεν πολλὰ ἐκ τῶν τῶν αἰνῶν,
 ἀρκεῖ εἰς δόξασιν ἱακώβου καὶ Βαρνάβᾳ, ὅτι ἐκ
 γίνωσκον ὁ Ἐπιφάνιος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ ἀλαζο-
 νικὸν τῶν τῶν Πάπᾳ πρῶτον, ἐκείνῳ τῶν, ὅπως
 35 μετὰ τὸ τέλος πάντων τῶν καὶ τῶν ὀρθοδόκων Αἰρέ-
 σεων ἐλέγχων ὑπογράφων, τὸν ἀληθινὸν λόγον
 τῆς πίσεως τῆς καθολικῆς καὶ ὀρθοδόξου Ἐκ-
 κλησίας Διάδοχον ῥητῶν τῆς γραφῆς καὶ ἱστορίων
 ἑξωτερικῶν τε καὶ ἐκκλησιαστικῶν λέγει, Ἐκκλησία
 40 γὰρ ἐστὶν ὑπὸ μιᾷ πίσεως γενομένη, τεχθεῖσα
 δὲ Διά Πνεύματος ἁγίου. καὶ λέγει δὲ μία ἐστὶν,
 ὅτι οὐκ ἔστιν ὑπὸ τῶν Πέτρῳ καὶ τῶν Πάπᾳ, ἀλλὰ ὑπὸ
 τῆς μιᾷ πίσεως. δεύτερον, ὅτι μόνον τῶν κυμφίῳ
 κεκλήσονται, ἡτοὶ τῶν Χριστῶν. καὶ λέγει δὲ, ὅτι
 45 ἐπὶ καὶ δούτερος κυμφίος ὡς φλυαρεῖται οἱ πα-
 πισαί. τρίτον, λόγον ποιούμενος περὶ τῆς ἀναβα-
 τήσιν τῆς Ἀρεσκῆς, ἡ μὴ, κατὰ τὴν αἰνῶν.

συνοδικῆς ψήφῳ τῶν βασιλικῶν ποιῶν, φησὶ
 γὰρ ῥητῶς, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ ὑπεκρίσεως σωδὸς οἰ-
 κουμενικῆς ἀναβατῆς τὰς ἐρχομένης πρὸς αὐτὰς
 δὴ τὸν ὑπὸ Ἀρεσκῶν, μηδέποτε τὰ πράγματα
 ἐξ ὑπεκρίσεως ὡς ἴδω σωδὸς τηθῶντες. καὶ
 σημειώσαι ὅτι ἐλέγει ἐξ ὑπεκρίσεως τὰ Ῥώμης,
 ἀλλὰ σωδὸς Οἰκουμενικῆς, καὶ ὅτι ἐτίμει τὰς
 ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀμφιβολίας ὁ Ῥώμης, ἡ ἑτε-
 ροῖς Ἐπίσκοπος, ἀλλὰ ἡ σωδὸς. τέταρτον, λέ-
 γει, ἡ Νύμφη, ἡτοὶ ἡ Ἐκκλησία μία ἐστὶ τῇ
 αὐτῇ. καὶ σημειώσαι ὅτι ἐκ ἔχει δούτερος
 αὐτῶν ὡς ὁ ἀρεσκῶν οἱ ἐμβρυήντηι σχολασταὶ
 περὶ τῶν Πάπᾳ αὐτῶν. καὶ ἐδὲ κατωτέρω βιβλία
 δεκάτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ Παράγραφῳ οὐδεκά-
 τῃ. πέμπτῳ, περὶ παρθένων γὰρ, μυσηρίων Ἐ-
 πισκόπων, καὶ λοιπῶν βαθμῶν τῆς ἱερωσύνης λό-
 γον ποιούμενος, ἐμμένεται τῶν Ῥώμης ἐδὲ ὅπως
 ἡ ὡς πρῶτα, ἡ ὡς σωδὸς, ἀλλὰ φησὶ, ἐφέ-
 νος δὲ τῶν πάντων ἡ μήτηρ, καὶ ὡς εἶπεν καὶ
 γονήτρια ἁγία ἱερωσύνη. καὶ σημειώσαι ὅτι καί-
 νως ἡ ἱερωσύνη ἐστὶν ὁ ἐφέφανος τῆς Ἐκκλησίας,
 ὡς ἔγραφε καὶ ὁ ἱεροσολύμων Ἰωάννης πρὸς τὸν Κων-
 σταντινουπόλεως Ἰωάννῳ τὸν Καππάδοκα. εἶπεν,
 ὅτι λέγει ἐν Τετράδι καὶ Περσῶν τῶν νηστῶν
 ὡς ἐστὶς. καὶ σημειώσαι ὅτι ὁ Πάπας αὐτῶν
 τῶν νηστῶν τῆς Τετράδος καὶ ὁ ἁγίων τῶν νη-
 στῶν τῆς Παρθένου, αὐτὸς ἐστὶς τῆς καθο-
 λικῆς Ἐκκλησίας. ἔβδομον, ὅτι λέγει ὡς ἔχει
 ἡ ὡς ὁδοῖς τῶν Ἀποστόλων, καὶ ὡς οἱ Ἀπόστολοι
 παρέδωκαν. καὶ σημειώσαι ὅτι πάντα τὰ ἐν τῇ
 Ἐκκλησίᾳ ὅπως οἱ Ἀπόστολοι παρέδωκαν, πάν-
 τες παρέδωκαν, καὶ ἐδὲ μόνος ὁ Πέτρος. ὅγ-
 δοον, ὅτι λέγει, ὡς ἐστὶν ὁ χαρακτήρ τῆς Ἐκ-
 κλησίας ὑπὸ νόμου καὶ Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων
 καὶ εὐαγγελιστῶν σωτηρίας. μηδὲν δὲ λέγει ὅτι
 σωτήριον ὑπὸ νόμου τῶν Πέτρῳ. ἕκτον, ὅτι ταῦ-
 τα εἰπὼν συμπεραίνει, εἶποι οἱ χαρακτήρες τῆς
 σεμνῆς ταύτης Νύμφης Χριστῶν. καὶ σημειώσαι ὅτι ἐν
 τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ πρῶτον, καὶ ἡ ἀρχή, καὶ ἡ ἐξουσία,
 καὶ ἡ μοναρχία, καὶ ἡ κεφαλὴ, καὶ ἡ ἀμέσως Διάδοχός
 καὶ ὡς οἱ Ἐπίσκοποι Ῥώμης, καὶ δὴ καὶ τὸ πᾶν
 εἶναι εἰς αὐτὸν, εἶπον αὐτῷ ὁ Ἐπιφάνιος, ἀλλὰ
 ἐκ εἶπον, ἐπειδὴ ἐκ ἦν. ὡς καὶ ἐκ τῶν Ἐπιφάνι-
 ων εἶπον ὅτι ἐκ ἦν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆτο
 τὸ ἱερόσυλον τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας αἰνῶμα,
 ἀλλὰ αὐτῶν πόντος πονηρίας ἐστὶν ἐφάρμακα, ὅθεν καὶ
 ἀντιχειρισαντὸν κατὰ τὸν διάλογον.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν ΙΘ'.

Ὅτι ὁ κληρὸς ἀνάγκης ἐνεργᾷ παρ' ἐνορίαν ἑμόνον Πατριάρχῃ, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς Ἐπίσκοποι, ὡς Βασί-
λας. οὗ τῇ πρὸς Εὐσέβιον τετάρτῃ ὑπισολῇ.

Οἱ κατὰ Σεβάσαν τὰ ἡμέτερα φρονῶντες, Ἐυσαθίῃ τῷ ὑπερῷ τῆς καθολικῆς αἰχῆς ὑπο-
γυμνώσαντες, ἀπαίτῃσι τινὰ παρ' ἡμῶν ἐκκλη-
σιασικῶν ἀπαιτήσαν. καὶ, ἱκόνιοι πόλεις ἐς, αὐτῇ καλῶς ἡμᾶς πρὸς ὑπὸ κεψίν, ὡς αὐτῇ δέ-
ναι Ἐπίσκοπον, πετελούτηκα γὰρ ὁ Φανσίτος. ἢ
ἐν δὲ μὴ κατοκνεῖν τὰς ὑπεροχὰς χειροτονίας,

καὶ ποίαν τινὰ χρὴ δέναι τοῖς Σεβασινεῖς ὑποκρί-
σιν ἐδεόμην διδάχθῃναι, καὶ καταξίωσον περὶ
πάντων ὑποσάλαί μοι τὰς ὑποκρίσεις, εἰδὲ μὴ,
οὕτως ἐλθῶν ὑπὸ νῦν μοι ὅπερ ὁ δάμαξόν ἐστι τῇ
κυρίῳ. ταῦτα Βασίλειος πρὸς Εὐσέβιον Ἐπίσκο-
πον Σαμοσατῶν ὑπισολῇ τετάρτῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς παρ' ἐνορίαν ἀναγκῆς ἐνεργείας τῷ Εὐσεβίῳ Σαμοσατῶν.

Οἱ Σαμοσατεῖς Εὐσέβιος πολλὰς τῶν Ἐκκλησιῶν
ἐρήμους εἶναι ποιῶν μαθῶν, στρατιωτικὸν ἀμπε-
χόμηνος ἀπὸ καὶ τῶν καλυπτῶν τῶν κε-
φαλῶν, τῶν Συρίαν περιηρῶν, καὶ τῶν Φοινίκην
καὶ τῶν Παλαιστίνην, Πρεσβυτέρους τε χειροτονῶν

καὶ Διοκόνους, καὶ τὰς ἀτάγματα τῆς Ἐκκλησίας
ἀνεπλήρως. εἰδὲ ποτε καὶ Ἐπισκόπων ὁμογνωμόνων
ἐπέτυχεν, καὶ πρὸς τὰς δεσποτικὰς Ἐκ-
κλησίας πρὸς βάλειν, Θεοδώρου λόγῳ τετάρ-
τῳ κεφαλῶν δεκάτῳ τρίτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς παρ' ἐνορίαν ἀναγκῆς ἐνεργείας τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ κατὰ Σωκράτη.

Ὁ Ἀθανάσιος (ἡτοι ὁ αἰγὼ) κατὰ πόλεις τε πα-
τρῶν ἐδίδασκε, τὰς μὲν ἀρεταίοντας οὐκ ἐπέ-
θαι, ἀποδείκνυται δὲ τὰς τῶν ὁμοφύλων ὁμολογῶν-
ται, ὅτι τῶν δὲ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ χειροτο-

νίας ἐποίησεν. καὶ τὰς γέγονον ἀρχὴν ἐτέρως μέ-
ψως κατ' αὐτῶν, ὅτι ὡς ταῖς ἄλλων Ἐπαρχίαις
χειροτονῶν ἐπεχέρι, Σωκράτης βιβλίῳ δευτέρῳ
κεφαλῶν εἰκοστῇ τετάρτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς παρ' ἐνορίαν ἀναγκῆς ἐνεργείας τῷ αὐτῷ κατὰ Σωζόμενον.

Λέγεται δὲ περὶ Ἀθανασίῳ τότε καὶ διὰ
τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῶν ὁδοιπορίαν ποιῶν ὁ-
μοίαν πρὸς, οἷς σπένδοναι ταῖς Ἐκκλησίαις ὑπὸ
τῶν τῷ Ἀρείῳ κατέχευται, ἡτοι εἰς μὲν ἔγνω

τὰ Ἀρεῖα φρονῶντας Ἐπισκόπους καθῆλθον, οἷς δὲ
αὐτὸς ἐδοκίμασε τὰς Ἐκκλησίας ἐπέτρεψεν. ὁ-
μέλει καὶ τῷ ἔγκλημα αὐτῷ ἐπήγον, Σωζό-
μηνος βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῶν εἰκοστῇ πρώτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ψήφου καὶ χειροτονίας Ἀμβροσίου μεδιολάνων αὐτῷ μνήμης τῷ Ρώμης.

Ἀρξάντιος, ὅς τῶν τῷ Ἀρείῳ ἐπεδείξαντο λώ-
βως, μεδιολάνων δὲ τῶν Ἐκκλησιῶν πεπιστω-
μένῳ, ὅς πλάσις δὲ ἀποκηρυχθεὶς Συνοδοῖς,
τὸν βῆδον ὑπεξελθόντος, μεταπεμφθέντος τὰς Ἐ-
πισκόπων ὁ βασιλεὺς Οὐαλουτιανὸς ἐπέτρεψεν
Ἐπίσκοπον ψηφισαθῆναι, αὐτὸν δὲ ἡ Συνοδος ἡ-
ξίῃ ψηφισαθῆναι σοφόν τε ὄντα, καὶ ὁσεβασίᾳ κο-
σμέμενον, ὃ δὲ ἔφη μαῖζον ἢ καὶ ἡμᾶς τὸ ἐγ-

χρήμα, ὅπως γὰρ τῆς θείας ἡξιομύθου χά-
ριτος καὶ τῶν αἰγῶν ἐκείνην ἐσδεχάμενοι, ἀ-
μενον ψηφισάμε. ἔτοι μὲν ἐν ἐξελεθόντες κατ' ὅς
αὐτὸς ἐβλάσιν, ὁλογῆς ὅμως γενόμενος ὑπὸ
τῷ λαῷ, ὁ Ἀμβρόσιος βαπτισθεὶς ἐχειροτονή-
θη, Θεοδώρου βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλῶν πέμ-
πτῳ καὶ αὐτῷ, τὰ αὐτὰ καὶ Σωκράτης καὶ Σωζόμενος.

ὅτι ἐκ τῶν ἐρησθέντων αὐτῶν περὶ αὐτῶν δάκνυται μὴ εἶναι τὸν Ῥώμης μονάρχην ἢ ἐπὶ τῶν Σιωδῶν.

1 Εἰς ταῖς σημείωται πρώτῃ, ὅτι τὸ παρ' οὐρεῖ-
αν ἐνεργεῖν ὁρῶμεν ὅτι, ὅθεν ὁ μέγας
Βασίλειος καὶ οἱ σοφώτατος καὶ ἀγιώτατος ὡν,
γνώμῃ ὅμως ἀπατᾷ τὸν ἱερεῖς Εὐ-
σεβίου, εἰς ἀποσκευάσιν ἐστὶ χειρῶν ἐν αὐτοῖς.
20 τῶν Ἐπαρχίαν ἐν αὐτῇ ἀνάγκῃ. δεύτερον, ὅτι
δὲ καὶ τὸν παρὰ τὴν ἐν αὐτῇ ἀνάγκῃ ἐστὶν αὐτῇ
πολεμικῶν ἢ ἐκκλησιῶν. Ἐκκλησιῶν, καὶ χει-
ρῶν ἐν αὐτῇ. Ἐπισκόπους καὶ Πρεσβυτέρους,
καὶ σχεδὸν ἐνεργεῖν ἐν αὐτῇ ὡς ἱδιοὶ Ἐπίσκοποι,
35 ὡς ἐποίησαν οἱ αἱμοὶ Εὐσεβίου καὶ Ἀθανασίου.
τρίτῃ, ὅτι ἀποθανόντος τῷ Λυβερτίου, ἔκ ἐ-
δεήθη ὁ Βασίλειος τῷ Πάπᾳ ψηφισαθαι ἢ χει-
ρῶν ἐν αὐτῇ. Ἐπίσκοποι, ἀλλὰ τὸς Ἐπισκόπους τῆς
Ἐπαρχίας, ἢ τὸς περὶ μεταπεμφθέντων, ἐπέ-
40 τρεψαν αὐτοῖς τὴν ἐκλογὴν. ἐπειδὴ δὲ ὁ λαὸς
ἠθέλησε τὴν Λυβερτίου κοσμητὸν εἶναι ἀρχον-
τα καὶ ἀβάτην, ἔκ ὁ Πάπας, ἀλλ' ἡ Σιω-
δος παρεδέξατο τὴν ἐκλογὴν, καὶ δὴ καὶ ὁ Βα-
σιλεὺς, ὥστε τὸν λαϊκὸν καὶ ἀβάτην μὴ εἶναι.
25 τότε δὲ βασιλεύοντα αὐτοῦ χειρῶν ἐν αὐτῇ Ἐ-
πίσκοπον ἡ Σιωδος ἐδικαίωσε, καὶ τὸν Πάπαν ἐγ-
γύς αὐτοῦ τῆς Ῥώμης μεδιολάνων ἔτε ἡρώτης, ὥ-
στε καὶ ὅπως ἐμνήθη αὐτῷ ὥστε ἡ Σιωδος ἔτε
ὁ Βασίλειος. εἰ δέ τις εἴποι ὅτι μετὰ τῶν Λαϊκῶν Ἐ-
30

πισκόπων ἢ καὶ ὁ Ῥώμης, ὅπως ὅτι τὰς
αὐτῶν, ἀλλ' ὁμοτιμίαν μαρτυρεῖ. ἐπειδὴ δὲ
ἡ Σιωδος ὑπερέχει τῷ Πάπᾳ, ἔκ ἐστὶ μο-
ναρχίας ὁ Πάπας, ἔκ δὲ ἐστὶ τῶν Σιωδῶν, ἀλλὰ τὸ
ἀνάπαλιν, εἰδ' ἔκ ἐστὶν ἐπὶ τῶν μερικῶν, πολλῶν
μᾶλλον ἔκ ἐπὶ τῶν οἰκουμενικῶν. τέταρτον, ὅτι ὡς
Εὐσεβίου, Βασιλείου, καὶ Ἀθανασίου ἐνεργήσαν
εἰς χειρῶν ἀνάγκῃ ἐν ἀλλοτέραις Ἐπαρχίαις,
ὥτως ἐνεργήσαν καὶ ὁ Πάπας ἱερεῖς, μάλιστα δὲ
ἐστὶν μαζόνες ἱερεῖς; καὶ ὅσον οἱ μὴ ἰδίᾳ αὐτοῦ
τῶν ἐνεργῶν, ὁ δὲ μετὰ Σιωδῶν ποντήκοντα Ἐ-
πισκόπων τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ὡς αὐτῶν
ἐνεργῶν κεφαλῆς πέμπτῃ Παράγραφῳ πέμπτῃ καὶ
τῇ μὲν τῶν ἐν αὐτῇ ἀλλοτέραις Ἐπαρχίαις καὶ
ἀνέκρινον ἀρξέδωτος Ἐπίσκοπος, ἡ Σιωδος, τῇ
δὲ τῇ ἱερείᾳ καὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἀνέ-
κρινον ἡ Σιωδος ἢ ἐν Σαρδικῇ. μάταιον ἄρα
ἐστὶ καὶ ὁ αὐτοῦ τὸ, ὅτι ὁ Πάπας χειρῶν ἐν αὐτῇ,
ἢ ἄλλως πῶς ἐνεργήσαν ἐν ἀλλοτέραις Ἐπαρχί-
αις εἰς χειρῶν ἀνάγκῃ, ἢ γεμῶν ἐστὶν ἐν τῇ κα-
θολικῇ Ἐκκλησίᾳ. ἰδὲ καὶ αὐτῶν κεφαλῆς
πέμπτῃ Παράγραφῳ δέκατον, καὶ κατωτέρῳ ἐν-
βλίᾳ πέμπτῃ κεφαλῆς εἰδεκτικῇ Παράγραφῳ
τρίτην δέκατον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

35 Περὶ τῆς Δαμάσκου καὶ Οὐρσίνου ἐν τῇ Θρόνῳ Ῥώμης χειρῶν ἐν αὐτῇ, καὶ τῶν δι' αὐτῶν γονομῶν φόνων,
καὶ περὶ τῆς κατὰ Δαμάσκου συκοφαντίας καὶ ἀφώσεως αὐτῇ συνοδικῶς, καὶ νόμῳ „Δαμάσκου
κατὰ τῶν συκοφαντῶν Ἀρχιερεῖς, καὶ συγγαφῆς τῇ αὐτῇ εἰς τῆς βίβας τῶν πρὸ αὐτῇ Πα-
40 πῶν, ἐξ ἧς ὑπερογενεὶς δάκνυται τὸ μοναρχικὸν τῇ Ῥώμης.

Εἰς τῇ τριτοκισίῳ ἐξήκοστῃ ἐβδόμῳ ἀποθα-
νόντος τῷ Πάπᾳ Λιβερτίου, ἐψηφίσθη Ῥώμης
ὁ Δαμάσκος, ὅτι ὁ Θεοδώριτος ἀξιεπαίνῳ βίῳ κο-
45 σμητῶν καὶ πάντῃ λέγειν καὶ περὶ τῶν ὑπερ-
τῶ ἀποστολικῶν δογμάτων ἀνέμῳ λέγει λό-
γῳ πέμπτῃ κεφαλῇ δούτῳ, ἀλλ' ἐν αὐτῇ ἐ-
ψηφίσθη ἐψηφίσαντο ἔτερι Ῥώμης Ἐπίσκοπον Διά-
κονον Ἰνὰ Οὐρσίνον ἐνόμαζεν, ὅτι δὴ καὶ ἐχα-
50 ριστότητά τις Ἐπίσκοπος ἀσμεῖ ἐν τόπῳ κενῷ,
καὶ μάλιστα ἀποκρύφῳ ὡς δηλονότι ἐχειρησθή-
θη ποτὶ ὁ αὐτῶν τῷ Λιβερτίου φίλῳ ἐν Ῥώμῃ. γέ-
γονε δὲ διὰ ταῦτα ὅτι τὸν λαὸν τῆς Ῥώμης, ὥστε
ἐκάτερον Πάπαν ἐκκλησιάζει ἰδίως. ἐξ ἧς ἡκολέ-
θησαν μάχαι, ποῖος ἀρετῶν τῶν δύο βεβαιωσάμενος εἶναι

Πάπας, καὶ ἀντιθέτως εἰς ποσάτη, ὥστε τὸν Ἐ-
παρχον Μαξιμίνον μολὶς ἀποκτεῖναι ἐξ ἐκατέρων τῶν
μερῶν, Σωκράτης βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλῇ
εἰσῶ ἐνάτῳ. ὁ δὲ Πλάτυνας ἀντιθέτως ὅτι αὐτὸν εἰς
τῇ Ἐκκλησίᾳ τῷ λεγομένῳ τῇ Σικινίᾳ πολλοὶ ἐφο-
νόθησαν ἀναμεταξύ αὐτῶν, καὶ ἐτραυματίσθησαν,
ὡς κερυφωθέντος τῇ κακῇ. τέλῳ πάντων ὅμως
νικᾷ τὸ μέρος τῇ Δαμάσκῳ, καὶ μὴ μόνον Ῥώ-
μαίων Ἐπίσκοπος. ὁ δὲ Οὐρσίνος ἐπιτεταγὶς τῷ
Ἐκκλησίᾳ ἰσπανίας, ἀπῆλθε ἐκεῖ. εἴτα τινῶν
Διακόνων Κεκορδίου καὶ Κελίῳ συκοφαντησάντων
τὸν Δάμασκον ὡς μοιχόν, ἀθροίσθη Σύνοδος τῆς
Ἐπαρχίας, καὶ ἀναψηλαφήσασα τῷ ὑπόθεσι,
ἀδύνατον τὸν Δάμασκον. ἔθετο ὅμως ὁ Δάμασκος
βίβλιον

Εἰσὼν Νόμοι καὶ ἀνέκδοτον τῇ ἀκκλησίᾳ τῇ Ἱερου-
σαλὴμ, ἵνα δηλονότι οἰσχυροφάνηται τῶν Ἀρχιερέων
ἀποκρίνωνται, ταῦτα ὁ Πάπας, ὁ αὐτὸς ἔγραψε

καὶ τὰς βίβας τῶν πατρῶν, ἐν αἷς καὶ τοῦ
Πάπας ὡν τῆς Ρώμης, καὶ οὐκ ἔπειτα μοναρχία τῆς
Ρώμης, ὡς οὐκ ἐργασίαι ἐστὶ τὸ καὶ ἐφ' ὧς

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

15

Περὶ τῶν Συνοδῶν ὧν ἤθροισαν ὁ Δάμασος κατὰ Ἀντιόχειαν μεθ' ὧν τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ
Νίκῃ, ὑπερτε-τῆς ἐν Νικαίᾳ καὶ τῆς Ὁμοσίου, ἐξ ὧν ἐξαχῶς ἀναγίνεται ἡ ἀμαρτία καὶ μο-
ναρχία τῆς Ρώμης.

Οὕτως ὁ Δάμασος ἀντιπαύει βίβας κοσμέμενος,
ὁ παῖς λέγει καὶ πρᾶται ὑπὲρ τῶν ὁμο-
δοξικῶν δογματικῶν αἰρέσεων, κατὰ φησι Θεο-
δώρου λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῇ δούτέρῳ, πα-
τριαρχούσας, αὐτὰς ἐπὶ Οὐαλονίαν Συνοδὸν
ἐκινήσαντα πατέρων ὁπὸ πολλῶν καὶ ἀφ' ὧν
ἐθνῶν ἀφ' ὧν ἐν Ρώμῃ, ἀνεδραμάσκει τὸν ποταμὸν
αὐτῶν ἐρημῶν μεθ' ὧν Ἀντιόχειαν, καὶ τὴν
θεῖον ἐτραύσε μάθημα, ὅρον θεῖον ἐκείνου,
ὃν παρὶς ἰσχυρῶς ἐξαπέσειλον. αὐτῇ δ' ἐν αὐτῇ
τῇ ἐν Ἀρμενίᾳ Συνοδῶν, καὶ τῇ ἐν Νίκῃ τῆς
Θεράκης ὁδῶν, βεβαυὶ δὲ τῇ ἐν Νικαίᾳ τῆς
Βιθυνίας πίσιν. ἀλλὰ καὶ δούτερον ὁ αὐτὸς παύ-
ειν αὐτὴν ὑπὲρ τῆς Ὁμοσίου κατὰ Ἀντιόχειαν Θεο-
δοσίαν συνεκρότησε Συνοδὸν. τῆς μὲν παρὶς πα-
τέρας Συνοδὸν τῇ ὑποσολῇ παρὶς ἰσχυρῶς κατα-
γράφει ὁ Θεόδωρος λόγῳ δούτέρῳ κεφαλῇ
ἐκστῷ δούτέρῳ, καὶ ὁ Σωζόμενος βιβλίῳ ἑκτῷ κε-
φαλῇ ἐκστῷ τρίτῳ. Σημειώσαι δ' ἐν ταῖς τε-
σσαράνδεκα, πρώτῃ, ὅτι μετὰ τραυμάτων καὶ μά-
χης καὶ φόνων γίνονται Ἐπίσκοποι Ρώμης, καὶ μετὰ
συνεργίας ἰδίας αὐτῶν, καὶ πᾶσι τῇ ἀμαρτήτῃ
αὐτῶν; δούτερον, Τοπικὴ Συνοδος κρίνει καὶ ἀφ' ὧν
τὴν Ρώμην. τρίτον, συνοδικῶς καθαρῶς ὁ Ἀν-
τιόχειος καὶ ἐκ τῆς ὁμοσίου τῆς Ρώμης. τέταρτον, ἐν
τῇ ἰσχυρῇ Συνοδῶν γράφει τὸ ἐν Ρώμῃ συνε-
δριάζον ὅτι ἡ ἐν Ἀρμενίᾳ Συνοδος εἰς ἑπτα ἀπάδοντα,
εἰς μάταια, ἐπεδὴ παρὶς τοῖς ἀλλοῖς κωλύμασι
εἶναι Συνοδὸν, ὅτι ἔχει τῇ γνώμῃ τῆς Ρώμης, ἥτις
ἀποκρίσθαι ἔπειτα Βικοντίᾳ Ἐπισκόπῳ, ὥστε τῆς Ἀρ-
μενίας, ἔπειτα τῶν ἄλλων τοῖς ταῖς συνεκατα-
μενῶν, τῶν ἀπανταχῇ δηλονότι ὁρθόδοξων ἐγκρίτων
Ἐπισκόπων. πέμπτον, ὅτι ἠπείσθη περὶ τῆς Ρώμης,
εἶπον ἔπειτα ῥητῶς ὅπως συνεκρότησε, ἔπειτα Βικον-
τίᾳ Ἐπισκόπῳ, ἔπειτα πάντων ἴδαι τῇ γνώμῃ ἐνδὲ-

ξαδαί, καὶ γὰρ ἐν Ἰταλίᾳ γίνεσθαι Συνοδὸν,
καὶ μάλιστα ὑπὸ Ἐπισκόπων τῶν πατρῶν Δυτικῶν
χωρὶς γνώμης τῆς Ἐπισκόπῃ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς
Δυσσεως, ἔργον ἐστὶ ἀνέκδοτον, ὡς καὶ ἀνέ-
κδοτον ἐστὶ γίνεσθαι ὁπότε τῇ κατὰ τὸν Ἐπι-
σκόπῳ, καὶ αὐτῇ τῆς συνεκαταμενῶν τῶν Ἐπι-
σκόπων, ἀλλὰ μόνον τινῶν. ἔπειτα, γράφει
ἔπειτα λέγει, οἱ Ἐπίσκοποι οἱ ἐπὶ τῆς Ρωμῆος
τῇ ἱερῇ συνεδρίᾳ συνεκαταμενῶν, τοῖς ἐν τῇ ἰσχυ-
ρῇ καθ' ἑαυτοὺς Ἐπισκόπῳ Δάμασος καὶ Οὐαλέ-
ριος καὶ οἱ λοιποὶ τοῖς ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς ἐν Κυ-
ρίῳ χαίρειν. ἰδὲ καὶ τῇ ὑποσολῇ τῆς δούτερας Συνο-
δῆς εἰς τὴν Δάμασον, καὶ τῇ ἀπὸ Βασιλείας ἐπι-
σολῇ τοῖς Δυτικοῖς, καὶ ἰδὲ πᾶσι οἱ μεταταῦτα
τῶν Πατρῶν Ἰτίλοι καὶ τῇ ἀπὸ Βασιλείας ἐπὶ Βίβας 25
καὶ ἀντιχειριστικὰ σημειολογήματα τῇ πεπλασμένῃ
μοναρχικῇ ἀξιώματι. ἰδὲ ὅτι καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
σύμνοια ἀδελφικῇ συνάγεται, ἐργασίαι ἐξουσία,
καὶ λοιπὸν σοφάδιτι πῶς ἡνιωπάται ἐξου-
σία ἀπὸ τῶν ἀναγίνεται, ἐργασίαι. ἔπειτα 30
ῥητῶς γράφει ἡ περὶ τὴν Πάπαν Δάμασον σύ-
νοδος ταύτῃ τῇ ἐν τῇ ἰσχυρῇ Συνοδῇ, συμ-
μενῶν ἔπειτα ἡμετέρας καθαρῶς ταύτῃ μόνῃ τῇ
πίσιν, ἥτις ἐν Νικαίᾳ κατὰ τῇ αὐτῇ τῇ
ἀποσολῇ ἐξεμελιώθη, Θεόδωρος λόγῳ 35
δούτέρῳ κεφαλῇ ἐκστῷ δούτέρῳ. καὶ λέγει τῇ
Πέτρῳ, ἀλλὰ τῶν ἀποσολῶν, ἔπειτα ἐπὶ τῇ
τῇ αὐτῇ κεφαλῇ, συμφωνῶν τῶν μετὰ πα-
τρῶν τῶν τῇ Θεῷ ἱερῶν καὶ τῇ ὑμετέρας τιμότητος
ἡ γνώμῃ. καὶ λέγει μετὰ τῇ Πάπᾳ, ἀλλὰ μετὰ 40
πάντων τῶν τῇ Θεῷ ἱερῶν. ὡς ἡ κοινότης ὑπε-
ρέχει τῇ Πάπᾳ καὶ πάντες ἑτέρας μερικῇ πα-
σῶν καὶ συνεδρίᾳ. ἐργασίαι ἡ ἀφ' ὧν τῆς Συ-
νοδῆς ταύτης ἐν ἑπτα τεσσαράκοντα ἐργασίαι ἐστὶν.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς κοιμήσεως τῆς μεγάλης Ἀθανασίας, ἡ διάδοχος Πέτρος, καὶ ἀφ' ὧν τῆς Ἀλεξαν-
δρείας Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Οὐαλονίᾳ Βασιλείᾳ Λακίᾳ, καὶ ὁδῶς τε Πέτρῳ καὶ Φυγῇ εἰς Ρώμην, καὶ περὶ τῆς 50
ἐν Ρώμῃ Συνοδῆς κατὰ Ἀπολινάριον, Στεφάνον καὶ Λακίᾳ Φονέως.

Οὐαλὸς πωθανόμενος ἡ πλείεστε εἶναι ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ τῆς ἀποκρίσεως Ἀθανασίῳ, καὶ
ὑποσολῇ μίποτε γοῖται σῶν, ὑπερέβη

περὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκείνῃ, ἐν τῇ δούτέρῳ
δὲ ἔπειτα τῇ Βασιλείᾳ κοιμηθείς ὁ ἄγιος, περὶ τῆς
καὶ ἐξ ἑπτα πατριαρχούσας, κατέλειπον εἰς
τὴν

τὴν αὐτὴν τόπον Δαδούχον τὸν Πέτρον, ἀλλὰ ἀβλαβῆ καὶ ἐκόντων, τῶν ἀντιθέτων ἐν Ἀντιόχειᾳ ὅπως ἦν ὁ Βασίλειος Οὐάλης, κατηλθὼν ὁ Ἀντιόχειας Εὐζώνιος εἰς Ἀλεξανδρείαν, ἔχων μετ' αὐτοῦ καὶ υἱὸν τὸν Θεσσαροφύλακον τὸν Βασιλέως, καὶ γεγενημένα εἰς τὸν Ἐπαρχὸν Αἰγύπτου, καὶ ἔτι παρέδωκε Λακίῳ τὰς Ἐκκλησίας, τὸν δὲ Πέτρον ἔθετο εἰς Φυλακὴν, ἐξ ἧς ἐχύσας ἔφυγον, ὡς αὐτὸς μετὰ τῶν ἐκ δεσποτικῆς φυγῆς ταῖς ἀπανταχῇ
 10 Ἐκκλησίαις, γεγραπὸς διειπνῶν. Φυγὼν δὲ, αὐτὸς Δάμασκον τὸν Ἐπίσκοπον Ῥώμης ἀνέδραμε, Σακερὰ τῆς βιβλίου περὶ κεφαλῶν αἰκῶν, αἰκῶν πρῶτῳ καὶ αἰκῶν δούτερον, ὁ δὲ Σαζόμυρος διπύρμυρος ταῦτα φησὶ, Πέτρος δὲ ὁ Ἐπίσκοπος διεδράμει
 15 ἀπὸ τῆς δεσποτικῆς, ὡς αὐτὸς δόμοδον τῶν Ῥωμαίων Ἐπίσκοπον καὶς ἐπιτυχῶν ἀπέπλευσε,

βιβλίῳ ἐκ κεφαλῶν δεκάτῳ ἐνάτῳ ὁ Παπὰς τοῦτον αὐτοαβόμυρος τὸν Πέτρον, Σωμόδον σκεκρῆσθαι ἐν Ῥώμῃ, ἥτις τὸν αὐτὸν ἀπολινάριον, Στέφανόν τε τὸν αὐτὸν μαθητὴν καὶ τὸν Φέκον Λέκον ἀνέθεμαίησε. ταῦτα τὸ Σωμόδον. ὁ δὲ Σαζόμυρος ἐπὶ τὰ περὶ τῆς Διέσεως Ἀπολινάριον ἐπήγαγε, μαθὼν ταῦτῳ τῶν Ἀρεσιν εἰς πολλὰς ἐρπαι πρῶτος Δάμασος ὁ Ῥωμαίων Ἐπίσκοπος, καὶ Πέτρος ὁ Ἀλεξανδρείας, Σωμόδον γονομύρος ἐν Ῥώμῃ, σκεκρῆσθαι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐψηφίσαντο, βιβλίῳ οὕτω κεφαλῶν αἰκῶν πέμπτῳ. ἀλλὰ καὶ ὁ Θεοφάνης τῇ Σαζόμυρῳ συνήθηται λέγων, ὁ Ῥώμης Δάμασος καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Πέτρος πρῶτοι τὸν ἀπολινάριον σιωδικῶς ἀπεκέρυξαν. ἐγόνετο δὲ ἡ ἀρεσις τῆς Σωμόδον ταῦτα τῆς ἐν ἔτει τελεωσῶν ἐβδόμητος τρίτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἀπόδοξις διὰ τὴν ὡς αὐτὸς μοναρχίαν, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ὁμόπιστον καὶ ἰσότιμον τὸν Ῥώμης ὁ Πέτρος ἀπέπλευσε, τὴν
 20 θάνατον φυγῶν, καὶ ὅτι αὐτὸς τῇ Πέτρῳ Δάμασος τὸν Ἀπολινάριον ἀπεκέρυξαν.

Σημῶσαι πρῶτον, διὸ ὁ Πέτρος ἔχ' ὡς εἰς μοναρχίαν, ἀλλ' ὡς εἰς ὁμόπιστον ἀπέπλευσε τὸν Δάμασον, καὶ μάλιστ' ἂν τὸ αἰνῶν ἐκ Βασιλείας ὁρδόδοξον, καὶ γὰρ
 25 θάνατον αὐτοδοκῶν, καὶ φυγῶν ἀπὸ τῆς δεσποτικῆς, πᾶς ἔχει φυγῆν, ἀλλ' ἡ ὅπως ἦν ἐφορεῖα ἂν τὸν ὁρδόδοξον Βασιλέα. ἐνῴκισε δὲ ἐν αἰς τὰς λαϊκὰς ὁ Ἐπίσκοπος, ἀλλ' αἰς τὸν Ἐπίσκοπον ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ ἐκ εἰς τὸν ἀπλῶς Ἐπίσκοπον ὁ Πατριάρχης,
 30 ἀλλ' εἰς τὸν Πατριάρχῳ ὁ Πατριάρχης. δούτερον, διὸ ἡ κοινότης ὑπερέχει τῆς μονότητος, ἥτοι εἰ ποῖ καὶ ὁρδόδοξοι Ἐπίσκοποι τὰς αἰὲς Ἐπισκόπους, ταῦτα ἡ Σωμόδος τῇ Παπᾷ, ἔθεν ἔρμαιον οὐρῶν ὁ Δάμασος τὸν Πέτρον, αὐτὸς μέζονα καὶ πελαγέρεα
 35 δυνάμιν τῆς Σωμόδος ὡς καθολικῆς θρησκείας Ἐγὼ μύρον αὐτοαβόμυρος, σκεκρῆσθαι Σωμόδον. τρίτον, ὅτι ἐξίστα ὁ Δάμασος καὶ Πέτρος σιωδικῶς τὸν Ἀπολινάριον ἀπεκέρυξαν, ἔτι μὴ ὡς ἐξέρχοντες, ἔκ αὐτῶν ῥῶται ὁ Δάμασος καὶ ὁ Πέτρος,
 40 τὸς, ἀλλ' ἐξίστα ὁ Δάμασος καὶ ὁ Πέτρος, καὶ ἐμόνοι, ἀλλὰ σιωδικῶς καὶ μετὰ τῶν πολλῶν. τέταρτον, ὅτι πρῶτος Δάμασος καὶ Πέτρος τὸν Ἀπολινάριον ἀπεκέρυξαν, ἐν τῇ Δύσει ῥῶται, ἐρ γὰρ τῇ Ἀνατολῇ καὶ Ἀπολινάριος καὶ ἡ Ἀρεσις αὐτῶν
 45 ἀτεκνήχθησαν πολλῶν, καὶ ἰδὲ τὸν Ἐπιφάνιον Αἰρέσει ἐβδόμητος ἐβδόμη, ἥτοι Διμοιρίτην (ἐπομῶν ταῦτα ἀνωτέρω, ἀλλὰ παλιμοιρίτην) λέγοντα, ὅτι οἱ κατὰ τὸν Ἀπολινάριον λέγοντες, αἰς πολλῶν ταραχῶν κατέστησαν τὰ ἀνωτέρω μέλη, δι'
 50 ὅς καὶ ἀνάγκη γέγονε Σωμόδοι συγκεκρῆσθαι καὶ ἀναθεματίσαι τὰς τοιαύτας. καὶ ὁ Ἀθανάσιος κατὰ τὴν τοιαύτην λεγόντων ἡγαγάνθη ἐπιστολῇ γράψαι αὐτὸς τὸν ἀντιστάσαντα Ἐπίσκοπον Ἐπίκτιον. σαφὲς δὲ περὶ πίστεως γραφῆς ὁμακερίτης Ἀθανάσιου, ἐν ταῦτῃ καὶ τὰς αὐτὰ φά-

σκοντας καὶ ταραχὰς ἀπεκέρυξε. ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ Αἰρέσει, ἐν ᾗ καὶ τῶν ἐπιστολῶν τῆς Σωμόδος ταύτης κατέταξε. πέμπτῳ, ὁ Ἐπιφάνιος λέγει ἐν τῇ αὐτῇ Αἰρέσει, ὅτι ἀπελθὼν εἰς Ἀντιόχειαν ἐφροντίσει περὶ τῆς Αἰρέσεως Οὐτάλις, αὐτοαβόμυρος ὡς ἐρπαι τῇ δογματὶ τῆς ἀπολινάριον. καὶ ὁ Παυλῆιος οὕτως ἦν ἔγραψε περὶ τῆς ἀγίας Τριῆδος, καὶ περὶ τῆς ἀναθεματικῆς τῆς Χρῆσεως, αὐτὸν δούλοισι χάριν καὶ τῆς μακαρίτης πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀπέδωκε, ὑπερον αὐτοαβόμυρος τῇ Ἐπιφανίῳ, καὶ καθιέρησεν ὁ Ἐπιφάνιος κατήλωξε τῶν Ἀρεσιν Ἀπολινάριον, καὶ τὸν μαθητὴν αὐτὸς Οὐτάλιον. οὕτως, ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Σωμόδος ἡσυχασθεῖσα ἐν ἔτει τελεωσῶν ἐξήκωτος δούτερον ὑπέπετε μετὰ τὴν Ἀθανάσιον, Εὐσεβίῳ Ἰταλῇ, Ἀσέρῳ Πέτρῳ, καὶ τῶν λοιπῶν ὡς διέληται ἀνωτέρω κεφαλῶν δωδεκάτῳ, ἐκ μὴ ὁνομαστῇ, ἀλλ' ὁμοῦς σκεκρῆσθαι ἀνέθεμαίησε τῶν Ἀρεσιν Ἀπολινάριον. καὶ περὶ τῆς ἐκσεύσεως οικονομίας κατὰ τῆς Αἰρέσεως ταύτης ἐξέθετο τῶν ἁλθῆ καὶ ὁσεβῆ πίστιν. ἐβδόμον, συμπέρασμα τῶν λόγων, οἱ Ἀνατολικοὶ ἰδίως καὶ σιωδικῶς κατήλωξαν, ἀπεκέρυξαν καὶ ἀνέθεμαίησαν Ἀπολινάριον καὶ τῶν Ἀρεσιν αὐτῶν, Δάμασος δὲ καὶ Πέτρος καὶ ὁ Ῥώμης Σωμόδον ἀνέθεμαίησαν πρῶτοι ἐν Δύσει τὸν Ἀπολινάριον καὶ τὰς μαθητὰς αὐτοῦ. ταῦτα δὲ καὶ ἡ παρῶσα ἐπιστολὴ τῶν Δαμάσων βεβαίη, καὶ γὰρ λέγει πῶς Ἐπισκόποις ὁ Δάμασος ταῦτα ἐρπαι, τί τῶν παρ' ἡμῶν ἐρπαι τῶν καθάρσεων τιμωθεῖς, ὅς καὶ ἐταῦθα κέρτα τῆς καθολικῆς καθεδέρας, παρὼν καὶ Πέτρος τῇ Ἐπισκοπῇ Ἀλεξανδρείας καθιέρησεν ἅμα τῇ διδασκάλῳ αὐτῇ Ἀπολινάριῳ. τὸ δὲ καὶ ἐταῦθα δηλοῖ ὅτι σκεκρῆσθαι καὶ ἀλλὰ καὶ.

ΠΑΡΑ

Ὅτι ὅκ τῆς Δαμάου Ῥώμης πρὸς τινὰς Ἀνατολικὰς Ἐπιστάτους ἐπιστολῆς περὶ καθαιρέσεως τῆς
Ἀπολιταριστῆ Τιμοθέου συνάγεται πλὴν τῆς ἐν Νικαίᾳ ἀλλὰ μὴ λέγειν Σιώνον, ἢ ἀλλὰ πρὸς
φυλακῆς, ὅτι ὡς τὸν τῶ Πέτρος μόνον, ἀλλὰ ὡς τὸν τῶν Ἀποστόλων, καὶ ὅτι ἡ τῆς Συνόδου ὑπόφα-
σις λέγεται καὶ Πατριάρχῃ καὶ Μητροπολίτῃ, ὅκα δὲ τῶν καὶ ὅκ ὡς καθαιρέσεως, ὁρίζεται τὸ μοναρχ-
ικὸν τῶ Πάπα Ῥώμης.

Οὐ μόνον ὁ Στέφανος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ἡ μα-
θητὴς τῷ Ἀπολίναρι Τιμόθεῳ κατέβησαν,
ὡς περὶ τὴν ποιήσιν ἐχίδνης ἀποκύημα ἐν τῇ Ἀνα-
τολίᾳ κατέχει τὸν τῆς Διόσεως ἵον, περὶ δὲ ἑνὸς
τῶν Ἀνατολικῶν Ἐπισκόπων ἔγραψαν τῷ Δα-
μάσῳ ἵνα καλέσῃ καθεύρεται ὑποβαλῇ, ὁ δὲ
ἔγραψε αὐτοῖς ὑποβολὴν δηλῶν τὴν καθεύ-
ρεσιν αὐτῶν, ὡς καὶ αὐτῶν τίθησιν ὁ Θεοδώριτος Λό-
γῳ πέμψῃ κεφαλαίαν ἐνάτῃ. ἐν τῇ σημείωσιν ὅτι ὡς
τὴν ἐν Νικαίᾳ Σύνοδον καὶ ἔστιν εἰπεῖν ἄλλαν Σύνο-
δον. δεύτερον, ὅτι ἡ ὑποσολικὴ πίσις ὡς τὴν
ἐν Νικαίᾳ πατέρων ἐξετέθη καὶ ἐβιβαίωθη. τρί-
τον, ἵνα ὁ γνωσκὼν ἐαυτοῦ Χριστιανὸν ἐκάτο φυ-
λάτῃν ὁφέλλῃ, ὅπερ ὡς τὴν Ἀποσόλων πα-
ρεδόθη. καὶ λαπὸν σημείωσαι πρῶτον, ὅτι καὶ ὁ
Πάπας ἐξ ὀχικῶς διδάσκει, ἀλλ' οἱ πατέρες, ἐδ' ὁ
Πέτρος παρεδόκε τὴν πίσιν, ἀλλ' οἱ Ἀπόστολοι,
καὶ τὴν πίσιν καὶ ὁ Ῥώμης, ἀλλ' οἱ πατέρες. δι-
βαίῃσι, καὶ οἱ χεῖρα κἀντύθῃσι τὸ βέβηλον τῆς
μοναρχίας ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀξίωμα. δεύτερον,
ἐν τῇ Ἀνατολίᾳ Ἐπίσκοποι οἱ ἔγραψαντες τῷ Δα-
μάσῳ, καὶ πρὸς ἐκείνους ἀποκριθεὶς καὶ πρὸς ἔγρα-
ψαν, ὅτι ἦσαν οἱ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας
Ἐγέρωροι, ἀλλ' ἦσαν ἑνὸς, καὶ μάλιστα Ἀντιο-
χείας, καὶ καὶ ἰδίως ἡνῶχλαι καὶ Ἀλεξισίς, καὶ δη-
λον ὅτι τῷ Ἐπισκόπῳ ὡς εἰρημὴ ἀνωτέρω λέγοντος,
ὅτι οἱ κατὰ τὸν Ἀπολινάριον λέγοντες, εἰς πολ-
λὴν πρὸς τὴν κατέστησαν τὰ ἀνωτερικά μέρη,
τῆς Ἀνατολῆς δηλονότι, ἐπ' αὐτὰ φησὶν, ἀλλὰ τὰ
ἀνωτερικά, ἦσαν ἐξ ἀκασίας ἦσαν τὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ,
ἐπειδὴ ἐκείσε μάλιστα ὡς εἰρημὴ ἡ Διόρετις ἐδιδά-
σκετο, καὶ ἐκείνων τῶν μερῶν οἱ Ἐπίσκοποι ἔγρα-
ψαν πρὸς τὸν Δάμασον, καὶ ἔγραψαν δὲ ἵνα ὁ
Ῥώμης, ὡς κεφαλὴ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας κα-
θεύρεται καὶ υποβαλῇ τὸν Τιμόθεον, ἀλλὰ καὶ
τὸ εἶναι τὴν δυτικὴν Ἐκκλησίαν ἐλαττωμένην τῆς
βίβας τῶν τυραννῶν Βασιλείων, ἐν δὲ τῇ Ἀνατολίᾳ

Ἀλλὰ τὸ ἡγεμονεῖν τὸν Οὐάλοτα, καὶ γὰρ ὅτε
 σωήθῃοις ἡ παρὰ τὰ ἐν Ρώμῃ Σινδοί, ὁ Οὐά- 10
 λος ἐβασίλευεν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ τῷτο ἐπὶ
 λον ἐστὶν ἐκ τῶ ἐν αὐτῇ παρῆται. τὸν Ἀλέξαν-
 δρείας Πέτρον, ὅστις ἐθανότο τῷ Οὐάλοτι,
 ἀλλ' ἀναχωρήσαντος τοῦ Ἀντιοχείας ἐκωνσταντι-
 πολιν, κατήλθεν ἐς Ἀλεξανδρείαν ἐπὶ ζήντος αὐ- 15
 τῶ. ἔτα ἐκ' ἐγραψάν ἵνα μόνῃ ἡρώμαϊκῇ Ἐκκλη-
 σίᾳ καθαιρεθεῖ ὑποβάλλῃ τὸν Τιμόθειον, ἀλλ' ἵνα
 ὡς ἀπεκήρυξαν αὐτὸν πολλοὶ τῶν Ἀναπλίκων δι-
 δασκάλων ἰδίως, καὶ καθ' ἑκάστην αὐτὸν ποταί-
 ἐν τῇ Ἀναπλῇ Σινδοί, καθαιρεθεῖς ὑποβάλλῃ 20
 αὐτὸν καὶ ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία. Ἀλλὰ μεῖζονα κατὰ
 κρίσιν τῆς Ἀίρεσεως, ὅπερ καὶ αὐτὸ ἐοῖδωσι τῷ
 Ρώμης μοναρχικὸν ἀζῶμα, τῷτο μὲν, ὅτι ἐκα-
 θήρηκεν αὐτὸν μόνον ὁ Ρώμης, ἀλλ' ἡρώμαϊκῇ
 Ἐκκλησίᾳ, τῷτο δὲ ὅτι ὁ Ρώμης τῶν Δυτικῶν Ἐπισκό- 25
 πων Σινδοί, καὶ πρὸς τούτοις μετὰ Πέτρον τῷ
 Ἀλεξανδρείας. τῷτο δὲ, ὅτι καὶ μερικαὶ Σινδοί
 τὰς οἰκουμενικὰς ἐβεβαίωσαν ὡς πολλὰκις εἰρηται
 αὐτῶτερον, εἰδὲ καὶ καθ' ὑπόθεσιν πρῶτος ἔκρινεν
 ὁ Ρώμης καὶ κατέκρινε τὴν Ἀίρεσιν Ἀπολιναρίου, 30
 ἐδὲ τῷτο μοναρχικὸν αὐτῷ ἐδίδε ἀζῶμα, ἐπειδὴ
 ἐ μόνος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ἔκρινον ἕτως, Ἀλέ-
 ξανδρος Ἀλεξανδρείας πρῶτος κρίσει τῆς ὁποιο-
 λικῆς αὐτῷ καθέδρας ἀνεθεμάτισε τὸν Ἀρειν.
 εἰσεροσολύμων Σωφρόνιου κρίσει τῆς ὁποιολικῆς 35
 αὐτῷ καθέδρας ἀνεθεμάτισε πρῶτος τὸς μονοθε-
 λήτας, καὶ ἄλλα δὲ τοιαῦτα συνέβη ἐν τῇ καθόλου
 Ἐκκλησίᾳ, ἅτινα εἰρηται καὶ ρηθίσεται. ὥς
 ἡ Ρώμη ὁποιολικὴ καθέδρα, ἀλλ' ἐ μόνῃ, καὶ
 κρίσει, ἀλλ' ἐ μόνῃ. κρίσιν δὲ τῆς ὁποιολικῆς κα- 40
 θέδρας ἔπε τῆς ἐν Ρώμῃ Σινδοῦ τῶν ὁπφασιν,
 ὅπερ καὶ αὐτὸ τὸ πῶ ὁπφασιν τῆς Σινδοῦ λέγεσθαι
 πολλὰκις ὁπφασιν τῷ Πατριάρχῃ· ἰδίον ἔστιν ἐ μόν-
 ρον τῶν Πατριαρχικῶν Θρόνων, ἀλλὰ καὶ τῶν μη-
 τροπολιτικῶν, ὡς εἰρηται καὶ ρηθίσεται. 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'

ὅτι ἐκ τῆς αὐτοῦ ἡμετέρας τῆς Διακονίας ἐκὼν μοναρχικὸν θλήσται, ἕτε ἐκ τῶν κατὰ κεφαλὰς ἔγκυ-
μίων, ἡ δεύσαν, ἔτι γεμῶν καὶ ἐκ τῶν δεύσαν ἐκδίδεται πρὸς ἡμῶν ἀξιώματι μοναρχίας. 10

Τῆτο καὶ ἐκ τῆς ἀποστολῆς ταύτης τὸ Δαμασκὸν δέ-
κνυται, αὐτὸς γὰρ ἐκ ἑποῦ ἐν αὐτῇ εἰρήματι
μοναρχίαν, ἡ καθόλου ἐξουσίαν θηλῆν, ἀλλ' οἷ
πρὸς τῆς ἀποστολικῆς καθίδρυας παρόντης καὶ Πά-

την τὴν Ἐπιστολήν Ἀλεξανδρείας καθ' ἡμέραν οἱ τι-
μωθεὸς ἅμα τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῶν Ἀπολιναρίου,
κρίσιν. δὲ τῆς ὑποσολικῆς καθεστράς τῶν ἐν Ῥώμῃ
Συνόδων ἅπας ὡς ἔστειλε, περὶ τῆς δὲ καὶ τὴν
ἡτέραν.

Πέτρον, ἵνα ἐνδείχῃται μείζονα ἐξέσταν τῇ συνόδῳ, καὶ ἐπομῆως πῶς κατὰ τῶν Αἰρετικῶν δόξασι πελαγοῦνται. οἱ οὐκ ἔτι λέγουσιν ὡς τῇ ἀρχῇ τῆς ὑποστολῆς ἦτοι πῶς, ὅτι τῇ ὑποστολικῇ καθέ-
 7 δρᾷ πῶς ὁ φαλομῶν αὐτῶν ἡ ἀγάπη ὑμῶν δύσπε-
 μαι, ἐκείνοις τὸ πλεῖστον παρέχεται, ῥητέον πρῶτον, ὅτι ὡς ἔγραψον, ἐπειδὴ ὁ δάμασκος ἡ γηραιὸς καὶ σοφὸς καὶ ζηλωτὴς καὶ πᾶσι πλῆθους τῶν ἐν τῇ Δύσει Ἐπισκόπων ἡ γὰρ ἡμῶν. δεύτερον, ὅτι τῶν
 30 καὶ ἄλλοις πολλοῖς νόμῳ ἐγκωμίων εἴχεται κοινῶς καὶ ἰδίως ὡς τῶν πατέρων, ὡς ἔπειτα αὐτῶν, καὶ ἐκείνῳ μεταταῦτα οὐ πολλοῖς. τρίτον, ὅτι ὁ Βα-
 σίλειος πρῶτος τῆς Ἀνατολῆς καὶ πάσης Ἀρ-
 35 μῆνιαις ἡ γὰρ ἡμῶν ὡς, ἔγραφε τῇ ἀγίᾳ Ἀθανασίᾳ καὶ

Εὐσεβίῳ τῷ Σαμοσατῶν ὅσα εἴρηται αὐτῶν κε-
 φαλαίῳ δεκάτῳ ἐβδόμῳ Παρεγράφῳ δευτέρῳ καὶ
 τετάρτῳ. καὶ δὴ καὶ Ἀγαπητὸς ὁ Πάπας τῶν ὡς
 πολλῶν συνόδων πρὸς τὸν ἡμεῶν Σεβήρην καθελὼν
 συνοδικῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπεμψε τὰ ὑπο-
 μνήματα τῷ Ἱεροσολύμων Πέτρῳ, καὶ ἐζήτησεν ἵνα
 καὶ αὐτὸς ἀναγκασθῇ κατὰ τὴν Αἰρετικὴν καὶ τῆς
 Αἰρέσεως αὐτῆς. ὅς ἔδωκε δὲ τῷ Ἱεροσολύμων ἡ
 τῶν αὐτῆς ζήτησις τῷ Πάπᾳ ἀξίωμα μοναρχίας,
 ὅς ἔδωκε δὲ ἡ τῶν αὐτῆς θέσις τῶν τῶν τῆς Ἀνατολῆς Ἐ-
 πισκόπων πρὸς τὸν Δάμασκον ἔδωκεν αὐτῷ τῶν
 αὐτῶν. ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ πέμπτῳ κεφάλαιον
 πρῶτον, καὶ κεφάλαιον ἐνδέκατον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

Ὅτι ἔχουσιν, ἀλλ' ἡ παρὰ Πλάτωνα τὸν Ἱερώνυμον ἡμεῶν κενὸν πῶς παλαιὰν γραφὴν, καὶ ὅτι τὸ
 νομίζον τὰς παπῆσας κενὸν τὸν Δάμασκον πῶς τῷ Ἱερώνυμῳ ἐρμηνεύει μᾶλλον τῆς τῶν ἐβδομήκοντα,
 25 μάταιόν ἐστι, καὶ τὰς δεικνύται ὁ ῥῶμος ὡς κενῆς, ὡς διορθωτῆς τῆς θείας γραφῆς, ὡς μοναρχίας

Ἱστορεῖ ὁ Πλάτωνας εἰς τὸν βίον τῷ Δαμάσκῳ, ὅτι
 πῶς παλαιὰν ἀποθήκην πῶς ἐρμηνεύει αὐτῶν ὑπὸ
 τῶν ἐβδομήκοντα, ἡμεῶν αὐτῶν καὶ ὁ Ἱερὸς Ἱε-
 30 ρώνυμος, καὶ ὁ Δάμασκος ἐβεβαίωσεν αὐτῶν λογί-
 ζεσθαι εἰς τὸν τόπον τῆς ἀγίας γραφῆς. Ὅμως
 πρὸς ταῦτα ῥητέον, ὅτι πῶς παλαιὰν γραφὴν
 πόσοι ἡμεῶν αὐτῶν εἰς τῶν ἐβδωμῶν γλῶσσαν πρὸ
 τῷ Ἱερώνυμῳ, καὶ ὅτι τὰς ἐβδωμῶν ὡς ὁ Ἱερώνυμος
 35 τὰς ἀποφύρας ἐρμηνεύει ταύτας, ἰδὲ τὸν Εὐσέβιον
 βιβλίῳ ὅτῳ κεφαλῶν δεκάτῳ ἐβδόμῳ, καὶ τῷ
 Ἀμφιλόχῳ τῷ ὅτῳ κεφαλῶν ἐκατῷ πρὸς
 40 τῶν ἐβδωμῶν. ὅτι Ἱερώνυμος ἔπειτα ἡμεῶν αὐτῶν
 πῶς γραφῶν, καὶ οἱ θεολόγοι εἶχον αὐτῶν ὡς καὶ
 τὰς θεοδοτίωνος, Ἀκύλα, Συμμάχῳ καὶ λα-
 κτιανῷ ἐρμηνεύει, ἡ καὶ εἰς μᾶλλον τὰς, ὡς ἡ
 45 ὡς ἡμεῶν ἔχοντες εἰς τὸ ἔργον θεῶν σκοπὸν καὶ ἀ-
 γαθὴν σωτηρίαν ἐρμηνεύει. τὸ δὲ θαρρύνει τὰς
 παπῆσας νομομικτοῦ τὸν Δάμασκον μόνως ὅτι τὸν
 Ἱερώνυμον ἀπελθόντα τὸν νῦν τῆς γραφῆς, καὶ

ἡμεῶν αὐτῶν πρὸς αὐτῶν, καὶ εἶναι εἰς
 μαρτυρίαν ἀξιοπιστοῦ εἰς τῶν Ἐκκλησίαν μᾶλλον τῆς
 ἐρμηνείας τῶν ἐβδομήκοντα εἰς μάταιον. ὅσον καὶ
 ἡ ἐρμηνεία τῶν ἐβδομήκοντα θάλα καὶ ἀναξὶν εἰς
 τῶν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀπείροι δὲ Βιττιμπερ-
 γίδος εἰς ὑποστολὴν πρὸς Ἱερώνυμον τὸν Κωνσταντινου-
 πόλεως ὡς εἶναι ὅτι ἀναγνωσκασιν ἐβεβαίωσεν πῶς
 γραφῶν, καὶ κατανοῶν πῶς εἶναι αὐτῆς, πῶς
 ὅμως ὁ Ἀπείρος αὐτῶν ὡς βιβλίου ὑπὸ τῆς
 ἀληθείας λέγει εἰς τὸ ὑπόμνημα τῷ Δαβίδ, κα-
 50 λῶν ἡ κερατῶν πῶς σωτηρίᾳ μεθερμηνεύει τῶν
 βιβλίων τῆς γραφῆς, ἥτις καὶ ἐβδόμη εἰς τῶν
 πρὸς τὰς ἐλθούσας εἰς μέσον ποσότητας πολλὰς με-
 θερμηνεύει, ὡς ὡς εἰς τὸν ὅτι ὅτι, ἀλλὰ
 μάλιστα καὶ σύγχυσις καὶ ἀσυνέπεια. καὶ τῶν Καπίων
 εἰς τὰς συμφωνίας τῷ ῥάββι μάθαι ἐσημαίνοντες ὅτι
 πολλὰς μεθερμηνεύει τῶν βιβλίων τῆς γραφῆς
 ἐφάσησαν, ἀλλὰ καὶ μὴ γέγονεν, ἡ
 μετὰ τὸ γέγονεν αὐτῶν ἀφανισθῆναι. οἱ χεῖρα
 λοιπὸν καὶ τὰς τὸ συμπέρασμα περὶ τῆς τυραν-
 55 νίδος τῷ ῥῶμος τῶν Λατίνων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι καὶ χερσὸς καὶ Ἱεσινιανὸν τὸν μέγαν καὶ Ἐπιφανίου ἡ τῶν ἐβδομήκοντα τῆς παλαιᾶς γρα-
 φῆς ἐρμηνεία ἀξιοπιστοτέρα εἰς τῶν ἄλλων, καὶ μόνῃ ἀρκεῖ εἰς μαρτυρίαν..

Ὅτι δὲ ἀξιοπιστοτέρα εἰς πᾶσι τῶν ἐρμηνείων ἡ ἐρμηνεία τῶν ἐβδομήκοντα, ἀρκεῖ εἰς μαρτυρίαν
 ὁ θεός

ὁ θεὸς χρυσόμορφον, ὃς οὖν πάλιν πέμπηται ὁμιλῶν ἐς τὴν ματθαίου λέγει, αἱ εἰβραῖοι παρεβλήσαντο ἑτέροις ἐρμηνεύταις λέγοντες ὅτι ἐκ ἀποστολῆς Προφῆτης Παρθάου, ἀλλὰ Νεαῖν, λέγουμεν, ὅτι μᾶλλον ἀπαύταιν τὸ ἀξιόπιστον οἱ ἐβδόμηκοντα ἔχουσιν αὐτὴν διηγήσας, ἐπειδὴ οἱ ἄλλοι μετὰ Χριστὸν ἠρμηνεύσαν, καὶ ἵπαρχος ἐρήκασιν, καὶ τὰς προφητείας συνεισέλασαν ἐξεπίτηδες, οἱ δὲ ἐβδόμηκοντα πάλιν ἑκάτον καὶ πλεονόντων ἐπὶ τῆς τῆς Χριστοῦ παλαιάς ἐπὶ τῇ ἐλθόντι, καὶ πᾶσι οὖν περὶ τῆς αὐτῆς ἐπιστοφῆς εἰσὶν ἀπληγαυμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν χερσῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πληθύνοντων, καὶ ἀπὸ τῶν συμφωνούντων. τὰς αὐτὰς βεβαιῶν καὶ ὁμολογῶν.

γὰρ Ἰουδαίους Νεαῖν ἐκατοστῇ περὶ τοσούτῃ ὁμολογῶν, τὰ αὐτὰ λέγων ἐν πᾶσι τῶν χρυσόμορφων. καὶ ἐπιφανῶς αἰρεῖται πρώτη λέγει, ἔγωγε παρὰ τὴν δεκάτην γενεὰν δι' ἐπὶ διαχλίαν ἀποκρίσας ἐξήκοντα δύο, καὶ ὁ κατακλυσμὸς πέπρωται. καὶ ὁ σὺν ὧν ἐπὶ τῶν ἐκατὸν πεντε ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτι μετὰ τὴν κατακλυσμὸν ἐγώμηναι τὸν ἀρφαξάδην. ἐξ ἧς ἔτις ἕως ἡ ἀπώτατος ὁ ἀδραμὴ τῷ Μιλαχί, σεδὲκ παρὲρ ἔτι χίλια ἐκατὸν καὶ τετρακόντα, καὶ ὁ χρυσόμορφος λόγος ἐγδοηκστῇ δευτέρῳ τόμῳ ἱερῶν φησὶ, τὴν Παράδοσιν πεντακτὶς χίλια ἔτη κληρονομήσαν, σήμερον ἡμεῖς ἡμεῖν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ.

19

Περὶ τῶν κατὰ σύγκλητον καὶ τὰς ἀγίας τίνες ἡμαρτον ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τῆς κατακλυσμῆς, καὶ τίνες ἀπὸ τῆς κατακλυσμῆς μέχρι τῆς ἀβραάμ ἐς τὴν παλαιὰν γραφὴν.

Σημεῖον ὁ σύγκλητος καὶ δὴ καὶ διηγεῖται, ὅτι αἱ καταλείπονται ἡμαρτον ἐς τὴν παλαιὰν γραφὴν ἐν πολλοῖς ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς κατακλυσμῆς. αἱ εἰβραῖοι δὲ καὶ ἀπὸ τῆς κατακλυσμῆς ἕως τῆς ἀβραάμ. ὅτι δὲ ἡμαρτημένοι τὸ εἰβραϊκόν, δηλοῦν, ὡς ἔστιν γὰρ οὐ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις τῆς καὶ τῆς ἀβραάμ, καὶ ἕως πεντηκστῇ ὀγδοῇ ἔτις τῆς ἀβραάμ λέγει ὅτι ἔζησεν ὁ καὶ, ὅπερ φανερὸν ἐστὶν ψεύδος. ἐν τῇ τῶν Ἰουδαίων γραφῇ ἐκ ἐστὶν τὸ, ὡς ἔστιν χερσὶ καὶ πόδας καὶ, καὶ ταύτῃ οἱ εὐαγγελιστὰς ψεύδονται πάλιν γραφῶν παρὰ βιβλίου, εἰ μὴ ἡτῶν Ἰουδαίων γραφῇ εἰβραϊστὶ γεγραμμένη τῆς ἀληθείας ἔχειται. καὶ δὴ καὶ Ἰουδαῖοι ἐν τῇ μετὰ Τερύφινος ἀναγίξας ἔφη τὰς Ἰουδαίας ἀφελέσθαι ἐκ τῆς ὁνομασίας πέμπτης ψαλμῶν τὸ ἀπὸ τῆς φύλης. καὶ ἰωάννης ἐν βιβλίῳ πρώτῳ τῆς ἀρχαίας.

τῆτος κεφαλῇ πέμπῃ τὴν πεμφθέντα Κόρακα 20 ἐπὶ τῆς κατακλυσμῆς ἔφη μὴ αἰστέρεται κατὰ τὴν τῶν ἐβδόμηκοντα δηλοῦν ἐρμηνείαν, καὶ συνυποστῇ καὶ χρυσόμορφος ὁμιλία εἰκοστῇ ὁμολογῶν ἐς τὴν ἱερὰν. ἔγωγε φησὶ καὶ ἀνυπόστατος κατὰ φάσμα, καὶ ἀμβροσίος περὶ τῆς Κιβωτῆς, καὶ ἱερώνυμος ἐν 25 τῇ ἀρφαξάδῃ, καὶ ὁμοῦς ἡ εἰβραϊκὴ ἀρφαξάδῃ λέγουσα, καὶ αἰστέρεται, καὶ ἄλλα πολλὰ οἱ Ἰουδαῖοι παρεβλήσαν, περὶ ὧν καὶ τὰ παρόντα λέγει. ὅθεν ὁ ρ' ἀββὶ Ἡλίας ἀρφαξάδῃ πάλιν νῦν ἔσται ὡς τῆς Ἰουδαίας γραφῆς τῆς ἀρχαίας δι' ἀναγνώσεως, 30 ὡς καλῶς λέγει ὁ σύγκλητος, ὅτι οἱ ἐβδόμηκοντα ἐκ παλαιάς καὶ ἀδιαστέρεται ἀνιγγραφήσας ἠρμηνεύσαν, ἦν καὶ ἡμεῖς κεχρημένοι, ἢ παρὰ τῆς καὶ ἡ ἐκκλησίας ἐκ ἀρφαξάδῃ τῶν ἀποστόλων λαβόντες.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ.

Ὅτι ἡ τῶν ἐβδόμηκοντα ἐρμηνεία κατὰ τὰς παλαιὰς ἀγίας πατέρας ἡ αὐτὴ ἐστὶν ἀρχαιοτάτη, καὶ οὐκ ἀληθής, ὡς φασὶν οἱ νεώτεροι τῶν αἰρετικῶν, λεγόντων ἐκ ὀφθαλμοῦ ὁνομαζόντων ταυτὶν ὡς οἱ πατέρες ἡμεῖς φησὶν, ἀλλ' ὡς ἐκαστὸς δίδωσι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κινῶν, ὅπερ ἐφ' ὧν ἐμὴ ἐστὶ τῆς πορείας.

Τίνες τῶν νέων αἰρετικῶν ἀπατάλλουσι δεῖξαι τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἐβδόμηκοντα μὴ εἶναι πάλιν αὐτὴν τῇ ἀρχαιοτάτῃ ἀνιγγραφή. ἡμεῖς ὁμοῦς μᾶλλον παρομολογῶμεθα καὶ πιστεύομεν Ἰουδαῖοι, εὐσεβεῖς, χρυσόμορφος, ἀθανάτω καὶ τοῖς λοιποῖς ἀρχαίοις πατέρας ἡμεῶν, ἐξ ὧν οἱ πολλοὶ ἐμὸν ἦσαν σοφώτατοι, ἀλλὰ καὶ ἀγιώτατοι, ὅσων ἀναπληροῖ, ὅσων καὶ διηγεῖται, ὅσων ἀπὸ τῶν θρυλεμένων τῶν κατὰ τὸν ἐξηγήσαντο οἱ ἐβδόμηκοντα πάλιν ἀγίας γραφῶν, ὅσων καὶ ἀπὸ τῶν ἀληθινῶν αὐτῆς, ὅθεν ὁ χρυσόμορφος τόμῳ ὁμολογῶν λόγος εἰκοστῇ ἐβδόμῃ πρὸς Ἰουδαῖον τας, φύλοισι τετρακιστοῖς εἰκοσι καὶ πρὸς φησὶν, ὅτι αὐτὸς τῆς Παλαιᾶς ἐρμηνεύσας γραφῆς

ἐν τῇ κατὰ τῆς ἀπατάλλας ἐστὶ μέχρι τῶν νῦν. δευτέρως, ὅτι ἡ ἀνιγγραφή αὐτὴ ἐρμηνεία τῶν ἐβδόμηκοντα νῦν, αὐτὴ ἐστὶν ἐκείνη ἡ ἀρχαία καὶ ἀνέσθαι 45 κατὰ πάντα καὶ ἀρφαξάδῃ. τὸ ἐπὶ, ὅτι οἱ ἐβδόμηκοντα ἐρμηνεύταις ἐν τῇ τῆς ἀγίας γραφῆς μέρεσιν ἐκ ἀπᾶδον ἀκριβολογημένως εἰς τὰς λέξεις, ἀλλ' ἐς τὴν νῦν τῆς γραφῆς, ὅθεν καὶ τῶν νέων μάλιστα ἠρμηνεύσαν καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ ὀνόματα 50 πέπρωται, ὅτι πολλοὶ τῶν πατέρων ἐξηγούμενοι τινὰ μέρος τῆς γραφῆς, οὗτοι λέγουσιν ἐχρησάμενοι πολλὰς τὰς ἐρμηνείας ἀκύλως, θεοδοτικῶς καὶ συμμάχως, καὶ τὰς ἐχ' ὅτι παρὰ τῶν πατέρων τινὰ τῇ ἐρμηνείᾳ τῶν ἐρμηνεύων μᾶλλον τῆς ἐρμηνείας τῶν ἐβδό-

ἔβδονήκοντα· ἀλλὰ διὰ σαφήνειαν τῶν ἡμενην-
 ῶν ἐρημάτων καὶ ἐτέρων γραφικῶν ῥημάτων, καὶ
 ἵνα δὲξωσι τὸν ἐν ταῖς γραφαῖς τῆ παναγῆς Πνεύ-
 ματος πλῆξον, ἐπειδὴ ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ λέξει
 5 παρέχει γινώσκων πολλὰ καὶ διαφορὰ νοήματα,
 καὶ πάντα σωτρέχοντα ὡς τὸ ἐξ ὁδοῦ πόντον.
 πέμψον, ὅτι μετὰ τὴν ὁπδημίαν τῶ Σωτῆρος ἐντισ-
 τήκοις τὴν παλαιὰν οἱ ἱερεῖς ἐπέδωσαν, φερ-
 ῶντες καὶ τῆς ἀνθρωπίνης τῆς Κυρίας, ὅθον καὶ
 10 πολλὰ παρήλαξαν τῆς γραφῆς μέρος, ὡς ὁ σύγ-
 κελος ἄρῃσκον αὐτῶν, καὶ προσέτι τινὰ μέρος
 τῆς ἀγίας γραφῆς ἀρῶνται, ὡς τὸ τῆς Γῶς καὶ
 ἐτέρων, περὶ ὧν καὶ παρόντες λέγειν ὅκτον, ἐ-
 πειδὴ τινὲς τῶν ἐθνικῶν ὡς ὁ Παρθένος καὶ ἄλλοι,
 15 καὶ τινὲς τῶν ἀρχαίων καὶ νέων Αἰρετικῶν τινὰ μέρος
 τῆς παλαιᾶς γραφῆς καὶ νέας ἀρῶνται, τινὰ δὲ
 ἐξ ἁλῶν καὶ παρερμηνεύουσιν, τινὰ δὲ καὶ ἐπέδω-
 σαν, ὡς ἐν ἁλλοῖς ἐρῶν, ἡμεῖς τὴν ἀγίαν γρα-
 φὴν ἔχως ἐνοήσω ὡς ἐπόσαν καὶ ἡμενηνύσαν
 20 αὐτὴν οἱ ἁγιοὶ πατέρες, ὡς ἦν Τρέλλω Σω-
 δῶ. ἐρίξει κανόνι δεκάτῳ ἐνάτῳ, καὶ πᾶσαι
 αἰλοπαῖ οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ οἱ ἀρχαῖοι
 ἁγιοὶ πατέρες ἔκρινον καὶ ἐβεβαίωσαν. ὅθον
 ὁ Αὐγουστῖνος κατὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Θεμελίως κε-
 25 φαλαῖω πέμπτῳ, τὸ Εὐαγγέλιον ὡς ἀληθὲς τῶ

ῥῆτι, διότι ἡ Ἐκκλησία παρέδωκεν ἔφ. ἔβ-
 δονον, οἱ ἁγιοὶ πατέρες ἐξηγῶντες τὴν γραφὴν,
 ἐπὶ ἡσὶ μέρεσι νομίζονται ἀσύμφωνοι παρὰ τῶν
 νέων Αἰρετικῶν, διότι τάχα ἐλέγχει τὰ αὐ-
 τὰ, καὶ ὁμως ῥητεῖν ὅτι ἐλέγχειν αὐτοὺς ἐκείνους
 καὶ ἀσύμφωνον τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ πᾶ-
 ρα σωτρέχουσιν εἰς τὴν κοινὴν δόξαν αὐτῆς.
 ὁ γὰρ, τὸ τὰς νέας Αἰρετικὰς φερῶν τε καὶ λείπειν ὅτι
 ἐκαστὸς ἡμενηνύσαν τὴν ἱερὰν γραφὴν οἱ ἁγιοὶ
 πατέρες, ἀλλὰ καθὼς τὸ Πνεῦμα δίδωσιν ἐκάστῳ
 γινώσκων, ἔχως οἴεται ταύτῃ ἐνοῶν, τὰ το
 ὡς ἀδότερον τῆς ἐκκλησιαστικῆς φερῶντος, καὶ
 ὡς μὲν Αἰρετικῶν αὐτίον, καὶ μάλιστα ὡς ἐ-
 φῶντος ὅτι τὰ αὐτοὺς καὶ πονηρὰ πνεύματα,
 πᾶσι τῶν ἀναθεματίζοντων. ἔφαρ, τὸ νομίζειν
 τὰς Λατίνους εἶναι μόνον τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης
 ἐξηγητὴν ἐξαιρετικὴν καὶ ἀδιάψαλλον τῆς ἀγίας
 γραφῆς, ὡς βλάστημον καὶ αἰρετικὸν ἀπορρί-
 πτον, καὶ γὰρ περὶ τῆς οἱ ἁγιοὶ πατέρες ὡς
 λέγει καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρχαῖοι ἀγνώστοι Πάπαι ἐν
 τοῖς συγγράμμασι αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς
 αὐτῶν πρὸς τὰς οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ αὐτὰ
 βιασθῆσα διώρουν ἡ ἐν Τρελλῶ Σωδῶ, καὶ
 ἰδὲ κατωτέρῳ τὸν τόπον αὐτῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι τὸ κριτὴν ἀναμαρτήτων εἶναι τὸν Ῥώμη, καὶ διορθῶν ἅκρον τῶν βιβλίων τῆς θείας γραφῆς καὶ
 30 τῶν Θεολόγων, συμπεραίνεται ἐκ τῶν ἀποτέ συγγραφέων, ὅσοι τε τῶν ἀποβαλλόντων τὰς διορθώσεις
 καὶ ἀποδοχὰς καὶ βεβαιότητος τῶν Πατρῶν, καὶ ὅσοι τῶν ἀνταποδόντων αὐτοῖς ἐγκρίτων πατέρων καὶ Ἐκκλη-
 σίων μήτε κριτὴν ἀναμαρτήτων, ἢ διορθῶν τῆς θείας γραφῆς καὶ τῶν Θεολόγων, μήτε μονάρχην εἶναι.

Ἀλλ' ἔλθωμεν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἐποθέσεως
 35 ἡμῶν, τὸν Πάπαν ταύτῃ ἐδὲν ἁλλοῦ ἐβεβαίω-
 κριτὴν ἀναμαρτήτων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς τὸ εἶναι
 αὐτὸν διορθῶν ἅκρον τῆς βιβλίας τῆς θεί-
 ας γραφῆς εἶναι ἀλλοῦ κατωτέρῳ, καὶ ποῖα βι-
 βλία τῶν Θεολόγων εἶναι εὐσεβῆ, καὶ ὁμως ἔτε
 40 ἀμφοτέρω ἔτε κατέρω ἐγκρίτω κριτῇ, ἢ
 διορθῶν. εἰδὲ καὶ ὡς τῶν τῶν νομίζεται,
 ἀλλὰ καὶ τῶν νεογενῶν ἐπὶ, καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀγνώ-
 στον ἦν. Ἀμβρόσιος τῆς Λισβέρως τῆς ὁδοῦ αἰ-
 ὶνος συγγραφεὺς ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἣν ἐπέμψεν πρὸς Στέ-
 45 φανον Πάπαν, ἥτις καίται ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν βι-
 βλίων, εἶναι σωδῆται εἰς τὴν ἀποκάλυψιν,
 καὶ ὁρίσκοντες ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν πατέρων
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συλλογὴ τὸ μὲν δεκάτῳ τείτῃ, ὅπε
 ταῦτα φησὶν, ἄρτι εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἱ-
 50 σωμένης δέκα σωδῆται βιβλία, καὶ ἐκ τῆς δο-
 καίμοι ὅτι ταῖς τῶν ἱερῶν γραφῶν μαρτυρίαις
 τῇ ἀληθείᾳ πίστει συμφωνήσας ἐξέδομαι, πλὴν
 τὴν ἐμὴν παραινῶσιν ἐπιβλέπων, ζητῶ ἵνα τῇ
 ὑμετέρῳ προσέτι θεσπίσματος σερεωθῶσι, ὅπερ
 ἐδόξα παρέξ ἐμῆ ἁλλοῦ συγγραφῆς πεποιθῆναι

ἔλθωμεν, ἀλλ' ἐχὶ διὰ τὴν ἡλευθερίαν ἐπέπεσον
 ὅτι ἡ παπῶνσις ἐλευθέρως ἐαυτὴν ἐπέκλιτε. καὶ
 σημεῖον ἐπὶ τῆς Ἀμβροσίου τῆς ἐδὲς Πάπας
 μηδὲν Θεολόγῳ βιβλία διορθῶν. δούτερον,
 τῆς Αὐγουστίνου τὴν διδασκαλίαν ὅσον εἰς τὸ πλεον
 ῥητεῖν, τὴν περὶ αὐτοῦ καὶ χαλεπὴ ἀπεδέξαντο
 οἱ Πάπαι Ἰννοκέντιος πρῶτος, Ζώπμος, Βονιφάτιος
 πρῶτος, Κελεστίνος καὶ Ὀρμίσδης, οἱ ἡκολούθησαν
 καὶ πολλοὶ τῶν Σχολαστικῶν, πλὴν πολλοὶ ὀνομα-
 σοὶ καὶ σοφοὶ ἄνδρες καὶ ἁλλοὶ, καὶ ἐν ταῖς
 Γαλλίαις ἐλευθέρως ἀπεχώριον τῆς γνώμης τῆς Αὐ-
 γουστίνου, καὶ κατ' αὐτῆς σωδῆται καὶ βιβλία,
 καὶ πάντες ἀπέθαιον ἐν τῇ κοινῇ τῆς Ἐκκλησίας
 μὴ κατακρίναι διότι ἐναντιώθησαν καὶ αὐτῶν
 τῇ διορισμῇ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ἐμὴν ἀλλὰ
 καὶ πᾶσα ἡ ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἐπὶ ἀδέχεται
 ταύτῃ τὴν γνώμην τῆς Αὐγουστίνου, ὡς ἐρητήσεται
 κατωτέρω βιβλίοις τείτῃ κεφαλαῖς δεκάτῃ πέμπτῃ
 Παρὰ τῆς πέμπτῃ τείτῃ, Τελάσιος. ὁ Πάπας
 κατὰ λόγον ἐποίησε τῶν βιβλίων τῆς ἀγίας γραφῆς,
 καὶ ἰσχυρῶς περὶ τῶν ὧν ἀπέβαλε διώρουν ἐπὶ
 πάντα τὰ τῶν ὁμοίων ἐμόνον ὑποβλήται, ἀλλὰ

καὶ

καὶ λοιπὸν πάσης τῆς καθολικῆς καὶ ὁποσολικῆς ἐκκλησίας ἐξόριστα, καὶ μετὰ τὰν συγγραφῶν αὐτῶν τοῖς τε αὐτῶν ἀκολουθοῦσι ὑπὸ ἀναθέματος ἀλυτῶ-δεσμῷ εἰς τὸν αἰῶνα ἐμολογῶμεν κατακε-
 ραίνεσθαι. τὰ βιβλία ταῦτα εἰσὶν, ἡ ὑπισολὴ τῆς κυρίας πρὸς Λυγαρίαν, καὶ ἡ ὑπισολὴ τῆς Λυγαρίας πρὸς τὸν κύριον, τὸ βιβλίον τῶν ὁποσολικῶν κα-
 νόνων, καὶ τὸ βιβλίον τῆς Παιδείας. Ἀλλὰ ῥη-
 τέον ὅτι τὰς ἀποσολικὰς κανόνας ἐδέχθη ἡ ἐν
 Τρελλῷ Συμόδῳ ὡς ἐρῶμεν ἐν τῇ τέτῳ. τὰς ἐ-
 πισολὰς τῆς Λυγαρίας καὶ τῆς κυρίας ἐδέχθησαν
 ὁ Προκόπιος, ὁ Ευάγγελος, ὁ Κεδρηνὸς καὶ Θεό-
 δωρος ὁ Σταδίτης πρὸς Ἀλέξανδρον τὴν Νατάλια.
 τὸ δὲ τῆς Παιδείας ἐδέχθησαν μετὰ τῶν παλαιῶν
 Ἡλίας ὁ Κρήτης, Νικηφόρος ὁ Ξανθοπόλεος, Ἀνα-
 στασιος ὁ Βιβλιοφύλαξ καὶ ἄλλοι, εἰς τοὺς λογισά-
 μους τῆς ἑπταμελῆς τῆς Γελασίας, ἀλλὰ καὶ τῇ καὶ
 πολλοῦ αὐτῆς πολλοὶ ἀντίποινοι, ἐν οἷς καὶ Κασσιόδωρος
 περὶ θείας ἀναγνώσεως κεφαλαίῳ δωδεκάτῳ, καὶ
 Γρηγόριος ὁ Διάλογος εἰς τὸν ἰώβ βιβλίῳ δεκάτῳ
 ἐν αὐτῷ κεφαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ. τέταρτον, Γρηγό-
 ριος ὁ ἑβδόμος ἐν τῇ αὐτῇ λεγομένῳ δικτάτῳ ὥτως
 λοφαινέται, ὅπως ἐδὲν κεφάλαιον ἔδεμια βιβλίου
 κανονικῇ νομίζεται αὐτὸ τῆς Ὁρῆς τῆς Πάπας, τέτῳ συ-
 νάδει καὶ ὁ Κασσιόπος λέγων, ὅτι πιστεύομεν ἡ ἐκ τῆς
 γραφῆς, ἡ ὑποδόσεως, ἡ Ὁρῆς ἐκκλησιαστικῇ ὅλοι
 πιστεύομεν ὅτι πιστεύομεν ὑποκαλυφτοῦ τῆς Πάπας,
 καὶ ὅτι ὁ Πάπας αὐτὸ δέχεται ὡς κανονικόν, ἡ ὑπο-
 δοθεὶς ἐκ θείας ὑποδόσεως. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ἐ-
 ταῦτα ὥτως ἔχει, περισφερέτωσαν μάρτυρας ἐκ
 τῶν ἁγίων πατέρων ἔ πολλὰς, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐν-
 πολλῷ δύο ἡ τρεῖς, καὶ δεκτὴν ἡ ὑποδομὴ τὸν
 Ὁρον τῆς Γρηγορίας, ἀλλὰ ἐκέχουσιν, ὅθεν ἔ μόνον
 ὑποδέχομεθα, ἀλλὰ καὶ ὡς βλάσφημον ὑποτινύμεν.
 πέμπτον, τὸν Πάπαν Δαμάσκον περισφερέσιν οἱ παπ-
 ραὶ ὅτι ἐποίησε καὶ αὐτὸς καταλογὸν τῶν βιβλίων
 ὡς ἔχοντες τοιαῦτῳ ἐξουσίαν τῆς Πάπας ἐν τῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ποιῶν ἔργον καὶ τοι-
 αῦτῳ ἐξουσίαν εἶχον καὶ ἄλλοι, ὁ ἔξαρχος ὁποσολικὸς
 κανὼν, ἡ ἐν καθαρᾷ ἐν Συμόδῳ, ὁ ἁγιος Ἀθα-
 νάσιος, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τοῖς εἰχοῖς, Ἰ-
 ωάννης ὁ Δαμασκηνὸς περὶ ὀρθοδόξου πίστεως βιβλίῳ
 τετάρτῳ κεφαλαίῳ ὀκτωκτοσῶ τετάρτῳ, καὶ ἄλλοι.
 ἔτι ἐν τῇ κατὰ τὸν τῆς Δαμάσκου περιέχεται καὶ
 ἡ πρὸς Ἑβραίους ὑπισολὴ τῆς Παύλου, καὶ ἡ ἀπο-
 κάλυψις τῆς Ἰωάννου, ἀλλὰ ὁ ἱεράνυμος ὑπισολὴ ἐ-
 καπὲν. ἡ ὡς ἡ τετάρτη πρὸς Δαρδανὸν λέγει,
 τὴν ἡμῶν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν ὅτι ἡ λατίνων Ἐκ-
 κλησία ἐδέχεται, τὴν δὲ ἀποκάλυψιν ὅτι ἡ γραι-
 κὴν Ἐκκλησία ἐδέχεται, ἡμῶν ὅμως ἐκατέραν
 δεχόμεθα. καὶ σημείωσαι ὅτι ἔπε ὁ λατίνος πα-
 τὴρ, ἔπε ὁ γραικὸς ἐπάθοντο τῇ τῆς Πάπας διορι-
 σμῷ. ἔκτον, ὁ Λυγαρίος βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ
 δεκάτῳ ἐβδόμῳ περὶ ἁμαρτιῶν ἀξίας καὶ ἀφίσεως

λέγει, τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν δεχόμεθα ὡς
 κανονικῶς, ἐπεὶ περὶ τῆς ἐν τῇ Ἀνατο-
 λικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡμῖν καὶ ταῦτῳ ἐν τοῖς και-
 νικοῖς ἔχουσιν. ἐν οἷς σημείωσαι ὅτι ὁ Λυγαρίος
 δέχεται τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν ὅσα ὁποῦ
 τῆς διορίσεως τῆς Δαμάσκου, ἀλλὰ τοῦ τῆς ἔδης τῶν
 Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ὅτι ἐν τῇ κατὰ
 τῆς Λυγαρίας μετὰ τὴν κρίσιν τῆς Δαμάσκου ἦν ἐν
 πολλῶν, ἀποφάσκει ἡ ὑπισολὴ, εἶδε ὁ Πάπας ἐ-
 χον ἐξουσίαν διορίζειν τὰ κανονικὰ βιβλία, ἐνομί-
 ζετο Ἀίρεσις ἡ ἀπάθεια τῆς κρίσεως τῆς Δαμάσκου.
 ἔπατα ὁ Λυγαρίος ὡς ἀδεχθῆς τὴν ὑπιστολὴν
 τοῦ τῆς ἔδης τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἐκ
 ὁνομίζον Ἀίρετικὴς ἡ ἡσυχαστικὴς τὰς μὴ δεξα-
 μένας αὐτῷ μετὰ τὴν κρίσιν τῆς Δαμάσκου. πρὸς 15
 ταῖς τῆς Λυγαρίας καὶ τοῦ τῆς κρίσεως τῆς Πάπας
 διδασκαλίας δέχεται τὰ κανονικὰ βιβλία, ἀλλὰ ὁποῦ
 ἄλλης αἰτίας, λέγει γὰρ χειριστικῆς διδασκαλίας
 βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλαίῳ ὀγδόῳ ἐν ταῖς κατὰ τῆς
 γραφῆς τῶν καθολικῶν Ἐκκλησιῶν ταῖς πλείους α- 20
 καλοῦσθαι αἰτίαις ἀληθῶς εἶναι αἰθερόντας ἀποσολικὰς
 καὶ ὑπιστολὰς λαβὼν ἀξιώθησαν, κρατήσιν λοιπὸν
 τὰ τῶν τῶν τῶν ἐν ταῖς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς
 ὡς περὶ πᾶσαι αἰ καθολικῆς Ἐκκλησίας ὑποδέχονται,
 περισφερέτωσαν ἐκείνων, ὡς περὶ ὑποδέχονται ἡνὲς, ἐν οἷς 25
 δὲ πᾶσαι ἐκ ὑποδέχονται, περισφερέτωσαν ἐκείνας καὶ
 ὑποδέχονται αἱ πλείονες καὶ διανοήσιν Ἐκκλησίαι
 τῶν κρατεμένων πρὸς τὴν ἐλάττω ἐξουσίαν ἔχουσιν.
 εἰ δὲ εἴρη ἄλλας ἐκ τῶν πλείων, καὶ ἄλλας ἐκ τῶν
 μειζόνων κρατεμένων (εἰ καὶ τῶν ἀρεθῶν αὐτῶν 30
 ὡς ἐκ οἷον τε) πᾶσαι εἶναι ἰσοτίμως. ἐν ταῖς
 σημείωσαι πρώτον, ὅτι ὁ Λυγαρίος πρὸς τοὺς ἄλλους
 περὶ τῶν ἐν ταῖς Δαμάσκου καὶ ἐν τῇ τῆς κατὰ
 λογὸν παπικὸν τῆς ἱεράς γραφῆς παντάπασιν ἀπαι-
 ρον, καὶ ἐκ ἐξῆν ἀντιλέγειν. δευτέρον, ὅτι ἐκ ἑπεί 35
 τῆς κύριος τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐκ θείας
 ὑποκαλύψεως ὅθεν καὶ ἀπαιρῶν, τῶν δὲ λοιπῶν εἶναι
 σφαλερὸν καὶ ἀπλῶς ἀνθρῶπινον. τρίτον, ὅτι ἰσοτίμως
 ὁνομίζετο τὸ κύριος τῶν ὁποσολικῶν Ἐκκλησιῶν ἐν αὐτῇ
 ἡ ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ σωμαριθμῶται, καὶ τὰ ἐξῆς, 40
 αἰτία φαίνεται ὅτι, εἰδοὶται ἐρμηνείας. δηλοῦν ἐν καὶ
 ἐκ τῶν ὅτι ἐπεὶ οἱ πατέρες τὰς διορίσεις τῆς
 Γελασίας καὶ τῆς Δαμάσκου, καὶ πρὸς τὰς ὑπο-
 δοχὰς καὶ βεβαιότητος ἰννοκентίς, Ζωσίμους, Σο-
 νιφάντις, Κελεσίμους, Ὁρμίσδους καὶ Γρηγορίους τῶν Πα- 45
 πῶν ἔ μόνον ἐκ ἐδέξαντο, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ καὶ μά-
 λιστα ἄλλοι ἐγκρίτοι καὶ πολλοὶ Ἐκκλησίαι αὐτῶν.
 συμπεραίνοντες ἀναγνώσκοντες ὅτι τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης
 ἐκ ὁνομίζον αἱ ἀρχαῖαι ἐγκρίτοι πατέρες καὶ ὁ δυ-
 τικὴ καὶ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία εἶναι ἀνυπόμεινον, 50
 καὶ καὶ ὡς ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν ὑποδοχὴν καὶ μετὰ ὑπο-
 τιμῆς ἀναθέματος ἀπειφάνετο. εἶδε καὶ αὐτῶν
 βιβλίων πρώτῳ κεφάλαιον δευτέρῳ τετάρτῳ.

καὶ δευτέρῳ καὶ ἑξῆς βιβλίων.

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὁ περὶ διακρίσεως τῆς ἱερουσύμης, καὶ τῶν εἰδῶν τῆς ἐνεργείας ἐκάστης διακρίσεως, καθ' ἃς αἱ χειρισμοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς ἱερεῖς λέγονται.

10 **Δ**ιήρξαν ἡ τῆς ἀληθείας ἱερου-
σύμη, ἡ μία ἐστὶν ἡμυσπειακὴ
ἡ διακονήσασα ἄς τὰ λοιπὰ ἐξ
τῆς κρηθρικής Ἐκκλησίας μυ-
σηία, ὡς ἔστα τῶ παγκύμῃ
πνεύματος ὄργανον, ἥτις καὶ
διαφορὰς ἔχασεν αὐτῇ, ἕκ α-
15 πὸ περιουσίας, ἀλλ' ὑπὸ τῶν βαθμῶν, Ἐπισκόπων
δηλοῦν, ἱερεῖς καὶ τῶν λοιπῶν. ἡ δὲ ἄλ-
τὴ ἱερουσύμη ἐστὶν ἐκείνη καὶ ἐκάστης χειρισμοῦς ὁρ-
θόδοξος μάλιστα μετὰ τὸ ἰσαπιστικὸν λαμβάνει, καὶ
ἐστὶ διήρη, ἡ πρώτη ἐστὶ κατ' αὐτὴν οἱ χειρισμοὶ ἀγα-
20 θαιεργαί, ἀγαθὰ ποιῶν καὶ ὅλος ὁλον εἶναι τὴν ἱερωσίαν καὶ
περιφέρει τῇ θεῷ θυσίαν δικαίαν καὶ ἁγίαν,
καὶ γίνεται χειρὶς ἀσπίς, καὶ πλοῦς ἄς ἐκείνη
τὸ ἀρημῶν ἄς τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων, ἐκείνη ὁ-
κονωτὸν ὀνομάσκει, κατ' ὃ καὶ ὁ Πατριάρχης Ἰσαάκ
25 ἔλεγε περὶ τῶ Ἰακώβ, ἡ ὁσμή τῶ καὶ μετὰ
ὁσμή ἀγρὸς πλήρης, ὃν ἀβλόγητον ὁ κύριος, ὁ-
μαίνων τῶν ἀκρῶν θιοσέβειαν καὶ ἀρετὴν καὶ εὐ-
χρη ὁ ἀσκητὴς Ἰακώβ, δι' ἣ καὶ νῦν ὁρᾷ τὸν
Θεὸν ὠνομάθη κατὰ Θεῶ. ἡ δὲ ἄλ-
30 καὶ ἐκάστης χειρισμοῦς ἔχασ χειρὶς ἀσπίς κατὰ
τὸ δικαίον αὐτῇ, καὶ κατὰ τὸ μέτρον τῆς διακρίσεως
καὶ οἱ χειρὶς δέδωκεν αὐτῇ ἀπὸ τῶν οἰκονομῶν τῶ
κλησίου, καὶ γίνεται Θεῶ ἀγαπῶν, ἡμερῶν τὸν
ἀδελφὸν αὐτῇ ὁ σπλάγνης, καὶ ἐστὶν ἱερεὺς κατὰ
35 τὸ ἀρημῶν ἄς τῶ ἱερωσὶ ἀποκάλυψιν, καὶ ὁπίσθας
αὐτῇ βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς. κατ' ὃν τρόπον ὁ μακά-
ριος Πέτρος κατὰ τῇ ἡμέρῃ τῆς Πεντηκοστῆς ἰ-

ἐλάβε τῶν περὶ τῶν τῶ ἰωήλ, αἱ δὲ κατ'
ὑπερπερὶ καὶ ἀσύγκριτον λόγον οἱ βασιλεῖς πᾶσι
ἱερεῖς, ὡς διωκόμενοι βοηθεῖν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπερ-
πάντων ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ βεβαιῶν τὸν λόγον
ἡμῶν τῶτον πολλά, ἅπερ λέγομεν ἐς τῶν περὶ τῶν
ἱεροσολῶν, καὶ μάλιστα καὶ τὸ παρὲν ὁ μέγας Κων-
σταντῖνος, ὅς τις ἐστὶν ἡμῶν τῶν Ἐπισκόπων, Φι-
λοφροσύνης ἔλεγον, ὅτι ἐγὼ καὶ ἐγὼ καὶ ἐγὼ
Ἐπίσκοπος. καὶ ἡμᾶς καὶ ἐς Ἐπίσκοποι τῶ
ἀνθρώπων, ἀλλ' ἡμᾶς τῶ ἔσω ἀνθρώπων,
ἐπινοητοδομῶν καὶ τῶ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων
καὶ περὶ τῶν. ἐγὼ δὲ αὐτῇ Ἐπίσκοπος τῶ αὐ-
θρώπων τῶ ἔσω καὶ τῶ ἔσω, τῶ καὶ ἔσω, ὅτι φρο-
τίζω κατὰ παιδαγωγίαν καὶ ὁρᾷ τὸν βίον τῶ ἔσω αὐ-
θρώπων, καὶ κατὰ αὐτὴν τῶ μακάριον Φα-
ρῶ, τῶ δὲ ἔσω, ἐπειδὴ σωεργὸς αὐτῇ ἡμῶν
κατὰ βεβαιώσιν καὶ ἀνέστη τῆς ὁρθοδόξου πίστεως,
σωεργικοδομῶν καὶ τῶ τῶ θεμελίῳ τῶν ἀποστό-
λων καὶ περὶ τῶν, κατὰ τῶν τῶν ἀρχιερέων ἡ
ἡμῶν ὁ ἡμῶν διδάσκων τὸν νόμον, καὶ ἀγα-
κων τῶν ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ τῶν ἀρ-
χιερέων, κατὰ ἕτερον τρόπον ἀγαπῶν τὸν νό-
μον, καὶ παιδαγωγῶν τὸν λαὸν ἀκούων λόγων
Θεῶ ζῶντος, καὶ ζῶν καὶ εἶναι καὶ κινεῖσθαι ὁ αὐ-
τοῦ. ἔτω καὶ τῶ Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος, καὶ ἰω-
σὴ ἀνέστη οἱ ἱερεῖς κατὰ τῆς νομικῆς ἱερουσύμης,
καὶ μόνοι ἀσκήρον ἄς τὸ ὁρᾷ τὸν τῶ κατὰ τῶ
πίστεως καὶ ἐδουλίαν. ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἡ βασι-
λεῖς τῶ Ἰσραὴλ ἐξιδάγασαι ὄντες, καὶ κατὰ τῶν
σιν ἔχοντες Θεῶ ζῶντος, ἐκέρυττοι πολυεργῶς
τοῦ

τὸν νόμον τῆς Θεᾶς, καὶ ποικίλως τυκτὸς καὶ ἡ ἱερεὺς καὶ αὐτῇ γινόμενος κατὰ ὑποστατικὸν ἀξίωμα ἔφρονίζον. Ἀλλὰ καὶ θεοσεβείαν τῆς λαοῦ, καὶ τῆς Θεᾶς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὁ ἡμέτερος Κωνσταντῖνος καὶ κατὰ ἐκκλησίαν ἐξεδόχους, καὶ κατὰ ἄλλας ἐκκοιτῆς τρεῖς Ἐπίσκοποι κτλ.

Καὶ βεβαιώματα Ἐπίσκοποι ὡς ἀληθῶς ἦν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καθὼς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων βιβλίων δευτέρως καὶ τριτὴν καὶ τέταρτον, ὅτι πρῶτος τὸ προσκυνητὸν σημεῖον τῆς ἡμέας Σταυροῦ ἔβαλον εἰς τὴν σημαίαν, ἥτοι εἰς τὸ φλαμπύρον αὐτῆς, ἵνα ἴδῃ πᾶσα σάρξ ὑψιμύθον τὸ σωτήριον τῆς Θεᾶς. δευτέρως, κατέλυσε τὰς τυρανίας τὰς τυκτὸς καὶ ἡμέρας κινεῖν διανογὰς ἔχοντες κατὰ τὴν ἐξουσίαν. Ἀλλὰ καὶ τὰς φυλακισμένους χειρῶν ἡλευθέρωσε. τρίτον, ὅτι τὰ εἰδωλα τῶν ἔθνων κατέλυσε καὶ σμύειν τιμῆς. εἰδωλα πλέον μὴ ἀναστρέφονται μήτε ἡμεῖς καὶ τὸν λαόν, ἀλλὰ τὸν λαόν ἀποτρέποντες. πέμπτον, μὴ γίνεσθαι τῶν λαῶν μήτε κρυφαῖς τιμῆς τῶν ἀσεβῶν, καθὼς ἦσαν τὰ ἐν Ἑλλάδι πανασυλῇ μυστήρια, καὶ ἄλλαι πρᾶται αἰσιμιτοὶ βέλυνται. ὅπου, μὴ γίνεσθαι μοιρομαχίας καὶ ἐκχέσθαι αἷματι ἀδικα μελαινόμεναι πόλεις καὶ χώρας. ἑξέκτον, μὴ γίνεσθαι διεραπείας εἰς τὴν Αἰγυπτὸν. Ἀλλὰ τὴν καταβάντων τῶν βασιλέων καὶ ἄλλων μετὰ ὀκταδημυρίων ἔργων τῶν δαίμωνι, τὴν δὲ πτῆχυν τῆς ἀναβάσεως τῶν βασιλέων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τίθεσθαι καὶ μὴ ἐν τῇ ναῷ τῆς Σαράπιδος, οὕτως, τὰς εἰκόνας μὴ ἡμωροῦσθαι τὰς ἀτεχνίας. Ἀλλὰ τὴν ἀτεχνίαν, ἀλλὰ εἶπεν ἡ ἀτεχνία ὑπὸ ἀφηνείας φύσεως, ἐλεῖσθαι τὰς ἀτεχνίας, εἰδὲ ἐν Αἰγυπτῷ, ἥ τῶν καὶ θρησκείαν, ἡμωροῦσθαι αὐτὸς ὡς ὅταν αἱ ἐρωδοὶ τῆς Θεᾶς ἕνατον, ἔχοντες αὐθροπὸν ἔχοντες ἐκείνην καὶ θέλημα ποιῆν. Ἀλλὰ θῆκεν εἰς τὰ πρᾶγματα αὐτῆς χωρὶς τῆς ἐμπροσθεν καὶ τῶν νόμων τῶν λεγόντων ζητῶν τὸ δημοσίον μέρος. δέκατον, ἔπαυσε τὰς ἀδωλικὰς θυσιὰς καὶ πατηγύρας, καὶ ἐφάνετο τὰς φόνους καὶ ἀσελγείας ὡς ἐπείκει οἱ εὐδωλοάτραι εἰς κρυφὰ καὶ σιωπηλὰς τόπαις εἰς ἀρχαίῳ τῆς αὐθροπίας φύσεως, καὶ ἐποίησε βατὰ τὰ ἄδυστα τῶν ἀδωλικῶν ναῶν, καὶ μετέβαλε τὰ ἀγγεῖα τῶν θυσιῶν εἰς χρεῖαν τῶν δημοσίων, καὶ κατέπαυσε πᾶσαν θρησκείαν δαιμονικὴν, καὶ αὐτὰς καὶ τυμπαῖα, καὶ χοροὺς δαιμονικὰς, καὶ μέθας, καὶ γάρθρας, καὶ αἰγίδα τῆς Διονύσου, καὶ πόρναις τῆς Ἀφροδίτης. καὶ σφαγὰς αὐθροπῶν εἰς τὰς δαίμονας, καὶ ἄλλαι πρᾶται. ἑκάτον, ἔκλεισε τὰς ναὺς τῶν εἰδωλῶν, ἀλλὰ καὶ πολλὰς κατέσβεψε, καὶ τὰ περιβόητα εἰδωλα καὶ ἑλληνικὰ ἀφιερώματα, ἦγον τὰς Πυθίαν Ἀπόλλωνος, καὶ τῶν μεσῶν τῶν ἑλικωνιάδων, καὶ τὰς ἐν Δελφοῖς τρέποδας, καὶ τὰ περιβόητον τῆς Πανός, ὅς ἑκαδαιμόνιος Παν-

ταίας καὶ αὐτὰς τῶν Ἑλλήνων αὐτῇ ἀνέθηκεν ὅτε κατέσβεψε καὶ Ἀρταξέρξην, σμύειν τιμῆς, καὶ πολλὰς κατέσβεψε καὶ τὰ λεγόμενα ἱερά τῆς ἰοῦ καὶ Δελφοῖς Πυθίαν, καὶ τὰς Σμινθίαν τῆς Δελφικῆς, τῆς Ἑλικωνικῆς, τῆς Ἰεῶν Ἀπόλλωνος, τῆς Ἡρας εἰς τὴν αἰνίδον καὶ Σάμον, τῆς Ἀφροδίτης τὰ σεβάσματα εἰς τὴν Πάφον, εἰς τὴν Κόρινθον, καὶ εἰς τὴν αὐνίαν καὶ τὴν Διερκίον ὄρεος, καὶ ἐν Ἀφαιαῖς, καὶ ἱς Ἀδωνίαν τὴν ποταμὸν, τὰς Ἀμνῶνας ἐν Αἰγυπτῷ, καὶ τὰς ἐν Αἰγυπτῷ τῆς Κελικίας ἀσκληπιῶν, καὶ τὰς ἐν Δωδώνῃ καὶ Δελφοῖς χρησθεῖα, καὶ τὴν ἐν Ἀθήναις τῆς Ἀθηνῶν εἰς Ἐκκλησίαν μετέβαλε, καὶ ἄλλα μυρία. δεκάκτον, Ἐκκλησίας πολλὰς 20 ἡμετέρας μετὰ βασιλικῶν θαυμάτων, καὶ ἐξουσίαν αὐτὰς μετὰ αἰσθημάτων χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν καὶ χρυσοῦστων, καὶ ἀσχερῶν καὶ λιδοσκηπτικῶν καὶ ἄλλων μαργάρων παντὸς θαυμασμοῦ ἔχον. δέκατον τρίτον, ἐτίμησεν αὐτὰς μετὰ 25 πληθῶς ἱερῶν καὶ κληρικῶν. δέκατον τέταρτον, σμύειν τιμῆς αὐτὰς μετὰ πληθῶς προσόδων καὶ σιτηρεσίων ἐξιολόγων. δέκατον πέμπτον, τὰς κληρικὰς ἡλευθέρωσεν ὑπὸ παντὸς δημοσίᾳ τελείας καὶ ἀντιγραφίας. δέκατον ὅκτον, βί-30 βλία τῆς ἁγίας γραφῆς ἔγραψε πάντοτε καὶ ἔδωκε ταῖς Ἐκκλησίαις εἰς ἀνάγνωσιν. δέκατον ἑξέκτον, ἐκαθάρισε τὰς ἁγίας τόπαις ὑπὸ τῶν εἰδωλῶν, καὶ ἀνέστη ναὸς τῆς Θεᾶς, καὶ τὴν ἁγίαν πόλιν ἐτίμησε μετὰ ἑσθίων καὶ Πτωχοτροφείων, 35 καὶ Γηροτροφείων, καὶ νοσοκομείων, καὶ μὴ δύνασθαι ἵνα Ἀρχόντες ἀλλέγειν, ἢ ἀλλοτρίαν. δέκατον ὅγδοον, τὰς κληρικὰς κληροδοῦναι ἐξουσίαν εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, καὶ ὅτι εἰς πολιτικὸν Ἀρχόντα. δέκατον ἑνατον, ἔβραϊος δῶλον χρεῖαν εἰλάβη, 40 μὴ δύνασθαι ἔχειν αὐτὸν, καὶ αὐτὸν περιτέμνη, ἀποκτενεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἔβραϊον μὴ δύνασθαι δῶλον ἔθνικόν ἔχειν, καὶ εἰλάβη, ἵνα δημοσίον. ἑκατόν, ἐποίησεν εἰς Κωνσταντινὸν καὶ ἄλλων διδασκαλεῖα ἄλλων μάθησιν τῶν ἁγίων γραφῶν, 45 καὶ σμύειν τιμῆς αὐτὰ μετὰ σιτηρεσίων. εἰκοτὸν πρῶτον, τὸν πτωχῶν καὶ χρεῶν καὶ ὀφειλῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐποίησε σιτηρεσία καὶ ἄλλας τακτὰς ἐλεημοσύνας. εἰκοτὸν δεύτερον, τὴν Κυριακὴν ἐτίμησε μετὰ ἁγίας νομικῶν ἔργων καὶ φωτιστικῶν 50 καὶ λυχνιαφίας καὶ ὕμνων, καὶ κοινὰς δοξολογίας, καὶ τὰς παρχαλίκας δύο ἐβδομάδας ἀπὸ τῶν Πλανητῶν εἰκοτὸν τρίτον, τὰς ἡμέρας μὴ ἀπὸ τῶν Πλανητῶν ὠρίσεν ὀνομαζεῖσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν γραφὴν, πρῶτον, δεύτερον, τρίτον καὶ ἑξῆς. εἰκοτὸν τέταρτον

πρώτον, τῷ Σταυρῷ μάλιστα τινὰς καταδικάζεσθαι ἐκέλευεν. εἰκοστὸν πέμπτον, περὶ σκληραγωγίας κα-
ταδικάζει. Σωζόντων ἡθροιστὸν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Μι-
τιλδῶ Ἐπισκόπῳ Ῥωμαίων, καὶ δεύτερον πᾶ-
5 λιν ἐν Ἀρεταλσίῳ πόλει ὑπὲρ εἰρήνης Γαλικῶν
καὶ Ἀφρικανῶν Ἐπισκόπων. τρίτην δὲ μετὰ πολ-
λῶν αἰσχυμάτων καὶ φρενιδῶν ἐκέρτισε πῶς Οἰκυ-
μεικὴν ἐν Νικαίᾳ, Βεβαιώσας τὸ ὁμολογεῖν τῷ Ἰη-
σοῦς τὸν Πατέρα, καὶ κανόνας ἀναγκάσας ἐκθέμενος
10 δι' αὐτῆς τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἧς Συνοδὸς ἐν μέσῳ ὥστερ
Θεὸς θέσει ἐν μέσῳ Θεῶν χάριτι τῶν Ἐπισκόπων
ἐκάθητο, συμβιβάζων καὶ ἐπαλάφρων αὐτὰς πρὸς
πῶς ἀλήθειαν τῶν ἑραρίων θεγμάτων. εἰκοστὸν δέ-

τον, ἐθέσπισεν ἵνα οἱ ὄροι τῶν ἀγίων πατέρων ἔ-
χωσι τὸ κύρος πάντοτε, καὶ πανταχῶς. εἰκοστὸν ἐ-
δομειν, κατὰ Περσῶν πόλεμον μέγαν ἤγειρε, διό-
τι ἐξαπατῶντες τὰς ἐκείσε Χριστιανὰς ὁ Περσὶς
χρῆς, καὶ κατεσκόλασε καὶ ἐκὰς εἰρήνην εἰς τὸν λα-
ὸν τῷ Θεῷ, ὅθου εἰς τὰς καὶ αὐτὴ Ἰβηρες,
Ἰνδοὶ καὶ ἄλλαι ἔθνη, λαοὶ, φυλαὶ καὶ γλώσσαι
ἐχειρίανισαν. ἔχων δὲ σὺ τὸν κανόνα τῶν
15 ἰδὲ ἐφεξῆς Θεοδοσίους, Μαρκιανόν, Ἰωάννην, Ἰ-
ωαννιανόν, Πωγωνιανόν καὶ ἄλλας τινὰς τῶν Βα-
σιλέων, καὶ μάθῃ παῖσι ἐφάρησαν μιμηταὶ τῇ
Κωνσταντίνῃ, καὶ δι' αὐτὰς τῷ Δεσποτῇ Χρυσῷ.

15

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

20

Περὶ τῶν ἑραστῶν ὁμολογίας Θεοδοσίος ἐν ἀρχῇ τῆς Βασιλείας αὐτῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Εἰς Θράκην καὶ Μακεδονίαν καὶ Ἰλλυρικόν, καὶ
ἀπλῶς εἰς πᾶσι Δύσιν ἐκράτει ἡ ὀρθόδοξος πί-
στις τῶ ὁμολογίας, εἰς δὲ πῶς Ἀνατολῶν μόνον εἰς
25 τὸν Θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων ἦν ἡ πίστις τῶ ὁμολογίας,
ὡς ὁ Σωζόμενος βιβλίῳ ἐξδόμῳ κεφαλαιῶν δό-
τέρῳ μαρτυρεῖ, τὰ δὲ λοιπὰ Πατριάρχῃα ἦσαν
συγκεχυμένα. τῷ Γρηγόριῳ ὁμοῦς ποιήσαντες νό-
μον ἵν' ἕκαστος πιστὸς ὡς θέλει, οἱ μακεδονιανοὶ
30 οἱ περὶποιήσαντες ὁμοθυμάτως μετὰ τῷ Ῥώμῃσι Δι-
βερίᾳ, μετὰ τῶν εἰς πῶς Δύσιν Ἐπισκόπων, καὶ με-
τὰ τῆς εἰς Σικελίαν Συνοδῆς ἵνα πιστεύωσιν εἰς τὸ ὁ-
μολογεῖν, ὁμοῦς καὶ αὐτοὶ, ἐποίησαν Συνοδὸν εἰς
πῶς Ἀντιόχειαν τῆς Καρίας, καὶ ἀφ' ἧς καὶ
35 ὁμοῦς, εἴποι δὲ πάλιν τὸ κατ' ὅριον ὁμοῦς.
τῶν δὲ Ἀρχιερέων τῶν ὄντων ὑπὸ τῷ Οὐάλοισι
ἐξωρισμένων καὶ ἐλθόντων, καὶ ἄλλων ἑπι-

σκόπως εἰς τὰς Θρόνους αὐτῶν ὁμολογῶν, οἱ πλείο-
νες καὶ Εὐλάλιος ὁ Ἀμασείας σὺν ἐξήγησαν τὰς
Θρόνους αὐτῶν διὰ τὸ καλὸν τῆς εἰρήνης. ἀλλ' ὁ
μέγας Θεοδοσίος βασιλεύσας, καὶ βασιλευσάσης ὑπὸ
Ἀρχολίᾳ τῇ Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὸν Κεδρηόν, ἀ-
πίσταντι νόμον εἰς πῶς Κωνσταντινέπολιν διαγο-
ρεύοντα ὅτι μόνῃ ἡ πίστις εἰς τὸν ὀρθόδοξον, ἦν παρεδωκε
Ῥωμαίοις ὁ ἄγιος Πέτρος, ἦν τὸ γενεῶν ἔχον
κρατὶ ὁ Ῥώμῃσι Δάμασος, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Πέ-
τρος. διατέτο ὅσοι συμφωνῶσιν ἐκείνοις, καὶ ὁ
μολογῶσιν ἰσότημον πῶς Τελμάδα, τῶς εἶναι καὶ
τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας τέκνα. ὅσοι δ' ἄλλως φρο-
νῶσι, τῶς ὡς ὄντας Ἀιρετικὰς δέχεσθαι ἡμωρίας.
καὶ ἰδὲ ταῦτα ἐν τῷ περὶ τῶν κεφαλαιῶν τῷ ἐξδό-
μῳ βιβλίῳ τῷ Ἑρμῇ.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Β'.

40

Περὶ τῶ Ἀπὸ εἰρημίας Ἀναστασίας ὃν ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἔκτισε Νηδόν, καὶ τῆς περὶ αὐτῆς περὶ πειρίας
αὐτῆς, καὶ περὶ ὧν ἔχον Νηδὸν οἱ Ἀιρετικοί, καὶ ὧν εἰσεν ὁ Θεολόγος τοῖς ὀρθοδόξοις, καὶ πρὸς τίνων
μετεπέθη εἰς τὸν Κωνσταντινέπολιν Θρόνον, καὶ περὶ τῆς ἀπαρεσκείας τῶν ἀπ' Ἀιγυπτῆς Ἐπισκό-
πων τῇ μετεπέθει αὐτῆς, καὶ τῆς παραιτήσεως αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς Νεκταρίου καὶ περὶ
45 τῆς κυριακῆς Μαρίας.

Διὰ πῶς ἀπάτην ἣν ἔπαθεν ὁ Κωνσταντίνος, καὶ πῶς
Ἀιρετὶν τῶ Οὐάλοισι, μόνῃ πῶς ἀγίῳ Ἀ-
ναστασίῳ ἔχον οἱ ὀρθόδοξοι εἰς πῶς Κωνσταντινέπο-
50 λιν. Ἀναστασία δὲ ἀρητιμῇ ἡ διότι ἐκὰς ὁμολογίας
Γρηγόριος ἀνέστησε περὶ τῶν πρὸς τὸν ὀρθόδοξον
τότε ἐν Κωνσταντινέπολιν, ἡ διότι γυνὴ ἐγκυμο-
νῆσα, περὶ ἀπὸ ὕψους καὶ ἀποθανῆσα, διό-
χῃς τῶν πιστῶν εἰς αἰώνην πῶς Ἐκκλησίᾳ γενε-
μῆς, αὐτῇ, ἡ καὶ διότι παρεδόξα τὴν θάψα-

ται ἐγένοντο ἐκὰς ἐξ ἐπιφανείας τῆς Θεοτόκου λέ-
γει ὁ Θεοφάνης, τῆς δὲ ἄλλης πάσης ἔχον οἱ
Ἀιρετικοί, ὧν Ἐπίσκοπος ἦν ὁ μετὰ Εὐδόξιον Δημό-
φιλος. ἐλθὼν ἔν εἰς Κωνσταντινέπολιν ὁ μέγας
Θεοδοσίος, εἶπε τῷ Δημοφίλῳ, ἡ κατὰ πῶς ἐν Νι-
κηίᾳ πίστις εἶναι τῶς λαοῖς εἰς ὁμολογίαν, ἡ αὐτὸν
φυγεῖν ἀπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν. καὶ ὡς ἀχωρήσαντος
ἐκείνου, καὶ σκληραγωγῶντος ἔξω ταχὼν μετὰ καὶ
Λακίῃ τῷ γεγονότις Ἀλεξανδρείας, καὶ τῶν λοιπῶν

Ἀρσενῶν· οἱ τοὺς παρόντας χρόνους τῆς εὐκτηρίας
ἡσυχοντες ἔτοι ἐδιώχθησαν· τότε ἔδωκεν ὁ Βασι-
λεὺς τὰς Ἐκκλησίας πάσας τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ· ἔτι τινα ὁ Θεὸς ἐπε-
ψεν ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας εἰς τὴν Κωνσταντινουπό-
λιν τῷ κατὰ τῆς ἐπικρατίας τῶν Ἀιρετικῶν,
καὶ ἐπειδὴ οὐκ ἔχον· οἱ ὁρθόδοξοι καὶ μίαν Ἐκκλη-
σίαν, αὐτὸς μετέφερον εἰς αὐτὴν τινὰ εἰς εὐκτη-
ριον, ὃν ὠνόμασεν Ἀναστασίαν ὡς ἔφηται, καὶ
ἐκὼς ἔχε τὴν καλῶσαν τὴν ἀγῶνισιν αὐτῆς κατὰ
τῶν Ἀιρέσεων ὑπὲρ τῆς καθολικῆς πίστεως·
καὶ οὕτως ἐν δαξάμῳ, ὅσας κόπας καὶ ἀγῶνας ἐ-
ποίησε διὰ τὴν εὐσεβείαν τὴν ἱκανὸς αὐτὸς ἐ-
παιν, ἡ γράψαι· ἀρκεῖ ὁ κοινὸς ἀδελφῶν λόγος,
ὅτι χιλίας Ἐκκλησίας ἦν ὁ Ἀρσενῶν, καὶ μὴτε
μίαν ὁρθόδοξον, καὶ μετὰ τὴν παραίτησιν αὐτῆς
ἦσαν χιλίας καὶ μία τῶν χερσαίων, καὶ ἑδεμία
τῶν Ἀρσενῶν· σημειῶσαι δὲ ὅτι εὐρέθησαν γραμ-
ματα εἰς τὴν αἰὶαν Ἀναστασίαν Γρηγορίῳ τῷ Θεο-
λόγῳ ἐπὶ Βασιλείᾳ τῷ Μακεδόνῳ λέγοντα, ὁ
Καὶ εἰς τὴν ἀνακηρυχθῆσεν εἰς κάλλος καὶ μέγε-
θος· ὅθεν ὁ μαρτυρῶν ἐκτίσεν αὐτὸν, ὁ δὲ Μα-
κεδὼν Βασιλεὺς ἐπέπαυσε αὐτὸν μετὰ χρονοῦ ὀ-
ρόφῳ· ὅτε δὲ ἡβλήθη ὁ μέγας Θεοδόσιος ἀ-
φαιρεῖσθαι τὴν δευτέραν Οἰκουμενικὴν Συνόδον, ἡλ-
θον ὁ Ἀντιοχείας Μελέτιος μετὰ τῶν Ἀνατολικῶν
πρεσβυτέρων εἰς τὴν Κωνσταντινὴν πόλιν, καὶ ἰδὼν τὸν
Ναζιανζηνὸν τριῶν ἀξιάγαστον ἀνδρῶν, με-
ταβίβησαν εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, ὕψι-
ρον δὲ ἐλθόντες καὶ οἱ Ἀιγύπτιοι καὶ οἱ Μακεδόνες ἐπί-
σκοποι, ὑποπαύοντες καὶ τῷ Θεῷ Μελετίῳ, ἐ-

ψιθίζον κατὰ τῷ Γρηγορίῳ, παρβαλοῦντο κα-
νόνα ἐμποδίζοντα τὴν μετάθεσιν, καὶ μάλιστα φι-
λοσόφῳ τινὶ κυρικῷ τῷ νομῶ Μαξίμῳ παρχειροῦ-
σάτι· ὑπὸ τῷ Ἀλεξανδρείας Γεετρῷ, καὶ ἄλλοις
δὲ ὑπὸ τῷ Τιμοθέῳ Ἐπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως ἐ-
βοήθουν αἱ περὶ τῆς Ἀιγυπτίου· οἱ δὲ Ἀνατολικοὶ
Καππαδοκίαι, καὶ οἱ τῆς Ἀρμενίας καὶ Συρίας Ἐ-
πίσκοποι ἰδόντες τὸ τοιοῦτον ἀποπον, Ἐκκλησίαν
μετὰ τῷ Γρηγορίῳ, καὶ διεκρίνοντο ὑπὸ τῶν Ἀιγυ-
πτίων· ὁ δὲ Γρηγόριος ὡς καὶ πάντοτε ἐφρόντιζε
περὶ τῶν κοινῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπερὶ αὐτῆς,
ἐπαύσε τὰς ἐριδας, ἐπειδὴ ἐποίησε παραίτησιν,
καὶ ὁμιλῶν τὸν σωτακτικὸν λόγον ὁρώπιον
τῶν κατέρων, ὑποθήκει εἰς τὰ ἴδια, ὅπως καθε-
ζόμενος εἰς ἀγῶν ἴδιον, ὡς ὑπὸ κούρεα ἡγωνί-
ζετο κατὰ τῶν πέλεις Ἀιρετικῶν, καὶ μάλιστα καὶ
Εὐνομίου καὶ Απολλινάριου καὶ τῶν Πνευματικῶν
χεν, οἱ ἡμαῖς γὰρ· καὶ ἰδὲ περὶ τῶν τῶν Θεο-
δώρου, Σωκράτη καὶ Σωζόμενον· ἐσάθη δὲ ὁ Θεο-
λόγος Γρηγόριος εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν· ἔτι δὲ καὶ
κατὰ τὸν Κεδρηνὸν, ὑπὸ δὲ τῆς δευτέρας ἑπαισιολῆς
αὐτῶς πρὸς Κληθόνιον, δοκῶν ὅτι αὐτὸς ὡς ὁ σω-
θείς τὸ Σύμβολον τῆς δευτέρας Συνόδου· ἐπειδὴ
δὲ εἰς τὴν ἀφαιρεσὶν τῆς Συνόδου ὁρῶν Γρηγόριος
παρητήσατο, ὁ Νεκτάριος δὲ παρβαλοῦντο Κωνσταν-
τινουπόλεως, τῶν περὶ τῶν Συνόδων ἰσορρήτων ἱνέες
λέγουσιν ὅτι ὡς ὁ Γρηγόριος εἰς αὐτὴν τὴν Συνόδον
Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τινὲς ὅτι ὡς ὁ Νεκτάριος·
τὸν κυρικὸν ὅμως Μαξίμον ἢ Συνόδου καθήρσκον ἔως,
ὥστε μὴτε λέγεσθαι αὐτὸν παντελῶς Ἐπίσκοπον· 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'

Ὅτι τὸ μὴ ἐξῆναι καταλείψαντα τὴν ἰδίαν Ἐπαρχίαν καὶ ἐτέρᾳ ὑποκλῶν ἑαυτοῦ ὁ Κανὼν περὶ ὑπερβαίν- 31
καὶ μεταθέσεως, ἀλλ' ἐπερὶ ἀναγωγῆς μεταθέσεως.

Σημειῶται ὅτι ὁ Ἀντιοχείας Μελέτιος, καὶ οἱ τῷ
Ἐπίσκοποι οἱ μεταθέτες τὴν αἰὶαν Γρηγορίῳ εἰς
Κωνσταντινὴν πόλιν, τὴν Κανὼν τὴν κωλύοντα τὴν με-
τάθεσιν ἐκλήσκον ὅτι ἐποίησαν αὐτὸν οἱ πατέρες Διὰ
τὰς ὑπερβαίνας, τὰς Διὰ κενοδοξίαν πηδῶντας
ὑπὸ θρόνον εἰς θρόνον, καθὼς ἦσαν τὸ πάλαιον
πολλοὶ τοῦτοι Ἀιρετικοί, οἱ ὑπεκρίνοντο εὐσεβεῖαν,

καὶ δεχόμενοι ὡς ὁρθόδοξοι, ἐπλάυνον τὸν λαὸν τῷ
Θεῷ· ἐμὴν ὁ Κανὼν ἐμποδίζει καὶ τὰ οἰκονομικῶς
καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Ἐκκλησίας γινόμενα, Διὰ-40
τῶν ἑκτον τινὲς γλαφυρώπουν, ὅτι ὁ Κανὼν τὴν
μετάβασιν τὴν ἔσται ὑπερβαίνου δηλονότι, καὶ ἐπὶ
μετάθεσιν τὴν ἔσται Διὰ χρείαν ἀναγωγῆς ἐκώλυσεν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'

Περὶ μεταθέσεως Ἐπισκόπων, καὶ παρ' αὐτοῖς χειροτονίᾳ, καὶ περὶ παρβαλόμενης ἰωάννης Ἐξερῆ,
καὶ ὑποκρίσεως συνοδικῆς Μαννῆλ.

Εἰς τὸ μετὰθεσις Ἐπισκόπων εὐσεβῶν· ὁ μί-
γας Εὐστάθιος μετετίθη ὑπὸ Βερρόιος τῆς
Συρίας εἰς Ἀντιόχειαν· ὁ Θεὸς Μελέτιος ὑπὸ Σι-
βασίας εἰς Βερρόιον, ἔπειτα εἰς Ἀντιόχειαν· ὑπὸ
μαρτυρῶν ὁ Περικλὴς ὑπὸ Κυζίκης εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν,

ὡς ἡ σωτήρ καὶ Κελεσίπρος ὁρῶντος, ὁ Ἀλεξανδρείας
Κύριλλος καὶ ὁ ἰωάννης Ἀντιοχείας· ὑπὸ Ἀλεξάν-
δρου τῆς Μαμαίας τὸν Ἐπίσκοπον Φλαυιάδος (ἡμε-
τεῖς ὑπὸ τὴν Μητροπολὶν Ἀνάβαρξον) Ἀλέξαν-
δρον, ὁ ἱεροσολύμων μετετίθητο εἰς ἱεροσόλυμα.

Νικηφόρος ὁ Φωκάς κοινῇ ψήφῳ καὶ Διὶ χρυσοβάλλας αὐτῷ Εὐσεβίῳ· Ἐπίσκοπον τῆς αὐτῆς Φλαυιάδος ἐποίησε χειροτονηθῆναι Πατριάρχῳ Ἀντιοχείας· ὅππῃ Ἀρτέμις ὁ μέγας Γερμανὸς μετετέθη εἰς Κωνσταντινούπολιν· ὅππῃ Βασιλεὺς τῷ πορφυρογεννήτῃ κατὰ πλὴν ἀποστασίας τῷ Σκληρῷ λέγει ὁ Σεβαστάς Θεόδωρος (ὁ γράψας τὸ χρυσικὸν τῷ αὐτῷ Βασιλεῖ) ὅτι Ἀγνῆπιος Ἀρχιεπίσκοπος Σελευκείας τῆς Πιερίας μετετέθη εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας·

10 ὁ Γραφεύτης Ἀνθίμος ὅππῃ Ἰσπανίᾳ μετετέθη εἰς Κωνσταντινούπολιν· ὁ Διοσπόλεως Μάξιμος μετετέθη εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τῆς πόλεως τῆς Ἀσίας· Πέτρος ὁ μογγὸς δὸτὸ πᾶν Εὐχαίτων εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας· Ἰωάννης δὸτὸ Γόρδος τῆς Λυδίας μετετέθη εἰς Πλατινέπολιν, ἦγαν Περικόνησον· ὁ Θεοδόσιος δὸτὸ Ἀπαμείας τῆς Βιθυνίας μετετέθη εἰς Εὐδοξιάπολιν, ἦτοι Σηλυβρίαν· Ἰωάννης ὁ Μαίκεμας ὅππῃ Λέοντος καὶ Φωτῆς Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἐγένετο· ὅππῃ τῷ Πορφυρογεννήτῃ ὁ Σεβαστάς Θεοφύλακτος μετετέθη εἰς Ῥώσαν· ὅππῃ Ἀλέξιος τῷ Κομνηνῷ ὁ Καισαρείας τῆς Φιλίππας Σαββάς ἐγένετο Πατριάρχης Ἱερουσολύμων, ὅστις ἦλθε καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ σιωπῶντα ἔργησε τῷ Πατριάρχῃ Νικολᾷ, καὶ ἐδόθη αὐτῷ καὶ ἡ Μακί·

25 νειά Διὰ στήρετον (ὡς καὶ Νικηφόρος Μητροπολίτης γάγγραις ἠγέμενος γεγονὼς τῷ Κοσμιδίῳ, ἔλαβον ὡς χολάζων πλὴν Ἀμαστριν, καὶ ὁ Λεοντοπόλεως ὡς χολάζων πλὴν Ἀρμαδιέπολιν, καὶ ὁ Ἀξινιόπουλος χολάζων, ἔλαβε πλὴν Ἀδύδον, εἴπα

30 πλὴν Ἀπρω) ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Νικόλαος ὁ μεγάλων χολάζων, καὶ ἠγέμενος τῆς μονῆς τῷ Κοσμιδίῳ χρέως τελέετα καὶ ἐξ ἐγένετο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως· ὁ Ἱεροσολύμων Θεοδόσιος, ἡ Δοσίθεος μετετέθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ Διὰ

35 τὸ χάρισμα καταβιβασθεῖς, μετὰ πλὴν τῷ μετ' αὐτὸν Λέοντος μετέβησαν πάλιν ἀπῆλθε καὶ Ἀρχιερατοῦσε τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ δεύτερον· καὶ ἄλλα πολλὰ γεγονόσιν ὅμοια τῆτοις ἀπειρα, ὅπερ εὐρίσκεις εἰς πλὴν ὅππῃ πλὴν τῶν νόμων ἡ ἐποίησεν ὁ

40 Ἀρμιρόπουλος· γέγονεν ὅμως ὁ οἰκονομὶς αὐτῇ αἰνῇ ἡσυχίας εἰς τὰς πόλεις, ἐκ αὐτῆς, ἀλλ' ὁτὸ πᾶν κακῶς χωρὶς αὐτῇ· ὥστε μεταταῦτα ὅτε ἔτα ἔξακιχίλιος ὡ ἐπικαποσὼ πονηροσὼ ὁ γδῶν τὸν Κωνσταντινουπόλεως Μανηλ, εἰς πλὴν Νίκαιαν·

45 σης τῆς βασιλείας, Ἰωάννης Ἐπισκοπὸς Ἑξέρ τῆς τελέσης ὑπὸ πλὴν Μητροπόλιν Λαρίσης παρβαλόντος, εἰ εἰς νόμιμον μεταπεθῆναι εἰς Ἐπίσκοπον εἰς ἄλλῳ Ἐπισκοπῷ, δόποκεθῆναι σιωπῶντως, ὅππῃ ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ βελῆς τῷ Μητροπολίτῃ καὶ

50 πᾶν λοιπὸν Ἐπισκόπων ποιήσας παρῶτην τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτῆς, δυνάμει μεταπεθῆναι εἰς ἄλλῳ ὁκείνης τῆς Μητροπόλεως Ἐπισκοπῷ, λέγοντα ὅτι αἰτίαν ἔωλον πλὴν φιλαδελφίαν· ἀλλ' εἰποῖς αὐτῷ ἔτος, εἰ Ἐπίσκοπος εἰς Πατριαρχεῖον μετετέθη, ἢ εἰ μέζονα ἄλλον θρόνον ἵνα Διὰ πλὴν σοφίαν αὐτῷ

καὶ σωῶσιν ὠφελήσῃ λαὸν πᾶσι, μέγας ὢν καὶ μάλιστα αὐτὸν παρσκληθῇ, ἢ παρσκληθῇ, ἔσω· ἀλλ' Ἐπίσκοπον ἐξεπίτηδες εἶσαι πλὴν Ἐπισκοπῷ αὐτῷ καὶ λαβεῖν ἄλλην, ἐκ ἔστιν ἄλλο, ἀλλ' ἡ μισαδελφία τῷ ποιμνί, καὶ Διὰ κοινοδοξίαν καὶ πλῆξεν· καὶ ταῦτα τὰ ματαιολογήματα εἰσὶν αἰτία εἰς τὰς κατὰς ἡμῶν πηδᾶν τὰς Ἀρχιερεῖς δὸτὸ Ἐπαρχίας εἰς Ἐπαρχίαν δυνάμει χρημάτων καὶ φίλων, χάριν τῷ κερδαίνειν καὶ τρυφᾷ καὶ γαστριμαργεῖν, καὶ πᾶν τὸ μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὅλως ὠφελόμεν· Διὰ ταῦτα ἐν ὅταν γίνηται ἡ μεταθέσις εἰς ὠφέλογον, ὠφελόμενον, ὥστε καὶ ὁ τόμος τῷ Μανηλ ὁλέθριος, δόγμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ Νόμον ποιεῖν τὸ κατὰ κατὰς καὶ διατάγῃ γινόμενον· καὶ γὰρ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας ἐδέχθη τὸ βάπτισμα τῷ ἁγίῳ Ἀθανασίῳ πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁ Παῦλος περιέπεσε τὸν Τιμόθεον, καὶ ἐγένετο ὁ αὐτὸς τοῖς ἀνόμοις ἄνομος, καὶ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα· καὶ ὁ Θεὸς Ἀθανάσιος, Εὐσεβίος καὶ Βασίλειος ἐχειροτόνησαν παρ' οὐρεῖαν, καὶ δὴ καὶ ὁ Β' Πάππας εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ εἰς Ἱερουσόλυμα τὸν ἀδελφὸν τῷ Ἱερωνύμῳ, καὶ ὁ Λακίφης εἰς πλὴν Ἀντιόχειαν τὸν Παυλίον, καὶ ὁ Νεκτάριος, Ἀμβρόσιος, Ταρσῆσις, Φώτιος καὶ Ἐφραίμ δὸτὸ κοσμικῶς ἐγένοντο Πατριαρχαὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ Ἀμβρόσιος Μητροπολίτης, καὶ ὁ Ἰγνάτιος ἐγένετο ὁ ὡς ὢν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀρσένιος σήμερον ἐχειροτονήθη Διάκονος, αὐρεὸν ἱερὸς, καὶ τῇ τρίτῃ Πατριάρχῃ, ὡς ἴσσοι Θεόδωρος ὁ Κυζίκης, καὶ Λογοθέτης ὁ Ἀκροπολίτης λέγει, ὅτι εἰς μίαν ἑβδομάδα ὁ Βαλαρίας Λέων τὸν κοψόχερον Ἰωάννην Διάκονον ὄντα, πῶ Σαββάτῳ ἐχειροτόνησον ἱερέα, καὶ τῇ ἑξῆς Κυριακῇ Γρεβὸν, καὶ ὁ ἁγιος Ἐλδθέριος, δεκαεξὶ ἔτην ὢν, ἐγένετο ἱερεὺς, καὶ δὴ καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Πέτρος ὁ μαρτύς Ἀχιλλᾶ καὶ Ἀλέξανδρον διαδόχως κατέστησε, καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀλέξανδρος Παῦλον καὶ Μακεδόνην, ὅμως οὐκ εἰς ταῦτα μήτε δεκάτῃ, μήτε ὅλως ἀπλῶς, μήτε νόμιμα πᾶντοτε, ὅτι τὸ σπᾶν ἐγένετο νόμος, καὶ ὅστις τῶν ἔχει Διὰ νόμιμον ὥστε αὐτὸν ἐνεργεῖν ὡς νόμιμον, εἰς ὠφελόμεν· ὅθεν καὶ ὁ Καισαρείας Ἀρέθας λέγει περὶ τῶν μεταθέσεων, ὅτι πλεονεξίας χάριν καὶ δόξης ἐφέσει κοινῇ ἐνεργεῖται, ὡς ἰσχυρὸν βδελυκτὸν, καὶ τὸ μὴ εἰδωλολατρίας, τὸ δὲ τῷ Ἐωσφόρῳ νόσημα· ὅθεν φησὶν ὁ δέκατος τέταρτος Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, μὴ ἔξῃναι τινὰ κατωλείψαντα πλὴν ἰδίαν Ἐπαρχίαν ἐτέρᾳ ὀππῃ, καὶ ὑπὸ πλεόνων ἀναγκάζηται, εἰ μή τις ἔυλογος αἰτία ᾗ· καὶ ὁ Ῥώμης ἱελεὺς ἔγραφε τοῖς Εὐσεβιανῶς, εἰ ἐν ἀληθείᾳ ἴσων καὶ πλὴν αὐτῷ ἠγῶντο τιμῶν τῶν Ἐπισκόπων, καὶ μὴ ὅκ τῷ μεγέθει τῶν πόλεων κρινεῖται, τὰς Ἐπισκοπὰς, ἐδοκίμῃν πεπιστωμένον

μικρὰν

μικρὰν ἢ μῆνιν ἐν τῇ πισυθείσῃ, καὶ μὴ ἐξε-
θενεῖν μὴ πῶς πισυθῆναι, μεταβαίνειν δὲ εἰς
πῶς μὴ εὐχαιροῦσθαι, ἵνα τῆς μὴ πῶς Θεοῦ
δοθείσης καταφρονῇ, πῶς δὲ τῶν ἀνθρώπων κρο-
δοξίαν ἀγαπήσῃ. καὶ ὁ Πάπας Δάμασος ἐν τῇ ὁ-
μολογίᾳ τῆς πίστεως ἣν ἔγραψε πρὸς Παυλίνον
Φησί, τὰς δὲ διὰ τὸν Ἐκκλησιῶν εἰς ἑτέρας Ἐκκλη-
σίας μετελθόντας, ἄχρη τὸν ὅτι τῆς ἡμε-
τέρας κοινωνίας ἀποτρέψας ἔχοντες, ἄχρη δὲ πρὸς
αὐτὰς ἐπανέλθωσιν. ἐὰν δέ τις, ἄλλο ὅτι τὸ πᾶν
εἰς τόπον μετελθόντος, ἐν τόπῳ τῶν ζώντων χρεο-

πυθῇ, ἄχρη πᾶσι χολήσῃ διὰ τὴν ἱερὰν
ἀξιώματος ὅτι πῶς πόλιν καταλείψας, ἄχρη
ἢ ὁ διαδεξάμενος αὐτὸν ἀνυπακούσῃ ἐν Κυρίῳ, Θεοῦ
δώριτος λόγῳ πέμπτῃ κεφαλῇ δέκατῃ. ἰδὲ καὶ
σωκρατὲς βιβλίᾳ ἐβδόμῃ κεφαλῇ τριακσὺν
ἕκτον. σημειῶσαι δὲ ὅτι καὶ ὑποβιβασμὸς ἐπι-
σκόπων ἐγχείρη, ἰωάννης γὰρ ὁ Κωνσταντίνου διὰ
τῶν Θεῶν τῶν Πατριαρχικῶν τῆς Ἀλεξανδρείας με-
τέβη εἰς Τύρον, καὶ πρὸς αὐτοὺς, ἀλλὰ κατὰ με-
τάθεσιν ἀληθινῶν. καὶ ταῦτα μὴ ἔτις. 10

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Γ'.

Περὶ τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀγίων πατέρων, καὶ περὶ τῆς περὶ τὴν
Θεοδόσιον Συμνάδων καὶ Ἀγαπητὴν συμβεβηκυίας ἀσείας υποδείξεως.

Ἡ Θροῖθι ἡ δαυτέρα Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐν ἔτει
τριῶν καὶ ὀγδοηκοσίων τρίτῳ. εἰ γὰρ καὶ ὁ Σω-
κρατὴς βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῇ ὀγδοῷ λέγει
ὅτι ἡ Θροῖθι ἐπὶ τῆς Ἰππάρχου Εὐχαρίστου καὶ
Εὐαγγελίου ὅπερ ἦν ἔτος τριακσὺν ὀγδοηκοσίων τέ-
ταρτον, ἀλλ' ὁ Φεῶδρος καὶ ἄλλοι λέγουσιν ὅτι διὰ
τῆς ἀφαιρέσεως τῆς πρώτης ἕως τῆς δευτέρας πα-
τριάρχου ἐπὶ ποσὶν καὶ ἔξ. ὅθεν ἐπειδὴ ἡ
πρώτη Σύνοδος ὡς ἀπορῇ συνηχθῇ κατὰ τὸν τρια-
κσὺν ὀγδοηκοσίων ἔτος, ὃ πρὸς αὐτοὺς τῶν
ποσὶν καὶ ἔξ. ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ἔτος τριακσὺν ὀγδοηκοσίων
τρίτον, καὶ ἐν τῇ ἐγχείρη ἡ ἀφαιρέσις
τῆς Συνόδου. ἄλλοι ὅμως λέγουσιν ὅτι ἦν ὅτε ἡ Θροῖθι
ἔτος τριακσὺν ὀγδοηκοσίων πρῶτον. ἦσαν δὲ
εἰς αὐτὴν ἀξιολογώτατοι Ἐπίσκοποι, ἦτοι ὁ Θεολό-
γος Γρηγόριος, ὁ Νύκσης Γρηγόριος, ὁ ἰκονίης Ἀμ-
φιλόχιος, ὁ Ἀλεξανδρείας Τιμόθεος, ὁ ἱεροσο-
λύμων Κύριλλος, ὁ Ἀντιοχείας Μελέτιος, ὁ Κα-
σαρίας Εὐλαδίου, ὁ Θεσσαλονίκης Ἀρχόλιος, ὁ
μελιτινῆς Ὀτρήτιος, ὁ Ἀντιοχείας Πισιδίης Ὀ-
νήμιος, ὁ Λαοδικείας Πελάγιος, ὁ Ταρσῶ Διοδώρος,
ὁ Βερρούας Ἀκάσιος, ὁ Ἐδέσσης Εὐλόγιος, ὁ Κόν-
στασιῶντος καὶ Γελάσιος Καίσαρος τῆς Πα-
λαιῆς, διὰ δὲ τῆς δύσεως ἐοίς ἦν, ἀλλ' ἔπε-
καὶ τοποτηρητὴς, ὑπερὶ ὅμως καὶ Δάμασος καὶ
οἱ Ἀντικοὶ συνεψηφίσαντο. ὑπέγραψαν οἱ ἱεροσο-
λύμων Κύριλλος μετὰ τὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ
Ἀλεξανδρείας μετὰ ὁσίων Ἐπισκόπων, ὡς καὶ εἰς

τῇ πρώτῃ ὑπέγραψαν ὁ Μακάριος καὶ τῶν Ἀντιο-
χείας μετὰ δεκαοκτὼ Ἐπισκόπων. εἰς τῇ
Συνόδῳ ἦλθον καὶ Μακεδονιανοὶ τεράκοντα καὶ ἔξ,
Ἐπίσκοποι ὄντες. ἦγαν δὲ αὐτοῖς ὁ Κυζικῆς Εὐλά-
σιος, ἐπειδὴ οἱ Μακεδονιανοὶ ἦσαν εἰς πλείους εἰς τὴν 25
ἐκλήσαντο. ἐκ ἐνεθυμήθησαν ὅμως οἱ τάλαντες μέ-
τε ὅσα ὑπερέβησαν εἰς τὸν Ρώμης Λιβέριον καὶ
τῇ ἐν Σικελίᾳ Συνόδῳ, μήτε τῶν ἀγίων πατέ-
ρων τῶν ἦσαν, ἀλλ' ἐχρίθησαν καὶ διεσκο-
πίσθησαν. οἱ λαοὶ ὅμως βλέποντες αὐτοὺς ἀνα- 30
ταστάτες, οἱ πλείους ἐκινώνησαν τῇ καθόλῃ
Ἐκκλησίᾳ. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Θεοδόσιον τῶν μικρῶν
Ἐπίσκοπος τῶν Συμνάδων. Θεοδόσιος ἰταλικῶν
τῆς Μακεδονιανῆς τῆς Ἐπαρχίας αὐτῇ δὴσαν δι'
Εὐσεβίαν, ἦν δὲ τάλαντες 24 ἡμέρας χρημάτων, 35
καὶ δὴ δέλων ἐνεργεῖν ἐπὶ πλείον, ἐρχεται εἰς τῇ
Κασιλίαν, καὶ λαβὼν βασιλικὴν δυνάμιν, ἐπα-
νέρχεται εἰς τῇ Ἐπαρχίᾳ αὐτῇ μαινόμενος κατὰ
τῶν Αἰρετικῶν. ὁ δὲ Μακεδονιανῶν Ἐπίσκοπος Ἀ-
γαπητὸς παῖς τῆς Ἐπαρχίας αὐτῆς, καὶ τρέ- 40
χα καὶ κατακαταλαμβάνει τὸν Ἐπισκοπικὸν καὶ τὸν
Κλήρον, ποιήσας καὶ τῆς ἰδίας ὁρτοδόξου, καὶ
βίβλιν ἐδέχεται εἰς τῇ Ἐπισκοπικῇ τὸν Θεοδόσιον.
τρέχα δὲ πάλιν εἰς τῇ πόλιν ὁ Θεοδόσιος κατὰ
δυσὺμνος, ὅμως βεβαίῳ τῇ Ἐπισκοπικῇ Συμνάδῳ 45
ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀπικὸς τῇ Ἀγαπητῇ, καὶ
πρὸς τῇ καὶ ἄλλοι πλείους Μακεδονιανῶν τῇ καθόλῃ
Ἐκκλησίᾳ, ὑπερέβη δὲ τῆς Ἐπαρχίας ὁ Θεοδόσιος.

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν Β'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ταύτῃ Θρωακῶν, καὶ τῶν αὐτῶν δι' αὐτὴν ἡθροῦσαι, καὶ
τῶν πεπερωγμένων ἐν αὐτῇ.

Εἶχον αὐτίς ἡ παρῆτα Σύνοδος τῆς ἀφαιρέσεως, πρῶτον μὲν, ἐπειδὴ διηρέθησαν εἰς Ἀρσενίους εἰς 24
φύλας

διαφόρως Αἱρέσεις Ἡμερέων δηλονότι, Ἐυνομι-
ανῶν, Αἰτιατῶν, ἤτοι Ἀνομοίων καὶ ἄλλων, ἐφάνη
δὲ καὶ νέα Αἱρέσις τῇ Ἀπολιναρίᾳ, καὶ μάλιστα
ἡ τῇ Μακεδονίᾳ, ἡ λέγουσα ὁμοῦσιον μὲν τὸν Τίον
τῇ Πατρὶ, τὸ Πνῦμα δὲ τὸ ἄγιον κτίσμα τῇ Τίᾳ.
ἀλλὰ μὲν καὶ τὴν περὶ σωτηρίαν τῆς ἀγίας Τριάδος
μετέλλαξαν οἱ Ἀρεανοὶ, μὴ λέγοντες Δόξα Πατρὶ
καὶ Τίῳ καὶ ἁγίῳ Πνύματι, ἀλλὰ Δόξα Πατρὶ
οὐ Τίῳ ἐν ἁγίῳ Πνύματι, ἵνα τῇ διαφορᾷ τῶν περ-
10 θέσεων ποιῶσι διαφορὰν ἐσθίας, τάξεως καὶ ἡμῶς
τῶν περὶ σωτῆρας. ἔτα σιμῶβη καὶ ἔπειρα ἵνα, πρῶ-
τον, ὅτι ὁ Κωνσταντῖος καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν αἰ-
διότῃ τῇ Τίᾳ καὶ τῇ ἁγίᾳ Πνύματος, ἀλλ' ἀ-
παξ δελεασθεὶς ὅτι ἡ λέξις, Ὁμοῦσιον, ἐστὶν αἰνῶν
15 σκανδαλῶν, ὡς μὴ καμῶν ἐν ταῖς γραφαῖς, καὶ
τοὶ τῇ Ὁμοῦσίᾳ ἐρηθιστοὶ πρὸ πολλῶν πατέρων
καὶ πρὸ τῆς πρώτης Συνόδου, ἐμάχιστο ἀποκρινόμε-
νοι τοῖς τῇ περὶ Φρονεῖν. δεύτερον, τὰς ὑπερσυνιστά-
σαι Ὁμοῦσίᾳ νομίζων σκανδαλῶν αἰτίας, ὡς ἦσαν
20 οἱ περὶ ἐρηθιστοὺς αἱρετικοὶ, ἐξώριζον, ἐφυλαδύον,
ἐπὶ ὧν ἔχον αὐτὰς κατεφρόνουν. τρίτον, ἡγερε δια-
φόρως Συνόδους εἴτε Δύσσα καὶ Ἀνατολὴ κατὰ τῇ
Ὁμοῦσίᾳ ὡς εἴρηται ἀνωτέρω ἐν τῇ δούτῃ βιβλίῳ.
τέταρτον, τὰς βοηθῆσαι τῇ Αἱρέσει ἔχον ἐν ἡμῶν
25 καὶ περιπόισιν. πέμπτον, εἰς τὰς μεγάλας θρόνους
ἔβαλεν Αἱρετικὰς Ἐπιστάτους, οἵτινες ἐχειροτόνουν
οἰκίας ἐκκλησιαστικὰς τῆς ἰδίας Αἱρέσεως. ὅθεν,
ἐβράνουν καὶ μερικοὶ Ἐπίσκοποι καὶ Διδάσκαλοι ὁ-
δοῦχοι, ἀλλ' ἦν ἡ διδασχὴ αὐτῶν ἡσιμεταληφής,
30 ἡ ὅλως κρυφίως, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐποίει ἐκείνος
ὁ Βασιλεὺς. ἡκολούθησε δὲ οὐρανίαν καὶ ἐποίησεν
ὅσα ἐκ ἐποίησεν μὴτ' οἱ περὶ αὐτῶν κατὰ τῆς Ἐκ-

κλησίας τύραννοι. μετ' ἐκείνους δὲ οὐάλλης ἐμόνον
ἐπράξαν ὅσα γεγονάσιν ἐπὶ Κωνσταντίνῳ, ἀλλ' Αἱρε-
ανὸς ὢν, καὶ μάλιστα τῶν Ἀνομοίων, διωγμὸν
ἐκίνησε κατὰ τῆς Ἐκκλησίας χάριν τῶν ἐδωλο-
λατρῶν, ὥστε καὶ αὐτῶν τὰς Ἀσκητὰς τῆς ἐ-
δοτάτω ἐρήμῳ ὁ Ἀλεξανδρεὺς Λύκιος ἔδερον,
ἀπέκτανεν, ἐξώρισε, καὶ ἐδήμυσε τὸν Κλήρον,
ἐμὲν ἀλλὰ καὶ Αἱρέσεις ἄλλαι αἱ ἐρημνύσαι, καὶ ἑ-
λληνες, καὶ αὐτοὶ οἱ ἰσθαῖοι εἶχον εἰς τὰς κούρας αὐτῶν
ἀδειαν, οἱ δὲ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἐδιώκοντο,
καὶ ἔπαχον τὰ χεῖρα. ἔμεινε δὲ τῶν κακοδόξων
Βασιλέων ἡ αὐταρχία ἡ διώκουσα τὴν Ἐκκλησίαν
ποσαρχοντα ἔτη, καὶ ἐπλάτυνον ἡ ἀσέβεια, καὶ
ἐσμικρύνθη ἡ διδασκαλία τῆς ὁρθοδόξου πίστεως,
καὶ ἔμειναν ὀλίγοι, οἱ ἐφύλαξαν ὁ Θεὸς ὡς τὰς
ἐπὶ χιλιάδας ἐπὶ ἑλίας. ὅθεν οἱ αἱρετικοὶ πατέρες καί-
τοι ἰδίῳι συγγράμμασι καὶ μερικῶς Συνόδοις εἴτε
Ρώμῃ καὶ Γαλλίᾳ καὶ Ἰσπανίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ καὶ Ἀλεξαν-
δρείᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ καὶ Ἱεροσολυμοῖς καὶ Καπ-
παδοκίᾳ καὶ ἄλλα καὶ κατηλεγξαν τὰς Αἱρέσεις ταύ-
τας, καὶ ὅμως δραχμῶν καὶ ἀρετῶν δοχῶν
τῇ ἁγίᾳ Πνύματος τὸν μέγαν Θεοδόσιον, ἡγεροί-
θησαν εἰς Οἰκουμένην Συνόδον, πρῶτον, ἵνα
ἀνακηρύξωσι τὸ δόγμα τῆς ὁρθοδόξου Συνόδου ὡς
πάντη καὶ πάντως ὁρθόδοξον. δεύτερον, ἵνα ἀθε-
τήσωσι καὶ ἐλέγξωσι καὶ ἀναθεματίσωσι καὶ κοι-
νῶς πᾶσαν Αἱρεσίαν, καὶ μάλιστα τὴν γεγονέναν
ἐπὶ τῇ ἐπικρατείᾳ τῶν αἱρετικῶν τριῶν Βασιλέων.
ὅθεν καὶ ἵνα φανερωθῇ πῶς τὰ αὐτὰ πρεσβύευσιν
τῇ ὁρθοδόξῳ Συνόδῳ, ἄλλο μᾶθημα πίστεως οὐκ
ἐποίησαν, ἀλλὰ τὸ σύμβολον ἐκείνης ἀνέστησαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

35 ὅτι λέγοντες οἱ Λατῖνοι τὸν Πάπαν Δάμασον ἀθροῖσαι τὴν παρῶσαν Συνόδον, δάκνυνται ψεύσαι.
καὶ ὅτι αὐτοὺς καὶ ἐκκλησιαστικῶς οἱ Βασιλεὺς Οἰκουμένην Συνόδον ἀθροῖζουσιν, οἱ δὲ Πάπαι καὶ Πατρι-
άρχαι ὁργανικῶς, καὶ περὶ τῇ κολοβωθῶντος ἐπὶ τῇ περὶ Φρονεῖν τῆς Συνόδου ταύτης ἐπὶ τῶν Λατίνων.

40 **Π**ροβῶμεν οἱ Λατῖνοι, ὅτι τὴν Συνόδον ταύτην
ἡγεροῖται ὁ Πάπας Δάμασος. ἀλλὰ ῥητέον ὅτι
ὁ Δάμασος ἔτε παρὼν ὢν, ἔτε Τοποτηρητὰς αὐτῶν
ἔχον εἰς τὴν Συνόδον, ἔτε μὲν σιμοδικὴν ἐπὶ τῇ
αὐτῇ φαίνετο εἰς αὐτῶν, ἀλλ' ὕστερον αὐτῶν ἐβε-
45 βῶμεν ὅσον τὸ κατ' αὐτῶν, ὡς καὶ Ἰωάννης Ἀν-
τιοχείας τὴν τρίτην, καὶ Προτέρους Ἀλεξανδρείας
τὴν τέταρτην, καὶ Ἀδριανὸς ὁ Ρώμης τὴν ἐν Τρεβίρ.
δύτερον, ὅτι οἱ Πατριάρχαι ὁργανικῶς ἀθροῖζουσιν
τὴν Οἰκουμένην Συνόδον, καὶ θετέοντες δηλονότι,
50 πρὸς ἀκαλῶντες, πρὸς ἀκινῶντες καὶ γράφοντες εἰς
τὰς Βασιλεῖς καὶ εἰς τοὺς τὸν ἕτερον, καὶ εἰς τὰς
ἐγκλείτες τῶν Ἐπισκόπων γράφοντες καὶ πρὸς
ἀπὸντες εἰς ὁμόνοιαν καὶ σύμπνοιαν καὶ κοινῶν
ἐνεργῶν, ὡς φαίνεται εἰς τὴν πρώτην, περὶ τῆς
καὶ ἡ ὅλη Συνὸς πράξει δακνῆτι ὁρθῶς λέγει

ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος καὶ Σίλβεστρος τὴν πρώτην ἡγε-
ραν Συνόδον, ἀλλὰ ῥητέον ὅτι καὶ ὁ Ἀλεξανδρεὺς
Ἀλέξανδρος κατὰ τὸν Ἐπιφάνιον ἐν τῇ κατὰ Ἀρείῳ
Αἱρέσει ἐγγραφῶν εἰς διαφόρους ἐβδομήκοντα ἐπι-
στολάς ἐγκυκλίας, ἡτοι σιμοδικῶς, καὶ ἄρα ἐκ
ἐγγραφῆς τότε καὶ εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὸν Ρώμης
καὶ Ἀντιοχείας καὶ ἄλλους, καὶ ὁ Ρώμης ἄρα ἐκ ἐγγραφῶν
εἰς τὸν Βασιλέα, ὅπως ὅπως ὁ Κεδρῆβης ἀπὸ τῆς
κλήματος τῆς Ρώμης ὢν, ἀπὸ τῆς Βασιλείας ἐστάλη
εἰς Ἀλεξανδρείαν, καὶ ὁ Ρώμης ἐγγραφῶν εἰς τὸν Βα-
σιλέα, ὁ Ἀντιοχείας Εὐσταθῖος ἐγγράφῳ, περὶ τῆς Φί-
ληξ ὁ Πάπας γράφῳ εἰς Ζήνωναν τὸν Βασιλέα κα-
θαίρεισιν τῇ κρυφίᾳ, ἔλεγον, ὅτι (ὁ Κρυφίος)
τὸν θρόνον ἐμίανε τῇ ὁμολογητῇ Εὐσταθίῳ, ὅς ἦν
πρεσβύτερος τῶν τελευτησάντων δέκα καὶ ἑκτῶν πατέρων τῶν
ἐν Νιχείᾳ σιμοδογόντων, μάλιστα ὡς εἴρηται ἐν τῇ
δούτῃ

δούτῳ βιβλίῳ κεφαλῶν δούτῳ περὶ τῶν Ἀ-
λεξανδρείας Ἀλεξανδρῶν λέγει ἐπιφανέως Λιρέας
τῇ αὐτῇ, ὡς καὶ ἐν παλαιῇ τῇ πράγματι·
Ἀλεξανδρῶν Κωνσταντίνῳ τῷ Βασιλεῖ γράφει· ἡ
μακαρίτης βασιλεὺς συγκαλεσάμεν· τὴν ἄρσιν·
καὶ τινος Ἐπισκόπου ἀνέκρου· ὅτι δὲ τῇ μεγαλι-
ωνῶν Λιρέας λέγει αὐτὸς, τῷ αὐτῷ Ἀλεξανδρῶν
τῷ αὐτῷ Ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας ἀπὸ μελησάμεν·
καὶ κινήσαντες τὸν μακαρίων Κωνσταντίνον, σμε-
κρῆνται Συνοδὸν ἐν Νικίᾳ τῇ πόλει· ἰδὲ λοιπὸν
ὅτι ὁ Ἀλεξανδρείας ὡς κινήσαντες τὸν Ἀντικράτορα,
ἡ γὰρ πᾶσι Συνοδοῖς, ὁ μὲν Ἀλεξανδρείας ὁργαν-
κῶς, ὁ δὲ Βασιλεὺς ἰδίᾳ αὐθιγῇ καὶ ἐξουσίᾳ·
ὡς ἡθροισε πᾶσι πρώτῃν ὁ Κωνσταντίνῳ κυρίως,
ὡς ἰσχυροὶ καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν Συνοδῶν καθαι-
ρώμενα διαλαμβάναν, ἡθροισε δὲ αὐτῷ καὶ ὁ
Ρώμης ὁργανκῶς, ἀλλ' ἐμὸν· ἀλλὰ καὶ ὁ Εὐσα-
θιος ὁ Πρέσβυς καὶ ἔξαρχος τῆς Συνοδῆς, κα-
τὰ τὸν Εὐσέβιον καὶ Θίληκα, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας
Ἀλεξανδρῶν, ὃν ἡ πρώτη Συνοδος ἐς πᾶσι καὶ Ἀλε-
ξανδρῶν ὡς πᾶσι κύριον αὐτῆς ὀνομάζει, ὅστις
ὡς ἔρπει καὶ ἐξηγήσεται καὶ ἐς τὰς ἀπανταχῇ
ἐγκρίτας τῶν Ἐπισκόπων ἔγραψεν ὑποστολῆς,
ἀγωνιζόμενῳ ὑπὲρ τῆς ὁδοδοξίας κατὰ τὴν Ἀ-
ρείαν, αἵτινες μάλιστα αἰτία γεγονότα τῆς πρώ-
της Συνοδῆς ὅσον ὑπὸ μέρει τῶν Ἐπισκόπων·
ἐτις αὐτῷ ἡθροισε λοιπὸν καὶ ὁ Ὀσίῳ, καὶ
ὅσοι ἄλλοι ἦσαν τῆς τοιαύτης μοίρας· εἶτα ἰδὲ
αὐτῶν βιβλίῳ δούτῳ κεφαλῶν πέμπτῃ Πα-
τριάρχῳ ἵνατον ὅτι ὁ μέγας Ἀθανάσιῳ καὶ ὁ
Κωνσταντινουπόλεως Παύλῳ ἀπελπίοντες ὑπὸ τῆς
βοήθειας τῷ Πάπῃ Γυλίῳ, ἐδεήθησαν τῷ Βα-
σιλεῖ τῶν Πατριῶν Κωνσταντίνῳ, καὶ ἐγχεῖται ἡ
Σαρδικῇ Συνοδῷ· ἰδὲ καὶ κατωτέρω τὴν ἔγραφον
ὁ Κύριλῳ καὶ ὁ Ταρσῶν καὶ τὸς Βασιλεῖς καὶ
Πατριάρχας, δι' ὧν ἡθροίσθη ἡ τρίτη καὶ ἡ ἐβδό-
μη Συνοδος, ὡς ἔγραψεν ὁ Λέων καὶ Ἀνατόλιῳ καὶ
ἡθροίσθη ἡ τετάρτη, ἐτις ἡθροίσθησαν καὶ αἱ
λοιπαί, καὶ ἰδὲ τὰς τρίτας· τρίτον, ὅτι κατὰ
τῷ σωθήσαν αὐτῶν οἱ Λατῖνοι ἐκλόβωσαν καὶ
ἐπαύθησαν τῇ τῆς Συνοδῆς ῥήτῃ, καὶ αἶπον μόνον
τὴν Δάμασον, ἐπειδὴ ὁ πατριάρχης τῆς οὐκ
Συνοδῆς λέγει, ἀλλ' ὁ μέγας Βασιλεὺς Θεοδό-
σιῳ, καὶ Δάμασῳ ὁ ἀδάμας τῆς πίστεως, ὅτι αἱ
ἐπερδοξαὶ πατριάρχης καὶ πατριάρχης πᾶσι
αὐτίτυπον γνώμῃν ἐν τρωσκόμῳ, Γρηγόριος πὲ καὶ
Νεκτάριῳ τὸν ἐν ταύτῃ τῇ βασιλίδι πόλει σωτή-
θῃσαν σύλλογον, ταῦτα ἡ Συνοδος· οἱ δὲ πα-
τριῶν Φθέρντες αὐτῆς τὰ ῥήματα, εἶπον μόνον
τὴν Δάμασον, τὸν δὲ Γρηγόριον καὶ Νεκτάριον ὑπὸ
ἐθελόκακῆρας παρέλιπον· ἔνι ὁ Θεοδόσιῳ Βα-
σιλεὺς ἐν τῇ πέμπτῃ εἶτα τῆς βασιλείας τῷ Γρα-
νῶν καὶ τῷ ἰδῶν τὸν Δάμασον, λέγει ὁ Σωζό-
μῳ, ὅτι ἦσαν ἐς Θεσσαλονίκην, νόσῳ δὲ περι-
πιστῶν ἐπαύθη, μυσαγωγῶντες αὐτῷ Ἀρχολίῳ

τῷ τῇδε Ἐπισκόπῳ ἐμνήθη, καὶ ἔσθον ἔχον·
ἐκ παλαιῶν καὶ χειρακρίτων κατὰ τὸ δόγμα τῆς
ἐν Νικίᾳ Συνοδῆς ἡδὲ Ἀρχολίῳ ἡδὲ δοξαζομένη·
καὶ, Νόμον ὅς Θεσσαλονίκης πατριάρχης τῷ δη-
μῷ Κωνσταντινουπόλεως, ἰδὲ καὶ δὲ αὐτῆς πᾶσι 5
τὰς ἀρχιερεῖς θρησκείαν ὡς ἐξ ἀρχῆς Ρωμαίους
παρέδωκε Πέτρος ὁ κυρφαῖ· τῶν Ἀποστόλων,
ἐφύλαττον γὰρ τότε πᾶσι ὡς ἔδοξε τῷ Πέτρῳ δά-
μασος ὁ Ἐπίσκοπος Ρώμης καὶ Πέτρος ὁ Ἀλεξαν-
δρείας, καὶ μόνων τῶν ἰσχυρῶν τῷ αὐτῷ θρησκείαν· 10
τῶν καθολικῶν Ἐκκλησιῶν ὀνομαζομένη, τὰς
δὲ ὡς ταῦτα δοξαζομένης Λιρέας πατριάρχης ὀ-
νομαζομένη, καὶ ἀσκήσεις εἶναι, καὶ ἡμεῖς πατρι-
άρχης, Ἐρμίας βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῶν τετάρ-
τῳ· ἰδὲ λοιπὸν ὁ Θεοδόσιος ὡς τῷ Θεσσαλονίκῃ 15
Ἐπισκόπῳ ἐδιδάχθη τελεωτέρως τὰ περὶ πίστεως,
ἐβασίλειον πατριῶν, καὶ πατριῶν ὀδηγηθείς, ἔ-
γραψεν ἐς Κωνσταντινουπόλιν, καὶ πατριῶν ὡς
ἐκὸς μαθὼν τὰ περὶ Δαμάσκου καὶ Πέτρος, ἔγρα-
ψεν ἵνα ἡ πατριῶν φυλακισμένη πίστις ἔχῃ τὴν 20
κύριον, ἐμνήθη δὲ ἐκ αὐτῶν τῷ Δαμάσκῳ καὶ ἄλλῳ
τῷ Πέτρῳ, ἀλλ' ἐξίστα καὶ ὁμοίως· ἐς Κωνσταν-
τινουπόλιν δὲ ὑπὸ Θεσσαλονίκης ἰδῶν, ἔρα καὶ
ἐδιδάσκειν τὰ τελεωτέρως ὑπὸ τῷ μεγάλῳ Γρη-
γόριῳ; καὶ ὡς ἐπετρέπετο ὑπὸ αὐτῶν πᾶσι τῶν 25
ἵνα πᾶσι Ἐκκλησιῶν διορθώσεται; ἔνι ὁ Θεοδόσι-
ος ἰσχυρῶς ὅτι ὁ Θεοδόσιος ἐρατηγὸς πατριάρχης
ὑπὸ τῷ Γρατῶν, ἔσθον ὅσον αὐτῶν ἰδῶν, ἰδὲ καὶ
γὰρ ὅσον τὸν Θεὸν μελέτιον τῆς Ἀντιοχείας Ἐκ-
κλησίας τὸν Πρέσβυν, χλαμύδα αὐτῷ βασιλικῇ 30
περιζώνει, καὶ ὡς πᾶσι τῶν πατριῶν καὶ πᾶσι
κεφαλῶν· αὐτῶν δὲ ἐν τῷ Βασιλεῖ καὶ ὡς πᾶσι
τῆς τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἄλλων συμφωνίας ἐπε-
μνήθη, καὶ τὰς τῆς οἰκίας ἡγεμονίας Ἐπισκό-
πους ἐς πᾶσι Κωνσταντινουπόλιν δεσμεῖν παρεγγύησαν, 35
ἐπειδὴ δὲ ἀφίκοντο, ποντήσαντες δὲ ἦσαν καὶ ἐκα-
τὸν, παρεγγύησαν μηδὲν αὐτῷ μηνύσει ὅτις ὁ
μέγας μελέτιῳ· ἔνι, ἐβλέπετο γὰρ ἐκ τῆς τῆς
ὀνομαζομένης μηνύσεως μηνυθῆναι τὸν αὐτῶν· καὶ ἐπειδὴ
ἐς τὸν Βασιλεῖον ἐπελλήλυθεν οἶκον ἅπας ἐκείνῳ 40
τῶν Ἐπισκόπων ὁ ὅμιλῳ, τὰς ἄλλας καταλιπὼν
ἅπας, τῷ μεγάλῳ μελέτιῳ πατριάρχῳ, καὶ
αἰνέτις πᾶσι φιλοπάτωρ αὐτῷ χρεὶν μακρῶς δι-
ας πατριῶν ὑπὸ πᾶσι περιεπτύοιτο, καὶ κατε-
φίλει καὶ ὁφθαλμῶς καὶ χεῖρ καὶ σῖνα καὶ κε- 45
φαλῇ καὶ πᾶσι ἐφωκῶσαν δεξιῶν, ἐδήλωσε
δὲ καὶ πᾶσι ὅψιν ἦν αὐτῶν· φιλοφρονησάμεν δὲ
καὶ τὰς ἄλλας ἅπας, βαλυσάμεν περὶ τῶν
πατριῶν ὡς πατριῶν ἡδὲ, λόγῳ πέμπτῳ
κεφαλῶν ἔκτῳ καὶ ἐβδόμῳ· ὁ Ἀρχολίῳ ἐν τῇ Γρη- 50
γόριῳ, καὶ μελέτιος κατὰ πᾶσι λόγον πα-
τριῶν καὶ πατριῶν τὸν Βασιλεῖ, πᾶσι
Συνοδὸν ἡγαρα, ὁ δὲ Δάμασῳ μετὰ ταῦτα καὶ
μετὰ πολὺν καιρὸν δι' ἐπιστολῆς τῶν ἐκκλησιῶν
πατριῶν συμπατριῶν· λέγεται δὲ ἡ Συνοδικὴ ἐπι-
στολή

τολή· ὑπὸ τῇ Δαμάσῳ πρὸς αὐτὸν ἐπιφέροντες
τῆς Συνόδου τῆς κατ' αὐτὸν ἐνορίας, ὡς καὶ πᾶς Πατριάρχης
πρὸς αὐτὸν ἐπιφέρει τῆς κατ' αὐτὸν Διοική-
σεως· ὅτι μὲν οὖν ὁ Βασιλεὺς ἰδίᾳ ἐξέσφα καὶ αὐ-
τῷ θούγα πλὴν Συνόδου ἡθροισί, σαφίσιςιν
ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τῆς Συνόδου ταύτης, καὶ
τῶν μεταταύτης Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, ἐκ τῶν

ἀνωτέρω κρημνίων τῷ Θεοδώρῳ, καὶ ἐκ τῶν μαρ-
τυριῶν Σωκράτους καὶ Εὐμεῖς, καὶ ἰδίᾳ τὰς τό-
πας βιβλίᾳ δεκάτῃ μέρος τρίτῃ κεφαλῇ πε-
τάτῳ, καὶ ἀνωτέρω βιβλίᾳ δούτῃ κεφαλῇ δού-
τέρῃ Παραγραφῇ ὀγδῶ, καὶ ἔτι κατωτέρω κεφαλῇ
δεκάτῃ πέμπτῃ Παραγραφῇ ἀκασῶ ἑκτῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ.

10

ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἀπειρμήσεως τῶν Ἐξάρχων τῆς Συνόδου, καὶ τῶν μαρτυριῶν τῶν ἱερικῶν ὁ Βασιλεὺς
δείκνυται ἀθροιστὴς τῶν Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, ὁ δὲ ῥώμης εἰς τὴν τῆς Συνόδου Ἐξάρχων.

Γρηγόριος τῷ Θεολόγῳ τῶν ὀρθοδόξων ἐν Βυζαν-
τίᾳ Ἐξάρχοντες, ἡ τῶν ἐκ τῶν ποντικῶν Θεο-
φόρων Πατέρων Οἰκουμενικῇ δούτῃ Συνόδῳ συ-
νήθροιστο, ἥ ἐξ ἡρχῶν πρεσβυτέρων οἱ Ἀλεξανδρείας
Τιμόθεος, Κύριλλος Ἱερσολύμων, καὶ ὁ Φιλόχειρος
Βασιλεὺς Θεοδοσίος, ταῦτα ὑπὸ τῇ βιβλίᾳ τῇ
περὶ τῶν Συνόδων. Φώτος δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως
Πατριάρχης Φησὶν, ἡ δὲ ἀγία καὶ Οἰκουμενικῇ δού-
τέρῃ Συνόδῳ τῶν μὲν ἱερῶν φροντισμάτων πλὴν
βασιλίδας πόλιν ἱερὴν ἐνδείκνυται φροντιστήριον,
εἰς ποντήκοντα δὲ καὶ ἑκάτῳ ἀνδρὶ ἱερὴς σωτη-
25 γάρετο, Ἐξάρχῃ ἔχοντι Τιμόθεον τὸν Ἀλεξαν-
δρείας καὶ τὸν ἀγιοθαύμαστον τῆς Ἀντιοχείας με-
λέτιον, Κύριλλον τε τῶν Ἱερσολύμων τῶν ἱερῶν θρό-
νων ἱθύνοντας, καὶ δὴ καὶ Νεκτάριον, ὃς ἴπε τῇ
θείᾳ λατρῇ τὸν τῷ εἰς ῥύπον ὑποπλυνάμενος, αἶμα
30 δὴ βασιλεύσης Ἐπισκοπῆς καὶ τῆς Συνόδου ἔχον-
τα ἡμῶν Ἐξάρχον, μετ' ἧς Γρηγόριος, ὅτε τῆς
ἐν Καππαδοκίᾳ Νύσσης Ἐπίσκοπος, καὶ ὁ τῆς Θεο-
λογίας ἐξέργων ἐπώνυμος, εἰς ἑπολὺς χρόνους ἡ
Δάμασος ὁ τῆς ῥώμης τὰ αὐτὰ κρατῶν ἐγνω-
35 ρίξεν, σύμφωνον τοῖς πρεσβυτέροις καδισάμενος,
ταῦτα ἐν τῇ αἰσὶ Μιχαὴλ Ἀρχοντα Βυζαντινῶν
ὑπὸ τῇ. ἡ ἀγία καὶ Οἰκουμενικῇ δούτῃ Συνόδῳ
ἐν Κωνσταντινουπόλει γέγονε. Καί, ἡγῶν δὲ τῇ
Συνόδῳ Δάμασος ῥώμης, Νεκτάριος Κωνσταντι-
40 νουπόλεως, Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας, Κύριλλος Ἱε-
ρσολύμων, μελέτιος Ἀντιοχείας, Γρηγόριος ὁ
Θεολόγος, Γρηγόριος ὁ Νύσσης, καὶ Ἀμφιλόχιος
Ἰκονίης, ὡς δὲ ὑπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη πέντε χι-
λιάδες καὶ ὀκτακόσια δώδεκα, ὑπὸ δὲ χριστῷ τρια-
45 κόπῃ ἐβδόμηκοντα καὶ δύο, ὑπὸ δὲ τῆς δούτῃ
ἑως τῆς τρίτης ἔτη τεσσαράκοντα καὶ οὐ, ταῦτα ὁ
ἡμῶν ἐν τῇ περὶ τῶν Συνόδων αὐτῇ συγγραμ-
ματι. ἡ δὲ δούτῃ ἀγία καὶ Οἰκουμενικῇ Συνο-
δος τῶν ἑκατὸν ποντήκοντα πατέρων γέγονε
50 ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῇ Βασιλείᾳ Θεοδοσίᾳ τῇ
μεγάλῃ, καὶ Δαμάσῳ Πάπᾳ ῥώμης, καὶ Νεκταρίῳ
Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Γρηγόριῳ τῷ
Θεολόγῳ, ταῦτα ὑπὸ τῆς αὐτῆς τῇ λέγοντι
πόσῃ ἔτη εἰς τὴν δούτῃ τῆς πρώτης Συνόδου ἑως τῆς

μετ' αὐτῇ. ὁ αἶμος δὲ Γερμανὸς Πατριάρχης Κων-
σταντινουπόλεως φησὶ, τῶν τῶν κατιστοχάτων
(ἡτοι τῶν περὶ Ἄρσων) τῆς τῇ Μακεδονίᾳ
κατὰ τῇ ἀγίᾳ Πνεύματος λύσεως ὑπενεμημένης,
τῆς πνευρῆς Βασιλείας ἐκποδῶν ὑπομῶν, καὶ
Θεοδοσίᾳ τῇ ὀρθοδόξῃ ἡμῶν Βασιλείᾳ τῇ βασι-
λαῖν ἀναδησαμένης κράτος, συγκεστῆται τῶν ἱε-
ρῶν Ἐπισκόπων ἐν ταῦτα Συνόδῳ ἐκ τῶν πον-
τήκων, καὶ ἐν αὐτοῖς ὑπῆρχον πρεσβυτέρους μελέ-
τιος ὁμέγας, Γρηγόριος ὁ Νύσσης, Γρηγόριος ὁ
Θεολόγος, Δάμασος ῥώμης, Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας,
Κύριλλος Ἱερσολύμων, καὶ τὰ ἑξῆς, ταῦτα πρὸς
Ἀνθίμου Διάκονον. ἡ δὲ ἐν Καλκηδόνι Συνόδῳ ἐν
τῇ αἰσὶ τὸν Βασιλέα Μαρκιανὸν πρεσβυτερικῶν φησὶν
ὅτι τῶν πατέρων τῶν συνεληθόντων ἐν ταύτῃ τῇ συ-
νόδῳ Νεκταρίου συν Γρηγορίου τῷ ἡγεμονίᾳ ἡρώτων
καὶ ὁ Σωκράτης φησὶ, μηδὲν δὲ ὁ Βασιλεὺς ὑπερ-
δέσμευον, Συνόδῳ Ἐπισκόπων τῆς αὐτῆς πίσεως
συγκαλῆ ὑπὸ τῇ κρατῶν τῇ ἐν Νικαίᾳ πίσειν,
καὶ χερστονῆται τῇ Κωνσταντινουπόλει Ἐπίσκοπον.
καί, συνεληθὼν ἐν ἐκ μὲν Ἀλεξανδρείας Τιμόθεος,
ἐκ δὲ Ἱερσολύμων Κύριλλος, μελέτιος δὲ ἐξ Ἀν-
τιοχείας πάλαι παρῶν, ὅτι ἂν τῇ Γρηγορίῳ κα-
τάστασιν μετεσάλη, καὶ ἐκ Θεσσαλονίκης Ἀρχόλιος,
καὶ ἄλλοι πολλοὶ, βιβλίᾳ πέμπτῃ κεφαλῇ ὀγ-
δῶ τὰ αὐτὰ φησὶ καὶ Συνόδῳ βιβλίᾳ ἐβδόμῃ
κεφαλῇ ἐβδόμῃ· ἀλλὰ καὶ ἑτέρες τίς ἀνώνυμος
γράφων περὶ Συνόδων φησὶν, ὑπῆρχον ἐν τῇ δούτῃ
Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ἑκατὸν ποντήκοντα πατέρες, ὧν
ἡγῶντο Δάμασος ῥώμης, Νεκτάριος Κωνσταντι-
νουπόλεως, Κύριλλος Ἱερσολύμων, Τιμόθεος Ἀ-
λεξανδρείας, μελέτιος Ἀντιοχείας, Γρηγόριος Νύσσης,
Ἀμφιλόχιος Ἰκονίης, Γελάσιος Καισαρείας τῆς Πα-
λαιστίνης καὶ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος διέπων τὸν θρό-
νον, ὃς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Συνόδῳ ἀπετάξατο τῇ θρό-
νῳ, καὶ ποιήσας τὸν σωτακτηριον ἀνεχώρησεν
εἰς Κασσιανζόν. καὶ ὁ Θεοφάνης, πρεσβυτέρῳ δὲ Τι-
μόθεος Ἀλεξανδρείας, μελέτιος Ἀντιοχείας, κύ-
ριλλος ἱερώτατος Ἱερσολύμων καὶ ὁ θῆος Γρηγό-
ριος Κωνσταντινουπόλεως.

ὅτι ἔμόνος ἐξῆρχον ὁ Δάμασος τῆς Συωδῆς, ἀλλὰ καὶ ὑπαλειθμεῖται, καὶ διαλυθῆσθαι τῆς Συ-
ωδῆς, ὑστερον συνθεῖσθαι αὐτῇ λέγεται, ὅθεν καὶ ἐκ ἐξουσίας τῶν τῆς Συωδῆς ἐξάρχων εἰς
τῶν ἐπὶ καὶ ἑμνάρχης.

5

Εἰν ταῖς σημείωσαι πρώτῃ, ὅτι ὁ Δάμασος ἐ-
ξῆρχον ἐπειδὴ ἐγγεγραφήκει καὶ συνοδικῶς εἰς τὸν
Θεοδόσιον. δὲ περὶ, ὅτι ἐδὲς τῶν ἐρημιῶν ἦσαν ὅτι
ἐξῆρχε μόνος ὁ Δάμασος, ἡ ἐξόχῃ τινὶ τριτῷ ὡς
τὰς ἄλλας, εἰς ἡλειθμῆσαν, ἀλλ' ἐξίσω καὶ συνε-
ταγμένως. τρίτον, ὅτι ἅπαντες καταλειθμεῖσι τὸν
Δάμασον, τινὲς δὲ καὶ ὑπαλειθμεῖσι ὡς ὁ ἅγιος Γερ-
μανός. τέταρτον, ὅτι ὁ Φώτιος φανερῶς δέκνυσιν
ὅτι ὁ Δάμασος μετὰ πᾶσι ἀφ' αὐτοῦ τῆς Συωδῆς
συνέθετο αὐτῇ σύμφωνα αὐτῇ κατιστάμενος. πέμ-
πτον, ὅτι ἡ τετάρτη οἰκουμενικὴ λέγει, Νεκτάριος
καὶ Γρηγόριος καὶ Ἡγέμονιος εἶχον τὸν ἐν Συωδῇ
πατέρων. σὺν, ὅτι ὡς ἐκ ἑδωκαν ἔτε οἱ συγχα-
φῆς ἔτε ἡ πέταρτη οἰκουμενικὴ Συνοδός, ἐξάρχοντες

Ἀρχοντας ἐξάρχης Περκαθεζομένης Ἡγέμονος κα-
λέσαντες Τιμόθεον, Κύριλλον, Μελέτιον, Γρη-
γόριον, Νεκτάριον, Γρηγόριον Νύσσης, Ἀρχόλιον,
Ἀμφιλόχιον, Γελάσιον ἀξίωμα τι αὐτοῖς ἐν τῇ κα-
10
θολῇ Ἐκκλησίᾳ, ἔτι εἰς ὁ σωμαριθμηθῆς αὐτοῖς
καὶ συγκαλεθῆς Δάμασος ἔλαβον ὅτι τῶν πει-
τῶν γονικόνῃ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀξίωμα, ἡ πρω-
τῶν ἐν τῇ Συωδῇ παρ' ὅ ἐχον οἱ λοιποὶ. ση-
μείωσαι ὅμως καὶ ἐν ταῦτα πᾶσι κακουργίαν τῶν πα-
15
πιστῶν, ὅτι τριτῶν πατέρων καὶ ἱεροκλῶν λε-
γόντων γενομένη ἐξάρχης τῆς Συωδῆς τὰς ταῦτε
καὶ τὰς ταῦτε πατέρας, ἔτι μόνον τὸν Δάμασον
προσλαμάνυσιν ἐν ταῖς ἰδίαις συγχαφῆς πρὸς
εὐσεβίαν τὰς παπισμῶν.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ΄.

ὅτι καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα Θεοδοσίον ἐπιστολῆς τῆς ἐν Ἀκυληῖᾳ Συωδῆς, καὶ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς
τῆς παρ' ἐστὶ Συωδῆς πρὸς τὰς Δυτικὰς δέκνυται πρὸς τακτικῶς καὶ αὐθροτικῶς τὰς Βασιλεῖς Γρα-
25
τῶν καὶ Θεοδοσίον συναθροῖσθαι ἀμφοτέρους τὰς Συωδῆς, τὸν δὲ Δάμασον ὑπαρχικῶς μόνον, καὶ
οἰχόνται κακῶς τὰ τῆς μονότητος πρώτῃ τῇ Ρώμῃ.

Εἰν τῇ Συωδῇ ταύτῃ εἰπομένη ὅτι ἐκ τῆς Ρώ-
μης, ἔπε αὐτῇ τοποθετηταὶ (Ρώμῃ δὲ ἐπι-
σκοπον ὅταν λέγω, πᾶσι ῥωμαϊκῶν Ἐκκλησιῶν λέ-
γω, τετάρτη τὸν Ρώμης ἐπίσκοπον καὶ τὰς Δυ-
τικὰς ἐπισκόπους) πᾶσι ὅμως γονικῶς Συωδῇ
τῶν Δυτικῶν ἐν Ἀκυληῖᾳ, ἐπέμψθησαν παρ'
αὐτῆς γραμματεῖα πρὸς τὸν Ἀντιόχειον τῆς Ἀ-
νατολῆς Θεοδοσίον, παρ' ἐστὶν Συωδῇ γο-
νίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὑπὲρ ἀνανέωσης τῶν
ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, τεταγμένων γονο-
μῶν ὑπὸ Κωνσταντῆ, Ἰβλιανῆ καὶ Οὐάλοισις ὡς
πρὸς ἐστὶ. καὶ ἔτι ἡ θροῖα πρὸς αὐτὴν καὶ αὐ-
θροῖα τὰ Θεοδοσίᾳ ἡ παρ' ἐστὶ οἰκουμενικὴ Συω-
δῇ ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ τῆς Συω-
δῆ πρὸς τὰς Δυτικὰς ἐπισκόπους, ἡ καὶ κατὰ Θεο-
δωρίτη λόγῳ πέμπτῃ κεφαλῇ ἐστὶν. ταῦτα
καὶ τὰ ἀρχαῖον συνοδικόν, ὅπερ ἐστὶν φησὶ, ὅτι
Γρατιανὸς μετὰ τὴν πρὸς ἐστὶ Βασιλέα τῶν
Ῥωμαίων τὸν Θεοδοσίον. καὶ, Δαμάσῳ πρὸς
ἐστὶ τὴν Πάπα ἐν Ἀκυληῖᾳ συστήσασθαι Συω-
δῇ, ἡ ἐξῆρχε ὁ μεδιολάνων Ἀμβρόσιος, καὶ
ὁ θροῖα Ἀρχόλιος, ἡτῆς ἅμα Συνοδὸς συν-
θεμένη τόμῳ παρ' ἐστὶ γέμοντα, ὡς αὐτὸ οἰ-
κουμενικῇ γονοῖσι Συωδῇ, πρὸς Θεοδοσίον τὸν δι-
σεβέσαν Βασιλέα σὺν ἀξιοπῆσι ἀνδράσιν ἀ-
πέστειλε, ταῦτα τὸ συνοδικόν, καὶ πρὸς ἐν τῇ δό-
τέρῃ τόμῳ τῶν Συωδῶν. Εἰν οἷς σημείωσαι πρῶ-

τον, ὅτι ἐκ ἐστὶν ὁ Ρώμης μόνος, ἡ ὡς μο-
νάρχης, ἀλλ' ἡ ἐν Ἀκυληῖᾳ Συωδῆς. δὲ περὶ, 30
ὅτι ἐκ ἐστὶν ἡ Συνοδὸς τῶν Δυτικῶν πρὸς τὸν
Βασιλέα πρὸς τακτικῶς, ἀλλὰ παρ' ἐστὶν, ἡτῆς
διδασκαλικῶς, συμβουλευτικῶς καὶ ἀντιπροσώ-
πῶς. τρίτον, ὅτι πᾶσι ἐν Ἀκυληῖᾳ Συωδῇ ὁ μὲν
Ἀντιόχειος Γρατιανὸς ἰδίᾳ πρὸς ἐστὶν σιωπῇ 35
τῆς, ὁ Ρώμης δὲ ἐπὶ ὅργανικῶς ὡς πρὸς ἐστὶν,
ἀλλ' ὑπαρχικῶς καὶ ὡς ἐστὶν δαλκῶς, καὶ πρὸς
ἐστὶν λέγει τὸ συνοδικόν ὅτι πρὸς ἐστὶν τῇ Δα-
μάσῳ ὁ Γρατιανός. τέταρτον, ὅτι ἀπὸ πᾶσι αὐτῶν
αὐτῶν, ἡτῆς πᾶσι ὅτι ἰδίᾳ αὐθροῖα πρὸς ἐστὶν 40
τῆς οἰκουμενικῆς Συνοδῆς ὁ Βασιλεὺς, ἡ ἐν Ἀκυ-
ληῖᾳ Συνοδῆς πρὸς τὸν Βασιλέα Θεοδοσίον ἐστὶν
πρὸς. πέμπτον, ὅτι ἐστὶν πρὸς τῶν Δυτι-
κῶν ἐπισκόπων εἶχον ὁ Δάμασος, ὡς καὶ πᾶσι ἀ-
λλοῖς Πατριάρχης τῆς ἰδίας Συωδῆς, ἡ ὅτι 45
Συνοδὸς λόγῳ ποιημένη ἐν τῇ δεκάτῃ ὁ γονὶ πρὸς
ἐστὶν πρὸς τὴν τῆς θροῖας πᾶσι δὲ πρὸς ταῦτα οἰ-
κουμενικῇ Συνοδῇ, ἡτῆς ὡς ἐστὶν ἀντιόχειον, ὅτι
δὲ πρὸς ὁ μόνος Βασιλεὺς Θεοδόσιος καὶ Δα-
μάσος, Γρηγόριος τε καὶ Νεκτάριος. τὸν ἐν ταύτῃ 50
τῇ βασιλίδι πόλει συνθετοῖσι σύλλογον. ἐστὶν
ἐν καὶ τῇ, ὅτι ἐκ καὶ πρὸς ἐστὶν ἐκ συνοδικῶς
ἐπὶ ὡς ἐπὶ τῇ Γρατιανῇ πρὸς ἐστὶν ὁ Δάμα-
σος, ἀλλὰ μόνος παρ' ἐστὶν τὸν Θεοδοσίον ἀπὸ πᾶσι
Συωδῇ, ἐπὶ ἐκ τῇ ἐλᾶμβανον ὁ Ρώμης ἐν τῇ
Ἐκκλη-

Ἐκκλησίᾳ πρώτηα μονότιτος, ἐπειδὴ καὶ τὸ πικρὸν εἶδος τῆς μεσιτείας πρὸς τοὺς βασιλεῖς ποιόν ἐστι καὶ πρὸς λοιποῖς Πατριάρχαις ὡς εἴρηται ἀνωτέρω. καὶ διὰ καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος γράφων πρὸς τὴν Κωνσταντινουπόλει Νεκταρίῳ περὶ τῶν Ἀπολιταριστῶν, φησὶν ὅτι τὰ τέλη τῆς ὑποβολῆς, πῶς ὑπομένει σὺ ἡμεγαλοφυῆς καὶ ὑψηλὴ Διάδοχα μὴ χρῆσασθαι τῇ σωθήσει παρησιᾷ εἰς διόρθωσιν τοσούτων κακῶν; ἀλλ' εἰ καὶ μὴ ἀνέπρεον τὰτα γίγνεσθαι,

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι προσκληθέντες εἰς τὴν ἐν Ρώμῃ Σύνοδον οἱ Ἀνατολικοὶ ἐκ ἀπηλλοθον, ἀντέγραψαν δὲ μόνον, ἀντιβρόμιοι καὶ τῶν Δυτικῶν τὴν ἀμέλειαν.

15

Ὁ Θεοδώριτος λέγει λόγῳ πέμπτῳ κεφαλαιῶ ἑβδόμεν, ὅτι ὁ Θεόδωρος μόνος τῆς οἰκίας Βασιλείας εἰς Ἐπισκόπους εἰς Κωνσταντινέπολιν συναθροισθῆναι προσέτιθετο, μετὰ δὲ τὴν ἀφύπναισιν τῆς Συνόδου, καὶ τὴν ἑς τὴν ἰδίαν ἐκείνου πατρίδα ἀναχωρήσιν, οἱ πλεῖστοι τῶν πάλιν εἰς Κωνσταντινέπολιν παρεγύντο διὰ χρείας τινὰς ἐκκλησιαστικὰς, ἀπὸ ταῦτα λέγων Θεοδώριτος, ἡ καταλέγει, φησὶν ὅμως ὅτι παρεγυνόμην, συναδικῶ

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἀπὸ γράφης καὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἀνωτέρω Ἀνατολικῶν πατέρων πρὸς τὴν ἐν Ρώμῃ Σύνοδον, πᾶσα μοναρχία καὶ ἄχρον μεγαλεῖον ἐν τοῖς νυνὶ Τίτλοις τῆ Ρώμης οἴχεται, καὶ περὶ τῶν τῆς ὁμοιοῦς, καὶ ὅτι κριταὶ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι, ὅ,τι Ρώμης καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι μέγας τῆς Συνόδου, καὶ περὶ τῆ ποταχῶς προσεσμία.

Ἐν τῇ ὑποβολῇ ταύτῃ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πατέρων πρὸς τοὺς ἐν Ρώμῃ πατέρας σημειῶσαι πρῶτον τὴν ὑπογραφὴν, τοῦς τιμιωτάτους καὶ ὑποβιβαστάτους ἀδελφοῖς καὶ συγκαταργαῖς Δαμάσῳ, Ἀμβροσίῳ, Βελίτωνι, Οὐαλεριανῶ, Ἀχιλλίῳ, Ἀνέμιῳ, Βασίλειῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἁγίοις Ἐπισκόποις τῆς συναθροισθῆναι ἐν τῇ μεγάλῃ πόλει Ρώμῃ ἡ ἁγία Σύνοδος τῶν ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων τῶν συναθροισθῶν ἐν τῇ μεγάλῃ πόλει Κωνσταντινουπόλει ἐν κυρίῳ χαίρειν. ἐκ τῶν συναρτίων ἂν ὑπεροχῇ καὶ Ἐπισκόποις, ἀλλ' ἀδελφικῇ καὶ ἰσότητι πρὸς ἑαυτοὺς. Ἐπίσκοποι καὶ Ἐπίσκοποι. συναθροῖσθαι καὶ συναθροῖσθαι. ἁγιοὶ καὶ ἁγιοί. ἀδελφοὶ καὶ συγκαταργαῖς. καὶ πᾶς λοιπὸν τῶν Δαμάσῳ τὸ ἄχρον μεγαλεῖον; καὶ ἀπλῶς ἐκείνῳ τὸ παμπλῆκτον ὅτι ἐπὶ ὁ Πάπας ἐπὶ τῶν Συνόδων; πᾶς ἀποστατῶν ὑπογραφῶν, τῶν μεταρριπταμένων καὶ ἀγνοητῶν ἁγίων Ἀρχιερέων καὶ Βικαρίων τῶν Χριστῶν; καὶ ἰδὲ μετὰ ταῦτα ἐν πολλοῖς καὶ ἐν τῇ δούλῳ κεφαλῇ τῶν ἐκείνων βιβλίων, ὡς ἐπὶ τὸν ἁγίον, τὴν μὲν ὑπογραφὴν τῆς Συνόδου πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ρώμῃ Ἐπισκόπους ἔκκειν ὁρθοδόξους, ἀδελ-

νοὺ γ' ἐν ἀναλαβέτω ἡ ἀμώμητος καὶ ἐπ' ἀρετῇ πλάσσης, καὶ διδάξω τὴν ἀγαθὴν Βασιλέα, ὅτι ἐκείνῳ κέρδος ἔστι τῆς λαμπρῆς αὐτῆς περὶ τὰς Ἐκκλησίας σωτῆς, ταῦτα ὁ Γρηγόριος. ἐν οἷς σημειῶται ὅτι καὶ ὁ Γρηγόριος πρὸς Νεκταρίῳ γράφει ἀναλαβεῖσθαι τὴν σωτήριον τῶν Πατριάρχων παρέρχασθαι καὶ τῶν Ἀιρετικῶν, ὅς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὦν, ὑπεροχῇ τὴν Θεοδόσιον πᾶσι τρέποις καὶ τῶν Ἀιρετικῶν;

ὑποβολῇ τῶν τῆς Ἐσπέρης Ἐπισκόπων ἐδέξαντο, εἰς τὴν Ρώμην αὐτοὺς ἀφικέσθαι προσεσπῆσαν, ὡς Συνόδῳ μερίσσει αὐτοῖσι συγκεκρυμένους, ἀλλὰ τὴν μὲν ὑποβολὴν παρετήσαντο ὡς ἐκείνῳ ἔχοντες κέρδος, ἀπέσταλαν δὲ, τὴν πρὸς τὴν ἁγίαν τὴν Ἐκκλησίαν ἱκανοποιῶν σημαίνοντες, καὶ τὴν γενομένην αὐτῶν ἀμέλειαν ἀντιβρόμιοι, ἐν κεφαλῇ γὰρ καὶ τὸ ὑποβολικὸν τοῖς γραμμασὶν ἐνέσκηκεν φρόνημα, καὶ τὴν ἐξῆς.

Φικῇ γὰρ, τὰς δὲ μεταταῦτα ἐφύρεθας ὑπογραφὰς ὑπὸ τῶν παπιστῶν εἶναι βλασφημίας, αἰνέχουσιν καὶ γὰρ. δούτερον, ὅτι ὁ Δάμασος συναθροισθῆναι ἐμόνον μετὰ τῶν ἑγχετῶν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν πάντων Ἐπισκόπων τῆς ἐν Ρώμῃ Συνόδου. τρίτον, ὅτι λέγουσιν ἐκείνοις, ἐπειδὴ ἡμεῖς ἀδελφικὴν ἀγάπην ἐνδοκυνύομεν, Συνόδον ἐν Ρώμῃ συγκεκρυμένους, καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν Σύνοδον ὡς οἰκία μέλη προσεκαλέσασθε διὰ τῶν τῶν Θεοφιλεστάτων Βασιλέως γραμμάτων, ἵν' ἐπειδὴ τότε μόνοι τὰς θλίψεις κατεδικάσθημεν, νυνὶ ἐν τῇ τῶν Ἀντικρατῶν περὶ τὴν ἀστέβειαν συμφωνίᾳ μὴ χωρὶς ἡμῶν βασιλεύσῃτε, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. καὶ σημειῶται, ὅτι οὗτοι ἔπον τῇ Πάπᾳ ἐκέλευσας, ἀλλ' ἔπον ἐκκαλέσασθε, τῇ Συνόδῳ λαλήσας, συμφώνως τῇ Πάπᾳ ἰσχυρῶς γράφοντι πρὸς Εὐσεβιανὸς, καὶ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Ἀλεξανδρῶν γράφοντι πρὸς τοὺς ἀπανταχῇ Ἐπισκόπους, καὶ τῇ μεγάλῃ Βασιλείᾳ γράφοντι τῇ βασιλῇ Τυάνῳ, καὶ ἁπλοῖς πατέρεσι, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω τὰς τόπους-τέτοισι, τὰδε ἐγράψαντες ἔχοντες μόνον τῇ Ρώμῃ, ὡς ὑπὸ μοναρχίᾳ, ὡς ὡς ὑπὸ μέγας ὑπερέχον-

ὑπερέχοντος κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Συνο-
δου, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐν Ῥώμῃ συνοδικῶν Εὐσεβίων πα-
τέρων, ἐν οἷς καὶ ὁ Ῥώμης ἀρχιερεὺς καὶ συνήδρους
μεσιτοῦντες τῇ Βασιλείᾳ τῆς Δύσεως Γεργίου.
ἔγραψαν δὲ ἐκ τῆς ἀποστολικῆς, ἀλλὰ πατριστατικῆς
ὡς ῥητῆς γράφει ὁ Θεοδώριτος, ἥτοι πατριστατικῶς
συμβουλευτικῶς, καὶ ὡς εἶπεν παρακαλετικῶς. πρὸς
ἑκάστην δὲ τῶν ὁμόνοιαν τῶν Δυτικῶν καὶ Ἀνατολι-
κῶν Ἐκκλησιῶν ἔχον ὁ Πάπης, ἔχον οἱ Δυτικοὶ Ἐ-
πίσκοποι, ἀλλ' ἡ περὶ τῶν δισέσεων ὁμοφωνία τῶν
δύο Βασιλείων Γεργίου καὶ Θεοδοσίου, ὡς δηλονό-
τι ἡ περὶ τῶν δισέσεων ἁσυνφωνία Κωνσταντίας καὶ
Κωνσταντίνου, οὐάλλοντος καὶ οὐάλλοντος πρὸς ἑκά-
στην τὰ κατὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἥτινα ἡ Σύνοδος ἐν
ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ συνοδικῶς καταλέγει, ὡς ἐν-
κα καὶ οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ Αἰγυπτῖοι ἐπὶ Κωνσταντίας,
καὶ οἱ Καππαδόκες ἐπὶ Οὐάλλοντος κατέφυγον ἐπὶ
τῆς Βασιλείας τῆς Δύσεως Κωνσταντίνου καὶ Οὐάλο-
ντιανόν, καὶ παρεπομένως ἐζήτησαν ἐορθεῖν καὶ ὡς
τῶν Δυτικῶν Ἐπισκόπων ὡς ἀπὸ ἀδελφῶν ὁμο-
πίστων, διότι δὲ παρ' αὐτῶν παρεωρώνητο, ἡ παρ' ἑ-
σῶ Σύνοδος ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ καθάπε-
ται αὐτῶν, ὅτι αἱ τὰ συμβαίνοντα κατὰ τῇ Ἀνα-
τολικῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τῶν Αἰρετικῶν ἡμέλειστο
ἐπισκέψασθαι αὐτῶν καθ' ὅσον ἡδυνάτο. ἐκ τῶ-
ν δὲ ὑπομνήσεων ἐν τῇ Ῥώμῃ μοναρχικὸν ἀξίω-
μα, ἀλλ' ἀδελφικὴ ἰσότης καὶ ὁμοτιμία τῶν Ἀ-
νατολικῶν πατέρων μετὰ τῶν Δυτικῶν Ἐπισκόπων,
ἐν οἷς καὶ ὁ Ῥώμης συνοδικὸς πέμπτον, λέγουσιν ἐν
τῇ ἐπιστολῇ, συνοδικῶς ἐκείνῃ γὰρ ἐκ Κωνσταντι-
νῆς πόλεως ἐκ τῶν πέρυσι γεγραμμένων τῶν ὡς τῆς
ὑμετέρας ἡμιότητος μετὰ τῶν ἐν Ἀκυληῖᾳ Συνο-
δου πρὸς τὴν Θεοφιλέστατον Βασιλέα Θεοδοσίον ἐ-
πισταλόντων, πρὸς ταύτῃ μόνῃ τῶν ἀποδημῶν
μέλει Κωνσταντινουπόλεως παρεσκεύασθη, καὶ
περὶ ταύτης μόνῃ τῆς Συνοδου τῶν τῶν ἐν ταῖς
Ἐπαρχίαις μεναίων Ἐπισκόπων συγκατάθε-
σιν ἐπαγομένη, πρὸς δὲ ταῖς, καὶ τῆς πα-
τριστατικῆς διὰ τὴν ἰσότητα μήτε πρὸς ὡς ἐκείνῃ μι-
κροτέρως ἀποδημίας ἐκδιδόναι καὶ ἐν, μήτε πᾶ-
τας τὰς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις κοινωνικὰς Ἐπισκό-
πους ὑπομνηθῆναι, καὶ τὰς παρ' αὐτῶν συγκατα-
θέσεις λαβεῖν. ἐν ταῖς σημάσεσιν περὶ, ὅ-
τι γεγραμμένα λέγουσιν ἐκείνα, ἅπερ ἀνωτέρω εἰρη-
κεν τῶν ἐκ ὑπὸ τῆς Ῥώμης, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἐν
Ἀκυληῖᾳ Συνοδου, καὶ πατριστατικῆς, ἥτοι ὡς ἐ-
καλέσθη τὴν Βασιλέα Θεοδοσίον Σύνοδον ἀθροί-
σαι ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὡς ἰδέοντο οἱ Βασιλεῖς Οὐά-
λοντιανὸς, καὶ ἡμέτερος, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς μετα-
ταύται, καὶ δὴ καὶ Δέων ὁ Ῥώμης τῇ Βασιλείᾳ
Θεοδοσίᾳ τῇ μικρῇ περὶ ἀθροίσεως Συνοδου. δού-
τερον, ὅτι οἱ Ἀνατολικοὶ Ἐπίσκοποι ὅσον πρὸς τῶν
ἀθροισιν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδου ἦσαν ἡ-
τοιμασμένοι, ὡς δηλονότι περιείχον τὰ πρὸς αὐτὰς
Βασιλικὰ γεγραμμένα. τέλος, ὅτι οἱ συνοδικῶντες

πρὸς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδον Ἐπισκόπων,
ἔχον καὶ τῶν ἀπολεψόντων Ἐπισκόπων γνώ-
μας, καὶ ἰδὲ τὴν ἀναγκάσιν τῶν Συνοδῶν ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ. ἰδὲ πάντων τῶν Ἐπισκόπων τῆς γυν-
μης χρεῖα, ἡ πατριστα, ἡ συγκατάθεσις. ἰδὲ αἱ
Ἐπίσκοποι κατὰ πάντας, καὶ διὰ τῆς τῶν πα-
ντων συμφωνίας λυέται τὰ ἀμφίβολα, καὶ διο-
ρίζεται τὰ ἀσέβητα, ἰδὲ ὅτι πάντες οἱ Πατριάρ-
χοι ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας μέλει εἰς τῆς Συνοδου
καὶ ἐκφαλῆ, ἥτε Ἀρχιερεῖς, ἥτε ἑτέρῃ τῶν ἐκ-
στασῶν, ἡ ἰδίως βεβαιωταί. ὅταν γὰρ λέγουσιν
ὅτι ὁ Περσὶς ἐβιβάζει τὴν τεταρτήν, καὶ ὁ
Πάπας Ἀδελφῶν τῶν ὁμοίων, ἐν οἷς τῶν Ἀλε-
ξανδρείας καὶ τῶν Ῥώμης ὁμοίων, ἀλλὰ μετὰ τῶν
κατ' αὐτὰς Συνοδῶν. τέταρτον, ὅτι Συνοδον ἀθροί-
ζοντες ἐν Ῥώμῃ οἱ Εὐσεβιοὶ Ἐπίσκοποι, ἐκάλε-
σαν τὰς Ἀνατολικὰς ὡς ἀδελφὰς εὐκαὶ μεζόνους
ἰσχύοντες τῶν πατριστατικῶν, ὅτι ἐκάλεισε δὲ ὁ Ῥώμης
ὡς μοναρχικῆς ἡ ἐκπώσθησι τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀρχων,
ἐπαθὴ τὰ πρὸς εἰς τὴν ἡνὶ τῶν τότε Χριστι-
ανῶν ἡλθον, ἀλλὰ πρῶτον τῇ δουρατῇ μεσορῶ
ὡς ῥηθίσεται, ἀλλ' Ἐπίσκοποι τῆς Ἐπισκόπου, ἡ
Σύνοδος τῶν Συνοδῶν, οἱ Εὐσεβιοὶ τῆς Ἀνατο-
λικῆς, οἱ ἀδελφοὶ τῆς ἀδελφῆς, τὰ μέλη
τὰ μέλη. παρητήσαντο δὲ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐ-
πίσκοποι τῶν ἐν Ῥώμῃ ἀποδημῶν, πρῶτον, ὅτι οὐκ
ἔχον ἐτοιμασίαν ἵνα ἀδελφῶς ἀπέλθωσιν, ἀλλ'
εἰς μόνον τῶν Κωνσταντινουπόλεως, δούτερον, ὅτι ἔχον
καὶ ἵνα πέμψωσιν εἰς τὰς ἀπολεψόντας Ἐ-
πισκόπους εἰδέναι ὅπως λάβωσι καὶ ἐκείνους τὰς γνώ-
μας καὶ τῶν συγκατάθεσιν, τέλος, ὅτι ἡνὶ ἡ πα-
τριστατικὴ σελή. ἐπαθὴ δὲ ἡ πατριστατικὴ τῶν πο-
λιτικῶς ἐστὶ λεγομένων, ῥητέον ὅτι ἡ πατριστατικὴ ὁ-
σον εἰς τὴν πατριστατικὴν αἰκὴν σκοπὸν, ἥτις εἰδήσις
καὶ γνώσις τῶν συνοδικῶν Ἐπισκόπων τῇ 35
πρὸ καὶ τότε δὲ συνοδικῶν αὐτὰς εἰς κατὰ τῆς
τῆς μελετωμένης Συνοδου, καὶ τῶν τετραχῶς,
ἡ γὰρ γίνεται διὰ πατριστατικῆς καὶ ὡς ἐκείνῃς τι-
νὸς ὑπερέχοντος Ἐπισκόπου, ἡ δὲ συμφωνίας
καὶ πατριστατικῆς, ἡτοι πατριστατικῆς συμβολῆς καὶ 40
ὡς ἐκείνῃς τῶν πατριστατικῶν καὶ ἐκείνῃς Ἐπι-
σκόπων, ἡ γίνεται διὰ πατριστατικῆς ἡτοι συμβολῆς
καὶ ὡς εἶπεν δεικνύει καὶ ἀδελφικῆς πατριστατικῆς με-
τὰ Συνοδου πρὸς ἑτέραν Σύνοδον πρὸς ἀδελφῶν
κρίσιν καὶ μέζονα βεβαιώσιν ἐκκλησιαστικῶν πραγ-
μάτων, ἡ γίνεται διὰ τῶν ὁμοδοξῶν Ἀποκρίσεων,
πρὸς αὐτῇ μὲντοι ἀταραχίᾳ, ὡς συνοδικῶν τῆς Ἐ-
πισκόπου ἐν τῇ διωρισμένη καὶ καὶ τότῃ, καὶ
ἀνυπερέδωτος ἀρξάσθαι θεορῶν τὰ περὶ ὧν ἡ Συνο-
δος, καὶ τῇ μὲν πρῶτῃ τῇ πρῶτῃ ἡνὶ ὡς ἐκείνῃς 50
ἡνὶ ἡνὶ ὡς ἐκείνῃς ἡνὶ μαζὶ ὑπερὶ τῆς ἀνὴς Ἀ-
θανασίου γενομένη Σύνοδος, ἡνὶ πατριστατικῇ τῇ
μαζὶ συνοδικῇ, καὶ γὰρ Φωτὸν ὁ Σωκράτης
ὅτι ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος κατελαβὼν τὰ ἡνὶ ὡς ἐκείνῃς
καὶ τῇ Ἐπισκόπῳ μαζὶ κατελαβὼν τὰ ἡνὶ ὡς ἐκείνῃς
ἡνὶ

ὑπὸ τῆς ἐν Σαυδίκῃ Συνοδῷ γνωρισθέντα, καὶ ὡς
 ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τῇ ἐκείνων κρίσει ἔγχετο
 σύμφωνος, ὡς ἀποκρίσας Συνοδὸν τῶν ἐκτὶ Ἐ-
 πισκόπων γυνώσκειν, Μάξιμος τε μηδὲν μελήσας
 μετεπέμπετο τινὰς τῶν ἀπὸ Συρίας καὶ Παλαιστίνης
 Ἐπισκόπων, καὶ καθίσας σιωθεῖνοι ὑποδιδώσκει
 καὶ αὐτὸς πῶς κρινέσθαι ἄφραστοί τε καὶ πῶς ἀξίαν,
 βιβλίῳ δὲ αὐτῶν κεφαλῶν ἐκείνῳ τεταρτῳ. τῷ
 δὲ αὐτῶν ἐξωστὰς ὡς ἀνάγκη ἦεν Ἀντιοχείᾳ
 10 κατὰ τὴν Σαμοσατέως τῶν ἐκτὶ ὁριζούντων
 Ἐπισκόπων Συνοδὸς, συμφωνίᾳ καὶ ἀποτροπῇ
 Φιριλλίου, Ἐλένῃ, Ἰμεναίᾳ, καὶ τῶν κατ' ἐ-
 κείνῳ κληρῶν παριστάτων καὶ ἐγκρίτων Ἐπισκόπων
 τῆς Ἀνατολῆς καὶ Παλαιστίνης γυνώσκοντες, καὶ ἡ ἐν
 15 Ἀλεξανδρείᾳ, ἥτις συμφωνίᾳ τῶν ἁγίων Ἀθανασίου
 καὶ τῶν ἱεροῦ Εὐσεβίου, καὶ Ἀσέρῃ τῷ τῆς ἐν
 Ἀραβίᾳ Πέτρῳ Ἐπισκόπῳ σιωπῇ, καὶ ἡ αὐτῶν
 ἐν τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ, καὶ μετ' αὐτὸν ἐν
 Ἰωαννίᾳ, ἐν γαλιλῆᾳ, ἐν Ῥώμῃ, ἐν Ἀφρικῇ, ἐν
 20 Ἰουδαίᾳ, ἐν Σικελίᾳ, ἐν Καππαδοκίᾳ, ἐν Ἀσίᾳ,
 ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Παλαιστίνῃ, ἐν Αἰγυπτῷ, ἐν Πόν-
 τῳ, ἐν Μεσοποταμίᾳ καὶ ἄλλα καὶ γυνώσκοντες Σύ-
 νοδοι. τῷ δὲ τρίτῳ τῷ ἐξωστῶν ὡς ἀνάγκη ἦεν,
 25 ὅπως οἱ ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν Σαμοσατέως σιωπῇ
 ὅσοι πατέρες ἐζήτησαν δι' ἐπιστολῆς τὸν Ἀλε-
 ξανδρείᾳ Διονύσιον πορεύσθαι αὐτοῖς, δηλοῖν δὲ,
 ὅτι ὁ Διονύσιος ὁνομάσκει μετὰ τῶν ὑπὸ αὐτὸν Ἐπι-
 σκόπων. τῶς τῷ τεταρτῷ τῷ ἐξωστῶν ὡς ἀνάγκη ἦεν
 30 δέσμευται πᾶσι τοῖς Οἰκουμενικῇ Συνοδοῖς, καὶ ἰδὲ τὰς τό-
 πους, καὶ τὸ τρίτον κεφάλαιον τῷ τρίτῳ μέρῳ τῷ δεκά-
 τῳ βιβλίῳ. ἡ δὲ ἐν Ῥώμῃ Συνοδὸς εἰς κατὰ τὸν Θεο-
 δόρῳν ἀμείσως ἐκάλεισε τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει
 Ἐπισκόπους, φησὶ γὰρ συνοδικῶς ἐπιστολῇ τῶν
 τῆς Ἐσπερίας Ἐπισκόπων ἐδέξαντο (ἡτοὶ οἱ ἐν
 35 Κωνσταντινουπόλει πατέρες) εἰς τὴν Ῥώμην αὐτοὺς
 ἐφικέσθαι ἀποτρέψασιν, εἰς ἐμμέσως ἀπὸ τῆς
 Βασιλείας, καὶ γὰρ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πατέρες
 ἐν ταύτῃ τῇ πρὸς τὴν ἐν Ῥώμῃ Συνοδὸν ἐπιστολῇ
 λέγουσιν, ἐπειδὴ ἡμεῖς τὴν ἀδελφικὴν περὶ ἡμῶν
 40 ἀγάπῃ ἐπιδοκνήσαντες, Συνοδὸν ἐπὶ τῆς Ῥώμης
 Θεῷ βελήσας συγκροτῶντες, καὶ ἡμεῖς ὡς οἰκῶν
 μέλη συνεκαλέσαμεν ἀπὸ τῶν τῷ Θεοφιλεστάτῃ Βα-
 σιλεῖς γραμμάτων. ἐπαρμόμεν καὶ τὴν πρὸς Θεομίαν
 ἐδήλωσαν, ἵνα μὴ οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἀνατολῆς ὡς
 45 κληρὸν ἐλθόντες εἰς Ῥώμην, ἐδὲ ὡφελήσωσι, καὶ
 ἡμεῖς ἔχωμε καὶ τὴν ἐπιτηδεύον πρὸς ζωοτροφίαν καὶ
 κυβερνήσιν τῶν ἐκείνων, πρὸς τὴν ἀληθείαν
 ἔπερ ἔχον ταῦτα καὶ οἱ ἐν Ῥώμῃ συναλεγκμένοι
 πατέρες. πέμψον, ὅτι δὲ ἡ ἀποτροπὴ τῶν Ἐσπε-
 50 ρίων πρὸς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει πατέρας συμ-
 βελίῳ δηλοῖ καὶ ἀδελφικῶς ἀποσπληνῇ, πασιδη-
 λόν ἐστι παντὶ τῷ μὴ θέλοντι κακουργῆναι καὶ ὅς
 τῷ Θεοδορίῳ, καὶ ἐν ταύτῃ τῆς ἐπιστολῆς τῶν
 ἐν Κωνσταντινουπόλει πατέρων, καὶ ἐκ τῆς λέξεως,
 Προσεκαλέσμεν, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, καὶ

ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω ἐρημιῶν. ἡ δὲ ἑτέρον ὅμως
 καὶ αὐτοῖς εἰς ἀποτροπὴν τῶν σοφῶν, ὅτι εἰ ἀπο-
 τρεπῇ ἐδύναται ἡ ἀποτροπὴ, ὅπως ἐδύναται οἱ Ἀνα-
 τολικοὶ μὴ ἀπελθεῖν εἰς Ῥώμην, ὡς ἐκ ἐδύναται
 οἱ ἀποτροπῶντες μὴ ἀπελθεῖν, εἰς τὰς Οἰκουμενικὰς
 Συνοδούς. καὶ ὁ μέγας Κύριλλος τὴν βασιλικὴν
 ἀποτροπὴν ἀποβελών, τὰ κατὰ Νεστόριον ἐξ-
 ὠρίσει πρὸς τὴν ἐλθεῖν τὴν Ἀντιοχείας Ἰωάννην, ἥτις
 5 ἔτε ὁ Βασιλεὺς τῆς Ῥώμης ἐδύνατο εἰς ἀποτροπὴν
 Βασιλείαν ἀποστατικῶς ὀρίσαι, ἔτε ἡ ἐν Ῥώμῃ
 Συνοδὸς ἐδύνατο ἀποστατικῶς ἀποτρέψαι εἰς ἑξ-
 ἑκὼν Ἐπαρχίαν, ὅθεν ἀποστατικῶς μὴ ἔσσης, ἀλλὰ
 ἀποτροπῆς, ἡτοὶ συμβελῆς καὶ ὡς ἀκαλέσως,
 10 ἔτε ὁ Βασιλεὺς τῆς Ῥώμης, ἔτε ἡ Ἐκκλησία Ῥώ-
 μαίων, ταῦτον εἰπὼν οἱ τῆς Ἐσπερίας Ἐπίσκοποι,
 ἐν αἷς καὶ ὁ Ῥώμης ἐσχηκέντησαν, ἀλλ' ἔτε οἱ Ἀνα-
 τολικοὶ ἐζήτησαν συγγνώμην ὡς ἀπὸ τῶν Ἐσπερίων,
 15 ἔτε καὶ οἱ λόγοι ἡγεγραφήκασι ἐν τῇ ἐπιστολῇ
 ὑποπείσασιν δηλονότι. οἱ ἀδελφικῶς ὅμως ὁμοψύ-
 χους καὶ σύμπνοιαν καὶ συμφωνίαν ἐπέμψαν τρεῖς
 Ἐπισκόποι πρὸς αὐτοὺς, ἔγραψαν γὰρ
 ταῦτα ῥητῶς, ἐπειδὴ ταῦτα, καὶ πολλὰ ὡς ἀπὸ
 20 τοῖς ἑτέροις τῶν πλειόνων ἀφίξιν διεκώλυον,
 ὁ δὲ αὐτοῖς ἡ ἐν αἷς τῶν πραγμάτων ἐπανόρθω-
 σιν, καὶ τὴν τῆς ἡμετέρας περὶ ὑμῶν ἀγάπης
 ὁποδεδίξιν, τὸ πεποινημένον, τὰς αἰδευσιμωτά-
 τας καὶ τιμιωτάτας ἀδελφὰς καὶ συλλειτουργὰς ἡ-
 25 μῶν Ἐπισκόπους Κυριακόν, Εὐστάθιον καὶ Πρί-
 σκίαν ἀποσφύτως καμὲν ἀχρεῖς ὑμῶν δυσωπήσαντες,
 δι' ὧν καὶ τὴν ἡμετέραν ἀεαίρεσιν ἐκρηκνύοντες
 καὶ σκοπὸν εὐσεβείας ἔχουσιν ἐπιδοκνήσαντες, καὶ
 30 τὴν ἑξῆς ἡμῶν τὴν ὑπὲρ τῆς ὑγιᾶς πίστεως
 φανερόν ποιῶν. ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς πρὸς αὐτοὺς
 ὅτι πέμψαντες οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πατέρες πρὸς
 τὴν ἐν Ῥώμῃ Συνοδὸν πρὸς αὐτοὺς, ἔκ ἐδωκαν τῇ
 Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἰδικόντι ἀξίωμα, ἐδὲ γὰρ
 35 ὅτι ὁ Πάπας Ὁρμίσδας ἐπέμψεν πρὸς αὐτοὺς
 τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδὸν ἐπὶ Ἰωάννῃ τῷ
 Καππαδόκῳ, δέδωκεν αὐτῇ τοιαύτην ἀξίωμα.
 40 αὐτοῖς, ὅτι διὰ ἐπανόρθωσιν τῶν πραγμάτων ἐ-
 πέμψαν τὰς πρὸς αὐτοὺς, καὶ γὰρ πρὸς μέγιστον βε-
 βαίωσιν τῶν διωρισμένων ὡς ἀπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ Συ-
 νοδῷ ἐχρησίσμεον οἱ πρὸς αὐτοὺς τῶν ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει πατέρων. τρίτον, ὅτι πρὸς ἀγάπης ἐπιδεδί-
 45 πέμψαν αὐτοὺς, ἡτοὶ ἐκ ἀπὸ ἀποστατικῆς ἡ ἀ-
 παραίτητον χρέος, ἀλλ' ὡς ἐρηπῆς δι' ἀγάπης
 ἐπιδεδίξιν, ἡτοὶ δι' ἀδελφικὴν ὁμοψυχίαν, σύμ-
 πνοιαν καὶ συμφωνίαν καὶ ἐρήνῃν καὶ εὐσέβειαν ὁ-
 κλησιαστικὴν ἐπέμψαν αὐτοὺς, ὅθεν δηλοῖ τὰ λοι-
 50 πὰ ῥήματα ταύτης τῆς περὶ αὐτοῦ. ψάλλοντες
 τὸ τῶν πατέρων, ὅτι ἀπὸ συγγνώμης ἐπέμψθησαν
 οἱ πρὸς αὐτοὺς πρὸς τὴν ἐν Ῥώμῃ Συνοδὸν. περιέ-
 χοντες δὲ ἔτι ἐν ταῖς ὁποσαύτως γραμμασί μετὰ τῶν
 Ἐπισκόπων καὶ ταῦτα, πρῶτον, εἰρησὶ τῶν ἐπα-
 σταίων αὐτοῖς καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀρεσκῶν, ὡς

οἷα καὶ ἡ Σύνοδος ἐγείνητο, δούτερον, ὅτι ὡς ἀ-
 ρηται ἡλεγξαν αὐτοὺς, διότι ἔχοντες αὐτοὺς Δι-
 ὅτι ἐν τῇ Δύσει βασιλοῦσαν ὁρτοδόξας, ἐκεί-
 σκέψαντο αὐτοὺς θλιβομένους ὑπὸ τῶν Αἰρετικῶν
 Βασιλέων, καὶ τοὺς ἀποκαλῶντο εἰς βοήθειαν, ἀλλ'
 ἡμεῖς κατὰ φύσιν ἄνθρωποι, καὶ μήτε γινώσκοντες
 τὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ τῶν ὁρτοδόξων ἐπηρεάς, κα-
 θὼς μαρτυρεῖ ὁ μέγας Βασίλειος· τῆτιν, ὅτι ὡς
 λέγει ὁ Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῇ αὐ-
 θῶν, θεκνύνοντες σαφέστερον τὴν ἀνδρείαν καὶ σο-
 φίαν αὐτῶν, ἐκτίψαν αὐτοὺς τὸ δόπτολιν φρε-
 νημα, ἥτοι τὸ σύμβολον τῆς πρώτης Συνόδου
 μετὰ τῆς ἀναπτύξεως, ἣν αὐτοὶ σφωδρὰ καὶ ἀν-
 δρείως ἐποίησαν, καὶ τὰ ἐν τῇ ἑπιστολῇ δογμα-
 τιστάριον, ἀπερ ταυτά ἐστι τὸ σύμβολον περὶ τῆς
 τῆς αἰτίας τελευτῆς, καὶ τῆς ἐκκλησίας οἰκονομί-
 ας τῆς Θεῆς Λόγου· ἔκταν, σημειώσαντες ὅτι θεκνύ-
 οντες ἀνδρείως τὸ ἱσότημον αὐτῶν καὶ τὸ ἐλθού-
 ριον μετὰ τῶν ἑσπερίων, τὴν ἀντιοχείας φλω-
 ανδῶν ὅν ἔχον οἱ ἑσπερίαι καὶ μάλιστα αὐτοὶ ὁ
 Δάμασος δόπορταρον, ἐβεβαίωσαν ἐν αὐτῷ Πα-
 τριάρχῳ ἀντιοχείας, τὴν δὲ ἑκκλησίαν ἀντιοχεί-
 ας πρεσβυτάτω καὶ ὄντως δόπτολιν ἐκάλισαν.
 καὶ λοιπὸν κατὰ τὴν διακωνίζουσαν αὐτῶν καὶ κατὰ
 ὁρτοπισίαν, τὴν ῥωμαϊκὴν ἑκκλησίαν καλῶντες
 δόπτολιν καθεδρῶν, ἰδὲ γὰρ ὁ μὲν Δάμασος
 γράφων πρὸς Ἀνατολικὰς ἑπιστάτας, ὡς σημειοὶ ὁ
 Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῇ ἐστὶν, τὴν ῥω-
 μαϊκὴν θρόνον λέγει δόπτολιν καθεδρῶν,
 ἡ δὲ οἰκουμενικὴ Σύνοδος τὴν θρόνον ἀντιοχείας
 ἐν τῇ αὐτῇ κεφαλῇ λέγει πρεσβυτάτῳ καὶ ὄν-
 τως δόπτολιν ἑκκλησίαν, ὅπερ ἐστὶ ταύτην
 τῇ δόπτολιν καθεδρῶν. πρὸς τούτοις ὁ μὲν Πά-
 ππας Δάμασος καὶ ἡ Σύνοδος αὐτῶν τὴν χερσονήσον
 τῆς φλωανδῆς ἐπέμψοντο ὡς πρῶτον, ἡ δὲ Σύνοδος
 γράφουσα πρὸς αὐτοὺς φησὶν, ὅτι τὴν διοικήσειν
 καὶ αἰδιομύωσαν φλωανδῶν οἱ τῆς ἐπαρχίας καὶ
 τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως σιωδραμόντες κανονικῶς
 ἐχρηστούνησαν, πῶς τε συμψήφῳ τῆς ἑκκλησί-
 ας ὡς περὶ Διὰ μίας φωνῆς τὴν αὐτὴν ἡμερομένης,
 ὡς περὶ αὐτοὺς χερσονήσον ἐδέξατο καὶ τὴν
 Σύνοδον κοινόν· ἐν τούτοις σημειώσαντες πρῶτον,
 ὅτι ὑπερέχοντες τῷ Πάπῳ καὶ τῶν δυτικῶν ἑπιστά-
 των τὸ κοινόν τῆς οἰκουμενικῆς Συνόδου· δεύτερον,
 ὅτι ὡς ἐξήν τοις τότε πατέρεσιν αὐτοῖς ἐγένοντο καὶ ἀντι-
 νομοθετοῦν τοῖς πρῶτοις τῶν ῥωμαίων, ὡ-
 τως ἐξέστη καὶ ἡμῖν ἐπομῶς τῇ οἰκουμενικῇ Συνό-
 δῳ αὐτοῖς ἐγένοντο τῇ ῥωμαϊκῇ ἑκκλησίᾳ, πρῶτον
 οὐδὲν ἐπὶ τῷ συμβόλῳ, καὶ τὴν ἐπίσημον αὐτῆς
 ἐπίσημον ὅσον καλῶς, καὶ ὡς μυροῖς ἄλλοις κα-
 ταβλασφημῶσι· ἔβδομον, τὴν κυρίαν βραβύον τὴν
 θρόνον τῶν ἱεροσολύμων ὡς κανονικῶς λαβόντι
 τὴν χερσονήσον, καὶ ὡς πᾶσις ἡ ἐκκλησία εἰς δια-
 φέρει τόπος κατὰ τὴν ἀρετὴν, τὴν δὲ ἱερα-

σαλήν μητέρα πᾶσιν τῶν ἑκκλησιῶν καλῶ-
 σιν, ἀπατῶν δὲ λέγοντες, καὶ τὴν ῥωμαϊκὴν συμπερι-
 λαμβάνοντες· καὶ σημειώσαντες, ὅτι ἀντινομοθετοῦν τῇ οἰ-
 κουμενικῇ Συνόδῳ εἰς ῥωμαῖοι, τὴν ῥωμαῖον λέγοντες
 ἀπλῶς μητέρα τῶν ἑκκλησιῶν. ὅγδοον, ὅτι τῶν δυ-
 τικῶν χρίσμα πρῶτον ἐστὶν ἐν τῇ ἀποστολικῇ
 καθεδρῇ ἀντιοχείας, καὶ σκανδαλισμοῦ διὰ τὴν
 ἀντιοχείας φλωανδῶν, ἔρεμα εἰς τὴν κωνσταντι-
 νούπολιν πατέρες νεοετῆς καὶ ἐλέγχοντες αὐτοὺς,
 ὡς τὴν τέλει τῆς ἀποστολῆς λέγουσιν, οἱς αὐτοῖς καὶ-
 κωνσταντῶν παρὲς ἡμῖν κεκατακρίθη, καὶ τὴν ὑπερέ-
 ραν συγχάσαντες πρῶτον καλῶν ἑκκλησιῶν τῆς πνεύ-
 ματικῆς μετενέχοντες ἀγάπης, καὶ τῶν κυρίων
 φόβου, πᾶσαν μὲν κατὰ τὴν ἀντιοχείαν ἀντιοχείαν πρῶ-
 τῶν, τὴν δὲ τῶν ἑκκλησιῶν οἰκουμενικὴν πρῶ-
 τῶν ποιῶντες τῶν αὐτῶν τὴν καθεδρῇ συμ-
 παθείας, ἡ χάρις, ἔτω γὰρ τῶν τῶν πίστε-
 ως συμφωνηθέντες λόγους, καὶ τῆς χριστιανικῆς κυ-
 ρεθῆσης ἐν ἡμῖν ἀγάπης, πᾶσιν αὐτοῖς λέγοντες
 τὴν πρῶτον τῶν ἀποστόλων κατεγνωσμένην, ἐγὼ μὲν εἰ-
 μι Πάππας, ἐγὼ δὲ ἀποστόλος, ἐγὼ δὲ κληρῶν, ὅς
 ἐν ἡμῖν ἔμενουν Θεὸς κατὰ τὴν πρῶτον, ἔχοντες
 τὴν σῶμα τῆς ἑκκλησίας τῆς πρῶτης, καὶ τὴν βί-
 ματι τῶν κυρίων μετὰ παρρησίας πρῶτον
 ταῦτα οἱ πατέρες τῆς οἰκουμενικῆς Συνόδου· 25
 ἐν αὐτῇ σημειώσαντες πρῶτον, ὅτι πᾶσα ἀντιοχείαν μο-
 ναρχικὴ ἐξουσία τῇ τῆς ἑκκλησίας, καὶ βεβαί-
 οῦται κατὰ πᾶσαν ἡ ἀδελφικὴ σύμπνοια καὶ ἰσό-
 της· δεύτερον, ὅτι τὸ λέγειν ἡμεῖς ἐν κατὰ τὴν μὴ
 λον τῶν ἄλλων, ὡς ἀπλοῦς λέγει ὁ Πάππας ἐν-
 τὴν, τῶν κατεγνωσμένων ἐπὶ τῇ τῶν ἀπο-
 στόλων, ἡ οἱ ἀποβεβλημένων, τῶν αἰδιομύωσι
 κατὰ τὴν βεβλημένων· τῆτιν, ὅτι ὁ Πάππας αὐτο-
 φωνίαν ποιῶντες τῶν τῶν πίστεως λόγους Διὰ τῆς
 ἐν τῇ συμβόλῳ πρῶτης, τὴν ἐν τῶν χριστιανῶν
 ναὶς ἀνατολῆς καὶ δύσεως ἀγάπην ἡκύνετο,
 καὶ αὐτοὺς ἐμέρισε, καὶ ἔτω τὴν σῶμα τῆς ἑκ-
 κλησίας ἔχοντες, καὶ Διὰ ταῦτα ἔμενον ἐκκα-
 λῆ, ἀλλ' ἔπε μέρους διόλου τῆς ἑκκλησίας ἐστὶν.
 ἔνατον, ὅτι ἐκ αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ χερσονῶν εἰς τῆς 40
 ἀδελφείας τῆς οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐγράψον οἱ ἐν
 αὐτῇ πατέρες καὶ κατ' αὐτῶν, ὡς τὸ Πάππας, ἀλλὰ τῇ
 ἐν ῥωμαῖν Συνόδῳ καὶ τοῖς ἐκκλησίαις αὐτοῖς, ἐν οἷς
 καὶ ὁ ῥωμαῖος· δέκατον, ὅτι ἡ ἀντιοχείαν τῶν ἐν
 κωνσταντινουπόλει ἐκείτῳ ποντήκωντα πατέρων λέγεται, 45
 καὶ ἐξέρεται, καὶ ἐστὶν οἰκουμενικὴ Σύνοδος, τὴν δὲ ἑσπε-
 ρίων ἡμερομένη ἐν ῥωμαῖν ἀντιοχείαν, καὶ τοὺς ἔχον-
 τας τὴν Πάππας πρῶτον ἐλέγχοντες, καὶ μάλιστα σω-
 ματικῶς, μερικῶς, καὶ ὡς πᾶσις· ἐνδέκα-
 τον, ἀντιομύωσιν ἐπὶ καὶ τῶν, ὅτι ὁ Πάππας Διὰ τῆς
 μᾶστος γράφας τῶν βίβας τῶν αὐτῶν Παπῶν,
 καὶ ἔπε φανερώς καὶ καθαρώς ὡς γὰρ περὶ με-
 ναρχίας τῆς ῥωμαϊκῆς ἑκκλησίας εἰς ἀντιοχείαν,

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν ἀντιθέσεων τῶν Λατίνων, λεγόντων πρὸς τὴν Δαμάσῳ ἀθροιστὴν τῶν πατρῶων Συνόδων, καὶ ὅτι οἱ πάντες ἄλλοι Ἐπίσκοποι ἀσὶ μέλη, ἡ δὲ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία κεφαλὴ ὡς φησι Θεοδώριτος. καὶ περὶ παντὸς ἀντιθέσεως τῶν ἀντιθέσεων αὐτῶν, καὶ ἀποδείξας ὅτι τῶν λόγων τῶν Ῥωμαίων ὅτι πολυκέφαλον τὸν ἑσθλὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ὅτι ὑπὸ Βασιλεὶ ὁ Ῥώμης. καὶ περὶ τῆς ὑπερτάτης ἐξουσίας τῆς κοινότητος, καὶ καθαρῶς τῆς μοναρχίας τῆς Ῥώμης ἕως ἃς οὐ τῶν ἐνταῦθα κατὰ λόγον ἐρημίων.

Οἱ Ῥωμαῖοι ἀγωνιζόμενοι δαΐσαι μοναρχικὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ ἐκ τῆς Συνόδου ταύτης, ἐπιλέγουσιν ὅτι τὴν αὐτὴν ὑπερτάτην ἀρχὴν τῇ Πάπᾳ ὡμολόγησεν καὶ ἡ δούτερα Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει θηλαδὴ πρώτη, γράψασα γὰρ αὐτῇ Δαμάσῳ, δύο τινα καθέρως βεβαιῶν, πρώτον, ὅτι κατὰ πρῶτον τῆς Δαμάσῳ διὰ τῶν αὐτῶν πρὸς τὸν Κῆρυκα πρεσβυτέρων ἐπιστολῶν σωτηριόδῳ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Σύνοδος. δεύτερον, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀσὶ μέλη, ἡ δὲ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία ἐστὶ κεφαλὴ, ἔχουσα δὲ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐκ τοῦ Λατίνων, ἀλλὰ πρὸς Θεοδώριτον βιβλίῳ πρώτῳ τῆς ἐπιστολῆς κεφαλὴν ἐνάτω. τί οὖν φασίν; ὅτι διὰ τῶν δόκμων ἡ ὑπερτάτη τῇ Πάπᾳ ἐξουσία; καὶ ταῦτα μὲν εἶποι. Ἀλλὰ ἔπειτα πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι τὰ αὐτέρω ἐρημῶν περὶ τῶν Συνόδων Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως τὴν ἀντιθέσιν ταύτην τῶν παπῶν δακνύουσι ματαίαν παντοίας. δεύτερον, ὅτι ἐκ ἀληθείας, ἐπεδὴ ἡ Σύνοδος ἐκ ἑγέρσεως Δαμάσῳ μόνῃ, ἀλλὰ Δαμάσῳ, Ἀμβροσίῳ, Βελτίανῳ, Οὐαλεριανῳ, Ἀρχολίῳ, Ἀνιμίῳ, Βασιλίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐν Ῥώμῃ σωτηριόδῳ Ἐπισκόποις, ἔγραψε δὲ καὶ τῇ Δαμάσῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πάντων ἐξίσως σωτηριόδῳ καὶ ὁμοτίμῳ. καὶ πρὸς ταῦτα, ὅτι ἐκ ἐδύνατο ὁ Δάμασος γράφειν πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ πρὸς τὴν Σύνοδον καὶ πρὸς τὴν Βασιλίαν, ἡ πρὸς τὴν Σύνοδον πρὸς τὴν Σύνοδον, πρὸς δὲ τὴν πατέρα τῆς Συνόδου πρὸς τὴν Σύνοδον, ἐπεδὴ οἱ πατέρες ἀπὸ τῆς βασιλικῆς πρὸς τῆς σωτηρίας, ὡς γράφει τοῖς ἀρεταῖς Ἐπισκόποις, τῇ δὲ Δαμάσῳ ὑπερτάτη μνήμη πεποιῦται ἰδικῶς. τρίτον, ὅτι ἐφαίνεται τῇ Δαμάσῳ πρὸς τὸν Θεοδόσιον ὑπερτάτη τοιαύτη ἐπιστολή. τέταρτον, ὅτι πρὸς τὸν Θεοδόσιον ἔγραψαν παρηνετικῶς καὶ πρὸς τὴν Σύνοδον, ἡ τῇ πρὸς τὴν Σύνοδον.

Περὶ ἀθροίσεως Συνόδου οἱ τῆς ἐν Ἀκυλῆᾳ Συνόδου πατέρες, ἐξ ὧν εἰς ἦν καὶ ὁ Ῥώμης γράφων ὑσώτως αὐτοῖς, καὶ ἐκ τῶν πλέον. πέμπτον, ὅτι ἡ

ἐν Ἀκυλῆᾳ Σύνοδος καὶ ἡ ἐπιστολὴ αὐτῆς πρὸς Θεοδόσιον ἔγοντο πρὸς τὴν Γερμανίαν, ἐξ ἧς δὴ ληθόν, ὅτι οἱ Βασιλεῖς τῇ Πάπᾳ πρὸς τὴν Σύνοδον, καὶ πρὸς τὴν Σύνοδον, ἡ γὰρ Σύνοδος ἡ γὰρ Σύνοδος. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, εἰρηται αὐτέρω καὶ ἡ δὲ ἐρημῶν, ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πατέρες πάντες γράφουσι τοῖς ἐν Ῥώμῃ πατέροις πᾶσιν, ὅτι εἰσὶν αὐτῶν μέλη, εἰ δὲ κατὰ τὴν Λατίνους πάντες οἱ ἐν Ῥώμῃ σωτηριόδῳ πατέρες ἀσὶ κεφαλὴ μία τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πατέρων, ὡς τὸν Πάπᾳ τῆς Ῥώμης καὶ τὴν ὑπὸ αὐτὸν πάντας Ἐπισκόπους οἰνεῖ, καὶ Δυτικὴ Ἐκκλησία λέγονται πρὸς τὴν αὐτὴν πατέρων εἶναι κεφαλὴν, τὴν δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει πατέρα οἰνεῖ καὶ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία λέγονται πρὸς τὴν αὐτὴν εἶναι σώμα, δὴ ληθόν, ὅτι πολυκέφαλος ἐστὶν τὸν ἑσθλὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν, καὶ γὰρ πῶς δύναται τοῦτοι μία εἶναι κεφαλὴ; δεύτερον, ὅτι ὁμολογούμεν ὅτι τοῖς Λατίνοις ἀπὸ τῶν Δυτικῶν Συνόδων εἶναι τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἔκ τῶν τῶν Πάπᾳ τῆς Ῥώμης, ὅστις ὅταν γὰρ τῶν Δυτικῶν Ἐπισκόπων ἐνοῖται, καὶ ἐκ τῶν ἐν ἑτέρῳ, ἡ μόνος Ἐπίσκοπος Ῥώμης, καὶ ἐκ τῶν ἄλλοι δύναται μόνον, ἀλλὰ ἡ ὅσον δύναται καὶ εἰς Ἐπίσκοπον, εἴτε ἐν Εὐαγγελίᾳ εἴη, εἴτε ἐν Ῥήμῳ. εἰ δὲ καὶ ὁ Βασιλεὺς εἴλεγε πρὸς τὸν Σαμοσατέα Εὐσέβιον ἵνα γράψῃ μόνον τῇ Ῥώμῃ Ἐπισκόπῳ, ἀλλὰ ἐκ ἐνόει τὸν Ῥώμης Ἐπίσκοπον μόνον, ἀλλὰ μετὰ τῶν παρὸν ἐκ τῶν ἐν Ῥώμῃ Ἐπισκόπων, ἡ καὶ ὡς πρὸς τὸν ἐκ τῶν ἐν Ῥώμῃ Ἐπισκόπων, ὡς καὶ πᾶς Πατριάρχης καὶ πᾶς Μητροπολίτης τῶν ὑπὸ αὐτῶν Ἐπισκόπων. ἐνοῖται δὲ τὸ αὐθροῦσας κατ' ἐκείνην τὴν αὐθροῦσαν, καὶ ἡ αὐθροῦσας ὁ ἱεροσολύμων Μάξιμος, ἐκάλισσε Σύρος καὶ Παλαιστίνης Ἐπισκόπους καὶ συνεστήσαντο Σύνοδον ὑπὲρ τῆς ἀγίας Ἀθανασίας. ἀπὸ τῶν αὐτῶν δακνύται ἡ ὑπερτάτη ἐξουσία τῆς κοινότητος, ἡ τῶν Συνόδων, καὶ καθαρῶς ἕως ἃς ἡ ἐρημῶν μοναρχικὴ ἐξουσία τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι οὐ τὰ πρὸς τὸν Βασιλέα πρὸς τὴν Σύνοδον, μόνον μνήμη τῇ Βασιλείᾳ τῇ ἀθροίσαντες αὐτῶν καὶ βεβαιώσαντες τὴν πίσιν, καὶ κανόνες καὶ νομοθεσίαι μόνες τῆς Συνόδου ἀπὸ μνήμης τῇ Ῥώμῃ. ὅθεν τὸ τὰς Συνόδους βεβαιῶν τὸν Ῥώμης ἀπὸ πλάσμα παπικόν.

Εἰ τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα πρὸς τὸν μέγαν Θεοδόσιον τῆς πρὸς τὸν Οἰκουμενικῆς Συνόδου σημείωσαι τῇ

απαράτιμα, πρῶτον, ὅτι σωήλθον εἰς Κωνσταντιнопόλιν κατὰ τὸ γράμμα τῆς αὐτῆς Θιοσεβείας, ἡμνημονύουσι δὲ ἔτε τὰ Δαμάσκ, ἔτε ἄλλα τινός, ἢ Βασιλείας, ἢ Ἐπισκόπου, ἀλλ' ἡ μόνη τῷ Θεοδοσίῳ ὅτι ἦρχετο πῶς Συμῶδον καὶ ἠρηνποίησε τὰς Ἐκκλησίας, καὶ ἐσηλῆξε πῶς πίπιν καὶ ἀνενέωσε πῶς καὶ ἀλλήλους τῶν Ἐπισκόπων ὁμόνοια. δούτερον, ὅτι πῶς τῶν πατέρων πίπιν ἐκύρωσε. καὶ σημείωσαι ὅτι μόνη ὁ Οἰκουμενικὴ Συμῶδ' πῶς τῶν πατέρων πίπιν ἐξαίρετως κυροῖ, τρεῖς βεβαίῳ. τρίτον, ὅτι ὑπὲρ τῆς ἀνταξίας τῶν Ἐκκλησιῶν ῥητὴς Κωνσταντίας ὤρισεν, ἣτοι ἐξέθετο. καὶ σημείωσαι ὅτι ἡ κοινὴ Συμῶδ' ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ νομο-

θετῇ, ἐχ' ὁρῶμεν μόνον ὡς περὶ αὐτῶν οἱ παπισταὶ. μόνη γὰρ κατονομάζοντες, ἔδωκε ἀκέραιον τὸ, ἢ περὶ αὐτῶν, ὡς οἱ νόμοι καὶ ἡ ἀποδοχὴ καὶ πράξεις ἢ ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ δηλοῖ. τέταρτον, ὅτι λέγουσιν αὐτῶν, ἦτοι τῷ Αυτοκράτορι ἵνα ἐπικυρώσῃ τῆς Συμῶδος πῶς ψήφον, ἦτοι ἵνα ὀρίσῃ μὲν βέβαια τὰ ἐν αὐτῇ ὁρισθέντα, ὥστε ὀρίσῃ καὶ σωηθεροῖσθαι οἱ Ἐπίσκοποι πρὸς Συμῶδον, καὶ ἔτι διορθώσας πῶς Ἐκκλησίαν. πῶς καθολικῶς, ἐτίμησεν αὐτῶν. καὶ σημείωσαι ὅτι ὁ Βασιλεὺς βεβαίῳ τὰς Συμῶδας, ὥτε ἐκείνο τὸ πῶς παπιστῶν ὅτι ὁ Πάπας βεβαίῳ αὐτὰς εἰς διανοίας αἰάπλασμα χρισματικῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ὅτι ἐπὶ Κανόνας ἡ δούτερον Οἰκουμενικὴ Συμῶδος ἐξέθετο, καὶ περὶ τῶν δούτερον αὐτῆς Κανόνος, καὶ διττῆς Διοικήσεως, καὶ Ἐπαρχίας ταύτῃ ταυτίζοντες, καὶ περὶ τίνων Διοικήσεων φησὶν ὁ Κανών.

Ἐπὶ Κανόνας ἐξέθετο ἡ παρῶσα Οἰκουμενικὴ Συμῶδος, ἡμῖν δὲ ὁ λόγος ὅτι τῶν παρόντων περὶ μόνων τριῶν, δούτερον, τρίτον καὶ τετάρτον, καὶ πρῶτον περὶ τῶν δούτερον, ὡς ὁ σημείωσαι ὅτι οὐκ ὑπὲρ Διοικήσιν Ἐπίσκοποι εἰσὶν Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, καὶ οἱ λοιποὶ εἰσὶν ἔχοντες Διοικήσας συνιστάμεναι διὰ ποσῶν Ἐπαρχιῶν, κατὰ δὲ ἄλλον τρόπον οὐκ ὑπὲρ Διοικήσιν εἰσὶν οἱ αὐτοὶ καὶ οὐκ παρόντες Ἐπίσκοποι, ἦτοι οὐκ ἐκαστοὶ ἐξ ὧν ἁφωρισμένων αὐτοῖς ὁριστῶν, καὶ τῶν τῶν δούτερον ἔχοντες οἱ πατέρες εἰς τὰ ἐπόμενα, καὶ ἀπὸ τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν ἑτέρων, καὶ γὰρ ἡ λέγουσιν ἐν ταῦτα οἱ πατέρες περὶ ἐκείνων οἵτινες ἔχοντες Διοίκησιν, δηλαδὴ ποσῶν Ἐπαρχίας, ἀλλ' ἀπλῶς περὶ πάντων τῶν Ἐπισκόπων, οἵτινες ἔχοντες Διοίκησιν, καὶ ὀρίζουσιν οἱ πατέρες ἵνα μή τις Ἐπίσκοπος μεταβῇ διὰ τῆς ἰδίας ὁμορίας, καὶ ἀπὸ τῆς ἑτέρας. ὅτι δὲ τὸ ὅνομα τῆς Διοικήσεως εἰς πολὺσημον, ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ μέρει τρίτῃ κεφάλαιον ἐστίν. δούτερον δὲ σημείωσαι, ὅτι ὡς ἐπορεύθην ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτερον κεφάλαιον τρίτῃ Παραγράφῳ ὁ δὲ πῶς ὁνόματι Διοικήσεως καὶ Ἐπαρχίας ταυτίζονται, ὅπερ καὶ διὰ τῆς ὁμοφρονήσεως τῆς ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ Συνοδῇ πρὸς τῆς εἰς τὴν Ἀνατολὴν Ἐπισκόπους ἡνίκα δὴ λην, λέγει γὰρ ἐν τῇ τῇ ὁμοφρονήσῃ, οἱ Ἐπίσκοποι τῇ Ἱερουσαλὴμ ταῖς Ἐκκλησίαις τῷ Θεῷ καὶ Ἐπισκόποις Διοικήσεως Ἀσιατικῆς, Φρυγίας, Καρχηρονίας, Παλαιστίνης, ἐν δὲ τῷ σώματι, παρὰ τῇ ἐφ' ἧς Ἐπαρχίᾳ. Θεοδώρου λόγῳ τετάρτῃ κεφάλαιον ἐστίν τρεῖς βεβαίῳ καὶ ὁ συζόμενος, λέγει γὰρ περὶ τῆς Συμῶδος ταύτης,

ὅτι ὡς διόκεισθαι τὰς πάντων Ἐκκλησίας καὶ τὰς πάλαι Κανόνας, καὶ τὰς Ἐπισκόπους ὅτι πῶς ἰδίων μὲν Ἐκκλησιῶν, καὶ μὴ εἰς τὰς ὑπερερείας ὁμοφρονῶν, μηδὲ ἀλλήλους χαριστικῶς ὁμοφρονῶντας ὅφρα ὁμοφρονῶν, καὶ πρὸς αὐτοὺς ὡς ἔτυχεν διωκομένης τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ποσῶς σωβέρηται, τὰ δὲ παρ' ἐκαστῇ συμβαίνοντα πῶς τῶν ἔθνων Συμῶδον ὡς αὐτῶν φασὶν διοικῶντες καὶ πράττειν, βιβλίῳ ἐξδόμῳ κεφαλαιῶν ἐστίν. καὶ σημείωσαι ὅτι τὰς πάντων Ἐκκλησίας, καὶ τὰ παρ' ἐκαστῇ συμβαίνοντα εἰπὼν, περιέλαβε καὶ τὰς τῶν Πατριαρχῶν καὶ τὰς τῶν Μητροπολιτῶν ὁμορίας, τρεῖς καὶ τὰς Διοικήσεις καὶ τὰς Ἐπαρχίας. καὶ ὁ Σωκράτης λέγει, ὡς ἔστιν ὡς εἰς ἐκαστὴν Ἐπαρχίαν ἵνα ἡ τῆς Ἐπαρχίας Συμῶδος διοικῇ, βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαιῶν ὅγδοον. καὶ σημείωσαι ὅτι καὶ ἐν ταῦτα ὅτι ἡ Ἐπαρχία καὶ αὐτὴ τῆς Διοικήσεως ἐξελήφθη, ἐμὲν ἀλλὰ καὶ ἡ Συμῶδος αὐτῇ ἐν τῇ πρὸς τὰς Δουλικὰς ὁμοφρονῶν γράφει, περὶ δὲ τῶν οἰκονομῶν τῶν κατὰ μέρος ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις παλαιός περὶ ὅς ἐστιν θισμὸς κεκατέστη, καὶ τῶν ἁγίων ἐκκλησιαστικῶν πατέρων ὅρος, καὶ ἐκαστὴν Ἐπαρχίαν τὰς τῆς Ἐπαρχίας, καὶ ἔπερ ἐκαστὴν βέβαιον συν τοῖς ὁμοφρονῶν πρὸς τὸ συμφέρον ποιῶνται τὰς χαριστικῶν, εἰς ἀπολύτως καὶ τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας παρ' ἡμῖν οἰκονομεῖσθαι μινώσκατε, Θεοδώρου λόγῳ πέμπτῳ κεφαλαιῶν ὅγδοον. τρίτον, ἐπὶ τῇ ἐκαστῇ ὁμοφρονῶν περὶ μόνων τῶν Μητροπολιτῶν ἢ Πατριαρχῶν, ἀλλ' ἐξίσω καὶ περὶ τῶν Μητροπολιτῶν καὶ περὶ τῶν Πατριαρχῶν ἵνα ἐκαστὴ ἐν τῇ ἰδίᾳ Ἐπαρχίᾳ καὶ Διοικήσῃ οἰκονομῇ καὶ ἡμῖν καὶ ἐν ἀλλο-

ἀλλοτεία Ἐπαρχίᾳ καὶ Διοικήσει διαβῆναι ὁπ-
 βάνειν, ἥτοι ὑπερβατικῶς ἐνεργῶντι, ὡς οἱ ἐν
 Νικαῖᾳ Κανόνες ὤρισαν ἕκαστον ἔχον τὰ ἴδια,
 καὶ ἀπέχεσθαι τῶν μὴ ἀνηκόντων αὐτῷ Ἐκκλησιῶν,
 5 ἥτοι τῶν αὐτῶν ἔξω τῆς ἐνορίας αὐτῆς. ὁθεν ὁ
 Συναγῶγος ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῷ Κανόνος Φησὶ, αἱ μὲν
 γὰρ Ἀπόστολοι ἐν πρὸς πρεσβυτερικῷ Κανόνι μὴ ἔξαινε
 Ἐπισκόπων ἐτέρων ὑπερβαίνον, καταλιπόντι τὴν ἐνο-
 10 ρίαν, διεκρίναντο, οἱ δὲ ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ καὶ
 Νίκῃσιν συναναθερισθέντες πατέρες ἐν ἑκτῷ καὶ ἐβ-
 δόμῳ Κανόνι, τὰ σάχαλα κρατῆν ἔφη, καὶ ἕκα-
 στον Θρόνον τὰς ἀνηκούσας αὐτῇ Ἐπαρχίας ὁκονο-
 μῶν, ὡς καὶ ὁ Θεοδώριτος γράφει πρὸς Φλαυ-
 αὸν, ὅτι Κωνσταντινουπόλει κατὰ Διοσκὸρον Ἀλεξαν-
 15 δρείας Φηλὶν, οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνηλθόντες
 συμφώνως τοῖς ἐν Νίκῃσιν τὰς Διοκήσεις διέκρινον,
 καὶ ἕκαστῃ Διοικήσει τὰ ἐαυτῆς ἀπέναμυν, αὐτί-
 κως ἀπαγορεύσαντες ἐκ τῆς ἐαυτῆς Διοικήσεως τινε-
 20 ἑτέρᾳ μὴ ὑπάρχον, ἀλλὰ τὸν Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκο-
 πον τὸν τῆς ἐαυτῆς μόνον διοικῆναι, καὶ ἐκαστῷ Διοί-
 κησιν τὰ οἰκία, ὑπερβαλὼν ὁ γδοηκοστῇ ἑκτῇ, ἀλλὰ
 δὴ καὶ ὁ Βαλσαμων κληιδὸς ἔφη, ἥτοι ὁ οὐκ ὢν καὶ
 ὁ ἑβδόμος Κανὼν τῆς πρώτης Συνόδου ὑποτιν-

πασαν τοῖα καὶ ποῖα Διοικήσεις ὀφείλουν ὑπο-
 κῆσθαι τῷ Παπᾷ Ῥώμης, τῷ Ἀλεξανδρείας, τῷ
 Ἀντιοχείας καὶ τῷ Ἱερουσαλὺμων, ὁ δὲ παρὼν Διοί-
 5 κτεται ὁκονομῶν τὰς Ἐπισκόπους τῆς Ἀσίας καὶ
 Ποντικῆς καὶ τῆς Θράκης καὶ ἐτέρας τὰς τῶν ἐνο-
 ριῶν αὐτῶν, καὶ μὴ ἔχον ἐπὶ ἀδίας τινὰ ὁκ τῶν
 ὑπερβαίνον ἐνεργείας ποιεῖν καὶ συγχέειν τὰ δι-
 κῆμα τῶν Ἐκκλησιῶν. τὰ αὐτὰ καὶ ὁ Ἀρκενὸς Φησὶ,
 ὅτι δηλαδὴ ἐν πολλοῖς τῶν Κανόνων ἔρρηται ὅτι ὁ
 δὲ Ἐπίσκοπος ἀλλοτείας ὑπερβαίνειν Ἐπισκοπῆς,
 ἀλλ' ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ θρόνῳ μένει καὶ μὴ πε-
 10 δᾶν ὑπερβαίνει καὶ τὰς Ἐκκλησίας συγχέειν. καὶ
 σημειώται ὅτι τὰς ἐκ τῆς ἐνότητος ἀπὸ τῶν διὰ τὰς
 διωγμῶν τῆς καθέλης Ἐκκλησίας, ταῖς ἐν ἵνα
 γίνωνται οἰκονομίαι διαφόροι ἐν ἀλλοτείας Ἐπαρ-
 15 χίαις, ὡς ὑπαγομίζετο ὁ Σωκράτης βιβλίῳ πέμπτῳ
 κεφαλαίῳ ὀγδόῳ, καὶ ἡμεῖς ἐσημειώσαμεν αὐτέρῳ
 βιβλίῳ δέκτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἐνάτῳ, ἀλλὰ
 τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων εἰς καλὴν ἐλθόντων
 20 κατέστασιν, καὶ βασιλεύοντι Θεοδότῳ Ἀνατολίῃ
 καὶ Δύτικῃ, οἱ πατέρες ὤρισαν ἀπαρακτα μένειν
 λοιπὸν τὰ τῶν τριῶν οἰκονομιῶν, καὶ ἐνεργεῖν
 τὰς Ἐπισκόπους κατὰ τῆς Κανόνος ἀποφασίσως.

25.

ΠΑΡΑΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν τῶν αὐτῶν ὅτι ὁ Κανὼν τῷ Ἀλεξανδρείας μόνον ἐμνήθη ἀνεπιγυμνῶς.

30 Ἀλλὰ κατὰ τὰς Κανόνους τὸν Ἀλεξανδρείας ὁπ-
 σκοπον τὸν ἐν Αἰγυπτῷ μόνον ὁκονομῆν. σημειώσαι
 διὰ τὸ ὡταῦθα πᾶν μὲν ἄλλων Πατριαρχῶν καὶ
 μητροπολιτῶν ἑκαστῶν ἐμνήθη ἀνεπιγυμνῶς,
 τὸ δὲ Ἀλεξανδρείας ἀνεπιγυμνῶς, καὶ ῥητέον πρῶ-
 35 τῆς ἐν ἑκτῷ Κανόνι Κωνσταντινουπόλιν μαζὶ μόνον

ὁ Κωνσταντῖνος, ἀπεβλήθη δὲ ὁ μόνος Γρηγόριος, διὰ
 τὸ ἡ Συνόδος ὀρίσασα διὰ τὰς ἀνωτέρω αἰτίας
 ἕκαστον Ἐπίσκοπον τῆς ἰδίας Ἐπαρχίας φερῶ-
 40 τίειν, ῥητέως ἔκρινε τὸν Ἀλεξανδρείας μόνον τὸ
 ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐνορίᾳ διοικῆναι, καὶ μὴ περαιτέρω ὑπερ-
 βαίνειν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

40 Ὅτι ἡ Συνὸς ἐν τῷδε Κανόνι Πατριαρχίας κατέστησε, καὶ πῶς ἐνοητέον τὸν οὐνομα Πατριάρχης, καὶ
 τὴν τοιαύτην Πατριαρχίαν.

45 Ἡ Συνὸς ὀρίσασα μὴ ὑπερβαίνειν Ἐπίσκοπον εἰς
 ἀλλοτείας ἐνορίας, μεταπαύσατο Πατριαρχίας κα-
 τέστησαν εἰς ὀνομασίαν λέγειν Σωκράτης βιβλίῳ
 50 πέμπτῳ κεφαλαίῳ ὀγδόῳ, καὶ ὁ Σωζόμενος βιβλίῳ
 ἐβδόμῳ κεφαλαίῳ ἐνάτῳ. πῶς δὲ τὸ τῷ οὐνομα
 Πατριαρχίας ἐνοητέον, αἱ καὶ ἡτοιμασμέναι αὐτέρῳ
 βιβλίῳ δέκτῳ κεφαλαίῳ τρίτῳ Πατριάρχῳ ἐβ-
 55 δόμῳ, ὅπως ῥητέον καὶ ὡταῦθα ὅτι ἡ πρώτη Σύ-
 νδος κατὰ συνήθειαν καὶ ἀρχαίαν ἐξέδοσαν ἐδεδείκναι
 τῷ πατριαρχικῇ τιμῇ καὶ ἐξουσίᾳ τῶν πρεσβυτέρων
 ὑποσυνδικῶν καὶ μεράλων θρόνων, ὡς λέγειν αὐτὸς
 οἱ ἱεροὶ καὶ ἡ Ἐπιστήμη ὡς λέγειν ἡ παρῶσα Σύ-
 60 νδος ἐν τῇ ὑποσυνδικῇ αὐτῆς. ἡ δὲ παρῶσα Σύνδος
 ἡ Οἰκουμενικὴ Πατριαρχίας κατέστησε, ἥτοι διοί-

κηταὶ καὶ κυβερνῆται καὶ ἐφόροι περὶ τῆς ὁρθο-
 65 δόξης πίστεως, καὶ τῷ τῷ πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς
 μόνον, ὁθεν ὁ Σωζόμενος ὡς πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς
 Σωκράτης περὶ τῶν ὀνομάτων τῆς τιμῆς Πατριαρχίας
 λέγει ἐν τῷ αὐτῷ τότῳ, καὶ τὰ μὲν ὡς τῇ συ-
 νόδῳ ἔδοξε, καὶ ὁ βασιλεὺς ὑπεψήφισατο, καὶ
 Νόμον ἔθηκεν κυρῶν τῷ πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς
 70 νελληνοτότων, ὡς ἀδοθῆναι δὲ καὶ πάσαις ταῖς Ἐκ-
 κλησίαις πᾶσι ἐν ὑποσυνδικῇ τριῶν πρεσβυτέρων ἱσο-
 τῶν καὶ ἰσοδυναμῶν μίαν καὶ τῷ αὐτῷ ὁμολο-
 γῶν Θεότητι Πατρὸς Τριῶν καὶ ἀγίας Πνεύματος,
 τῶν δὲ εἶναι τὰς κοινωνούντας Νεκταρίῳ ἐν Κων-
 75 σταντινουπόλει, Τιμοθέῳ Ἀλεξανδρείας, καὶ τῷ ἑτέρῳ.
 καὶ σημειώσαι ὅτι ὁ μὲν Σωκράτης ἀπεπατριαρχίας
 ὁπο-

ὑποκατέστησαν, καὶ Πατριάρχας τοῖς Ἐκκλησίαις διε-
νήμακται, ὁ δὲ Σωζόμενος ὅτι τὰς κωνσταντinas τῇ
θεῶν καὶ τῇ θεῶν, ὥστε ἡ Πατριαρχία καταστά-
μεν ἐπεὶ δηλοῖ, ἡ δὲ διδάξει καὶ κυβερνησὶν ἐν ταῖς
Ἐκκλησίαις καὶ βεβαίωσιν τῆς ὁρθοδόξου πίστεως,
ἐθεὺς ὁ Σωζόμενος ἐν τῇ τέλει τῆς ἐρημίας κεφα-

λαίᾳ ἐπὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ἀξίωμα τῶν τριῶ-
των Πατριαρχῶν, ἐπήγαγε, τὰς γὰρ καὶ Pa-
πλῆς ἐπήνεσεν ἰδὼν καὶ συγγενόμενος, καὶ δόξα
ἐγραψεν περὶ αὐτῶν ἐκέρχεται ὡς ταῖς Ἐκκλησίαις ἀ-
σφαλὲς ἀγόντων, ὃν ἔσται δηλαδὴ τρεῖς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι τῇ εἰπὼν τὸν Βαλσαμῶνα πάντες τὸ πάλαι αὐτῶν Ἐπαρχίᾳ Μητροπολίται ἀντικέφαλοι ἦσαν, 10
ἐσυμπεραίνετο ἐκ τῆς ἀπαξιαπλῶς αὐτοκεφαλῆς εἶναι τὰς Μητροπολίτας. καὶ τῇ δηλοῖ αὐτο-
κέφαλον Ἐπίσκοπος.

Εἰς ἐκεῖνα δὲ ὅφην ὁ Βαλσαμῶν ὅτι τὸ παλαιὸν
πάντες αἱ τῶν Ἐπαρχιῶν Μητροπολίται ἀντικέ-
φαλοι ἦσαν καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων Συνοδῶν ἐχα-
ρτοῦντο, μετετυπώθη δὲ τὰ περὶ τῆς ὑπὸ τῆς
ἐκείνης ὁγδόου Κανόνος τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς,
διορισμένης τὰς Μητροπολίτας τῆς Ποντικῆς καὶ
Ἀσιατικῆς καὶ Θρακικῆς Διοικήσεως, ἔτι δὲ καὶ
ἐτέρους ἵνας τῇ αὐτῇ Κανόνι περιεχομένης ὑπὸ
τῆς Πατριαρχῆς Κωνσταντινουπόλεως χαρτογραφῶν καὶ
ὑποκαθῆναι αὐτῇ, καὶ ὅτι καὶ ἡ Ἐκκλησία Βαλγαρίας,
Κύπρου καὶ Ἀρχίδος αὐτοκέφαλοί εἰσι. περὶ ταῦτα
ἐν ῥητόν, οἱ βασιλεῖς συμπεραίνουσιν ἐκ τῆς ὅτι
ἀπαξιαπλῶς οἱ Μητροπολίται ἀντικέφαλοι ἦσαν, ἡ
ἀπαπάνται, ἡ ἰδίαν γνώμην συστήσαι βέβηλονται,
πρῶτον, ὅτι ὁ Βαλσαμῶν ἐλέγχετο οἱ Μητροπολίται
ἀπλῶς, ἀλλ' οἱ Μητροπολίται τῶν Ἐπαρχιῶν, ἐμὴν
δηλονότι καὶ οἱ Μητροπολίται τῶν Διοικήσεων, ἦτοι
οἱ ὁριζούμενοι εἰς τὰς Διοικήσεις τῶν Πατριαρχῶν.

δοῦτερον, ὅτι διωρισμένως φησὶν, εἰ τῆς Ποντικῆς 15
καὶ Ἀσιατικῆς καὶ Θρακικῆς Διοικήσεως, καὶ ἑτέρων
οἱ ἐν τῇ ἐκείνῃ ὁγδόῃ Κανόνι τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συ-
νοδῆς περιεχομένοι, ἦτοι οἱ ἐν ταῖς ἐρημέναις Διοι-
κήσεσιν ὁριζούμενοι ὡς τοῖς βαρβαρίαις Ἐπισκόποι.
τρίτον, ὅτι εἰπὼν τὸν Βαλγαρίας καὶ Κύπρου καὶ 20
Ἰβηρίας εἶναι αὐτοκέφαλοι, ἐσημείωσεν τὸ αὐ-
τοκέφαλος ὅτι ἐκ ὑποκαταστάσεως τῶν Πατριαρχῶν.
τέταρτον, ὅτι τὸν Ἰβηρίας ἔπειν ὑποκατάμενον ὄντα
τῇ Ἀντιοχείᾳ, γεγονέναι αὐτοκέφαλον, ἡ ἦτι μὴ
ὑποκατάμενον τῇ Ἀντιοχείᾳ, ὥστε δηλὸν εἶναι αὐτο- 25
κέφαλος εἰπὼν ἐν ταῦτα τὸν Βαλσαμῶνα τὰς μὴ
ὑποκατάμεναι Πατριαρχίᾳ τινὶ, καὶ μὴ ἀπλῶς πάντας
τὰς Μητροπολίτας. πέμπτον, ὅτι αὐτὸς εἰς τὴν εἰπὼν
ἐν τῇ ἐκείνῃ καὶ ἐβδόμῃ τοῖς Κανόνι τῆς πρώτης Συ-
νοδῆς, καὶ ἐν τῇ ἐκείνῃ τῆς παρόντος Κανόνος, 30
ὅτι διωρίσθησαν οἱ Πατριάρχαι ἔχειν τὰς τὰς
καὶ τὰς Ἐπαρχίας καὶ Διοικήσεις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Κανόνι συνήθειας ἐν ταῖς βαρβαρίαις Ἐκκλησίαις.

Τὰς δὲ οὐτως βαρβαρίαις ἔθνεσι τὰς ὅτι Ἐκκλη-
σίας οἰκονομεῖσθαι κατὰ τὴν κρατήσαντα συνή-
θειαν τῶν πατέρων. εἰς τὴν φησὶν ὁ Ζωνάρις,
ἐπειδὴ καὶ οἱ βαρβαρίαις ἔθνεσι Ἐκκλησίαι τότε
ἦσαν πιστῶν ἐν αἷς δηλαδὴ ὅτι ἦσαν Ἐπίσκοποι

ὥστε Συνοδὸν συνίεναι, εἰ ἀξιόλογοι πλησίστιον
Ἐπίσκοποι ἵνα ἀναπληρώσιν τὰ ἐλείποντα, καὶ αἱ
ὡς Κανόνος ἐδόκει, ὅμως διὰ τὴν ἀνάγκην συ- 40
νέχωσεν ἡ Συνοδὸς τὴν κατὰ τὸ ἐπικρατήσαν
ἐκείναις τῶν ἀγίων πατέρων ἔθος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῆς τρίτης Κανόνος αὐτῆς, καὶ τῶν πρεσβίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὅτι ἡ μετὰ τῆς θεσεως
τάξιν δηλοῖ μετὰ τῆς ἰσχυρῆς ἀξιώματος καὶ τῆς αὐτῆς τῇ Ρώμῃς ἡμῆς, καὶ ἐκ ὑποβιβασμόν.

Περὶ δὲ τῆς τρίτης Κανόνος ῥητόν, ὅτι φησὶ
ταῦτα ῥητῶς, τὸν μὲν Κωνσταντινουπόλεως Ἐ-
πίσκοπον τὸν πρεσβύτερον τῆς τιμῆς ἔχειν μετὰ τὸν Ρώμης,
διὰ τὸ εἶναι αὐτῷ νέαν Ρώμην. ἐπειδὴ ἡ Κων-
σταντινούπολις ἐμόνον ἐκλήθη νέα Ρώμη, ἀλλ' εἶ-
χε καὶ τὴν ἰσὺν τιμὴν καὶ λαμπρότητα μετὰ τῆς
πρεσβυτέρου Ρώμης, ὡς μαρτυρεῖ καὶ ὁ Σωζό-

μῆρος περὶ αὐτῆς λέγων, ὅτι ἐμὸν ἔχει ταύτην
τὴν ὡσηγορίαν ἡ πόλις, καὶ γέγραπται καὶ τὰν- 50
ματι δὴμων καὶ ἀρχαῖς ὁμοίως ἐχρηστο, ἀλλὰ
κατὰ πάντα τὰ σύμβολα καὶ τὰ νόμιμα
τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ Ρωμαίοις ἐκρίνετο, καὶ τὰ δι-
κῆα καὶ τὰ γέγραπτα περὶ πάντων ἐκατέρω ἰσά-
ξετο, βιβλίων ἐβδόμῃ κεφαλῇ ἐν τῇ τῆς ἐν 55
τῇ

τῇ νέα Ῥώμῃ Ἐκκλησίας ἐπιτροπύοντι Νεκτα-
ρίῳ ἡ Σινώδοϛ τὰ πρεσβεία ἀπένειμε τῆς τιμῆς,
λέγω δὲ τιμῆς ἐκείνης περὶ ἧς εἰρηται ἀνωτέρω
βιβλίῳ δούτερω κεφαλαίῳ τετάρτῳ. ἦν τινα καὶ
5 ἄρχαν καὶ ὑπερέττων καὶ ὑπερέχουσιν ἀστυ-
κρίτως, καὶ ὑψηλὸν καὶ μέγαλον καὶ ἱερὸν καὶ
ἀρχιερατικὸν καὶ δόξαστικὸν θρόνον οἱ τὰ τῆς
Ἐκκλησίας ἰσορῶντες καὶ πολλοὶ τῶν ἀγίων πα-
τέρων προσαναγορεύον, ἡ δὲ παρῶσα Σινώδοϛ ἐν τῇ
10 ἐπιστολῇ αἶπει ἐπιστημότατον. ἐπειδὴ δὲ ἡ τιμὴ
αὕτη ἐδόθη ὑπὸ συνθεσίας καὶ πατρὸς αἰ-
χάας εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, Ῥώμης, Ἀ-
λεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσολύμων, ταύτην
τῷ ὑπερίτιμον ἡμῶν ἔδωκεν ἡ Σινώδοϛ καὶ τῇ Κων-
15 σταντινουπόλει, καὶ δίδωκεν αὐτίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ βασι-
λεύον, καὶ εἶναι νέαν Ῥώμην. καὶ ἐπειδὴ ἡ Ῥώμη εἰς
ἀρχαιότερα βασιλεύουσα πόλις, ἡ δὲ Κωνσταντινούπολις
νεωτέρα, ἔχον τὸν Κωνσταντινουπόλεως τῷ αὐτῷ ἡ-
μῶν μετὰ τὸν Ῥώμης, λέγω δὲ πάλιν ἕκ ἄλλην ἡμῶν,
20 ἀλλὰ τῷ αὐτῷ, ὡς γὰρ κατὰ πάντα τὴν σύμβολον
καὶ τὰ νόμιμα τῇ ἀρχαίᾳ Ῥώμῃ ἐκρίνετο, καὶ τὰ δι-
κῆμα καὶ τὰ γέγραπτα περὶ πάντων ἐν ἐκκλησίᾳ ἰσάζετο,
εἴτω καὶ τῷ τιμῷ τῷ αὐτῷ κατὰ πάντα ἐκκρέτα
Ἐκκλησία εἶναι ὡρίσασθαι οἱ πατέρες, σφάλλει δὲ
25 ὁ Ζωνάριος πασιδύλως λέγων ὅτι ἡ ΜΕΤΑ πρὸ-
θεσις ἐνταῦθα ὑποβιβασμὸν δηλοῖ καὶ ἐλαττω-
σιν τιμῆς, καὶ γὰρ ὁ ὑποβιβασμὸν τιμῆς δηλοῖ,
ἐπειδὴ μετὰ τὸν Κωνσταντινουπόλεως ὁ Ἀλεξανδρεί-
ας, καὶ μετὰ τὸν Ἀλεξανδρείας ὁ Ἀντιοχείας,
30 καὶ μετὰ τὸν Ἀντιοχείας ὁ Ἱερουσολύμων, εἰσονται
τέσσαρες αἱ δὲ ὑποβιβασμῶ καὶ ἐλαττώσεως τιμῆς.

ταῦτα ἐν ἑσφύται πούτε τιμαὶ ἡ μία τῆς ἐτέρας
ἀνωτέρα, καὶ ἀνώτερον, ὅπερ ἀντιδόξον ἐστὶ πάσῃ
τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μόνῳ δεκτὸν Γεωρ-
γίῳ Τραπεζεντίῳ τῷ γραμματικῷ, τοῖς δὲ πη-
πολάτοις καὶ καταθύμιον λίαν. ἡ δὲ ἀληθεία
κατὰ τὴν γνώμην τῆς καθόλου Ἐκκλησίας εἴτως
ἔχει, ὅτι ἡ ΜΕΤΑ ἐνταῦθα τάξιν δηλοῖ, καὶ
ἔχ ὑποβιβασμὸν τιμῆς, ἥτοι ὁ Ῥώμης πρῶτος
τῇ τάξει, ὁ Κωνσταντινουπόλεως δούτερος τῇ τάξει,
ἡ τιμὴ ὅμως ἡ αὐτὴ, καὶ ἀξίωμα τὸ αὐτὸν, ἐξισάζον
κατὰ πάντα ἐν ἐκκρέτα Ἐκκλησίᾳ, ὅθεν ὁ ἱεραρχικὸς
Νεαρχὸς ἐκείνος ἡ τριακὸς ἡ, καὶ ἡ βιβλίῳ πέμπτῳ τῶν
Βασιλικῶν, τίτλῳ τρίτῳ, φησὶ τὸν Ῥώμης πρῶ-
τον, δούτερον δὲ τάξιν ἐπέχον τὸν Κωνσταν-
τινουπόλεως μετὰ τὸν Ῥώμης, καὶ μὴ καὶ δούτε-
ρον ἐπέχον τιμὴν καὶ ἀξίαν, ἀλλὰ ἡ αὐτὴ τιμὴ,
ἡ αὐτὴ ἀξία, ἡ αὐτὴ ἐξουσία, καὶ τὰ αὐτὰ πρε-
σβεῖα, ὡς ἐξηγᾶται τῷ πρὸθεσιν ταύτην καὶ ἡ
ἐν Καλκηδόνι Σινώδοϛ. Κανὼν εἰκοστῷ ὀγδόῳ.
εἰ δὲ καὶ ἐν τῇ διακρίσει τῆς Μεαρχὸς ὁ βαλσαμὸν
παραλογίζεται, καὶ μέλει τῇ ἀληθείᾳ περὶ τῆς πα-
ρεξηγήσεως αὐτῆς. ταῦτα βεβαίως καὶ ὁ τριακὸς
ἐκπερ Κανὼν τῆς ἐν Τραπεζῇ, τὰ αὐτὰ πρε-
σβεῖα μαρτυρῶν ἔχον τὸν Κωνσταντινουπόλεως,
καὶ τὸ αὐτὸ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀξίωμα, πλεον δού-
τερον κατὰ τὴν τάξιν καὶ μόνον, εἴτω καὶ τὸν Ἀ-
λεξανδρείας, καὶ τὸν Ἀντιοχείας, καὶ τὸν Ἱερου-
σολύμων τὰ αὐτὰ ἔχον πρεσβεῖα καὶ τὸ αὐτὸ ἀξίω-
μα μετὰ τῶν Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ
κατὰ μόνον τῷ τάξιν ἀφαιρέσαν αὐτὰς. ἰδὲ καὶ
κατωτέρω βιβλίῳ περὶ τῆς κεφαλῆς τριτῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

35 Ἀνθυποφύρου τῶν Ῥωμαίων πενταχῶς κατὰ τὴν παρὸντος τρίτῳ Κανόνῳ, καὶ ἀπαγγέλλει κατ' αὐτῆς
πενταχῶς, καὶ κατὰ τῶν μάταια καὶ ψεύδη λεγόντων Ῥωμαίων.

Ἀνθυποφύρου ἐνταῦθα οἰσοφαί τῶν Ῥωμαίων,
καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις λέγουσιν ὅτι ἡ Ῥωμαϊκὴ
40 Ἐκκλησία δέχεται μόνον τὸν περὶ πίστεως Κανό-
να τῆς Σινώδου ταύτης ὅς ἐστιν ὁ πρῶτος, ἄλλους δὲ
Κανόνας οὐδέχεται. δούτερον, ὅτι ὁ παρὼν Κανὼν
ἐξετέθη κατὰ τῆς τιμῆς τῆς Ἀλεξανδρείας Τιμο-
θέα, ὅθεν ἀπόντος αὐτοῦ ἐξεφωνήθη, ὅπερ ταύ-
45 τὸν ἐστὶν ὅτι ἐστὶν ὑποβιβασμὸς, καὶ ἡ ἀποδείξις
πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἡ γὰρ παρὸντος τῆς Τιμοθέα ἐξεδόθη,
ἐκ ἀνείσιωπησης, καὶ παρεδέχθη αὐτόν. τρίτον,
ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς Σινώδου ἐκτέθη. τέταρτον,
ὅτι καὶ κατ' ὑπόθεσιν ἀληθείας ὁ Κανὼν, ἀλλὰ
50 ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν Ῥώμης βεβαιωμένης, ὡς Νικολάου
ὁ πρῶτος γραφὴν πρὸς Μιχαὴλ τὸν Ἀυτοκράτο-
ρα ἀποδείκνυσιν, λέγει γὰρ, οἱ οἱ Ἐπίσκοποι Κων-
σταντινουπόλεως περιεποιήθη τὸν δούτερον τῶν ὑπὸ
πολλῶν ψευδοκανόνων, ἀλλὰ ἐκ τῆς ἀποδείξεως
τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ὅμως χάριν εἰρήνης

καὶ ἡσυχίας ἐν τῇ κοινῇ Ἱεραρχίᾳ Ἀυτοκράτορος
εἴτως ἀφείθη, ὡς εἰδὲς πλέον ἡδυνάτω ἐναν-
τιωθῆναι. πέμπτον, ὅτι ἐστὶν ἀντικανόνῳ τῷ
ἀνωτέρῳ Κανόνι, ἥτοι τῷ δούτερω, διότι ἐκεῖνος
μὴ δίδωσι τῷ ἐκκρέτῳ τῇ Σινώδῳ τῆς Ἐπαρχίας,
εἴτε δὲ δίδωσι τῷ Κωνσταντινουπόλεως πρεσβεία, καὶ
ταῦτα μὴ εἴται. Ἀλλὰ ἐπὶ τὸν πρῶτον, ὅτι ἡ
καθόλου Ἐκκλησία εἴτε ἀπέβλεψε ποτε, εἴτε
ἀποβλέπει πρὸς τὴν Ῥωμαϊκὴν, ἢ ἄλλαν τινὰ με-
λικὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ εἰς τὴν κοινότητα καὶ τῷ
Οἰκουμενικῇ Σινώδῳ, ὅθεν οἱ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ
βιβληθεῖσα πολλαὶς ἐπείν ἡ προέχεται, ὅπερ ἐκ
ἐξῆν, ποτε μὴ ἐκείνη, ποτε δὲ ἀνεκείνη καὶ
κατεκείνη, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω βιβλίῳ πρῶτῳ κε-
φαλῆς ἔχοντες. πρὸς δὲ τὸ δούτερον, ἐπεὶ οἱ
Αἰγυπτῖοι Ἐπίσκοποι ἐχαρατόνησαν μάλιστα τὸν κο-
ινικὸν Ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Σινώδοϛ
οὐκ ἐκείνην δικαιοσύνην ὡς ἐρήθισται, ἀπο-
βαλεῖσα

βαλῶσα πάλιν τῶν Ἀλεξανδρέων ἀπεπέτασαν, ἐξέ-
θετο τὸν Κανόνα φανερώς, εἰ γὰρ ὡς φησὶν ὁ Θεο-
δώριτος οἱ Αἰγυπτῖοι Ἐπίσκοποι τοῖς λοιποῖς
πατέρας ἐφιλονέκησαν περὶ τῆς μεγάλης Γρηγορίας,
ἀλλ' ὁ Τιμόθεος μετὰ πάλιν φιλονεκίαν σωφρονῶς
ἠκολούθησε, σωθέμενος τῇ κοινῇ κρίσει τῆς κοινοῦ τῆς
τῶν πατέρων, καὶ οὐ γὰρ ποτε Πατριάρχης αὐτῶν ἐν
τῶν Οἰκουμένων Συνοδῶν, πάλιν τῶν Αἰρετικῶν
καὶ τῶν ὑπερφάνων καὶ φθονερῶν Λατίνων, εἴπα
ὡς παρόντων τῶν Αἰγυπτίων καθαιρέσα καὶ ἀνα-
θέμενα καθυπέβαλον ἡ Συνοδος τὴν Μαξίμου,
ἔγω καὶ παρόντων αὐτῶν ἐξεφώτισε τὸν Κανόνα.
ὥστε δὲ τὸ τρίτον, ὅτι ἐμνήσθη ἡ συνοδικὴ ὁπ-
πολὴ ἀνεπιθυμῶς τὸν Κανόνα, συνισχυρίως
ὁμῶς ἐμνήσθη, ὡς διατάσσεται ἀπὸ δύο τινῶν, πρῶ-
τον, ὅτι λέγει ἡ ὁποπολὴ τὰς τρεῖς Ἐκκλησίας
Κωνσταντινουπόλεως, Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσολύμων
ὁποπολίτας Ἐκκλησίας. δεύτερον, ὅτι ἀφ-
λέγεται περὶ τῆς Χερσυνίας τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως καὶ τῆς ὑποκαταστάσεως τῶν Πατριαρχῶν
Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσολύμων, εἰ δὲ οὐκ ἐδέδωκε
ἡ Συνοδος τῇ Κωνσταντινουπόλει τὰ πρεσβεία, οὐκ
αὖ ὁποπολίτης Ἐκκλησίας εἶπε, καὶ οὐκ αὖ ἀπέ-
ταξε τὴν Ἀντιοχείαν καὶ Ἱερουσολύμων. εἴπα εἰ
οὐκ ἐμνήσθη αὐτῶν τὸν Κανόνα ἡ ὁποπολὴ, ἐμνή-
σθησαν ὁμῶς τὴν πρῶτον ἐπιτάξιν οἱ κατ' ἐκείνην
καιρὸν Ἱεροῦσολύμων, ὅπως Σωκράτης ἀναφράζων τὸν
Κανόνα φησὶ, τότε δὲ καὶ Ὁρὸν ἐκφέρουσιν, ὡς τὸν Κων-
σταντινουπόλεως Ἐπίσκοπον τὰ πρεσβεία ἔχεν τῆς
τιμῆς μετὰ τὸν Ῥώμης Ἐπίσκοπον ἀλλ' ὅτι εἶναι
αὐτῶν νέαν Ῥώμην, βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ
ὀγδόῳ, καὶ ὁ Σωζόμενος τῷ αὐτῷ τρόπῳ φησὶ,
μετὰ δὲ τὸν Ῥώμης τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπίσκο-
πον τὰ πρεσβεία ἔχεν ὡς νέας Ῥώμης τὴν Θέρων
ὁποπολῶντα, βιβλίῳ ἐξομῶν κεφαλαίῳ ὀνάτῳ.
ὅθεν ἤρξατο καὶ τὰ πρεσβεία τῆς τιμῆς ἀπαιτεῖν
καὶ πρεσβεία ἐξουσίας κατὰ τὸ ἴδιον τῆς ἐξουσίας ὑ-
περ εἶχον οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι, καὶ ἀφῆκετο ὁ
ἀπὸ Ἀμβρόσιου ἔγραψε, φησὶν ὁ Σωζόμενος,
Νεκταρίῳ τῷ ἀρεῖσταινῳ Ἐκκλησίας Κωνσταντι-
νόλεως ἀφελέσθαι Γερουσίαν καὶ Ἱερουσολύμων, καὶ
μὴ παρεῖν αὐτῶν ὑβριστῶν, καὶ πάλιν ὁποπολῶν
ἐκ τῆς τάξεως, ὅν δὲ συσπηθόντες τὴν Νεκταρίῳ ὑπὸ
τῶν Νικομηδείων καὶ μὴ ἐξελογόντες τῆς Νικομηδείας,
ὁ Χρυσόστομος μεταταῦτα καθείλεν, ὡς καὶ ὁ
Ἐφέσιος ὁποπολῶντας πολλὰς Ἐπισκόπους καθείλεν,
πολλὰς δὲ καὶ ἐχρητόνησε. καὶ ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι
Συνοδῷ κεινομένην τῶν Μητροπολιτῶν Νικομηδείας
καὶ Νικαίας, φανερόν ἐγένετο ὅτι καὶ τῆς αὐτῆς
Συνοδῆς ἐκάλεσαν κατὰ αὐτῶν τὸν Κωνσταντινουπόλεως
Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ ὅπως ἀπεστάλαξαν αὐτοῖς ἀφῆ-
γραμμάτων μὴ κληρονομίαν. εἰ δὲ καὶ τὸν Χρυσό-
στομον κληρονομήσαν ἴνες ἀφῆ ταῦτα ὡς κληρο-
νομίαν, ὡς λέγει ὁ Σωζόμενος ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ,
ἀλλ' ἡ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως

κρίναντα ἐκπέριε, πρῶτα δεκάτῃ τρίτῃ, καὶ
ἀλλὰ πιαῦτα σιωπῶντι μυρία, ἀλλὰ εἰ Κωνσταν-
τινουπόλεως Ἐπίσκοποι πεπειθήσαντες εἰς Ἐπαρ-
χίας μὴ ὑποκαταστάσας Πατριάρχῃ. καὶ αὐτῶν
ἀποκρίματα ὑπὸ ταύτης τῆς δεύτερης Συνο-
δῆς ὡς τῆς ἐν Χαλκηδόνι, καὶ ἰδὲ ἐκ τῆς ἐν τῇ
Πάπας Λέοντος ὁποπολῆς τῆς Συνοδῆς, ὅπως καὶ
τῆς λέγεται, τὸ γὰρ ἐκ πολλῶν κρατῆσαν 5
ὅπως ἔχω ἡ Κωνσταντινουπολίτης ἀγία τῆς Θεῆς
Ἐκκλησίας ὡς τὸ Χερσυνεὶν Μητροπολίτας τῶν Δι-
οικήσεων τῆς τε Ἀσιανῆς τῆς τε Ποντικῆς καὶ Θρα-
κικῆς, καὶ κατὰ συνοδικῶς ἐκκυρώσαντι ψή-
φον. ἐξ ὧν δὴλον ὅτι πάλιν τὴν Κωνσταντινου-
πόλεως δέδωκεν ὁ παρὼν Κανὼν, πάλιν δὲ ἐξου-
σίαν τῇ Χερσυνεὶν δέδωκε τὸ παλαιὸν 10
ἐν τῇ πρώτῃ ἀφῆ τῶν Κανόνων, πάλιν δὲ ἐξου-
σίαν τῇ Χερσυνεὶν ἀφῆ τῆς Θεῆς ἐβεβαίωσαν οἱ
ἐν Χαλκηδόνι πατέρες. ὅτι δὲ αὐτῶν τῆς Θεῆς
ὁ παρὼν Κανὼν τῆς τιμῆς, ἀφῆ ὅτι ἐν τῇ
δὲ τῇ τέταρτῃ, φανερώς ὁ Νικόλαος ἀρχὴ ὧν καὶ 20
ἀφῆ τῆς ἀφῆ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐψά-
θη, πρῶτον, ὅτι τὸν Κανόνα ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλη-
σία εἰς συγχωρησιν ὅτι ἐκδέχθη, ἀλλ' ἡ καθόλου
Ἐκκλησία ἐξέθετο, παρεδωκε καὶ ἐδέχθη. ἀφῆ-
τερον, ὅτι ἐδέχθη αὐτῶν καὶ ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλη-
σία, τῇ γὰρ Κωνσταντινουπόλει τὰ πρεσβεία τῆς
τιμῆς χαρίσθη, ἐδὲν αὐτέλεγον αὐτῇ οἱ Ῥωμαῖοι.
τρίτον, ὅτι τὰ αὐτὰ πρεσβεία ἔχοντι τῆς ἀ-
κρας τιμῆς ἔγραψον αὐτῶν ὁ Ἀμβρόσιος. τέταρ-
τον, ὅτι Χρυσόστομον τὸν ὁποπολῶντα πάλιν ἐξ- 30
εἶναι εἰς ἀφῆ τῆς Ἐπαρχίας μὴ ὑποκαταστάσας Πα-
τριάρχῃ τινὶ ἀφῆ τῆς ἡρώσεως καὶ ἐτίμα ὁ Πά-
πας Ἰννοκέντιος. τὸν δὲ Ἀπῆ τὴν αὐτῇ τιμῇ
Χρυσόστομον ὁ Πάπας Κελεστίνος ἐγκρίσας ἐν τῇ
ἀφῆ τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ Νεσώριον ὁπο-
πολῆ, καὶ τῇ Πρόκλῳ ἵνα ὑπὸ Κυζίκου εἰς Κων-
σταντινουπόλιν μεταπεθῇ σιωπῶντος ἐγένετο ὅτι
Ῥωμαίων Ἐπίσκοπος, καὶ ἔτῳ αὐτῶν ὁ Κωνσταν-
τινουπόλεως Πρόκλος μετὰ τὴν ἡρώσεως Συνοδῆς,
καὶ συνοδικῶς ὁποπολῶς ἔγραψε κατὰ Ἀρμένους, 40
ὡς Θεοδώριτος μαρτυρεῖ ὁποπολῆ ὁδοποιεῖν ὅτι
τῇ. καὶ τῶς ὁ Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανὸς
ὑποδοὺν ἦγαγε μετὰ τὴν εἰς Κωνσταντινουπόλιν τῶν
παρὼν ἐκείνων Ἀρχιερέων, ὧν εἰς ἔγκλητος ἦσαν
Μητροπολίται, καὶ πάντων ἀρεῖσταινῳ κατὰ 45
Εὐτυχῆς, ὧν καὶ οἱ Πάπαι ἔχασαν ἄγον, καὶ
τῇ Διοσκῶρι τῆς τῶν Φλαυιανὸν ἐν τῇ κατ' αὐτῶν
ἐν Ἐφέσῳ Συνοδῷ εἰς τὸν πέμπτῳ τάξεσιν τῶν
πᾶν, ὁ Δορυλαῖος Εὐσεβίος ἀπελθὼν εἰς Ῥώμην με-
τὰ τῇ ἐτέρῳ κληρικῶν Κωνσταντινουπόλεως, ἐδέχθη 50
τὸν Κανόνα τῆς τῶν Ῥώμης Λέοντος, ὁ δὲ Λέ-
ων τὸν Κανόνα ἀποδέχεται, ἐμέμψατο τὸν Διό-
σκορον. καὶ ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς ἐν Χαλκη-
δόνι Συνοδῆς κατεβιώντων τῶν πατέρων τῇ Διο-
σκῶρι τάξεσιν εἰς τὸν πέμπτῳ τόπον τὸν
Φλαυιανόν.

Φλαυιανόν, οἱ τοποτηρηταὶ τῷ Πάπᾳ ἔειπον, ἴδε ἡμεῖς
τὸν κύριον ἀνατόλιον παύτον ἔχομεν. οἱ δὲ ὁπτε-
κρινόντες ἔειπον, ὅτι ὑμεῖς τὰς κανόνας οἴδατε, κα-
νόνας λέγοντες τῶν ἐν χειρὶ, καὶ πῶς οὐκ αὐτῶ
ἠκολούθησαν σωθήσαν. τῶν, ὁ Νικόλαος
ἐπὶ ὧν ὅτι ἰκονιστὴς χάριν ἡσυχίας ὁ κων-
σταντινουπόλεως ἀφείδη εἶναι δώτερος, ἐψεύσθη
διὰ τὴν αὐτῶν εἰρημίαν, καὶ ὅτι ὅλη τῆς ἐν Σαλ-
κεδόνι Συνόδου καὶ πρὸς τὴν ἐκφωνηθῆναι τὸν εἰκο-
στον ὁ γδοον κανόνα αὐτῆς ὁ κωνσταντινουπόλεως πρὸς
κάλητος τῶν τριῶν τῆς ἀνατολῆς Πατριάρχων,
καὶ πρῶτος αὐτῶν ὑπέγραψεν εἰς τὴν ὄρῃ καὶ εἰς
τὰς λοιπὰς τῆς Συνόδου ψήφους, καὶ μεταταύτω
Γοννάδιον, Εὐθύμιον καὶ μακεδόνα οἱ ἐπίσκο-
ποι Κωνσταντινουπόλεως ἐξισχύοντες τῇ βίῳ, καὶ
ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ τετάρτῳ. καὶ ὁ Καππαδόξ
Συνόδου ἀθροίσας μεγάλαν, καὶ πρὸς αὐτῆς καὶ
τῶν ἐν αὐτῇ λεγάντων τῷ Πάπᾳ, ἐβεβαίωσε πῶς
ἐν Σαλκεδόνι Συνόδου, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῷ τετάρτῳ αὐτῆς κανόνας, ἐν ᾧ καθήρεθη καὶ ἀνθεματίσθη ὁ Κωνσταντῖνος Μάξιμον, καὶ περὶ ᾧ
ἀνθέμους ὁ αὐτῶν ἔπρεξε, καὶ ἥς ἔτυχε συγγνώμης μεταγενὲς πρὸς τῷ βίῳ, ἐξ ἧς οἱ παπῆσαι γονι-
κὸν ἀξίωμα τῇ βίῳ ὁσπόμενοι, δεικνύοντες πολλὰ κατὰ ὡς ἔστιν ψευδολογίαι.

25

Πρὸς τὸν τέταρτον κανόνα ῥητέον, ὅτι Μάξιμος
ὁ κυνικός ἦν τὸ γένος Ἀλεξανδρεὺς, καὶ φιλόσο-
φον κυνικός, πρὸς κέρδιον τῷ Ὀμοσίῳ, πε-
ριποιηθεὶς δὲ ὑπὸ Γρηγορίου τῷ καίσιανζηνῷ ἐν
κωνσταντινουπόλει ἀπαρτίβοντος, ἐπεβέβησε τῇ
θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐπεμψε χρήματα
εἰς Ἀλεξανδρείαν πρὸς τὸν Ἀλεξανδρινόν Πέτρον, καὶ ἐκεί-
νον ἀπέστειλε τινὰ καὶ ἐχαρακτήρισεν αὐτὸν ἐν Βυ-
ζαντίῳ ἐν οἷῳ χωρῶς τινος, ὡς μαρτυρεῖ Γρη-
γόριον ὁ μαθητὴς τῷ καίσιανζηνῷ, ὁ καὶ συγγρά-
ψας τὸν βίον αὐτοῦ. ὁ δὲ Σωζόμενος βιβλίῳ
ἐβδόμῳ κεφαλαίῳ οὐκ ἔφη, καὶ ὁ θεοδώριος λόγῳ
πέμπτῳ κεφαλαίῳ ὁ γδοῦ λέγουν, ὅτι οἱ ἀπ' Αἰγυ-
πτῶς ἐλθόντες εἰς Βυζάντιον εἰς ἀθροίσαν τῆς δού-
τερος Συνόδου, ὧν ἐξήρχον ὁ Ἀλεξανδρεὺς Τι-
μόθεον, καὶ ψαυτοὶ πῶς χειροτονίαν, ἐπίσκοπον
κωνσταντινουπόλεως κατέστησαν τὸν Μάξιμον, γε-
νομένη δὲ ἡ Σύνοδος καὶ ἰδέσθαι τὸ ἔργον, κα-
τήρηκεν αὐτὸν, καὶ τὰς ὑπ' αὐτῷ γενόμενης χει-
ροτονίας ἀκύρους ἀπέθετο. ἐπειδὴ δὲ ἐγνώθη
ὑστερον ὅτι τῆς ἀπολιναρίας τεθρίας ἀνάπλε-
ως ἦν, ἀπεκήρυξεν, ἥτοι ἀνθεματίσθη. καυχώ-
μενοι δὲ οἱ παπῆσαι ὡς ὅτι μαρκίαν, ἔτι καὶ
ὅτι τὸν κύνα τῶν λέγων, ὅτι μετὰ πῶς ὑπὸ
τῆς Συνόδου ὑποκήρυξεν ἀπὸ τῶν εἰς τὰ μέρη
τῆς Δύσεως, ὅπως πρὸς τὸν Πάπα, καὶ βι-
βλίον μετανοίας δέξαι, συγγνώμης τεύχεον. Ἀλ-
λά ῥητέον ὅτι καὶ οἱ τὰ μέγιστα καὶ ἐν τῇ κα-
θόλῃ ἐκκλησίᾳ ποιήσαντες οὐράνιος καὶ οὐρά-

πέμπτῳ κεφάλαιον πρώτον. ἔτι καὶ ὁ Μηνῆς ἐν τῇ
κατὰ Σεβήρα καὶ ὁ Εὐτύχιον ἐν τῇ οἰκουμενικῇ πέμ-
πτῳ τῆς Συνόδου πρὸς ἐκείνην, ὡς ἔρριπον κατω-
τέρω βιβλίῳ πέμπτῳ. ὡς ὁ κωνσταντινουπόλεως ἔ-
χε τὰ πρὸς βίαν πρὸς τῷ κανόνι τῆς, ὁ δὲ
ἰκονιστὴς τὰ πρὸς βίαν ἐβεβαίωσε μὴ, καὶ ἔδω-
κε δὲ, ὡς ληρῶς ὁ Νικόλαος. πρὸς δὲ τὸ πέμ-
πτον, ῥητέον ὅτι καὶ ἦν ἀντικείμενον ὁ Κωνσταντῖνος
πρὸς αὐτῶν, ἐπειδὴ οἱ πατέρες καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἐ-
ξουσίαν κατὰ τὸν Ἐπαρχίαν, ἀλλὰ πρὸς βίαν τιμῆς
καὶ μόνον, μεταταύτω δὲ ἡ οἰκουμενικὴ διαφω-
ρῶν χρεῖα κατεπέμψεν, ἔδωκεν αὐτῷ καὶ πῶς χει-
ροτονίαν τῶν τῶν καὶ τῶν Μητροπολιτῶν. συμπε-
ραίνοντες ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος ἐστὶν ἀληθὴς, καὶ ἐξετέθη
φανερῶς, καὶ ἐνέργησαν ὑπὸ τῆς ὁδοῦ οὐρανῆς,
καὶ ἐνεργεῖ, καὶ ἐνεργήσῃ εἰς τῆς ἡμέρας τῆς Κυ-
ριακῆς, καὶ καὶ καὶ τινες βίῳ αὐτοῦ ἐπίσκοποι οἱ ἐξ ἡμε-
ρῶν τῶν φθόνων καὶ πρὸς ἀλλήλους εἰσέλθοντες, λα-
λῶσι μάταια καὶ ψεύσονται.

τῆς βιβλίας μετανοίας δόντες τῷ ἱερωῶν βίῳ,
τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ καὶ τῶς τῇ ἐν Σαρκινῇ
Συνόδῳ, συγγνώμης τεύχεον. καὶ ὁ Σωκρά-
της ἴσους ὅτι Εὐσέβιον καὶ Θεόγνιν ὑποκρυψ-
θέντες ὑπὸ τῆς πρώτης οἰκουμενικῆς Συνόδου,
βιβλίον μετανοίας (ἐν τῷ Πάπᾳ μόνῳ) τοῖς κα-
τοικοῖς τῶν ἐπισκοπῶν ὑποσέλαντες, ἀνεκλή-
θησαν τε τῆς ἐξουσίας ἐκ βασιλικῆς πρὸς ἀγμάτας,
καὶ τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν ἀπέλαβον, τὰς εἰς
τόπον αὐτῶν χειροτονησάντας ἐξουσίαν. καὶ
τὸν ἀντιοχείαν Ἰωάννην ἀκονιανῶν γινόμενον ὑπὸ
τῆς ἐν Ἐφέσῳ οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ μεταταύ-
τω σωζόμενον τῇ καθαρῇ Νεστορίῳ καὶ τῇ
χειροτονίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Μαξιμιανῶν, μέ-
νον ὁ ἀπὸ κύριον πρὸς πάντων ἐδικαίωσε καὶ
πρὸς ἑκάστην. καὶ ὁ διαδοχὴς τῆς Αἰρέσεως τῶν
ἀνομοίων ὅτι πολλὰ καὶ μέγιστα κακὰ ἐργασάμενος
οὐκ ἔφη ἀναρτῆ καὶ τῇ Δύσει, καὶ μυριάσις ὑπὸ τῆς
καθόλῃ ἐκκλησίας καταγνωθείς Κωνσταντῖνος Ἀκκιον,
ἐν τῇ ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδῳ ὅτι ἰοβιανῶν ὁ Βασιλέως
συγγνώμῃ αὐτῆς, ἦν εἰς τὸν πατέρα τῆς Συνό-
δου ἐκέννη. καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐπίσκοποι ἐν ταῖς Συνό-
δοις ὡς Αἰρετικοὶ ὑποκρυψθέντες, μεταταύτω ἀ-
τήσαντες συγγνώμῃ, ἔλαβον αὐτῶν πρὸς τὸν
ἐκκλησιαστικὸν ἀρχόντων, ἥτοι Πατριάρχων καὶ Μη-
τροπολιτῶν. ἔτι καὶ ὁ Μάξιμον καταγενὲς
τῆς Αἰρέσεως ἀπολιναρίας, καὶ πρὸς τῆς τῇ ὁρδο-
ξίᾳ, ἔφη ὑποδέχθαι ὑπὸ τῷ Πάπᾳ, ἐδὼν ἔδωκε τῇ
ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ πρὸς ὅμοιον ἰδικῆς ἐξουσίας.

ΠΑΡΑ-

Περὶ πατριαρχικῶν Ῥωμαίων, Βαρωνίαν καὶ Βελαμίνην, ἀθροιστὴν τῆς παρῆς Συνοδῆς καὶ βεβαιώσιν τῆς Οἰκουμενικῆς αὐτῆς κλήσεως, καὶ τῆς κατὰ Μακεδονίαν καὶ Ἑνωρίαν ἀποφάσεως τῶν Ῥώμης λεγόντων, καὶ ὅτι ἐκ τῶν Θεσπίσματος Συνοδῆς μὴ συμφωνούντες τῇ Ῥώμῃ, καὶ ὅτι ἡ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Δαμάσκῳ Συνοδὸς Οἰκουμενική ἐστίν. καὶ περὶ ἐκλιτούσεως τῆς ψευδοδογίας αὐτῶν καὶ ἀποσκορπίσεως τῶν μυθαρίων, καὶ διαλύσεως ὡς εἰς ἀρχαίας τῶν περιπλοκῶν Βαρωνίαν καὶ Βελαμίνην, καὶ ἀναγνώσεως τῆς μοναρχίας τῆς Ῥώμης, καὶ ὅτι μέζοντες οἱ Πατριάρχαι καὶ αἱ Συνοδοὶ αὐτῶν κατὰ τὴν ἑνότητα καὶ ἐξουσίαν καὶ ἐνεργεῖαν τῇ Πάπᾳ Ῥώμης καὶ τῶν Συνοδῶν αὐτῶν.

Ἐπεὶ οἱ αὐτοὶ πατριαρχικοὶ, οἱ οἰκουμενικοὶ τῆς δούτερας Συνοδῆς συνηλθόντες τῷ ὁρισμῷ τῆς Πάπας Δαμάσκου καὶ τῆς Θεοδοσίας, ὡς ἡ αὐτὴ Συνοδὸς λέγει περὶ δεκάτης ὁγδόης διέψερον, ὁ Βαρωνίος δι' ἀρχιερέων ἰδὼν κώδικα ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῇ ἐν τῷ Βαϊκανῷ ἐν ᾧ λέγεται τὸν Δάμασον πατριάρχην καὶ ἑνωρίαν ἐπικυρωθῆναι, παρῆναι καὶ τῷ δούτερον Συνοδῶν τῇ πατριάρχῃ καὶ τῇ αὐθιχῇ αὐτῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει συναλθόντες. τρίτον, ὅτι ὁ Δάμασος ἐν τῇ αὐτῇ τῆς ἰσχυρῆς ἐπιστολῆς μαρτυρεῖ, Θεσπίσματα Συνοδῆς ἐκ τῆς αὐτῆς λόγῃ εἶναι ἀξία, ἐν ᾗ ὁ Ῥώμης ἡ ἀμέσως, ἡ Δὲ Πρεσβυτέρων συμφωνεῖ, Θεοδώριτος λόγῳ δευτέρῳ κεφαλῇ εἰκοστῷ δούτερον, καὶ Σωζομῆνος βιβλίῳ ἑκτῷ κεφαλῇ εἰκοστῷ τρίτῳ. τέταρτον, ὅτι ὁ Δάμασος ἐμόνον ἐβεβαίωσε ταύτην τῷ δούτερον Συνοδῶν, ἀλλὰ καὶ οἰκουμενικῶν ὡνόμασεν, ὡς φωνήσονται περὶ τῶν Συνοδῶν, καὶ τῶν φασίν, ἵνα γινώσκωσιν οἱ Ἀνατολικοὶ ὅτι ἐκείθεν ἡρτάται ἡ ἐξουσία, πέμπτον, ὁ Βελαμίνης φασίν, οἱ Ἀνατολικοὶ ὡς Βυζάντιον, οἱ Δυτικοὶ ἐς Ῥώμην, ἐμψυχοὶ περὶ τῶν πίστεων, ψυχῇ τε καὶ σώματι ἡνωμένοι, καὶ ἐπεὶ ἀμφοτέρων τὰ αὐτὰ, ἀμφοτέρων Οἰκουμενική. Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς τὸ πρῶτον, ὅτι περὶ τῆς αἰτίας αὐτῶν κεφαλῇ τρίτῳ Παραγραφῇ τρίτῳ. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ῥητέον, τὰ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ταύτῃ συγγραμμάτων ὑπὲρ τῆς Παπισμῆς, ὡς μυθάρια ἡμῶς νομίζομεν, τὰς δὲ ἀποδείξεις ζητήσωμεν ἀπὸ φωνῶν καὶ ἀναμφιβόλων καὶ ὀρθοδόξων καὶ κοινῶν καὶ ἀρχαίων συγγραφέων. τὰ δὲ τῆς Βαρωνίαν καὶ ἐπεὶ νεωτέρων παπιστῶν τοιαῦτα συγγραμματα, ἔχομεν ὡς ἐκάστα, ὥτινα ὁ Θεοσυγῆς ἰσίδωρος ὁ μερικάντωρ ἐσήνεγκον εἰς τὰς ἐπιστολάς τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ῥώμης, διὸ πλάσματα ὄντα ἐξυθύναν αὐτὰ οἱ πολλοὶ τῶν Γαλικῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἀντιεῖρη γινώσκοντες ὁ Πάπας Νικόλαος ὁ πρῶτος ὅπως ἀποδεκτὰ ποιήσῃ ταῦτα, ἀλλὰ ἐκ τῆς ἐδωκῆς, τῆς ἀληθείας ἀπεριποίησεν. δέύτερον, ὅτι ἰδὲ καὶ ἐν τῷ Βαϊκανῷ κώδικι μαρτυρεῖ τὸν Πάπαν Δάμασον τὰ περὶ πίστεως πατριάρχην ἐπικυρωθῆναι ἐν τῇ δούτερᾳ Συνοδῇ, ὡς περὶ δὴ καὶ ὁ Πάπας Κελεστίνος ἐπέμψεν τὴν κατὰ Κελεσίαν κλίσιν αὐτῇ τῇ ἐν Ἐφέσῳ Συνοδῇ, καὶ ἐβεβαίωσε ἡ Συνοδὸς αὐτῇ, καὶ ἰδὲ τὸν τρίτον τῆς Συνοδῆς κατωτέρω.

ὡς ἡ Συνοδὸς ἡ Οἰκουμενικὴ μέζων τῇ Πάπᾳ καὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ Συνοδῶν. πρὸς δὲ τὸ τρίτον, λέγομεν ὅτι ψευδὲς ἐστίν, ἐπεὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐκείνῃ, κεφαλῇ Σωζομῆνος βιβλίῳ ἑκτῷ κεφαλῇ εἰκοστῷ τρίτῳ, καὶ Θεοδώριτος λόγῳ δούτερον κεφαλῇ εἰκοστῷ δούτερον ἐκ τῶν ταύτων λέγεται, καὶ γὰρ οὗτος ἔγραψεν ὁ Δάμασος μόνος ἐς τὴν ἐν τῷ ἰσχυρῷ Συνοδῶν, ἀλλὰ Δάμασος καὶ ἡ ἐν Ῥώμῃ Συνοδὸς κοινῶς, ὥστε γράφεται ἐκεῖ τὸ, Θεσπίσματα Συνοδῆς ἐκ τῆς αὐτῆς λόγῃ εἶναι ἀξία, ἐν ᾗ ὁ Ῥώμης ἡ ἀμέσως ἡ ἐμμέσως συμφωνεῖ, ἀλλὰ λόγον ποιῶμεν ἡ ἐν Ῥώμῃ Συνοδὸς περὶ τῆς ἐν Ἀρμένιᾳ Συνοδῆς, λέγει πρὸς ἀποβολὴν αὐτῆς πρὸς τῆς ἀλλοῦς καὶ ταύτης, ἐδὲ γὰρ ἀντιμετάθεσιν ἡ δωδεκάτη γυνώσκουσα ὑπὸ τῆς ἀρχιερέων τῶν ἐν Ἀρμένιᾳ συναλθόντων ὁ πό- 25 τε συνέστηκε, μήτε τῆς Ῥώμης Ἐπισκόπος καὶ πρὸ πάντων ἔδει τὴν γνώμην ἐκδέχασθαι, ὥστε Βικαστίαν, ὥστε τῶν ἄλλων πῶς πᾶσις συγκαταθεμένη. καὶ κατωτέρω 2 συναρᾷ ὅτι ἡ ὑμετέρα καθαρῆς ταύτης μόνον τὴν πίσιν, ἥτις ἐν Νικαίᾳ καὶ τῷ αὐθιχῇ 30 τῶν Ἀποστόλων ἐθεμελιώθη διηγεῖται βεβαιώσας κατεκτεῖναι εἶναι. ἐν αὐτῇ σημείωσας πρῶτον, ὅτι ἐν ἰταλίᾳ ἀθροισθείσης τῆς ἐν Ἀρμένιᾳ Συνοδῆς, ὅπως διείκησε τῇ Πάπᾳ εἶναι, ἔδει τῇ Πάπᾳ τὴν γνώμην εἶναι πρῶτα ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῆς. δέ- 35 τερον, ὅτι Ἀρχιερεὺς τῆς Ἀρμένιας ὡς ὁ Βικαστίος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑπαρῆν ἐν τῇ Συνοδῇ, ἔδει δὲ αὐτὸν κατὰ τὰς Κανόνας παρῆναι. τρίτον, ὥστε ἀλλοὶ ὡς ἔδει εἶναι τὴν γνώμην ἐποιήσαν συγκαταθεσθαι τῶν διωρισμένων παρὲς αὐτῆς, ὅσον ὁ Ἀλέξανδρος 40 Ἀθανάσιος, ὁ Γεωργίου μάξιμος καὶ οἱ λοιποὶ, ὡς ἀναγκαστικῶς δεόντες παρῆναι ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς. τέταρτον, ὅτι τὸ κύριον καὶ τὴν ἀκρῶν ἐξουσίαν παρέχα ἡ ἐν Ῥώμῃ Συνοδὸς τῇ ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῇ, ὥτινα λέγεται θεμε- 45 λιῖσθαι ἐκ τῆς Πάπας ἢ τῆς Πέτρου, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων. δόλιοι ἔν καὶ ἀντιπαράσταται τῶν Συνοδικῶν ἀποφάσεων ἐδέχθησαν καὶ ταῦτα οἱ Λατῖνοι. ἰδὲ περὶ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ αὐτῶν βιβλίων δούτερον κεφαλῇ δεκάτῳ ἑκτῳ. 50 σημείωσαι δὲ ὅτι οἱ παπιστῆς καὶ ἐπιστολῆς τινος λατίνου γεγενημένην, ὡς ἔσαν δὴ τὸν Θεοδοσίον τῇ Βασίλειᾳ πρὸς τὴν δούτερον Οἰκουμενικῇ, ἐδέθησαν ἐν τοῖς παλαιῶν τῆς Συνοδῆς, ἀλλὰ καὶ ταύτης ὡς ἀποκρυφῶν καὶ ἀποβολαίαν γινώσκοντες, 55

ἀποστολικὸν ὄριον. ὡς δὲ τὸ τέταρτον, ῥητόν ὃν
 ὁ Φώτιος ἐν τῇ περὶ Σιωδῶν μετὰ τὸ εἶπεν περὶ
 Πατριάρχαι παρεῖσαν αὐτῇ δούτερᾳ Οἰκουμενικῇ,
 ἐπὶ ἡγουμένῳ, οἷς πολλοὺς χρόνους καὶ Δάμασος ὁ
 5 τῆς Ῥώμης καὶ αὐτὰ κρατυῶν ἐγνωρίζετο, σύμ-
 φωνοῦ τοῖς περιλαβέσι καθίστάμενος. ἐν οἷς ση-
 μαίωσαι πρῶτον, ὅτι αὐτῇ Σιωδῶ ταύτῃ ὑπερῶς ἔτε
 ἐπιστολῇ, ἔπει γνώμη τῆς αὐτῇ Ῥώμῃ Σιωδῶς, ἀλλὰ
 μονώτατοι οἱ Ἀνατολικοὶ πεποιήμασι τὸ παῦ, οἵτινες
 10 καὶ πῶς πείπιον Οἰκουμενικῶς, ὡς καὶ πῶς παρε-
 σαν, μονώτατοι συνεστήσαντο. δεύτερον, ὃν με-
 ταταῦτα ὁ Ῥώμης τὰ αὐτὰ κρατυῶν, ἥτοι ὑπο-
 δεχόμενος, σύμφωνος καθίστατο τοῖς διωρισμένοις
 ὑπὸ τῆς Σιωδῶς, ὅπερ καὶ παντὶ δόκοντι τῶν
 15 Σιωδῶν Ἐπισκόπων γίνεται, ὡς εἰπομεν ἀνωτέρω
 περὶ τῆς Ῥώμης Σιλβέστρου βιβλίου δούτερᾳ κεφα-
 λαίᾳ δούτερᾳ Πατριάρχῳ δεκάτῳ τρίτῳ, καὶ δὴ
 κατωτέρω ἐξῆλθον μυριάκις τρίτον, ἡ Σιω-
 δῶς γεγράφει Δάμασῳ καὶ τῇ αὐτῇ Ῥώμῃ Σιω-
 20 δῶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ εἶπον αὐτῇ ἐαυτῶν Σιωδῶν
 Οἰκουμενικῶν, καὶ ἰδὲ τὸν τόπον τοῦδε λέγει
 γὰρ πέμπτῳ κεφαλαίῳ ἐν αὐτῷ, ὡς τὸ ὁνομά-
 σαι τὸν Δάμασον αὐτῶν Οἰκουμενικῶν, καὶ ἀγα-
 τῆτο εἶναι αὐτῶν Οἰκουμενικὴν ἀναθεσάτην ἐπὶ
 25 Φλουαρία. τέταρτον, καὶ τὸ ὅκ τε τῶν τῶν κατιστῶν
 συμπέρασμα τὸ, ἵνα γνωσκῶσιν ὃν ὅκ τῆς Ῥώ-
 μης ἡρώτηται ἡ ἐξουσία, ἐπὶ ἀπόστολον ψιθύρι-
 σμα. δέκνυται δὲ ὅκ τε τῶν μάλιστα ὅτι ἡ ἐξου-
 30 σία ἐπὶ τῆς κοινότητος, ὡς καὶ ὁ Ῥώμης ἔς ἐστιν Ἐ-
 πισκόπος, ἵσότημις καὶ ἵσοδύναμος πᾶσι τοῖς
 Ἐπισκόποις, ἥτοι ἐκείνῳ Ἐπισκόπῳ πλὴν μόνῃς τῆς
 τάξεως. πέμπτον, ὁ Φώτιος τὸσον ἐνόμιζε τὸν Πάπα

παρέχειν τὸ κύριον ταῖς Σιωδῶσι, ὡς ἐν πᾶσιν οἷς
 γεγράφει περὶ τῶν Σιωδῶν ἔσπετο ἐν τῇ ἀπαρτι-
 μῇσι ἐκείνῳ αὐτὸν τῶν Πατριάρχων, ἀλλ' ἀπὸ
 ἡνῶν ὑπαρχοῦσα, μάλιστα ἐτόισι. ὁ Φώτιος ὁ
 5 ἐκκοδικῶς καθαιρέσει ὑποβαλὼν τὸν Πάπαν Νι-
 κολαον, καὶ Ἀιρετικὸς ὀνομαζόμενος τὰς λέγοντας
 καὶ ὅκ τῇ τῇ ἐκ παλαιῶν τὸ Πνεῦμα τοῦ ἁγίου,
 καὶ ἔτι παλαιῶς κατηδάρισε τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ καὶ πῶς μοναρχίαν καὶ πῶς ἀναμαρτη-
 σίαν, πρὸς δὲ τὸ πέμπτον τὸ, οἱ Ἀνατολικοὶ εἰς
 Βυζάντιον, οἱ Δυτικοὶ εἰς Ῥώμην, ὁμοῦχοι πε-
 ρὶ πῶς πίπν, ψυχῇ καὶ σώματι ἡνωμένοι, καὶ
 ἐπὶ τῇ ἀμφοτέρων τὰ αὐτὰ, ἀμφοτέρω Οἰκουμενικῇ,
 ῥητόν, ἀλλ' ἐν αὐτῷ τοῖς Δυτικοῖς παρῆδεν ὁ
 Πάπας, ἐν δὲ τοῖς Ἀνατολικοῖς οἱ Πατριάρχαι, καὶ
 ὁμοῦς ὡς Κωνσταντινουπόλει ἐκλήθη καὶ καλεῖται
 Οἰκουμενικῇ ἀπλῶς ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας,
 καὶ τὸ Σύμβολον αὐτῆς ἐξέρχεται ὑπὸ πάντων τῶν
 Χριστιανῶν, καὶ ἀναγνωσκέται ἐν πάσαις ταῖς ἐκ-
 10 κλησίαις, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βι-
 βλίᾳ ὀγδόῃ κεφάλαιον δούτερον, ἥ δὲ ἐν Ῥώμῃ γε-
 γραμένη ὑπὸ πάντων καὶ λέγεται καὶ νομίζεται, ἀρ-
 μέζοντες οἱ Πατριάρχαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Πά-
 πα κατὰ τὴν δύναμιν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἐξέρχεται,
 καὶ αἱ Σιωδοὶ αὐτῶν μέζοντες τῶν Σιωδῶν τῇ Πά-
 πα. ὅθεν ἐν τῇ αὐτῇ Οἰκουμενικῇ παρῆδον-
 15 ται οἱ Τοποτηρηταὶ τῶν Πατριάρχων τῶν Τοπο-
 τηρητῶν τῆς αὐτῇ Σιωδῶς, ὡς ἡ ἡσαν οἱ
 Δυτικοὶ Ἐπίσκοποι καὶ ὁ Πάπας ἀγάθων. καὶ ση-
 μαίωσαι ὃν διελύθησαν κἀνταῦθα ὡς ἰσὸς ἀνά-
 χνης αἱ περιπλοκαὶ Βαρωνίς καὶ Βεθαρμίνης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

35 Ἀπόδειξις ὃν ἐκ τῆς ἐρωτήσεως Σατύρου τῆς ἀδελφῆς Ἀμβροσίας πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Σαρδινίας ἦν
 οἱ Ῥωμαῖοι παρσφύραν ὑπὲρ τῆς παπισμῆς, ἐκ δὲ συμπεραίνεται εἰς σύνασιν τῆς μοναρχίας τῆς
 Πάπα Ῥώμης.

40 Προσφύραν οἱ ἀντικείμενοι καὶ τὸν ἁγίου Ἀμβρο-
 σιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἀναμαρτησίας τῆς Πάπα,
 λέγει γὰρ (φασίν) αὐτῷ λόγῳ περὶ τῆς ἀδελ-
 φῆς αὐτῆς Σατύρης, ὃν ὁ Σάτυρος παρσφύρασε
 τὸν Ἐπίσκοπον, καὶ ἐδεμίον ἀληθῆς ὁμολογεῖ
 45 χάριν εἰ μὴ πῶς χάριν τῆς ἀληθῆς πίστεως, ἡ-
 ρώτησέ τε παρ' αὐτῆς, εἰ ἄρα μετὰ τῶν καθολι-
 κῶν Ἐπισκόπων ἦτοι μετὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλη-
 σίας συνεφώνει, ταῦτα ὁ Σάτυρος. ὅθεν συναγάγουν
 οἱ παπισταὶ συμφωνίαν καθολικῶν Ἐπισκόπων μὴ
 50 δύνασθαι εἶναι, εἰ μὴ συμφωνῶσι μετὰ τῆς Ῥω-
 μαϊκῆς Ἐκκλησίας. ἀλλὰ ῥητόν πρῶτον, ὃν ὁ
 Σάτυρος ναυαγήσας πρὸς τῇ νήσῳ Σαρδηνίᾳ, ἐ-
 ζήτησε τὸ ἁγίου βῆμα, ἐγίνωσκε δὲ ὅτι ἐκεῖνη
 ἡ νῆσος ἦν μεμολυσμένη ἀπὸ τῆς Ἀίρεσεως τῆς Λα-
 κίφους, περὶ ἐξ ἀπομῶν ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτερον

κεφαλαίῳ δεκάτῳ δούτερον, ὅθεν ἡρώτησεν εἰ
 ὁ Ἐπίσκοπος ἐκεῖνός τις ἐμελλοῦ βασιλεῖν αὐτὸν
 ἦν καθολικός, ἦν ὁ ὀρθόδοξος. ἐκ ἡρώτησε δὲ
 τῆς τοιοῦτον, ἐπεὶ οἱ Λακίφουροι Ἀιρετικοὶ ὄν-
 5 τες ἐνόμιζον ἐαυτοὺς ὀρθόδοξους, καὶ εἰ ὁ Ἐπί-
 σκοπος ἦν Λακίφουρος, αὐτοὶ εἶπον αὐτῷ ὃν ἡ-
 σὶν ὀρθόδοξος. ἡρώτησεν ὅν καθολικός ἐστιν, κα-
 ταπαρσφύρασε, καὶ κοινωνεῖ τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλη-
 σίᾳ, ἀφ' ἧς οἱ Λακίφουροι ἦσαν ἀπεχισμένοι.
 ὁκτέταν δὲ ἐσυνάγεται ἄλλο, πλὴν ὅτι ὁ Σάτυ-
 ρος ἐνόμιζε πῶς Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν μὴ ἔχειν
 10 τῇ νήσῳ ἐκεῖνῳ σφάλμα ἢ εἰς πῶς πίπν, ὅπερ
 ἀποδεχόμεθα. δούτερον, ὅτι δὲ ὁ Ἀμβροσίος ἀν-
 τέκειτο φανερώς τῇ ἀναμαρτησίᾳ τῆς Ῥωμαϊκῆς
 Ἐκκλησίας, δηλόντες ἐκ τῆς λόγῳ ὅτι ἔγραφε
 περὶ τῆς Νικηίας ἢ τῆς ἁλῆος τῆς παλαιᾶς
 σύγ-

συγγραφῆς ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀμβροσίου) ὅς ἐστι μὲν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀντὶ ἐγένετο, ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ ἐκ ἐγένετο. Φησὶ γὰρ, ἐν πᾶσιν ἐπιθυμῶ ἀκολουθεῖν τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ὅμως καὶ ἡμῶς ἀποφασίζομεν καὶ ἀποφασίζομεν ἔχοντες, ὅτι περὶ ἀλλοτρίως διαφυλάσσεται, αὐτὸ καὶ ἡμῶς καλῶς φυλάττομεν, καὶ ἔτι αὐτὸ ἀκολουθεῖν τῇ μακαρίῳ Πέτρῳ, καὶ αὐτῷ προσκολλημένοι τῇ ἐκκλησίᾳ. ὅτι ταῦτα τί ἀποκρίνεται ἡ

Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ; αὐτὸς οὕτως ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ὅτις παρέσθαι ὁμολογίας, εἰσηγητὴς ἡμῶν ἐστίν, ὅστις ἦν ἱερεὺς τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, αὐτὸς ὁ Πέτρος εἶπε, κύριε ἐμόναυς τὴν πέδαν, ἀλλὰ καὶ πᾶς χεῖρας καὶ πᾶν κεφαλὴν. ταῦτα ἡ Ἀμβροσίῳ, ὅτινα πασιδιδόσκει, καὶ ἐδιδόκει ἐρμηνείας δάται, ἀλλὰ φανερώς ἀπερρίπτει τῆς Ῥώμης καὶ τῷ μοναρχίᾳ καὶ τῷ ἀπομαρτησίᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Δαμάσκου ἐκτῆς Συνόδου, ἣ παρὲν καὶ Πέτρος Ἀλεξανδρείας. καὶ ὅτι ψεύδονται ἱερεῖς λέγοντες τῷ Συνόδῳ ταύτῃ παρορῶνται ἐν τῇ τῆς πρώτης Συνόδου συμβόλῳ, καὶ τὸν Θεοδώριον εἶσαι ἀνίστασθαι τινὰ τῆς Συνόδου ταύτης.

Θωρητόν ἀντιπρὸς βιβλίᾳ δακτύλῳ κεφαλῆς ἀκολουθῶντος ἀπογράφῳ τρίτῳ, καὶ ἕως τέλος τὰ περὶ τῆς Συνόδου ταύτης, καὶ μάρτυρες αὐτῆς Σαζόμυρῳ βιβλίῳ ἐκτῷ κεφαλῆς ἐκτῷ πέμπτῳ, καὶ Θεοδώριος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῆς δεκάτῳ. κατὰ δὲ τὸ Σιωδικὸν βιβλίον ἐστὶ Σιωδὸς ἐβδόμητος, καὶ τῶν ἐπὶ Δαμάσκῳ ἐν Ῥώμῃ Συνόδων τρίτη, καὶ κατὰ τὸν Βασιλίων ἡγεμόσθι ἐστὶ τετακτοσῶ ἐβδόμητος τρίτῳ, κατὰ δὲ τὸ Σιωδικὸν τετακτοσῶ ἐβδόμητος πέμπτῳ, κατὰ δὲ τὸν Βαλέσιον ἐν ταῖς εἰς τὸν Σαζόμυρον σημειώσεσι τῇ τετακτοσῶ ἐβδόμητος ὀγδόῳ. σαφὲς δὲ κατὰ τὸν Αἰρετικὸν ἐκείνων ἐστὶ κατὰ τὴν ἡδύπερα Οἰκουμενικὴν Κανὸν πρώτῳ, καὶ ὁ Θεόδωρος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῆς ἐνάτῳ. τίς δὲ ἐν αὐτῇ ἐρρέθη ἐχθροῦνται, ὅτι ὅμως ἐκείνη καὶ διωρίσθη κατὰ Ἀπολινάριον καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἐπεμψὲ ταῖς Ἐπισκόποις ἐν τῇ Ἀνατολῇ. ὅτι δὲ πάλιν ἐκείνη καὶ διωρίσθη περὶ τῆς παλαιᾶς Πνεύματος, καὶ ἀπλῶς περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος, συνέγραψον ἐν τῇ ὁρῇ αὐτῆς, ὅτις καὶ ὁμολογίαν τῆς καθολικῆς πίστεως λέγει ὁ Θεόδωρος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῆς δεκάτῳ, καὶ ἐπεμψον ὁ Δάμασος Παυλίνῳ Ἐπισκόπῳ Θεσσαλονίκης, ἐνέθηκε δὲ αὐτῷ ὁ Θεόδωρος ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ κεφαλῆς δεκάτῳ τῇ πέμπτῃ βιβλίᾳ. λέγοντες δὲ πάλιν, ὅτι ἐκ ἄλλῃ Συνόδου ἐγράψεν ὡς τῆς Ἀνατολικῆς Ἐπισκόπους κατὰ τῆς Ἀπολινά

ρίου, καὶ ἄλλῃ πρὸς τὸν Παυλῖνον τῷ ὁμολογίᾳ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐξαπέστειλεν, ἀλλ' ἡ 20 Δαλαφθῆσα καὶ μόνῃ ἐξέθετο, καὶ ὁ Δάμασος ἐπεμψον. ὅτι ὁ Θεόδωρος εἰπὼν ἐν τῇ ἐρημνῇ τότῳ ὅτι ἐγράψον ὁ Δάμασος πᾶσι κατήγουσιν τῆς Ἀπολινάριου καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τοῖς πᾶσι Εὐάν ἰθυώσιν Ἐπισκόποις, ἐπήγαγε, καὶ αὐτὸς 25 καὶ δέτινα οἱ σιωθροῖς ὡς ἐν τῇ μεγάλῃ Ῥώμῃ γεγεράσθαι κατὰ Δαφύρων Αἰρέσεων, ὅτις ἀναγκασθὲν ἠθῆσαν ἐνθάδε τῇ συγγραφῇ, καὶ ἦσαν ταῦτα, ἡ ὁμολογία τῆς καθολικῆς πίστεως ἣν ἐπεμψον ὁ Δάμασος πρὸς τὸν Παυλῖνον. 30 καὶ σημειώσαι τὸ ἄλλο καὶ τὸ ἄλλο ὅτι ταῦτα ἐστὶ τῆς Συνόδου ἐκείνης ἡ ἀποφασίς, ὁ ὅρος, πάντα τὰ κεκρυμμένα καὶ διωρίσθη καὶ ἐδὸν ἄλλο πλέον. εἰ δὲ παπιστὰς ἐπειδὴ προσέθηκον ἐν τῇ κοινῇ Συμβόλῳ τὸ ὅτι τῆς ἱστορίας, μετὰ τῶν 35 πολλῶν ἄλλων ψαυδοπιπλάσεων λόγων εἰς προσφύρασιν εἰς βεβαίωσιν τῆς ἀνομιᾶς αὐτῶν, ἐπλασθέντων καὶ αὐτῶντα ὅτι ἡ παρῆσα ἐπὶ Δαμάσκῳ Σύνοδος ἐπέθηκε προσθήκην ἐν τῇ Συμβόλῳ τῆς πρώτης Συνόδου, καὶ βέβαιον Δαφύ 40 τῆς συμπεραίναν ὅτι ἡ γρηγορεῖσα αὐτοῖς ἀπὸ τῆς ἦν πρὸς τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου. λεγόντων δὲ ἡμῶν ὅτι τὰ τῆς Συνόδου ταύτης ἱστορήσε κατὰ τὸν Θεοδώριον, καὶ ἐδὸν ἄλλο ἐκείνης οἶδε ποτὲ ἡ ἡμεῖς ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, 45 εἴτοι ἀποκρινόμενοι λέγουσιν, ὅτι ἐκ εἰς ὁ Θεόδωρος πᾶσι τῆς Συνόδου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν ποῦτε ψαυδομαρτύρων, εἰς προσφύρασιν οἱ παπιστὰς τῆς ἐπὶ τῆς Δαμάσκῳ Συνόδου ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Συμβόλῳ μάρτυρας.

Εἰ καὶ πεφανώσιν ἐστὶ ψαυδοῦ ὅτις λέγουσιν οἱ Δατῖνοι, ὅμως πρὸς ἀποφασίζοντες τῆς ψαυδοῦς

καθαίρεσιν καὶ τῆς ἀληθείας φανέρωσιν παρέχοντες αὐτοῖς καὶ τὴν ἀπολογίαν ζητήσιν ἀποφασίζοντες

καθίσταν, ἐκκλησίαν ἢ ὅν ῥώμη αὐτῇ Συνόδῳ
ἐποίησε. καθιστάμενος ἐν τῇ Συμβόλῃ τῆς πρώτης
Συνόδου. καὶ φέρει μαρτυρίας περὶ τῆς πρώ-
της Φραγκίσκου Γοβρίου, ὁ Βαλκωνίδης ἐν ἡ ἐξέ-
δοξῇ ἐκθέσει περὶ τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν
Συνόδων τὰς ἐν ῥώμῃ τοπικὰς ἀπαρτιζόμενους
Συνόδους, λέγει καὶ ταῦτα, ὅτι μετὰ τὴν ἐν
Νικαίᾳ Σύνοδον ἄλλα κατὰ τὴν ῥώμην ἔπειτα
συνεστράφη, ἐν ἣ ὁ πᾶν Ἐπισκόπων καθολικῶν
10 συνεστάντο περὶ τῆς ἀγίας Πνεύματος, ἐπεὶ δὲ
μεταταῦτα αὐτῇ ἡ πλάνη ἀνέκυψεν, ὥστε το-
μῶν ἡνὶκας βεβήλω εὐμαρτίᾳ λέγειν τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον γεγενῆσθαι. ἀλλὰ τῇ τῇ, καὶ τὰ ἐξῆς,
ἀ καὶ ταῦτα ἐν τῇ ἀσκητικῇ ἐμολογῇ τῆς ἀμαρ-
15 τίας. ἐν δὲ τῇ τέλει φησὶ, καὶ ὑπεγράψαν ἑκάστην
ἐκκλησίαν Ἐπίσκοποι οἱ ἐπὶ τὴν αὐτὴν Σύνοδον
ἐσυνεληλυθότες, δούλους ὀνόματι, ὁ Πανάβιος
ἐν ᾧ περὶ τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων
τόσων ἐξέθετο, τὰ αὐτὰ φησὶ τῇ Φραγκίσκῳ.
20 τῆς ὁ μοναχὸς Λαυρεντίου, ὁ Σέριος ἐν τῇ πρώτῃ
τόμῳ τῶν αὐτῶν περὶ τῶν Συνόδων. ἔτσι λοιπὸν
μαρτυρεῖται ὅτι ἡ ἐκκλησία Σινόδῳ συνεστάντο ἐν
τῇ Συμβόλῃ περὶ τῆς ἀγίας Πνεύματος. ἰσχυ-
ρῆς δὲ ὁ Βένκος ἐν τῇ κατὰ Γραικῶν δογματικῇ αὐτῇ
25 βιβλίῳ λέγει, ὅτι ὁ Θεοφιλέστατος Διάκονος
καὶ οἰκονόμος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλης
ἐκκλησίας Ἀλέξιος, ὁ Ἀρσενίδης (ἡ καλεῖται δὲ
ὁ Ἀρσενίδης ἐπὶ Μανηλ τῇ Κομνηνῇ) ἐν τῇ
συναπομνημονεύσει τῶν ὅλων κανόνων τῶν ἐκπεσόντων ἀπὸ
30 τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ μὴ καὶ τῶν με-
ταξὺ αὐτῶν Τοπικῶν φησὶ μετὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ
Σύνοδον τὴν τῆς Τιοπατείας. Ἀρσενίου ἀναφανή-
ναι, ἔλεγον γὰρ τινες ὅτι ὡς περὶ ὁ Τίος ἐκ τῶν Πατρῶν,

ἔτσι καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα γεγενῆσθαι ἐκ τῆς τῆς,
καὶ ἔτσι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τῇ ῥώμῃ ἢ ὅν ἐδογ-
μάτιζον, ἡνὶκας δὲ τῇ Πατρὶ. τοῖς ἡνὶκας ἀφανι-
σμοὶ τῆς τοιαύτης Αἰρέσεως, βεβαίως δὲ τῆς
ἐκδοξῇ πίστεως Δάμασος ὁ Ἀγκυρῆς ἐν τῇ
ἐν Κωνσταντινουπόλει δούτερος Σύνοδος Σινόδον συ-
νεστάντο ἐν τῇ ῥώμῃ μετὰ τὴν ἑαυτὸν τῆς κα-
λικῆς πίστεως Ἐπισκόπων, οἱ καὶ συνεστάντο ἐν τῇ
Συμβόλῃ τῶν ἐν Νικαίᾳ πατέρων τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἐν τῇ Πατρὶ καὶ τῇ τῇ ἐκπορεύεσθαι, τὰς δὲ
λέγοντας αὐτὸ γεγενῆσθαι ἐκ τῆς τῆς τῇ ἀναδέ-
μας καθυπέβαλον. ἀλλὰ δὲ καὶ πάντων ὁ
Βαλαρέσος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης ἐν τῇ ἐν Φλωρεν-
τίας ἀθροίσματι συγγρᾶμτος, ἐν ᾧ συλλέγει κατὰ
ἡμῶν περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τῆς ἀγίας Πνεύματος,
περὶ τῆς ἐν τῇ Συμβόλῃ καθιστάμενης τὴν λόγον
ποιεῖται λέγειν, ὅτι ἔχει σύγγραμμα μονα-
χῶν ἡνὶκας Κωνσταντινουπόλεως Σίμωνος, ἐν ᾧ λέ-
γει ὁ Σίμων ὅτι ἀσκητικῶς ἐν Κωνσταντινῇ
πέλας μετὰ ἡνὶκας τῶν Γραικῶν διδασκάλους περὶ
τῆς χρεῖας τῆς τοιαύτης καθιστάμενης, καὶ μὴ δυσα-
μῶν ὁ πᾶν Γραικῶν διδάσκαλος, καὶ τῇ πολ-
λαῖς ἐπισημασίαις ταῖς μαρτυρίας πρὸς ἐγγεγόναι
τῇ τῆς καθιστάμενης ἀποδείξεσθαι, τέλος ἐκ τῶν συν-
δημάτων πρὸς τινὰ ἀρχαῖον διδάσκαλον ἄμφω
παράγονόμην, ἀνδρᾶ παρ' ἑλπίσιν τὰ μάλιστα δι-
δοκίμενται, ὅς γε ἐν ἀπασι τοῖς ἐν Κωνσταντινῇ
μέγας τῶν χρεῶν ἐπιτηρητῆς ἐλογίζετο, μετ' ὅσων
ἡνὶκας ἀπεζήτησαν, οἱς ἐκείνος δόξαζόμενος,
ἐγὼ φησὶν ὅτι ὅτι τῶν χρεῶν Δάμασος πᾶν-
τοπε ἡ ῥώμῃ ἐκκλησία ἐν τῇ Συμβόλῃ ἐκέρυττο
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν τῇ Πατρὶ καὶ τῇ τῇ συνεστάναι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

35 ὅτι ἐκ τῆς τῆς καθιστάμενης πάντας τῆς ἐπὶ ἀμαρτίας Σινόδου ἔπειτα, καὶ τῆς μνηστῆς ἀρχαῖον ἰσορι-
κὸν ταῦτα ἔπειτα, καὶ ἐκ τῆς χρεῖας, καὶ ἐκ τῆς ἀμαρτίας ἔπειτα τῶν καθιστάμενης Σινόδου ταῦτα καθιστάμενης
40 πλάσσει Φραγκίσκος, ὁ ὀνόματι, Λαυρεντίου καὶ ὁ ἀσκητικῆς Βένκος.

ῥήτεον, ὁ ὁ καθιστάμενης ἀφῆκε τινὰ τῶν τῆς
Σινόδου καὶ ὅτι ἔπειτα αὐτῶν, ποῖος τῶν ἀρχαίων
Διδασκάλους ἡ ἰσορικῆς ἔπειτα τῶν; ἀλλὰ ἡ μόνος
45 οἱ χρεῖαι καὶ καθιστάμενης, καὶ ταῦτα χρισματικοὶ
καὶ ἀσκητικῆς τῇ ἀσκητικῇ καὶ τοῖς συγγραμ-
μαῖς μᾶλλον αὐτῶν τὰ περὶ τῶν Σινόδων. δού-
τερος, ἐκδοξῇ αὐτῶν ὅτι ὁ καθιστάμενης, ἔπειτα
ἔπειτα τῶν χρεῖας τῆς Σινόδου ταῦτα, ἀλλὰ ὅτι
50 ἔπειτα τὰ πρὸς τῆς χρεῖας πεπερασμένον, ἔπειτα
ζημία. πρὸς δὲ τὴν Φραγκίσκον καὶ ὁ ὀνόματι καὶ
ἀσκητικῆς, πᾶς ἐκδοξῆς αὐτῶν τῆς συ-
νόδου τῆς καθιστάμενης ἐν τῇ Συμβόλῃ τὴν χρεῖαν
ὅτι μάλιστα μετὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ Σινόδον γυγ-
νισαν ἐν ῥώμῃ ἡνὶκας, ἀλλὰ πολλὰ Σινόδοι. ἀλλὰ

ἐκ τῶν τῶν πρὸς τὴν χρεῖαν τῆς καθιστάμενης
δούτερος πρὸς τὴν ἑλπίσιν τῶν μαρτυρίαν ταῦτα ὅτι
ἡ Σινόδος ἐκείνη καθιστάμενης ἐν τῇ Συμβόλῃ τῆς
ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν πρὸς τὴν Συμβόλῃ τῆς ἐν
Νικαίᾳ καθιστάμενης; ὅτι ἐν αὐτῇ μαρτυρεῖται πρὸς
πᾶν τῆς οἰκουμενικῆς ὅτι μόνον ἡ ἐν Κωνσταντινῇ
πέλας ἡνὶκας ἡ δούτερος οἰκουμενικῇ καθιστάμενης καὶ ἐ-
δοξῇ ἡνὶκας. ὅτι τῶν πρὸς τῆς καθιστάμενης τῆς δού-
τερος οἰκουμενικῆς οἶδε καὶ τὸ ἀποδείξεσθαι πᾶσα
ἡ ἐκκλησία, καὶ ὅτι κατωτέρω βιβλίῳ ὁ γδοξῇ
καθιστάμενης δούτερος, τῶν δὲ ἀσκητικῆς ταῦτα ἐπὶ
ἀμαρτίας ἔπειτα τῶν χρεῖας οἶδε, καὶ μόνος
αὐτῶν οἰκουμενικοί ἔπειτα Λατίνι, καὶ τῶν πρὸς
οἱ ἀρχαῖοι, ἀλλὰ οἱ νεωτέρους καὶ ὁ ἀσκητικῆς τῶν πρὸς

τῇ αἰνῇ Πνεύματι βλασφημίαν ὑψέντες καὶ ἐπαύσαντες κατὰ τῆς Θεολογίας τῆ Χρυσῆ. ὡς δὲ τὸν Βέκκον ῥητέον, ὅτι ἔρηται αὐτῶν βιβλίον δούτερες κεφαλὰς πέμψης Παρεγγραφῶν δεκάτῃ οὕτως ὅτι ἡ πλαστογράφος καὶ τῶν βιβλίων τῶν πατέρων ὡς χαράκτες, καὶ ὅτι τῶν χρισματικῶν τῶν δὲ τριῶν ἡ μαρτυρία ἀποδοκίμας τοῖς Χριστιανοῖς, καὶ μόνοις δεκτὴ τοῖς τυφλώσεσιν ὑπὸ τῆς μαρίας τῆ χρίσματος. δούτερον, ἡ ὅτι Δαμάσκιος αὕτη Συνοδὸν ἐγενήθη πρὶ ἑτα τετακτιστῶν ἐβδομηκοσῶ πέμψης, ὁ δὲ Βέκκος ἡκμαζον ὅτι Μηχαὶλ τῆ Παλαιολόγου, καὶ συνεγγραφῆς περὶ τῆς χιλιοσδὸν Διακρίσεως ἐβδομηκοσὸν πέμψης ἔτος, ὡς δὲ τῆς Συνοδὸς ἕως τῆς συγγραφῆς τῆς Βέκκος παρεβύνη ἔτη χεδὸν ὀνεακόσια, καὶ πῶς ἐν τοῖς περὶ τοῖς ἔτεσιν οὐκ ἔγραψεν πῶς ἀποδίδωκε τῶν αἰώνων ἡ ἐμὴ ἡ ψευδοθήκη ὁ Βέκκος; εἴτα ἡ ἀποθήκη ἡρξάτο ψιθυρίζεσθαι ἐν τῇ Γαλιᾷ ἐν τῇ ὀρθῇ ὑπὸ Χρυσῆ αἰνῇ. ἀποδείξετε δὲ ἐν τῇ Συμβόλῃ ἡ ῥωμαίων Ἐκκλησία ἐν τῇ οὐδεκάτῃ αἰνῇ. ὡς δὲ ὅτι τῆς Μονομαχίας οὐκ ἐψιθυρίζετο, ἀλλ' ἐξεφώνετο ἐν ὧν, καὶ ἡρξάτο ἀφ' οὗ ἀδιαλέξας οὕτως Ἐκκλησίας Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως περὶ αὐτῆς, καὶ πῶς ὑπὸ τῆς Μονομαχίας ἕως τῆς Βέκκος παρεβύνηται χεδὸν ἐπὶ τῶν Διακρίσεων πενήτην καὶ ἡ ἐμὴ ἡρξάτο ὅτι οἱ Ἀνατολικοὶ, ὅτι οἱ Δυτικοὶ τῆς πιαυγῆς ἀποθήκης; ἀλλ' ὅτι οἱ συγγραφῶντες Λατῖνοι περὶ τῆς ἐν τῇ Συμβόλῃ ἀποθήκης ταύτης ἐμνήσθησαν, καὶ ὅτι καὶ οἱ ἐν Φλωρεντίας Θεολόγοι τῶν Λατίνων πολλοὶ ἡπιώτεροι καὶ

συνδράζοντες ἀποδείξωσι, ὅπως εἰπώη ἡ γυναικὸν περὶ τῆς ἐν τῇ Συμβόλῃ ἀποθήκης, πῶς τῆς ὅτι Δαμάσκιος ταύτης ἀποθήκης ἐκ ἐμνήσθησαν; ἐκείνοι φησὶ οἱ Λατίνικοι Θεολόγοι οἱ ὅτι τὸν ὅτι Φοιβεύσαντες, ὅτι ἐπὶ ὅψις πατρὸς τῆς Οἰκουμενικῆς ψευδοθεῖας ἀλαβηθέντες, ἀλλὰ πάντῃ αἰσιδῶς ψευδολογούντες, εἶπον, ὅτι ἡ ἐβδόμη Συνοδὸς μετὰ τῆς ἀποθήκης ἀνεγίνωσκε τὴν Συμβόλον, καὶ ἐπὶ ἡ ἀποθήκη ὅτι Δαμάσκιος ἐν τῇ Συμβόλῃ, πῶς ἐκ ἐμνήσθησαν τῶν, μέλει τῆς Οὐρανῆς ἡ φωνὴ ὑψέντες; 10 ἐπειδὴ πρὶ αὐτῶν ἡ ἡγευτέρων δούτερον εἶχον αὐτοὶ περὶ τῆς κακοτερίας ἡ ἐπαύσαν ἐν τῇ ποιῶν Συμβόλῃ; ἀλλ' ἐκ εἶπον, ἐπειδὴ τῆς ἐκ ἐγίνωσκε. πλάσμα ἂν εἴη καὶ χθιστὸν μυθῶλον, ἐκ ἀρχαία ἀληθεῖα. ὡς τῶν ἡμεῖς ἐχόμεν τῆς Ἀλφῆς 15 ἔρηκε τὰ συγγραμματα, καὶ ἄλλοι πολλοὶ, ἡτοι καὶ τὰς ἐξηγήσεις καὶ τὰς ὑπομνήσεις τῶν κανόνων, ἀλλ' ἐκ τῶν ποιῶν φησὶ ἐκείνους. σημειοὶ δὲ μάζημι ὁ Μαργάριτος, ὅτι ὡς Μιχαὴλ ἱεροδότης παρὸς καλεσθῆναι σεφωτῆς ἀδελφῶν, καὶ ἔχοντες 20 τὰ συγγραμματα τῆς Ἀλεξάνδρου ἐξήγησεν αὐτὰ καὶ ἰσχυρῶς ἀνέγνω, ἀλλ' ἐκ τῶν ποιῶν ἔρρεον τὸν Ἀλεξάνδρον εἰπόντα, ὡς ὁ λόγος ἡμεῖς εἶναι ποιητῆς τῆς Βέκκος, καὶ ἐκ τῶν πλείων, ἔπειτα ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου ἔλεγε τῶν, ἐπειδὴ παρεβύνη ὑπὸ τῆς 25 ὅτι Δαμάσκιος Συνοδὸς ἕως αὐτῆς ἔτη πλείονα τῶν ὀκτακοσίων, πῶς ἐν ποσῶν ἔτεσιν ὅτι τῶν πατέρων, ἡ τῶν κατὰ ἡμεῖς ἰσορριθίων ἔπειτα τῶν, ὡς μόνοι οἱ σοφιστῆς Λατῖνοι κατὰ τῆς ἡμεῖς 30 εἰας αὐτῶν τῶν περὶ τῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

ὅτι καὶ ὑπὸ τῶν χρόνων, καὶ ὑπὸ τῆς μήτιος εἶπεν περὶ τῆς ἀποθήκης εἶναι αὐτῶν ὑπὸ τῆς ὅτι Δαμάσκιος Συνοδὸς ἐν τῇ Συμβόλῃ τῶν ἐξιστοῶν, ἡ Συνοδὸν τῶν μεταξὺ Γραικῶν καὶ Λατίνων γυναικῶν, ἡ 35 ἰσορριθίων, ἀποδείξει καὶ ὑπὸ ἄλλων πολλῶν ἐκρηγῶν ἀποδείξεων, δείκνυται ψευδίστη καὶ ὁ φαντῖνος μετὰ τῆς ψευδομαρτυρίας αὐτῆς Σίμωνος.

Πρὸς δὲ τὴν τῆς φωνῆς ῥητέον πάλιν πρὸς αὐτὰ, ἡτοι πῶς αὐτῶν τῶν ἔπει, καὶ οἱ ἀρχαῖοι μετὰ τῆς χρίσματος Λατῖνοι ἐν ταῖς ἀφάξεσι, καὶ οἱ ὅτι τῆς ἐν Φλωρεντίας Συνοδὸς Λατῖνοι τῶν ἐκ ἐγίνωσκον εἶπεν; καὶ πῶς ὑπὸ τῆς ὅτι Δαμάσκιος Συνοδὸς ἕως τῆς ἐν Φλωρεντίας Συνοδὸς καὶ ἡ ἡκμαζον ὁ φαντῖνος παρεβύνηται χεδὸν χιλίων καὶ ἐξήκοντα καὶ περὶ τῶν ἐπὶ αὐτῶν ἀφάξεσι ἐξιστοῶν. ἔγραψον, ἡ ἔπει τῆς Σίμωνος συγγραμματα καὶ πῶς ἀφάξεσιν αὐτῶν ἐν τῇ Συνοδῇ τῶν γυναικῶν ἀναμεταξὺ Γραικῶν καὶ Λατίνων, ἐμὴ ὁ ὑποβολιμαῖος καὶ πεπλασθῆναι φαντῖνος καὶ αὐτῶν ὁ Σίμων ὁ ψευδομαρτυρῶν αὐτῶν; δάπερον, ἐπὶ ὅτι Οἰκουμενικὴ ἐκ ἐμνήσθησαν τῇ Πάπῃ Ἀγάθῳ καὶ τῇ Συνοδῇ αὐτῇ, ἀλλ' ἐδοκίμασε τῶν πατέρων τὸς περιεχομένους ἐν τοῖς συνοδικαῖς αὐτῶν χρίσεσι, καὶ οἱ ἀρχαῖοι Γάλλοι ἐκ ἐμνήσθησαν,

καὶ πάντες οἱ φρόνιμοι ἐπιστάται γυναικῶν εἶναι τὸς ἀφάξεσι ὑπὸ τῶν Παπῶν, καὶ τῶν 40 τῶν βασιλέων Νικολάου τῶν πρώτων, πῶς ἡμεῖς πιστεύωμεν ἐν τῇ τῆς αἰνῇ Πνεύματος Θεολογίᾳ τῇ ἡνὶ μοιχαλῶ, τῇ ἡνὶ σοφῶ, τῇ ἡνὶ Σίμωνι, καὶ τῇ χρίσματος φαντῖνῳ; ὡς φανερὸν εἶναι, ὅτι ὡς ἐπλάσαν ὁ Βέκκος τὸν Ἀλεξάνδρον, ὡς ἐπλάσαντες 45 εἶναι ὁ φαντῖνος τῶν τινῶν τριῶν. καὶ γὰρ τίς ἡ ἐκείνῳ ὁ σοφὸς καὶ τῶν χρόνων ἀκρίβης ἀληθιότης, ὁ εἰρηκὸς πῶς ἀποθήκη εἶναι ὑπὸ τῆς ὅτι Δαμάσκιος Συνοδὸς; καὶ τίς ἡν τὸ ὄνομα τῆς τριῶν σοφῆς, καὶ ἐν ποῶν καὶ ἡν καὶ πῶς ἔρρεον ἐκείνους, 50 ἐν ποῶν διδασκάλῳ, ἐν τίνι ἰσορριθίῳ, ἐν ποῶν Συνοδῇ, ὅτι ὑπὸ τῶν χρόνων Δαμάσκιος πάντῃ τῶν ῥωμαίων Ἐκκλησία πῶς ἀποθήκη ἐκρηγῶν ἐν τῇ Συμβόλῃ; καὶ πῶς μὴ εἰπέσθαι τῶν τῆς δούτερες Οἰκουμενικῆς, ὁ Δαμάσκιος ἐπώκησε, καὶ ἐκ ἐμνήσθη.

πρεσβύτεροι παροΐοντες ἐν τῇ Γ'· καὶ πῶς πα-
σαι αἱ Συνόδοι καὶ πάντες οἱ Πάτριαι καὶ Πατριάρχαι
ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις, καὶ ἐν ταῖς ἐς αὐτάς,
καὶ ἐν ταῖς ἐκθροπιστικαῖς καλαχιδναῖς ἐπιστολαῖς
αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τῶν Αἰρετικῶν ἀντιρρή-
σαιν αὐτῶν, καὶ ἔτι ὅσοι Αἰρετικοὶ παροΐοντες ἐν τῇ
καθολικῇ πίσει καὶ δεδωκυῖα λιβέλλας μετανοίας
πρὸς τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους καὶ πρὸς τὰς κερυ-
φαίας τῶν Ἐπισκοπῶν πολλαίς, τῆς τοιαύτης πα-
ροΐου ἐν τῇ Συμβόλῃ ἡδ' ὁλοῦς ἐμνήσθησαν· τὸ
10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῶν λεχθέντων ἐν τῇ ἐπὶ Δαμάσῃ Συνόδῳ, καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ Οἰκουμενικῇ, δακνύται ἐξίσως
ἀμφοτέρως τὰς Συνόδους νομίζον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ μόνου τῷ Πατρὶ ἐκπορεύεσθαι.

Ὁ δὲ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐξίσως ἐνομίζον ἡ ἐπὶ
Δαμάσῃ μετὰ τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς, δη-
λαδὴ ἐκ τῷ Πατρὶ μόνου ἐκπορεύεσθαι τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον, δηλόν, καὶ γὰρ ἡμῶς ἐπὶ Δαμάσῃ ἔπαι,
ἔτις μὴ ἔπαι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τῷ Πατρὶ εἶναι
κυρίως καὶ ἀληθῶς, ὡς καὶ τὸν Τῖον ἐκ τῆς θεᾶς ἐσί-
ας, ἀνάθεμα ἔστω. ἡ δὲ Οἰκουμενικὴ δούλευε ἡ-
φῃ, καὶ ἐς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ κύριον τὸ ζω-
25 οποιόν τὸ ἐκ τῷ Πατρὶ ἐκπορεύομενον. καὶ πάλιν
ἡ ἐπὶ Δαμάσῃ ἔπαι, ἔτις μὴ ἔπαι παροικη-
τὸν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον πρὸς πάσης τῆς κτίσεως ὡς
καὶ τὸν Τῖον καὶ τὸν Πατέρα, ἀνάθεμα ἔστω, καὶ
ἀναθεματίζομεν τὰς μὴ μετὰ πάσης ἐλευθερίας
30 κηρύσσοντας σωτὴρ Πατὴρ καὶ τὴν Τίω τῆς μίας καὶ αὐ-
τῆς θεᾶς καὶ ἐξουσίας ὑπαρχάν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον. ἡ δὲ δευτέρᾳ Οἰκουμενικῇ, τὸ σωτὴρ Πατὴρ
καὶ Τίω συμπροσκυμβόν καὶ συμπροσκυμβόν. ὁ-
δοὺ καὶ αἰδύο τὰς αὐτὰς Αἰρετικὰς Ἀρεῖας, Εὐνόμιον,
35 Σαβερίαν, Εὐδόξιον, Αἰτίον, Μαρκεῖον, Παῦ-
λον τὸν Σαμοσατέα, Μακεδόνην καὶ Ἀπολινά-
ριον ἀναθεμάτισαν. ἔγω γὰρ καὶ αἰδύο Συνόδοι
συμφώνως ἐθεολόγησαν, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον ἐκ τοῦ κτίσματος ἔπεποιήκα, ἀλλ' ἐπὶ Πατρὶ καὶ Τίω

τέτοις ἐδέχοντο ἔπαι τὸ κοινὸν Σύμβολον μετὰ τῆς
τῆς Τίω παροΐου· μάλιστα· πᾶσαι αἱ Συνόδοι καὶ
πάντες οἱ ἐγκλητοὶ πατέρες πᾶσι τῆς καθολικῆς
ἐκκλησίας ἀπαγορεύουσι τῷ παροΐῳ ἐν τῇ Συμ-
βόλῃ μετὰ καὶ ἀναθέματος αἰνέει, καὶ μόνου Βέκα-
ρος καὶ Σίμων καὶ ἐπεράλην φερέτω, εὖρον τῷ
ἀληθῶς τῆς παροΐου, ὅτι ἐκ τῷ ψευδαριστῶν,
ὁ δὲ ἀπὸ τῆς ἡνὸς σοφῆς· πλάσμα λοιπὸν ὁλόγως
τῷ Βέκαρος καὶ τῷ Φανίῳ καὶ τῶν λοιπῶν τοιούτων.

ὁμοῖον, ἔπε μὲν αἰτίαν τῆς ὑπαρξέως αὐτῆς ἔχει
τὸν Τῖον, ἀλλὰ τὸν Πατέρα, ἐπισημαίνον, ἀλλὰ
Φυσικῶς, τὸ γὰρ κύριον καὶ ἀληθῶς πρὸς αὐτὴν
ἀνασπῶν τῶν κτισμάτων ἔπαι ἡ ἐπὶ Δαμάσῃ,
ὡς καὶ ὁ μέγας Βασίλειος ἐν τῇ κατὰ Σαβερίαν καὶ
Ἀρεῖας καὶ τῶν Ἀνομοίων ὁμιλίᾳ λέγει, ἀλλὰ κυ-
ρίως ὁ Τῖος ἐκ θεᾶς, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐκ τῷ Θεῷ,
ἐπειδὴ καὶ ὁ Τῖος πρὸς τὸν Πατέρα ἐξήλθε, καὶ τὸ
Πνεῦμα ἐκ τῷ Πατρὶ ἐκπορεύεται, ἀλλ' ὁ μὲν Τῖος
ἐκ τῷ Πατρὶ ρομφαίως, τὸ δὲ Πνεῦμα ἀρρήτως
ἐκ θεᾶς. τῆς συμφωνίας τῶν Συνόδων τέτων μαρ-
τυς πᾶσα ἡ ἐκκλησία, καὶ ἐκ τῶν νεωτέρων ἡλα-
τίνων Γαλιεῖμ· ὁ Εὐλαῖος ἐν ταῖς χειρῶν
πινακίσιν, αἱ τῆς ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν χειρῶν
Γεωργίου τῷ Κεδρηνῷ ἐν οὐτῇ πινακίδι, λέγει γὰρ
ἐκ τῶν ταῦτα, ἡ ἐν Κωνσταντινπόλει Σύνοδος τὸν
Μακεδόνην κατέκρινε, καὶ ἑτέραν κατὰ τὴν Ῥώ-
μην γονομάχῃ τὸ αὐτὸ διεπράξατο. παροΐα δ' αὐτῶν
καὶ τὸ τῷ ἀρεθμῷ τῶν ἐν ἐκατέρᾳ σωληθόντων
πατέρων ἰσορροπὸν, ἐκατονποτήκοντα γὰρ ἐν
ἐκατέρᾳ σωληθραμήκασιν, ὡς τοῖς τὰ πρακτικὰ
σωληταχόσι ἐκατέρως ἰσορροπῇ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ Τανισλαῦ, ἀναπύξιν τῷ Συμβόλῳ μετὰ παροΐου ἐπὶ Δαμάσῃ γεγενοῦς λέγοντος, καὶ συ-
νοφαντῶν τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ἐπὶ παροΐῳ τῷ Συμβόλῳ, καὶ περὶ τῆς κατασκευῆς τῆς τετρα-
45 πολογίας αὐτῆς, καὶ τῆς βαρεῖας κατὰ Δαμάσῃ ψευδολογίας ἀπὸ πολλῶν ὑποδείξεων καὶ ὑπο-
τηρήσεων χειρῶν.

Τανισλαῦ· Συνοδοβί· Στεφάνος Πολογίας λέγον-
τος Θεολόγος ἐν ταῖς σημειώσεσιν αἰτίας ἐποίησε
70 κατὰ τῶν γραφόντων πρὸς τὰς ἐν Βιπεμπριγίδι Λαθή-
ρας ἱερεῖα τῷ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχῃ περὶ τῷ
τῷ αἰνῷ Πνεύματος ἐκπορεύσεως λέγει, ὅτι μετὰ τῷ
ἐν Κωνσταντινουπόλει δευτέρᾳ Οἰκουμενικῷ Συνόδῳ ἡ-
θροῖα ἡ ἐπὶ Δαμάσῃ ἐν Ῥώμῃ, ἡ τις ἀναπύξασα
τὸ Σύμβολον τῆς δευτέρας Συνόδου λεγούσης ὅτι τὸ

Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τῷ Πατρὶ ἐκπορεύεται, ἔ-
παι, ὅτι ἐκ τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Τίῳ ἐκπορεύεται ὡς εὐρί-
σκεται ἐν τῇ Λατινικῇ Συμβόλῃ ὑποδείκνυται παρ'
ἐκείνης τῆς Συνόδου, καθὼς καὶ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ἐν
τῇ Συμβόλῃ αὐτῇ διαλαμβάνει. ἀλλὰ ἡ ἐπὶ
πρώτων, ὅτι ἐκ τῇ διελθῆναι αὐτῶν πολλὰς,
ἀλλὰ καὶ πάλιν λέγοντι, ὅτι ὁ Σωζόμενος βιβλῖον
ἐκ τῷ κεφαλῷ ἐκείνῳ πέμψῃ φησὶ, μαθὼν
80

ἔν τῳ Ἀπολιναρίῳ Ἀρεσιν εἰς πολλὰς ἔρπειν πρώτος Δούμασος ὁ Ῥωμαίων Ἐπίσκοπος καὶ Πέτρος Ἀλεξανδρείας, Συνοδὸν γυναικῶν ἐν Ῥώμῃ, ἀποτρέψαν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐψηφίσαντο. καὶ ὁ Θεοδωρίτης λόγῳ τετάρτῳ κεφαλαιῷ ἐκείνῳ λέγει, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀθανασίῳ μεταστάντος Πέτρος πῶς παρθερείαν ἐδέξατο. ὅτε ἔθνεος ὁμοῦς ἡ γὰρ ἡμεῖς τὸν ἑλληνικὸν καὶ ἰουδαϊκὸν ὅμιλον συμμαθεύσας, τὰς τῆς Ἐκκλησίας ἐκύκλωσε περιβάλλας, ἐξισοῖται τῷ Πέτρῳ παρεγγυῶν, Πέτρος δὲ λαῶν ἐξελέλυθε, καὶ σκάψας ὑψίστας, εἰς Ῥώμην ἀπήγε. καὶ λόγῳ πέμπτῳ κεφαλαιῷ ἐκείνῳ δευτέρῳ φησὶν Ἀθανάσιον ἔχοντον τὸν πολυθύμῳτον ὁ θαυμαστός διεδέξατο Πέτρος, τὸν δὲ Πέτρον Τιμόθεον. καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ οἰκουμενικῇ συνέκλητον καὶ αὐτῶν τῶν Λατίνων μαρτυρεῖται ὅτι ἦν Ἀλεξανδρείας ὁ μετὰ Πέτρον Τιμόθεον. καὶ λοιπὸν ψεύδεται ἐστὶν ὅπερ κατὰ τῆς τῆς Ἀθανασίᾳ γνώμης ὑπὸ συστάσει τῶν οἰκῶν κατασφίζονται δόγματι. οἱ Λατῖνοι, καὶ γὰρ ὅπερ παρρησιάζονται ἡμῖν σύμβολον τῶν παμμένων ἐκείνῳ καλῶς μὴ ἔχει παρ' ἡμῖν ἔνγε παλαιωτάτοις βιβλίαις αὐτοῦ τῆς οὐκ ἐστὶν παρθερείας ἀναγνωσκόμενον. πλὴν καὶ ἐκ τῆς μάλα σαφούς καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ αὐτοῦ τῆς παρθερείας ἀναγνωσκόμενον εἶναι, τὸν γὰρ Ἀθανάσιον ἐπειδὴ ὁμολογεῖται ὁ Πέτρος διεδέξατο, ἡ δὲ κατὰ Λατίνους παρθερεῖα ἐγίνετο ὑπὸ τῆς Συνοδῆς μὴ περιόντος Ἀθανασίου, ἀλλὰ παρόντος τῷ μετ' αὐτὸν Πέτρῳ, πῶς ὁ Ἀθανάσιος πῶς παρθερεῖαν ἐν τῷ συμβόλῳ παρθέρετο μὴ συνοδικῶς τῆς διωρισμένης; ὥστε δηλονότι, παρθερεῖαν εἶναι τὸ καὶ ἐκ τῆς τῆς ἐν τῷ συμβόλῳ παρθερείας τῶν πάντων τρόποις τὰ αὐτῶν δόγματα συστάσει παρρησιάζονται, καὶ μὴ τῆς ἀληθείας καὶ μόνης κατασκευαζόμενον. τῶν ἑτῶν διωρισμένων, μάταιον λοιπὸν ὁμολογᾷ πῶς παρθερεῖαν πῶς ὑπὸ Λαμάσας ἀναπύξιν εἶναι τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδῆς, ἐπειδὴ ἔπε παρθερεῖαν ἐγίνετο, ἔπε ἀναπύξιν ἦν, ἀλλὰ τὰ λεγόμενα ταῦτα περὶ παρθερείας καὶ ἀναπύξιν

καρφωτὴ λογίζονται εἶναι ἀνυπόστατα. ἔτι δὲ δέκνεται καὶ οἱ ἀπολεθῆσαντες αὐτῶν μαρτυρῶν Σίμων ἐβουζάνθη. δηλονότι γράφον. καὶ ἰωάννην τὸν νομοφύλακα καὶ ἰωσήφ ὁ κλεθρὸς παρθέρεον καὶ αὐτοὶ μάρτυρες τὸν Ἀλεξανδρὸν ἵνα δέξωσιν ὅτι ἡ παρθερεῖα ἦν ὑποσημασμένη ἐπὶ Λαμάσας ἀναπύξιν ἦν, ἀλλὰ ἔρη-
5
τέον, ὅτι καὶ ὁ ψευδοκλαδικὸς ἐλέγχετο αὐτῶν πῶς ἀφ' ἑαυτῶν, πρώτον, ὅτι ἐλέγχετο ἀναπύξιν, ἀλλὰ παρθερεῖαν ἔρητες. δεύτερον, ὅτι ἐμολογεῖτο γινώσκοναι πῶς ὑπὸ Λαμάσας παρθερεῖαν δευτέρως οἰκουμενικῆς, 10 καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω τὸν γὰρ, λέγει δὲ τῷ συμ-
φώνῳ τῷ Βαρωνίῳ καὶ τῷ Συνοδικῷ καὶ τῷ Βασιλείῳ, οἱ ἦν μαρτυρεῖται γινώσκοναι πῶς ὑπὸ Λαμάσας καὶ Πέτρος Συνοδὸν παρθερεῖαν τῶν τριποικιστῶν καὶ ὁ γινώσκον ἔτος, ὅθεν καὶ ὁ Βαρωνίος κατὰ φρονήσεως τῆς σκέψεως τῶν ἐρημίων πάντων παρθερεῖαν παρθερεῖαν 15 ἐμολογεῖται τῆς διαληφθείσης ἀνωτέρω καθολικῆς πίστεως, ἡτοι πῶς, ὅτις μὴ ἔπη τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τῶν Πατρῶν εἶναι ἀληθῶς ἡ κυρίως, ὡς καὶ τὸν τῶν ἐκ τῆς θείας χάριτος καὶ οὐκ οὐκ ἀλόγον, ἀλλὰ τῶν ἑσῶν, καὶ γὰρ ὁ Βαρωνίος τῷ 25 συνοδικῷ αὐτῷ κατὰ τῆς ἀληθείας ἐξισοῖται, ὅτι δηλαδὴ ἡτοι ἐλόγητο τῶν Λαμάσας περὶ τῆς ἐν τῷ Πνεύματι θεοφάνειας. ἀλλὰ ἔρητες, ὅτι ὁ Λαμάσος ἦν ἡ καὶ συμφωνῶν τῇ δευτέρᾳ οἰκουμενικῇ Συνοδῷ καὶ πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ 30 φάλαξ αὐτῶν ἀποστήρεπτον, καὶ ὁ ἑρμηνεύς, ἀληθῶς ἔρητες, καὶ ὁ περὶ τῆς πίστεως αὐτῶν καὶ τῆς κατ' αὐτὸν Συνοδῆς λόγῳ ἀποστήρεται, καὶ ἀποστήρεται Ἀθανάσιος, ὁ δὲ Βαρωνίος καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Λατίνων ἀνωτέρω ψευδομαρτυρῶντες περὶ 35 τῶν κατὰ τὸν ἑσῶν, ὡς καὶ ἐν ἑσῶν ποιοῦντες, καὶ διεφθάρται λοιπὸν καὶ ἔτος ὁ χαλαρὸς φύλος τῶν κατηγόρων Λατίνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Περὶ τῆς αἰτίας ζωῆς τῆς Βασιλείας Θεοδοσίας τῆς μεγάλης, καὶ ἐν λίαν ὑπὲρ τῆς ὁρθοδοξίας ὑπερ-
μαχῶν ἐγίνετο, καὶ οἷς τῶν ἀφανισθῆναι πῶς ἐδωλοκλαδικῶν καὶ τὰς Αἰρετικῶν ἠγωνίσαντο. καὶ
περὶ τῆς κατ' Ἀρεσιανὸν ἐπιχειρήματος Ἀγγελίας ἀναγνώσεως, καὶ τῆς τῶν τῆς ἀρεσιανῆς ὑπὸ τῶν
σιλίων τῶν Αἰρετικῶν ἐκθέσεως.

Ὅτι μόνον εἰς πῶς Κωνσταντινούπολιν, ἀλλὰ καὶ εἰς
τὰς ἄλλας πόλεις καὶ χώρας τῆς Βασιλείας ὁ
Θεοδόσιος ἐλάμβανε τὰς Ἐκκλησίας τῶν Ἀρεσιανῶν,
καὶ εἰδὼς αὐτὰς τοῖς ὁρθοδόξοις. μετὰ πολλῆς ὁμο-

βίας καὶ δυναστείας. καὶ ἵνα γίνηται τῶν ἐρη-
κώτερων, σωθῆναι Συνοδὸν πάλιν τῶν παρθερείων
Ἐπισκόπων (ἵσμεν ὅτι αὐτὴ ἡ αἰτία τῆς τῶν δευτέρων
Χερνὸν μετὰ πῶς οἰκουμενικῆς Συνοδῆς ἐπαλειφθῆναι
τὰς

τὰς πλείους τῶν πατέρων ἐς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὡς
 Φησὶ Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῇ οὐδόῳ)
 τῶν Αἰρετικῶν, νομίσας διὰ τῆς Διαλέξεως αὐτῶν
 ποιῆσαι κωμὴν ὁμνῶσαν, ἀλλὰ τὴν γνώμην τῆς Βα-
 5 σιλικῆς ἐκποιήσας, ὁ Κωνσταντινουπόλεως Νεκτάριος
 τῷ Ἐπισκόπῳ τῶν Ναυατικῶν Ἀγγελίῳ, ὡς ὅτι καὶ
 οἱ Ναυατικοὶ ἐπὶ τῆς ἐκείνου τοῦ Ὁμοῦσιον, ὁδὲ ἀνα-
 γνώσκουσιν τὰς Ἀγγελίας Σεβίμιου, ἐκδοχίμου, καὶ ἑμ-
 περος, ὡν τῶν γραφῶν, σωβεβλάδουσιν αὐτοῖς ἀπέ-
 10 χεον τῶν διαλέξεων, ὅτι γονιῶται, ἔστι, καὶ ἐ-
 πεται μείζον χρίσμα. μόνον ἐπεὶ δὴ ἔδωκε τῶν
 πατέρων ἔδωκεν ἀρχὴν ὑπαρέξεως τῷ τίτῳ, δίδον
 ἐκδοῦναι τὰς Αἰρετικὰς πείθονται τοῖς πατέρεσιν
 ἢ ἢ; καὶ ἐὰν μὴ ἔπωσιν ναὶ, οὐκόπως ἡμᾶς δόπο-
 15 θεκνύουσιν (ἔφη) διὰ τῶν πατέρων πείθον τὴν
 γνήσιον τῆς ἱεῖς, καὶ σωαίδιον πνίγον τῷ Πα-
 τρι, εἰ δὲ καὶ ἔπωσιν ἔ, λέγουσιν αὐτοῖς ἵνα ἀνα-
 θεματίσωσι τὰς πατέρας ὡς κακῶς εἰπόντας, καὶ

ἔγω λιθοῦνται ὑπὸ τῶν πλήθους. ἀναφέρει δὲ
 μακρὰς τὴν βελὴν τῷ Βασιλεῖ ὁ Νεκτάριος, καὶ
 ἐννεοῖ, ὁ Βασιλεὺς κατ' αὐτὴν, καὶ γίνονται ὁ-
 φανοὶ οἱ Αἰρεσιάρχοι καὶ ἐννεοὶ. ἔπειτα πάλιν ὁ Βα-
 σιλεὺς βαδίσας ἐτέρῳ ὁδῷ ἐξήτησεν ἵνα ἐκ-
 20 σῇ Αἰρεσις δώσῃ ὅ,τι πιστὸν ἐγγράφως, καὶ ἐρ-
 χονται Νεκτάριος, Ἐπίσκοπος τῆς καθόλου Ἐκ-
 κλησίας, Ἀγγέλιος τῶν ναυαγίων, Δημόφιλος Αἰ-
 ρεσιανῶν, Εὐνόμιος τῶν Εὐνομιανῶν, καὶ τῶν κα-
 κεδονιανῶν Εὐλάσιος, ὁ Κυζίκης, Δραξάριος ὁ
 ὁ Βασιλεὺς τῶν ἐκείνων ἐκδόσεων, διὲν νόμιμα
 ἔχουσιν ὅλας, μόνον δὲ τὴν φροντιστὴν τοῦ Ὁμοῦσι-
 ον ἐδέξατο, καὶ ἔτι οἱ Αἰρετικοὶ κατ' ὀλίγον
 ἐξ ἐκείνων ἠφανίσθησαν, καὶ περὶ τῆς ἐκείνων
 ἐς τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν, σωκράτης Ριβλίῳ
 πέμπτῳ κεφαλῇ δεκάτῳ. ἐγχετο δὲ ἡ παρῶσα ὁ-
 30 θροισις τῷ ἔτι τελευτήσαντι οὐδόῳ τῷ τρίτῳ.

26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς κατὰ τὴν Διαβόλου θαυμασίας ἐν τῇ ἐμπύρεσθαι τὸν ἐν Ἀπαμείᾳ τῆς Συρίας περιβόητον
 Ναὸν τῶν εἰδώλων ὑπὸ τῷ Ἐπισκόπῳ μαρκελλῷ.

25 Ἐπεὶ δὴ ἡ ἀσέβεια καὶ διαφύρεα ἀσεβείας, ὁ Οὐά-
 λης ἀδίκων ἐκάστη θρησκεία ἵνα βλασφημῇ,
 μόνον δὲ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἦν πολέ-
 μις, διατῆν ἐς τὰς κληρὺς αὐτῶν πάλιν ἔρχον
 30 τὸ πῦρ ἐς τὰς βωμὸς, καὶ σπονδαὶ καὶ θυσίαι ἐς
 τὸ εἶδωλα ἐκίνουσαν, καὶ ἐορταὶ δημοσίαι, καὶ ἐς
 τὰς Διονύσιον τὰ ἔργα ἔτρεχον οἱ πεπενημένοι, φο-
 ρῶντες τὰς αἰγίας, καὶ ἐξαλίζοντες τὰς κύνας,
 καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὡς ἄπομυ ἀνωτέρῳ ἐποίησεν. ἀλλ'
 ὁ Θεοδόσιος πᾶσι ταῦτα ἔδωκε τῇ λήθῃ, ὅτι
 35 τῆς Βασιλικῆς πρώτῃ μαρκελλῷ τῷ Ἀπαμείᾳ

Συρίας τὸν περιβόητον ἐκάτε Ναὸν τῶν εἰδώλων θεί-
 λοντες κρημνίσαι, καὶ ἀνάψαντες πῦρ κατὰ τὰ
 Ναῶν, ὡφθη ὁ Διάβολος μέγας καὶ μέγας καὶ ἀπι-
 σβόλυνον αὐτῶν. ὁ δὲ μαρκελλῷ περὶ τοῦ ὁδοῦ
 τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ βαλὼν ἐς πύλας ὑδὼρ καὶ
 40 σαρρὸν, ἀπέστειλε τὸν Διάβολον αὐτῶν, καὶ ἐρ-
 ῶν ἤλκε τὸν Σατανᾶν, καὶ τῷ ἑστίσματι φυγόντος,
 ἔτι οὐκ ἐκρήμνισε τὸν Ναὸν, καὶ κατηγνώθησαν οἱ
 κληρὺντες τότε Ἕλληνας, Θεοδώριτος λόγῳ πέμ-
 45 πτῳ κεφαλῇ ἐκδοῦ πρώτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς τῷ Μυθρέῳ καὶ Σαράπιδος καταστροφῆς ὑπὸ Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας, καὶ κατακρημνί-
 40 σεν ἑλληνικῶν χρηστέων ἐν κολλοῖς μέρεσι γῆς.

Ἀπὸ τοῦ θαυμασίου Ἀλεξανδρείας Θεοφίλος
 κταίρετ' ὁ Μυθρέων ἐς τὴν Ἀλεξανδρείαν,
 καὶ Πομπόει τὰ Φοινικὰ αὐτῶν μυτήρια, καὶ τὸν
 45 Ναὸν τῷ Σαράπιδος καὶ τῷ Πιθήκῃ. τὸ εἶδωλον
 δὲ τῷ Σαράπιδος ἔφθανον ἐκεφαλὴ ἕως τῆς
 ὀρθρῆς τῆς κατὰ, καὶ ἔλεγον οἱ Αἰγυπτίοι ὅτι αὐ-
 τὸς ἐστὶν, περὶ τῆς ἡγῆς, σωετέλειον ὁ Θεοφίλος,
 καὶ δὲ κεφαλῶν αὐτῶν σάροντες ἴνες ἐς τὰς
 50 δόρυμας ἐθράυσθη, καὶ ἔφυγον οἱ μύες οἱ κοινῶς λε-
 γόμενοι ποινικοὶ, οἵτινες ἔχον εἶδον φωλὸν, καὶ
 κατηγνώθησαν οἱ Ἕλληνες, ἰδόντες ὅτι καὶ μυθῶν τὸν
 Θεὸν αὐτῶν τὸν μέγαν. ἀνέστησαν δὲ καὶ ρεῖμα-
 ματι ἱερογλυφικά, ἀπὸ ἐξηγητοῦ παρ' Ἑλλη-
 νος χρησιμίσαντος ἐσημαίνον ζῶν ἐπερχομένην, καὶ

παρεκινήθησαν διὰ τῶν πολεμίων Ἕλληνας ἐς τὴν ἐν-
 σέβειαν, καὶ ἐξομολογούμενοι ἐραπίζοντο. τὰ δὲ
 σκευὴ τῶν θυσιῶν ὁ Θεοφίλος μετέβαλεν ἐς λευκὰ
 55 τιμὰ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὡς Θεὸν αὐτῶν ἀφείκει
 ἀχώνεον, ὅτι οὐκ βλέπων ἰσάδιον ἐς τὴν ὁδὸν
 ἔλεγον ὁ γραμματικὸς Λυμάνιος, ὅτιαν ὡς ἡ πό-
 λιν αὐτῶν ἔμενε φέρων τοῖς Ἕλλησι τὸ ἀγαλμα τῆς το-
 60 σωμένης διὰ τῶν τῶν εἰσῆς Ἑλλήνων καὶ φόνος χρε-
 στανῶν πολλὸς, ὁ δὲ Θεοδόσιος τὰς μὲν χρε-
 στανὰς ἔχον ἐς τὰς μαρτύρων, τοῖς Ἕλλησι δὲ
 χρησιμίσαντος σωκράτους τὸν φόνον, Θεοδώριτος
 λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῇ ἐκδοῦ δευτέρῳ, καὶ Σακρά-
 65 τῆς βιβλίου πέμπτῳ κεφαλῇ δεκάτῳ ἐκδοῦ, καὶ δε-
 κάτῳ ἐβδόμῳ. ἔγω κατετέλειον οἱ περιβόητοι τῶν
 αὐτῶν

αύμων θεοί. ἅλ' αὖ καὶ τὸ ἱερόν Ἡλίου πόλειος τὸ
Βαλανίε λεγόμενον, καὶ τὸ Τρίλιθον, ἐποίησαν Ἐκ-
κλησίαν Χριστιανῶν, ὁμοίως καὶ τὸ ἱερόν Δαμα-
σκῆ εἰς Ἐκκλησίαν μετέβαλε. μόνα ἔμειον ὡς φοι-
νίκη τινὰ, ἅπερ καθ' ἑαυτὸν ὑπὸ μελέα οὐ θείῃ χρυ-
σόστομῃ, ὡς Θεοδώριτος ἴσори. καὶ εἰς τὴν Γά-
ζαν ἔμεινον ἑτέρων, ὅπερ Πορφύρεῳ Ἐπίσκοπος
Γάζης ὑπὸ Ἀρκαδίου δυνάμει βασιλικῇ καταδάφι-

σαν. ἰδὲ καὶ τὸν πατριπτικὸν τῷ Στεμματίως ἵνα μὴ
θῇς τῶν Ἑλλήνων ὅτι καπερέφισαν τὰ Χρηστέρια,
Θεοσφῶτις Δέβρις, Τρίπερ Κιρράϊς, Αὐδωναῖον
Χαλκείον, Κασαλίη πηγὴ, Κολοφῶν, ἄλλη πηγὴ,
Κλάριον, Πύθιον, Διδυμαῖον, Ἀμφιόρεον, Ἀπό-
λλων, Ἀμφιλόχον, καὶ Πανηγύρεα, Γόρμια, Νέ-
μεα, Πύθια, Οὐλύμπια, καὶ ὡς ἂν τῇ ἑτέρᾳ τινι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

10

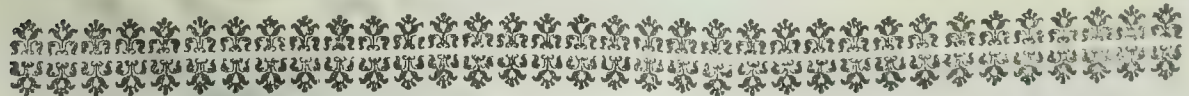
Περὶ τῶν γυναικῶν θαύματος ἐν τῇ κατὰ τὴν ἀγίαν τάφον ἐπὶ τῇ ἐσέναι τὴν βασιλέα Θεοδοσίῳ ὁμήματι
ἰδιωτικῇ. καὶ περὶ τῆς μετανοίας τῆς βασιλείας ὡς εὐδοκῶν ὡς Θεσσαλονίκῃ ἀποκρίναι λαῶν, καὶ τῶν
κατηργημάτων αὐτῆς καὶ τῆς πολυτῆς αὐτῆς.

15

Ἰσори δὲ Κερηνός, ὅτι ὁ μέγας Θεοδοσίος ἐκ-
ληθείς περικυβησάμενος τὰς ἀγίας τόπας, περιβα-
λόμενος ὁμήμα ἰδιωτικὸν ἦλθον εἰς τὴν πόλιν τῆς
ἀγίας Ἀναστάσεως, καὶ κρύσας τὴν θύραν, αὐοί-
ξαντες τινος τῶν ὑπαρχόντων ἐσῆλθε, πάντων δὲ τῶν
καθηλίων ἐσβεσμένων ὄντων, καὶ εἰς τὰ ἀναφύοντων
ὡς ἐν πανηγύρεϊ, ὁ ὑπαρχὸς ἐκπλαγείς, ἀνέγγει-
λε τῷ Πατριάρχῃ Ἰωάννῃ, ὁ δὲ δι' εὐχῆς ἐπέγνω
αὐτὸν, καὶ ἐμακάρισεν. ἐργάσατο δὲ ὁ Θεοδοσίος
εἰς τὴν Θεσσαλονίκην πολλὰς φόνους, καὶ μικρὰ ἐδέξ-
ατο ποιῆσαι καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν. ἅλ' αὖ τὴν Φο-
ρεῖ τῶν Ἀνδριανῶν τῆς βασιλείας ἦν ἐπέστησαν
οἱ Ἀντιοχεῖς. ἅλ' αὖ δὴ τὸν μὲν τῶν πρώτων διωγμῶν
ἅλ' αὖ τῶν Ἀμβροσίου, δείξας ἀκροτάτῳ μετανοίαν,
Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῶν δεκάτῳ ὀγ-
δόῳ. ἅλ' αὖ δὲ τῶν δούτερων ἐκώλυον αὐτὸν πρεσβεύ-
σας ὁ Πατριάρχης Φλαυϊανός, σωρευησάντων με-
γάλως καὶ τῶν περὶ τὴν Ἀντιόχειαν ἀσκητῶν, ὡς
φησὶν ὁ Χρυσόστομος ἐν ταῖς λόγοις τῶν Ἀνδριανῶν,
καὶ ὁ Νικηφόρος Κάλιστος λαμβάνειν ὁκτίσθησι.
Θνήσκει δὲ εἰς τὴν μεθιόλωνα, ἅφεις τὸν μὲν Ὀνώ-
ρειον τῆς Δύσεως, τὸν δὲ Ἀρκαδίον τῆς Ἀνα-
τολῆς ὑποκρέταται, καταλιπὼν καὶ μέγα κλέος

εἰς μὲν τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν, ἅλ' αὖ τὴν ἀκραν
αὐτῆς ἐσέβησαν, εἰς δὲ τὸν κόσμον. ἅλ' αὖ τὰς πόλεις
δοξας καὶ φοβερὰς νίκας αὐτῷ ἐποίησε, περὶ ὧν
καὶ τὸ παρόντος λέγειν, εὐτύχησε δὲ μάλιστα εἰς
εἴς, πρῶτον, ὅτι εἰς τὰς χειρὶς αὐτῆς τελείως 20
ἡμερεύθη ἡ περὶ τὴν ἐκκοσμίαν Τριάδα Θεολογία.
δεύτερον, ὅτι ἦσαν ἄνδρες σοφώτατοι καὶ ἀγί-
οι καὶ εἰς Ἀνατολὴν καὶ εἰς Δύσιν. τρίτον, ὅτι
ἐφάνη εἰς τὰ πολεμικὰ ἀνίκητοι. τέταρτον,
ὅτι ἐφάνη ἰσχυρὸς καὶ θαυμάσιος Αἰρετικῶν καὶ εἰς 25
δωλοκατῶν. πέμπτον, ὅτι καλὴ πενός. ἕκτον,
ὅτι καὶ ἁγιος. Ἀσείον δὲ ἐκείνῳ ὅπερ ὁ θείος Ἀμ-
φιλόχιος ἐποίησε τῷ βασιλεῖ, ἐσελθὼν γὰρ εἰς
τὸν βασιλεῖον οἶκον, αὐτὸν μὲν περικυβησάντων, ἐ-
μὲν δὲ καὶ Ἀρκαδίον τὸν υἱὸν αὐτῆς ὡς ἀκαθάρτου 30
αὐτῷ, ἐρωτηθεὶς δὲ ἔπειτα, αὐτοὶ ἀντὶ τῆς ὁμῆς
ἐκείνης δοκῇ τὸ μὴ τὰς ἡμέρας συμπεσασσάμε-
ναι, πόσω μάλλον ἀποκατακρίνον τὸ ὑπο-
μῆναι ὑβρίζεσθαι τὸν τίτον τῷ Θεῷ; ὅθεν ὁ βα-
σιλεὺς διωγμὸν ἤγειρε κατὰ τὸν Αἰρετικῶν καὶ μά- 35
λιστα τῶν Ἀπομοίων, Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ κε-
φαλῶν δεκάτῳ ὀκτῇ.

40

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ Παυλίνης καὶ μελέτις, Φλαυϊανῆς καὶ οὐίταλῆς Ἐπισκόπων Ἀντιοχείας, καὶ ὧν αὐτοῖς συμβέβηκε. 45

Περὶ Παυλίνης καὶ μελέτις καὶ Φλαυϊανῆς καὶ οὐί-
ταλίου τῶν Ἀντιοχείας Πατριαρχῶν πολλοὶ ἴ-
σори, πισυτέον δὲ μάλλον Θεοδώριτῳ ὡς γινώ-
σκοντι καὶ ἴσори τὴν καὶ εἰς αὐτὰς σφάττειν, λόγῳ
πέμπτῳ κεφαλῶν τρίτῳ. ὁ τοῖνυν βασιλεὺς Θεο-
δόσιος ὤρετο ἵνα τὰς Ἐκκλησίας ἐάσῃσιν οἱ Ἀ-
ρετικοί, καὶ ἔχουσιν αὐτὰς μόνοι ὅσοι εἰς τῆς αὐτῆς
πίστεως μετὰ τῶν Ῥώμης, Δαμάσκου καὶ τῶν Ἀλεξαν-
δρείας Πέτρων. ὡς δὲ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ὁ μὲν Παυ-

λίτης μετ' οὗ Γνωσκωνίαν τὸ μέρος τῶν Χριστιαν-
ῶν τῶν χωροφύλακων δὴ τῶν Ἀρετικῶν ὅτε ἐξω-
ρίσθη ὑπὸ τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου ἐμέγας Εὐσεβίου,
ὁ δὲ μελέτιος ὡς ἐκείνους ὃν περικυβησάντων ὁ Κωνσταντίνος 50
Ἀντιοχεῖας, ὡς ἔρηται ἀνὰ τὴν βιβλίῳ δεύτερῳ, ὃν
ἐπαθὲν ἐξώρετο ὁ αὐτὸς Κωνσταντίνος, ὅτι ἐκείνους
ὁ Ἀμφίφερ ὡς Κωνσταντίνος ἐχειροτόνησαν Ἀντιοχεῖας
τὸν Παυλῖνον. ἔχον ὡς καὶ ὁ μελέτιος τὰς ὁσοὶ
ἐκρίθησαν ὅταν ἐξωρίσθη ὁ Εὐσεβίος δι' ἀγριότητα
αὐτῆς

αὐτῶν ὅσον δὲ ἡμεῖς ἀγνώτατοι, ὥστε καὶ
ἡξιώθη χερτονηθῆαι καὶ τὸν Βασιλέα καὶ Χρυ-
σοστόμον, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, καὶ ἐς τὴν ἐξουσίαν
ὧν, εἶχε δύο πρεσβυτέρους σοφωτάτους Διοδώρον,
ὃν ὕστερον ἐχαρτονήθη Μητροπολίτην Ταρσεῖ, καὶ
Φλαυϊανὸν τὸν χρηματίζοντα Διάδοχον αὐτῶν. ἀλλὰ
καὶ ἐς τὴν δούπεραν οἱ οικουμενικὴν ἡγέμευον ὡς
ἔρηται ἑκά. ἦν δὲ ἐς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ὁ Αἰρε-
σιάρχης Ἀπολινάριος αὐτοποιεῖμνος τῷ θρόνῳ Ἀν-
τιοχείας. ὅταν ἔν ἤλθε Σάπυρος ὁ Στρατηγὸς
μετὰ τῶν βασιλικῶν γραμμάτων Γεστιανῶ καὶ Θεο-
δοσίῳ ἵνα πισύωσιν οἱ Ἐπίσκοποι ὡς δάμασος καὶ
Πέτρος, ἐκαυχῆσθαι ὁ Παυλῖνος εἶναι τῆς μερι-
δος τῷ Δαμάσῳ, ἀλλ' ὁ Φλαυϊανὸς ἱερεὺς ὦν τότε,
καὶ ἄνθρωπος τῷ μελετίῳ, ἀπέδειξε τὸν Παυλῖνον
ἀνέμμενον τῷ Τριῳδῷ τῶν ὑποστάσεων. εἴτα ἐ-
παθὴ ὡς ὁ μέγας Βασιλεὺς μαρτυρεῖ γραφῶν πρὸς
Δυτικούς, εἶχον ἡ χαρτονή τῷ Παυλίῳ ἐπιλή-
ψιμον, ζῶντος γὰρ τῷ μελετίῳ καὶ ἐν ἐξουσίᾳ
ὅντος ἀπὸ τῶν ὀρθοδόξων, ἐχαρτονήθη Ἀντιο-

χείας, καὶ μάλιστα ἡ καὶ πιστοποιῶς τοῖς Μερ-
κέλλοις δόγμασι. τὸν δὲ Ἀπολινάριον ἀπέδειξε
ἀνέμμενον Δαμάσῳ, ἐπειδὴ ἀρεῖται ἐπιφοῖαι
τὸν κύριον καὶ ψυχῶν, καὶ εἶναι Αἰρετικὸς.
ὦν τῷ τοῖς ὁ μελετίος ἄγιος ὦν, ἔπειτα πρὸς τὸν
Παυλῖνον, διὕπε ἔν ἔχωμιν τὸ εὐαγγέλιον ἐς τὸ
μέσον, καὶ ποιμαίνων ἅμα τὰ σέβαστα, καὶ ὅταν
ὑποθῇ ὁ εἰς ἐξ ἡμῶν, ὁ ἔπειτα ἔσω μόνος Ἀν-
τιοχείας Ἐπίσκοπος. ἀλλ' ὁ Παυλῖνος τῆς Αἰρέσεως
ὄζων, ἦτις τίκτηται πεσμένῳ καὶ ἡθέλησεν, ὅταν
ὁ Στρατηγὸς τὸν μὲν Παυλῖνον ἀφῆκεν ἔχον μόνος
ἐκείνης εἰς εἶχε καὶ σέβετε, τὰς δὲ Ἐκκλησίας καὶ
τὸ Πατριαρχεῖον ἔδωκε τῷ μελετίῳ. ὦν τῷ τοῖς
καὶ Ἀπολινάριος κατὰ πεσμένῳ ἀπὸ τὸ ὑποτυχῶν
τῷ Πατριαρχεῖ, χαρτονή εἰς τὸν θρόνον Ἀντιο-
χείας Οὐϊτάλιόν τινα, ἀσπετραμμένον μὲν ἐς τὴν εὐ-
σέβασαν, παρ' ὅκων δὲ σπασυρόται ἐς τὴν Αἰρε-
σιν αὐτῶν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἐπιφάνιος Αἰρετικὸν ἔβ-
δομηκῶς ἑβδόμῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Φλαυϊανῶ τῷ Διάδοχῳ μελετίῳ Ἀντιοχείας, καὶ τῆς ἔχθρας καὶ ἀββολῆς κατ' αὐτῶν. τὸν
25 Παπῶν Ρώμης πρὸς τὸν Βασιλέα, περιποιεμένων τὸν Διάδοχον Παυλῖνα Εὐάριον τὸν χρυσόμομον,
καὶ τῆς ἐπιπλήξεως τῷ Βασιλεῶς πρὸς τὸς Δυτικὰς Ἐπισκόπους, ἐξ ἧς ἡ ἐρήνη αὐτῶν μετὰ τῷ Φλαυϊανῶ.
ὅκ δὲ τῆς ἀντιθέσεως τῶν ῥημάτων τῷ Βασιλεῶς πρὸς τὸν Ρώμης, καὶ ὅκ ἀντιθέσεως παπῶν, δάκρυται
ὁ Ρώμης ἡπῶν τῷ Ἀντιοχείας, καὶ μέγας τῆς Ρωμαίων Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἔμοναρχης.

30 Ἀποθανόντος τῷ μελετίῳ, καὶ ἐγκωμιαζομένου
ὑπὸ Γεργορίου τῷ Νύσσῳ, Χρυσοστόμῳ καὶ ἄλλων
πολλῶν, μάλιστα ὁ μέγας Βασιλεὺς ἐς τὴν πρὸς
τὸν ἄγιον Ἀθανάσιον ἐπιστολὴν τεταρτῇ, μέγαν
αὐτὸν ὑποκαλεῖ, καὶ ἀξιοκράτως αὐτὸν ἐγκωμιάζει.
35 τὸν μὲν Παυλῖνον ἔν ζῶντι ὡς ἐπιληψίμως χαρ-
τονησάντα, καὶ ὡς τὰ μαρκεῖα φερόντα, καὶ ὡς μὴ
καταδεχάμενον τῷ συμβελῶ τῷ μελετίῳ ἔασον
ὁ Στρατηγὸς ὡς εἴρηται ἔχειν ὡς εἶχε, τὸν δὲ Φλαυϊανὸν
συμβραμόντος (ὡς μαρτυρεῖ ἡ δούτερος οἱ οικουμενικῇ
40 συνόδῳ ἐς τὴν πρὸς Δάμασον ἐπιστολὴν) οἱ
τῆς Ἀνατολικῆς Διοικήσεως καὶ οἱ τῆς Ἐπαρχίας
Ἐπίσκοποι, χαρτονοῦσιν Ἀντιοχείας, ἦν χαρ-
τονήαν καὶ ἡ οἱ οικουμενικῇ ἐβεβαίωσεν συνόδος. ὁ δὲ
Παυλῖνος θνήσκων, ἐχαρτονήσκει ἐς τὸν τόπον
45 αὐτῶ εὐαγγελόν τινα, ὅστις ἦν χρυσόμομος δύο ἔ-
νεκεν αὐτῶν, πρῶτον, διότι αὐτὸν ἐξελέξατο
μόνος ὁ Παυλῖνος, σπαστὰς πολλὰς κανόνας βα-
λομένης γίνεσθαι τῶν Ἐπισκόπων τῷ ὁκλογίῳ ὑπὸ
τῷ κλήρῳ καὶ τῆς συνόδου τῆς Ἐπαρχίας, καὶ ἔχ
50 ὑπὸ τῷ παραιτῶντος, ἡ θνήσκοντος. δαύτερον,
ὅτι μόνος αὐτὸς αὐτὸν ἐχαρτονήσκει, καὶ ἔδει χα-
ρτονηθῆναι αὐτὸν ὑπὸ δύο ἢ τριῶν Ἐπισκόπων, καὶ
ἔχ ὑφ' ὅδους μόνος. ἀλλ' οἱ Ρωμαῖοι ὀφεισκόμενοι ἐς
πάσῃ αὐτῶν πῶν, καὶ ζητῶντες σπαστὸν ὅπως
τὸ ἀλλότρεμα, κατεφρόνησαν καὶ τῷ διημέ καὶ

τῆς εὐσεβείας, καὶ ἀπὸ τὸν λακίφερα σπασ-
χτονήσκει τὸν Παυλῖνον, ἐκόντων τῷ σπαστῶ
εὐαγγέλιῳ, καὶ ἀπεβάλλοντο τὸν ἄγιον Φλαυϊανόν.
ἀλλ' ὁποθάνοντος καὶ τῷ εὐαγγέλιῳ, ἐνήρησεν ὁ
Φλαυϊανὸς καὶ ἐκ ἐχαρτονήθη ἀλλ' ἐς τὸν τῶ-
πον αὐτῶ, καὶ ἦν μόνος Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας
αὐτός. ἀλλὰ πάλιν καὶ ὁ Δάμασος καὶ Σιρίλῳ
καὶ Ἀναστάσιῳ ἐμάχοντο τῷ Φλαυϊανῶ, καὶ σπασ-
χον τὸν Βασιλέα λέγοντες τὸν Φλαυϊανὸν εἶναι τυ-
ραννον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ σπασμωμώσκει μὲν
μὴ γινέσθαι Ἐπίσκοπον ζῶντος Παυλῖνα, γινόμενον
δέ. ὅταν πισύσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ θέλων εἶναι ἐρήνῳ
ἐς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐμήνυσεν τὸν Φλαυϊανὸν καὶ ἡλθε
ἐς τὸ Βυζάντιον, καὶ ἔπειτα αὐτῷ ἀπελθεῖν ἐς τὴν
Ρώμην. ὁ Φλαυϊανὸς δὲ ἔπειτα πρὸς τὸν Βασιλέα,
εἰς τὴν εὐσεβείαν ἔχον ἐπιληψίμον ἦ, ἡ ἡ ζῶντα
ἐκ ἔπειτα ἐπισκοπικῇ, οἱ κατηγοροῦμε γινέσθαι
κερταί, εἰ δὲ ἀπὸ τὸν θρόνον σπασθαι ζῶντα,
ἡ ἐμὴ ἐπιστολὴ ἀψηφάτω ὅκ μέσας, καὶ ὡς ἡνι ὁ-
ρίσας δὸς τὸν θρόνον Ἀντιοχείας. ὅταν καὶ ὁ
Βασιλεὺς εὐλαβηθεῖς, ἀπέσταλκε αὐτὸν ἐς τὸν
θρόνον αὐτῶ. χροῖα δὲ ευχρῶ παρελθόντες,
ἐς τὴν Ρώμην πάλιν ἀφικόμενος ὁ Βασιλεὺς, τὰς
αὐτὰς πάλιν ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων κατηγορίας ὑπέ-
μεινον, ὡς τὴν Φλαυϊανὴν τυρανίδα μὴ καταλύων,
ὁ δὲ λέγων αὐτῶ ἐκίλευσε, τῆς τυρανίδος, τὸ
ἡ δὲ

ἐδὲ αὐτὸς εἶναι Φλαυϊανὸς λέγων, καὶ ἐ-
κείνα συνιδὼν γενομένη, ἐκείνων δὲ λεγόντων
ὡς ἐδυνάσταντο δικάσασθαι Βασιλεῖ, παρήγετο
ὁμοῦναι ταῖς Ἐκκλησίαις συναΐψαι καὶ διαλύσαι
τὴν ἐρεν, καὶ τὴν ἀνότην σβέσαι Φιλονεκίαν.
Παυλίνος τε γὰρ ἐταλεύτησε πάλαι, καὶ Εὐ-
γελῖος ἐκ ἀνόμως ἀποβέβληται, καὶ αἱ Ἐκκλη-
σίαι τῆς Εἰσῆς τῆς Φλαυϊανῆς ἀπεδείχθησαν ἀντέχον-
ται, πρὸς δὲ, τὴν Εἰσῆ καὶ τὴν Ἀσπανίαν ἀπασαν
καὶ Πονηρίαν, καὶ ῥήτορι καὶ τὴν Θρακίαν, κοι-
νωνῶσας ἔχον καὶ συνημμένης, καὶ τὸ Ἰβυρικὸν
δὲ ἅπαν ἐκείνου οἶδε πᾶν κατὰ τὴν Ἀνατολίαν
ἐπισκόπων Ἡγέμερον. ταύταις ἔχοντες ταῖς κα-
ραίνεσιν οἱ τῆς Εἰσῆς ἐπισκοποὶ, καταλύσαν
ὑποχόντες τὴν δυσμῆσαν, καὶ τὰς πεμφθησομένους
δέξασθαι πρεσβευτὰς, Θεοδώριτος λόγῳ πέμ-
ψεν κεφαλαιῶν ἑκατὼ τρίτη. ὅθεν ἀπέστειλεν εἰς
τὴν Ῥώμην ἐπισκόπους ἵνα καὶ ἄλλους τὰ κλή-
ρη οὐ Φλαυϊανὸς, ὧν ἦγετο ὁ Βερρόσιος Ἀκάσιος,
καὶ ἕτως ἐρήνευσε. ταῦτα ὁ Θεοδώριτος. ἀλλὰ
καὶ Θεόφιλος ὁ Ἀλεξανδρινὸς ὅς ἦν ἐκκαθαρι-
σμένη μετὰ τῇ Φλαυϊανῇ, ἡγάπα γὰρ τὸ μέ-
ρος τῆς Παυλίνης, μαθὼν τὴν τῆς Ῥώμης ἐρήνῃ μετὰ
τῇ Φλαυϊανῇ, ἡ κατὰ Σωκράτη καὶ Σωζόμενον,
τὴν πρὸς τὸν Ῥώμης τῇ Φλαυϊανῇ πρεσβείαν,
ἐμόνον ἐρήνευσε μετ' αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ χάριν τῇ
τὴν Φλαυϊανὸν ἐρήνευσε μετὰ τῇ ἐπισκόπῃ τῶν
Ῥωμαίων συνήργησε, πέμψας ἰσίδωρον τὸν Πρε-
σβύτερον πρεσβευτὴν εἰς Ἰταλίαν ἵνα ἔχουσιν αἱ
Ἐκκλησίαι ἐρήνῃ. ἐψάδθη ἄρα ἡ κατὰ Φωτίαν
Συνόδος ἐπέστη Φλαυϊανὸν καὶ ἐδέξατο ἡ Ῥωμαίων
Ἐκκλησία ἀφ' οὗ τὴν Εὐσεβίου ἀγάπῃ, τῇ
δὲ Θεοδοσίῃ μεσιτεύσαντες ἀποστήκατο αὐτὴν, πρὸς
ἐκτενέστερον ἐμεσίτευσεν ὁ Θεοδόσιος, ἀλλὰ ἡ
λεγεῖν, καὶ ἐρετικὸς καὶ φιλονεκὴς καὶ ἀνόητος
ἀπέδειξε τὰς Δυτικὰς ἐπισκοπὰς, ὅς οἱ καὶ ὁ
Πάπας, πρὸς αὐτὸν καὶ ἡ πρεσβεία ἀπεσάλη, καὶ πρὸς
μόνον τὸν Πάπα ὡς εἰς μονάρχην. ἀντιπαρέθετο δὲ
ὁ Βασιλεὺς τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ πάσῃ, καὶ πα-
σαν τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ μόνους
τὰς ὑπὸ τὸν θρόνον Ἀντιοχείας ἐπισκοπὰς, Ἀ-
σίαν, Πόντον, Θράκην καὶ Ἰβυρικὸν εἰπών. τὸν
Φλαυϊανὸν οἱ πάντες οἱ Δυτικοὶ ἐπισκοποὶ ἔχον
ὡς τύραννον καὶ ἀντιθέτον, τῶν αὐτῶν αἱ Ἐκ-
κλησίαι Ἀντιοχείας, Ἀσίας, Πόντους, Θράκης
καὶ Ἰβυρικῆς ἔχον γνήσιον Ἀντιοχείας ἐπισκοποὶ.
καὶ πᾶν τὸ τῶν παπιδῶν ὅτι ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία
τῶν οὐ Κωνσταντινουπόλεως πατέρων κεφαλὴ, ὅπως

μετὰ μέρος τῶν οὐ Κωνσταντινουπόλεως πατέρων συγ-
κρίνεται; μαῶτα δὲ ὑπερετερεῖ τὸ μέρος πάντων
τῶν Ῥωμαίων ἐπισκόπων, ἐπεὶ δὲ ἀφ' οὗ τῆς καινολί-
ας τῶν ὀλίγων πρὸς τὸν Φλαυϊανὸν Ἐκκλησιῶν κα-
τὰ τὴν πᾶσαν ἡδυτικήν δυσμῆσαν καὶ ἀνότητος
Φιλονεκίαν, εἰ δὲ καὶ ἐπεμψαν οἱ Ἀντιοχείας πρεσβεί-
αν εἰς Ῥώμην, ἀλλὰ ἐπεμψαν καὶ εἰς Ἀλεξανδρείαν,
καὶ δὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁ μικρὸς ἐπεμψε
πρεσβείαν εἰς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην, καὶ ὁ
Ἰωάννης ἐπεμψεν εἰς τὸν ἄγιον Κύριλλον καὶ Παύ-
λον τὸν Εἰσῆς, καὶ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐπεμ-
ψε πρεσβείαν εἰς Ἀλεξανδρείαν ὅσον τὸν Κυρί-
λλον, ἀλλὰ ἐδὲν δὴ τῶν πρεσβυτέρων ἡ τῇ Θεο-
φίλῳ ἡ τῇ Ἰωάννῃ, ἡ τῇ Κυρίλλῳ, ἡ τῇ Ἀλεξανδρῷ
ἀξιώματι ἰδικὸν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἄρα
ἐδὲ τὸ τῆς πρεσβείας τῇ Φλαυϊανῇ ἐγένετο τῇ
Ῥώμῃ τοιούτοντι ἀξίωμα. ὅτι δὲ ἰσότης ἡ
Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ τῆς Ἀντιοχείας, καὶ ὅτι
οὐκ ἦν ἡ μάχη Φλαυϊανῇ καὶ τῶν Παπιδῶν, ἀλλὰ
τῆς Ἐκκλησίας Ῥωμαίων καὶ τῆς Ἐκκλησίας
Ἀντιοχείων, μαρτυρῶν ὅτι Καρθαγυνή Συνοδος λέ-
γεται κανὸν ἑκατὼς πεντήκοντα, ἥρουν ἑπταμῶν,
ὡς περὶ τῆς διχονοίας τῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ Ἀλε-
ξανδρινῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν ἀγίωτα Πάπα
Ἰννοκέντιον γραφῆναι, ὅπως ἑκατέρω Ἐκκλησίᾳ
πρὸς ἀλλήλους ἐρήνῃ φυλάξωσιν, ἣν κύριος
ἐνταγγέλλει. οὐκ οἶς σημείωσαι ὅπως ἐφικνῶ, ὅτι
ἡ διχονοία ἦν τῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ Ἀλεξανδρινῆς
Ἐκκλησίας πάσης πρὸς πᾶσαν δηλονότι, καὶ
ἐν ἰδικῇ τῇ Ἀλεξανδρινῇ καὶ τῇ Ῥώμῃ. δὲ
πρὸς, ὅτι ὡς τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας ἐ-
νόητο μέρος ὁ Θεόφιλος, ἔτι τῆς Ῥωμαϊκῆς
οὐκ οἶς μέρος ὁ Ἰννοκέντιος. τρίτην, ἵνα ἡ μία
Ἐκκλησία πρὸς τὴν ἑτέραν ἐρήνῃ φυλάξῃ,
Ἐκκλησία πρὸς Ἐκκλησίαν, καὶ ὑποπταγμένη
πρὸς ὑπερεκείνην, ἀλλὰ ἰσότης πρὸς ἰσότημον.
ὅτι γὰρ τρεῖς τὸν ἑδὴ φυλάττειν τὴν ἐρήνῃ τὴν
Ἀλεξανδρινῇ πρὸς τὴν Ῥωμαϊκῇ, τὸν αὐτὸν
τρεῖς τὸν ἑδὴ φυλάττειν τὴν ἐρήνῃ τὴν Ῥωμαϊ-
κῇ πρὸς τὴν Ἀλεξανδρινῇ. ἀπὸ δὲ ἡ Συνοδος
ἵνα γραφῇ πρὸς τὸν Ἰννοκέντιον πᾶν περὶ ἐρήνης,
ὡς ἀποδείκνυνται τῆς Δυτικῆς Συνόδου, ἔτι λαβόν
καὶ τῇ οἰοματι Φλαυϊανῇ ἐνοστήσαν τὴν Ἐκκλη-
σίαν Ἀντιοχείων, ἐπεὶ δὲ ἡ τῆς Ἀντιοχείας διεί-
κητος καὶ ἐπαρχία συνδραμεῖται μετὰ τὴν
αὐτὴν Ἀντιοχείαν, ὡς ἐμαρτυρεῖται ἡ δὲ οὐκ οἶς
καμνική, Θεοδώριτος λόγῳ πέμψεν κεφαλαιῶν
ἐνάτην.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

50

Ὅτι Δόμνους καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Πάπαι Παυλίνῃ καὶ Εὐαγγελίῳ Ἀριετικῶς εἶσι χαρίζομενοι, τὸν Φλαυϊανὸν
τῇ Βασιλεῖ διέβαλλον.

Καὶ γὰρ ἐδὲ ἄλλοι ἐξ ὧν ἀποβέβληται αἱ παπιδῶν, εἰ δὲ ἀφ' οὗ Εὐσεβίου συνέβη τὸ πρὸς τὸν Παπιδὸν
μῖσος

μῖσος πρὸς τὸν Φλαυϊανὸν, ἀλλὰ διὰ τὸν Αἰρετικὸν
Παυλῖνον καὶ Εὐαγγελοὺς ὡς ἀκόρετοι ἴσονται ὁ Θεο-
δότης λέγων, διέμνησαν τῇ μεγάλῃ Φλαυϊανῇ
χαλεπαίνοντες, καὶ ταῦτα τὰ Εὐαγγέλια πρὸς τὸν
5 ἑκκλησιαστικὸν ἀπεβιβλήκασι θεσμὸν, μόνον γάρ

αὐτὸν ὁ Παυλῖνος πρεβάλετο, πολλὰ κανόνας κα-
τὰ τούτων ἐστράβεας, ἀλλ' ὅμως τέτταν ἔδον εἰδόντων
θεολόγοις (οἱ Ῥωμαῖοι) τὸν Εὐαγγέλιον μὴ κοινοῖναι
ἡσυχάζοντες, κατὰ δὲ Φλαυϊανὰς τὰς βασιλικὰς ἐκίνη-
σαν αἰτίας, λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῇ εἰρησὴν τρέψαντες.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

10 Περὶ τῆς Οὐϊτάλις ὑποκρίσεως πρὸς Δάμασον καὶ τὰς Δυτικές, καὶ τῆς Παυλίνης πρὸς τὸν μέγαν
Αἰθανάσιον καὶ τὸν ἄγιον Ἐπιφάνιον ψευδύσεως ὁμολογίας.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Οὐϊτάλις ὑποκρίσας ὁρθόδοξος,
ἰδέχθη ὑπὸ τῶν Δυτικῶν καὶ τῶν Δαμάσων, ἀλλ'
ὁ Δάμασος ὁρθόδοξος ὢν, ἂ καὶ ἐμέμφετο τὸν
15 Φλαυϊανόν, ἢ διὰ τὰς ἑρκεας αἰς ἴσονται ὁ Σωκράτης
καὶ Σωζόμενος, ἢ διὰ τὰς ἐρημνίας αὐτίκας, ὅμως
ἐδόκει τὸν Οὐϊτάλιον ἀπαράδοτον φρονεῖν τῆς
ὑποκρίσεως ἐδουλεύσαντος εἰς τὴν ἀπάτην ὡς ἐπαθεῖν
ἐξ ἀπλότητος, ὡς ἴσονται εἰς τὴν αὐτὴν Κλαυδίου ἑπι-
20 σκόλῳ αὐτῷ ὁ μέγας Γρηγόριος, ὅτις καὶ περὶ
ἐαυτοῦ λέγει, ὅτι ἰδέχθη πρὸς τὸν ὑποκρίσαντα τὰς
Οὐϊτάλις λόγους, ὃν ὁ Δάμασος μετὰ διδασχάδας.

ἔχον ὡς Αἰρετικόν, καὶ ὡς ὡς καὶ ἡ ἀλήθεια. στή-
μαίνας ὃν ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος ἔχει φίλον τὸν Παυ-
λῖνον, ἀλλὰ διὰ τὴν Αἰρεσιν αὐτὸν ἐμίση, ὡς λέ-
γει ὁ αὐτὸς Ἐπιφάνιος Αἰρεσὶς ἐβδωμητοῦ ἡμερόμην.
ὅστις ἐτι λέγει ὅτι ὁ Παυλῖνος ὑποκρίσας, δίδωσιν
ὁμολογίαν ὑποκρίσεως τῇ μεγάλῃ Αἰθανῇ, ὡς ἁ-
βὼν καὶ ὁ Ἐπιφάνιος ἔχει τὸν Παυλῖνον ὡς εὐσε-
βῆ. τὴν μὲν τὰ Παυλίνην ὑποκρίσαντος ὁ μέγας
Βασίλειος Φωρεὸς εἰς τὰς Δυτικές γράφας, ὡς
ἐρηται καὶ ἡγήσεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

25 Περὶ ὧν νομίζουσιν οἱ Λατίνοι βεβαιῶσαι τὸν παπισμὸν, πρὸς φέρουσιν ὑποκρίσας τινὰς καὶ τὴν αὐτὴν
Δάμασον τὰ ἱερωνύμους, ζητῶντας μαθεῖν παρ' αὐτῶν περὶ τῶν τριῶν ὑποκρίσεων, καὶ ἀπερρίπτουσιν
Παυλῖνον, Μελέτιον καὶ Οὐϊτάλιον. ἐξ ὧν ὑποκρίσας δέκνυται ἐν ταῦτα, μηδὲ συμπεραίνεισθαι με-
30 ναρχικὸν τὰ Ῥώμης ἀξίωμα.

30 Σημαῖν οἱ Λατίνοι ὡς οἱ τὸν παπισμὸν νομί-
ζουσιν βεβαιῶν, ὅτι ὁ ἱερωνύμος περὶ τῶν τριῶν
θεαρχικῶν ὑποκρίσεων ἔκ ἡρέσκετο ὡς οἱ ἀπε-
κρίνατο αὐτῷ ὁ Αἰτιοχέας Παυλῖνος, ἀλλ' ἐξήτα
35 μαθεῖν τὸ βέβαιον πρὸς τὰ Ῥώμης Δαμάσους, καὶ
ἀπερρίπτειν ὁ ἱερωνύμος εἰς ἐκείνῳ αὐτῷ τὴν ὑποκρί-
σιν πρὸς Δάμασον, ὅτι ἐκινώσας τὸν Παυλῖνον,
ἀπερρίπτει τὸν Μελέτιον, τὸν Οὐϊτάλιον ἐκ οἷδα, καὶ
εἴθε ὡσανεὶ ἐκαθέξαι μετὰ τῶν δώδεκα κρείων, κα-
40 τὰς ὑποκρίσεως μοι τί πειρήσω, εἰ γὰρ καὶ ὁ Παυ-
λῖνος ἐπὶ φίλος μετὰ τῷ Ἐπιφάνει, ἀλλὰ πρὸς
σὲ ζητῶ τὸ βέβαιον. συναγάγετε λοιπὸν οἱ παπιστῆς
καὶ ἐκ τῶν, ὅτι ὁ Ῥώμης ἐστὶ τῆς καθολικῆς
ἐκκλησίας μονάρχης. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅ-
45 τι εἰς ἐκείνας τὰς ὑποκρίσεις (ἰσχύς μοι ὁ ἱερωνύμος,
εἰ εἰσὶν ἴδιαι αὐτῷ) φέρεται ψεύδους καὶ ἀδικίας
καὶ ἀσυννομίας, ψεύδους, ὅτι λέγει ἐν αὐταῖς
τὰς Αἰρέσεις πάντες παρὰ τὴν τῶν Ἀναπλικῶν,
καὶ ἴσως αὐτὰς λάκκους μὴ ἔχοντες ὕμνος, καὶ
50 ὅτι ἐκκρίσιν ἡμῶν Ἀναπλὴ τὸ φῶς τῆς ἀλη-
θινῆς πίστεως, αἰς δὲ τὴν δύσιν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος
τῆς διανομοσύνης, ἀπὲρ ἐπὶ ψεύδους, ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν
Ἀναπλὴν ὑπὸ ἱερωνύμου εἰς τὴν τῶν ἱεροσολίμων ὡς
πάντοτε ἄκουσεν ὁρθόδοξον, αἰς δὲ τὴν Λιγυρίαν,
συρίαν καὶ εἰς τῆς Θράκης εἰσέειν καὶ πολλὰ ἄλ-

σηματα Αἰρέσεων, ἀλλ' ἴσως καὶ οἱ Θεολόγοι οἱς ὁ-
μολοῖται τοῖς ἀνθρώποις μεγάλοι ἐδέετο ἀφθι-
σαν μετὰ τὰς ἀποδόχας, οἷντες καὶ τὴν δούτεραν
Οἰκουμενικὴν Συνόδον σιωπῆσαν. αἰς δὲ τὸ ἰσινόν
ἦσαν οἱ περισσώτεροι ὁρθόδοξοι, Σωζόμενοι βι-
βλίῳ τρίτῳ κεφαλῇ δεκάτῃ τρίτῃ, καὶ πῶς ὁ
ἱερωνύμος ἔπει τὴν Ἀναπλὴν αἰσῶν; εἴτα καὶ
εἰς τὴν δύσιν ἢ ὁ Μεδιολάνων Ἀντιόχιος Ἀρναύτος,
ὃν ὁ Δάμασος μετὰ πολλῶν Συνόδων μόλις κατέ-
βαλον, καὶ περὶ μέχρη τέλους τῆς ζωῆς αὐτῷ ἄλλος
Ἐπίσκοπος γινώσκων εἰς τὰ Μεδιολάνα ἐκ ἐδυ-
νήθη. ἐμὲν ἀλλὰ καὶ Οὐρσάκιος καὶ Οὐάλης καὶ
ἐπερὶ τινες εἰς τὰ πάντα σιωπῶντες Κωνσταντῖν Δυ-
τικῇ ἦσαν, καὶ ὁ Λιβέριος καὶ Φίληξ ὁ Πάπας καὶ
ὁ οἷος ὁ Κεδρένης ὑπεγράψαντες εἰς τὸν ἀρεανισμόν,
καθὼς καὶ ὁ Βαλαρμῖνος μαρτυρεῖ ὅτι ἐν τῇ Βα-
τικῇ τὴν ὑποκρίσιν τῆς Λιβερίας ἢ ὑπεγράψαντες ἐν τῇ
Ἀναπλῇ βεβαιῶντες τὸν ἀρεανισμόν, καὶ πῶς εἶπον
ὁ ἱερωνύμος ὅτι εἰς τὴν δύσιν ἔλαμπεν ὁ ἥλιος
τῆς διανομοσύνης; ψεύδους λοιπὸν σιωπῆται εἰς
τὰς ὑποκρίσεις. ὑπὸ δὲ τῶν τριῶν ὑποκρίσεων
συμπεραίνεται, καὶ δὴ σιωπῆται καὶ ἀσυννομία,
ὅσον μὴ γὰρ περὶ τῷ Παυλίνῳ, ἐπεὶ δὲ καθὼς
ὁ μέγας Βασίλειος γράφει τοῖς Δυτικοῖς, ἔχει
καὶ ἡ χερσιν αὐτῷ ὑποκρίσιν (ζῶντος γὰρ
τῷ

τῇ μελετίᾳ ἐκπεποιηθῇ, καὶ ἐφάρξα καὶ τὰ τῆ
μαρκεῖα) ἔχον ὁ ἱερώνυμος δίνον μὴ γινώσκον
αὐτὸν, καὶ αὐτὸν καὶ φίλος τῶ ἐπιφανί, καὶ ἔδω-
κε καὶ ὁμολογῆσαι ἥτις αὐτῷ πείσως τῷ μεγα-
λῷ Ἀθανασίῳ, ἀλλ' εἰ καὶ ὑπεκρίθη δυνάμει,
ἔμεινεν ὡς ἀφρονέτης, ἦν ἀδιόρθωτος. ὅσον δὲ παλιν
περὶ τῶ Οὐιτάλιου, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἦν ἀφρονέτης,
ὡς κεραιηθεὶς ὑπὸ μόνης Ἀπολιναρίου ἐπίσκοπου
Ἀντιοχείας, ζῶντος τῶ γυναικὶ Πατριάρχῃ μελετίᾳ,
καὶ φρονῶν καὶ τῶ Ἀπολιναρίῳ, καὶ ἐνδελέσσει καὶ
τὸν δόμῳ σεν ὑποκρίσας, καὶ ἐνόμισεν αὐτὸν ἀσέβητα, ἀλλ'
ὕστερον διδάχθαι τὰ κατ' αὐτὸν ἀδάμαστος ἐ-
δουχέρωντο, ὡς ὁ Θεολόγος μαρτυρεῖ Τρηγόριος,
ἔχει δίνον ὁ ἱερώνυμος μὴ εἰδέναι αὐτὸν
τὸν Οὐιτάλιον, καὶ σπασίῃ ὡς ἀφρονέτην, καὶ ὡς
ὑποκρίτην, καὶ ὡς Αἰρετικόν. τὸν μελετίον μὴ πο-
τεῖν ὅτι ἀσέβητος, ἀλλ' ἔργον ἐπαίσει, πρώτων,
ὅτι ἦν γνήσιος Πατριάρχης Ἀντιοχείας, ἐπειδὴ
ἐκπεποιηθῇ μετὰ Συμῶδα καὶ Βασιλέως καὶ Κλήρε, καὶ
καὶ μετὰ τῆς γνώμης τῶ λαοῦ, καὶ μάλιστα
ἄσπης τῆς Ἀντιοχείας χωρὶς Ἐπισκόπου. δούτερον,
ὅτι ἦν ὁμολογητὴς, ἐπειδὴ ἀπὸ τῶ διδάξαι τὴν
τριάδα τῶν ὑποστάσεων, καὶ τὴν μονάδα τῆς Θε-
ας εἰσὶν ὁνόματι τῶ Κωνσταντίας ἐξωλέθη. τρί-
τον, ὅτι ἀπὸ τῶ εἶναι ἄγιον τὸν μελετίον, ὁ
Σαμοσατῶν ἀγὼ εὐσέβειον τὸν χάριτίν τῆς
ψῆφου αὐτῶ τῶ μελετίᾳ σπείρειν ἀφαιρεθῶναι
ὑπὸ τῶ Κωνσταντίας τὴν χάριτα αὐτῶ, ἥ δὲ καὶ ὁπίσω,
καὶ ἐφύλαττον αὐτὸν εἰς τιμὴν τῶ μελετίᾳ, καὶ
αἰχμῶν τῶν Ἀρειανῶν, Θεοδώριτος λόγῳ δούτε-
ρον κεφαλῶν τριακῶν δούτερον. τέταρτον, ὅτι
ἱοβιανὴ συνεκρήθη Συμῶδον ἐν ᾗ καὶ ὁ Ἀρειανὸς
Ἐπίσκοπος ὁμολόγησαν τὴν ἀσέβειαν, καὶ ἐση-
ρῆε τὴν ὀρθόδοξαν πέμπτον, εἰς τὴν ἐξουσίαν
ὡς τὸ δούτερον, ἔχον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τὸν Φλαβί-
ον καὶ Διόδορον, καὶ ἐσηρῆε τὸν λαὸν εἰς τὸ
ὀρθόδοξον πείρας. ἔκτον, εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τῶ-
νας κήρας ὑπέμεινε καὶ εἰς τὰς πύλας Ἐπαρχίας
ἀπὸ τῶ ἀλλοθινῶν πέπτον, ὁ Θεοδώριτος τριαν-
τακρήσσει. ἔκδομον, καὶ ὁ βασιλικὸς στρατηγὸς
Σάπυρος γινώσκων αὐτὸν ἄγιον καὶ ὀρθόδοξον, ἐ-
βεβαίωσε εἰς αὐτὸν τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἔδωκε αὐτῷ
ταῖς ἐκκλησίας βασιλεύσαντος Θεοδοσίας. ὀγδόον,
ὁ μέγας Βασίλειος γράφων εἰς τὸν μέγαν Ἀθανά-
σιον ὑπερεπανέει αὐτὸν, καὶ λέγει καὶ τῶ Δυτι-
κῶς ἰσοψύχως εἰς τὴν αὐτῶν γνώμην ὑπαρξαι,
ἦν τὸ τὸν ἄγιον μελετίον εἶναι γνήσιον Ἀντιοχείας
Πατριάρχῃ, καὶ τῶς ἄλλης δύο, ἦν Παυλίον
καὶ Οὐιτάλιον κυβερνῆσαι ὑπ' αὐτῶ τῶ μελετίᾳ
οἰκονομικῶς, ἴσως ὡς σέφανος καὶ Βασιανὸς ἐπι-
τροπὸν ἐφίστα ὑπὸ τῆς τετάρτης Συμῶδας.
ἐνάτον, ὁ Βασίλειος Θεοδοσίῳ ὁ μέγας ὁμολό-
γησε τὴν ἀγιότητα αὐτῶ ὡς ἐρητικὸν ἀνθρώπον. δέ-
κατον, ἦν Ἐξάρχος τῆς οἰκονομικῆς δούτερος συ-
νόδος, καὶ ῥοσέπον ὡς καὶ κοιμηθῆναι τιμηθῆναι

ὡς ἐρητικὸν ὑπὸ τῶ Νύμφης καὶ τῶ Ναζιανζηνῶ καὶ
τῶ Χρυσοστόμῳ. ἐν δέκατον, Ἐξάρχος ἦν τῆς ἐν
Ἀντιοχείᾳ Συμῶδας, ἥτις σωμένη ἐν ἑτα κατὰ τῶνας
μὴ, τριακῶν ἐξομνησῶν ὀγδόῳ, κατ' ἄλ-
λας δὲ, τριακῶν ἐξομνησῶν ὑπὸ ἑκατὸν πε-
σασαρκηταῖς Ἀνατολικῶν πατέρων, ἐν ᾗ τὸν ὑπὸ
μελετίαν καὶ Παυλίον πληθύν Ἀμαχουρίων πι-
εὶ σπείρειας, τὴν μὴ τὸν μελετίον δηλονότι δι-
λόντων, τὴν δὲ τὸν Παυλίον, ἁγίσμα γέγονε,
καὶ σπείρειας καὶ εἰσῆσε, ἀλλὰ τῇ ἐπιθέσει τῶ
μελετίᾳ παρ' ἐλπίδα εἰρήνη καὶ συμφωνία πρὸς
ἐκνήθη ὡς ἐρημικὸς ὁ Σαζορὸν Βιβλίῳ ἐβδόμῳ
κεφαλῶν τριτῷ, καὶ ὁ Νύμφης Τρηγόρῳ ἐπι-
σολῇ τῇ περὶ τῶ βίβλ τῆς μακρῆς, καὶ ἡμεῖς
ἐπορῶ ἐν ἀρχῇ τῶ παρῶντος βιβλίου, καὶ δὴ καὶ 15
τῶ Συνοδικῶν φησὶ, μελετίῳ ἀμαχουρίῳ (βα-
σιλεύσαντος Τρηγόρου) ἐν τῇ ἐκείᾳ θρόνῳ Ἀντιο-
χείας, θρόνῳ καὶ ἱερῶν σπασαρκηταῖς Συμῶδον,
ἥ τῶ Θεοπόων κυβερῶντα Σύμβολον, καὶ τὰ ἐξῆς.
ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ Συμῶδι ἥ τῆς καζολικῆς πίστεως 20
ἀπρητίθη ὁμολογία, σπείρειας κατὰ Ἀπολι-
ναρίου καὶ ἄλλων Αἰρέσεων σπείρειας. ἀσθεματι-
σμένων, καὶ ἐκπεσόντος Τόμῳ περὶ τῶ ἡδύτερος
οἰκονομικῆς γράφοντα τῶς Δυτικῶς ἀμαχουρίῳ,
Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῶν εἰσῆσε. σπείρειας 25
ταῖς ὁ δαμάσῳ ἐπισολῇ περὶ τῶ ἐπορῶ αὐτῶν
κεφαλῶν πέμπτῳ, καὶ ἐπὶ τῶ πέμπτῳ λογῳ Θεοδώ-
ριτος κεφαλῶν δέκατον ἐδοκιμάθη, ἐκνήθη
καὶ ἐπὶ τῶ ἑκατονπονητικῶν τατρῶν Ἐπισκόπων ὑπο-
νοφῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐπισολῇ ἐπὶ τῶ σπείρειας 30
ἐν ἰταλίᾳ καὶ ἰταλίᾳ Ἐπισκόπους, ἥτις κατὰ ἐν
ταῖς ἐπισολαῖς τῶ μεγάλῳ Βασίλειῳ, καὶ ἀρῶ-
μέτῳ ἐπισολῇ ἐκνήθη ἐκνήθη, εἶπε εἶπε τινὰ
ὅτι ἀσπείρειας ὁ ἱερώνυμος τὸν τρεῖν ἄγιον, πα-
ρανόμον ἔργον. ποιεῖ ὁ ἱερώνυμος, κατὰ φρονήτης 35
φαινόμῳ τῶν ἄγιων, καὶ αὐτῆς τῆς οἰκονομικῆς
Συμῶδας. ἀλλὰ δὴ ἐπὶ τῶ γράφει ὁ αὐτὸς πε-
ρὶ τῶν σφραγμάτων Ἰωάννης ἱεροσολύμῳ, λέγει
παῖσαν τὴν Ἀνατολίαν πλὴν Ἀθανασίᾳ καὶ Παυ-
λίῳ ἡ Αἰρεσις τῶν Ἀρειανῶν κατεκρήθη. Ἀλ-40
λὰ ῥητόν ὅτι ἀρκῶ τὰ ἐρημικῶν σπείρειας ἀσπείρειας,
καὶ ὅτι Βαλδασίνῳ οἰκονομῶν ἐν τῇ ἰσορίᾳ τῆς
Ἀφρικῆς λέγει, ὅτι ὁ Σατανᾶς καὶ τὴν δύσιν κα-
τέλαμε, καὶ αὐτὸν τὸν ῥώμης σπείρειας, ἡ-
τοι τὸν Λιβέριον καὶ Φίλωνα. εἶπε ὁ ἱερώνυμος 45
τῶ ἐν ὁ λόγων ὅτι τὰ κήρια σώματα ἐμψυ-
χάει, καὶ ἄλλα δέτινα μακρῶν ἐν τῶ τῆς πᾶ-
ληθείας καὶ ἀσπείρειας εἶπε, καὶ ἰδὲ κατωτέρῳ
κεφαλῶν δέκατος τετάρτος Παρὰ γράφον δέκατον
πρώτον, καὶ ἐν τῶ σπείρειας μεγίστης πρᾶγματι 50
πατήθη, καὶ θαυμαστὸν ἐμαχουρίῳ Ἰωάννη κα-
τηγόρησε τῶν Ἀνατολικῶν, ἡ ῥητόν καὶ κατ' ἄλ-
λον τρεῖτον ὑπὲρ ἱερώνυμου, ὅτι ἐπειδὴ ἦν φί-
λος αὐτῶ ὁ δαμάσῳ, διὰ ὁ δαμάσῳ γράφοντα
τῶς βίβλ τῶν σπείρειας Πατῶν, ἐσῆλθον αὐτῶς
πρὸς

τῶ ἱερώνυμῳ ὅτι ἐς τὴν Βηθλαὴμ, ἔτι καὶ τὰ συγ-
γράμματα ἐβεβαίωσε. τοίνυν ὡς Ῥωμαῖον Ῥωμαῖος
καὶ ὡς φίλον περιεποιεῖτο φιλοῦμένῳ. ἐπει-
δὴ ὁ ἱερώνυμος ποῖαν ἀνάγκην εἶχε μετ' αὐτὸν τὸ ὄρ-
θόδοξον δόγμα ἡ ὑπὸ τῶν ἀν' ἡσυχίας ἡ ὑπὸ τῶν Ῥώ-
μης, ὡς αὐτὸς ὁ ἴδιος καὶ σοφὸς καὶ ὀρθόδοξος
καὶ ἄγιος, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐς τὴν ἱεροσολίμην εἶχε
κύριον καὶ ἰωάννην τὸν ὀρθόδοξον Πατριάρχην

ἦγε ἠθέλει συμβάλειν, ἀλλ' ὡς Ῥωμαῖος ἦν με-
τέωρος, ὅθεν φιλοῦμένῳ, ἐκκλησίᾳ τῇ
ὁμογενεῇ, καὶ κατηγόρησε τῶν Ἀνατολικῶν.
κλήματα γὰρ ἡ ἀλήθεια ἔλαυνε ὁ Θεολόγος, τῆς
γούρας ἡ ὑπὸ μίσους, ἡ ὑπὸ ἐνοχίας, ἥπερ καὶ
τὰ δύο ἑκαστοῦ ὁμῶς ἔρωτο. τὸ οὖν. ὅτι δὲ μὴ
μετέωρος, ἐφ' αὐτὴν καθάψαμένῳ καὶ τῷ ἱεροσολύ-
μων ἰωάννῃ ὡς ἐκηθήσεται.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Ὅτι ὅκ τῆς πρὸς Ἡλιόδωρον καὶ πρὸς Εὐάγγελον ἐπιστολῆς τῶ ἱερώνυμου, καὶ ὅκ τὰ κατὰ Λακίφερους Δι-
λόγους, καὶ ὅκ τὰ κατὰ Διδὸς Βιβλίου πρώτου, καὶ ὅκ τὰ πρὸς Διδόμους τὰ Βιβλία τῶ Διδύμου, καὶ ἐξ ἄλλων
αὐτῶ λόγων διακνύται ὅτι πρὸς τὴν μὴ ἀδυναίαν ὅπως μοναρχίαν τινα τῶ Ῥώμης ἐπὶ τῆς καθόλου ἑκ-
κλησίας, ὀνομάζει τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν Καίστικην.

15

Πλὴν ὅτι ὁ ἱερώνυμος τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης ἐκ-
φράζει εἶναι μοναρχὴν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας,
ἐστὶ φανερόν, καθότι λέγει ὁ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς
20 Ἡλιόδωρον ἐπιστολῇ, ἐκ αἰσὶν ἡμῶν τῶν ἀγίων οἱ
ἔχοντες τὰς ἡμέρας τῶν ἀγίων, ἀλλ' οἱ ἀσκήσωτες
τὰ ἔργα τῶν ἀγίων. καὶ ἐν τῇ κατὰ Λακίφερους
διαλόγῳ φησὶ, τὰς μὴ κοκτυμῶν τὴν χειρὶ-
νυμον κλησὶν, ἀλλ' ἔργους ἐπὶ τῶν ἐπιστημονίαν,
25 μὴ εἶναι τῆς Ἐκκλησίας τῶ Χριστῷ, ἀλλὰ τῆς
συναγωγῆς τῶ Ἀντιχείου, τοιοῦτοι δὲ οἱ Λατῖνοι,
πιστεύοντες ἐς τὸν Πάπαν, καὶ καλέμενοι παπιστῶν,
ἄρα. ἀλλ' ἐδ' ὅτι ὁ Πέτρος μονάρχης τῶν Ἀποστό-
λων ἐφράζει ὁ ἱερώνυμος, ἀλλὰ μόνον πρώτης
30 τῶν ἀδελφῶν ὡς γηραιότερος, ὅθεν ἐς τὸ πρῶτον
βιβλίον κατὰ τὸ Διδὸς πραγματευόμενος περὶ
τῶ πρῶτον ἐπιστολῆς τῆς παρθενίας, ἐρωτᾷ εἰς Ἐπι-
στήτους ἢ ὁ πλέον ἡγεμενικός τῶ Χριστῷ, διὰ τὸ ἐκ
ἐπετεράπη ἡ φροντίς τῆς Ἐκκλησίας τῇ ἰωάννῃ,
35 ἀλλὰ τῇ Πέτρῳ; καὶ ἀποκρίνεται, παρὸς μὴ
τὸ ὅσμη πρῶτον ἐγγόνος, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ
Ἀπόστολοι, οἱ ἐκ μίας Ἐκκλησίας ἐφρύνιζον, ἀλλὰ
πάντες τῆς Οἰκουμένης, ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἀποστόλων
πρῶτον, ἡ μὲν τῶν χαρίτων ἐγγόνος πρῶ-
40 σέχεται, ἀλλὰ νέηλος γέγονον ἐμποδῶν, ἀπο-
στατικῆς γὰρ ἦν ἡνίκα Χριστὸς ὁ Θεὸς ἠγέρθη ἐκ
νεκρῶν, ἐπετεράπη δὲ αὐτῇ ἡ Παύλος καὶ Θεοτό-
κος Μαρία, ἡ τιμὴ καὶ μισθὸς ὑπερέχουσα πάντων
τῶν Ἐκκλησιῶν. συμβαίνει δὲ ὅτι πάντες τὸ ὅσμη
45 πρῶτον καὶ οἱ Ἀπόστολοι καὶ ὅτι πάντες τῆς
Οἰκουμένης καὶ οἱ ἐφρύνιζον, καὶ ὅτι διὰ τὸ αἶμα
νέον τὸν ἰωάννην, ὁ Πέτρος εἶχε τὸ εἶναι πρῶτος
τῆς ἀδελφότητος κατὰ τὴν τάξιν. ἐπειδὴ μηδὲν
εἶχε ἀξίωμα ὅπερ ἐκ αἵων καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι.
50 ἔτι ὁ ἱερώνυμος πρὸς τὰς ἀντιβάλλοντας αὐτῷ τὴν
ἀντιπρῶτον τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας γράφει πρὸς
Εὐάγγελον, ὅτι καὶ ἄλλοι νομίζουσιν τὴν Ῥωμαϊκὴν
Ἐκκλησίαν, καὶ ἄλλοι τῆς οἰκουμένης, καὶ ἡ Γαλιλαία καὶ
ἡ Βερθεταία καὶ ἡ Ἀφρικὴ καὶ ἡ Περγὰ καὶ ἡ Ἰνδία καὶ
πάντα τὰ βάρβαρα γόσι οὐ καὶ Χριστῷ λατρεύουσιν, οἷα

τηρεῖν καὶ τὴν ἀληθείαν. καὶ εἰ ἐξέχεται (ἡ ἀν-
τιπρῶτον) ζητᾶται, οἰκουμενικῇ μέτρῃ ἐπὶ τῆς
πόλεως ὅσα ἀντὶ Ἐπίσκοποι ἐν Ῥώμῃ, ἢ ἐν Εὐ-
γαβίῳ, ἢ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἢ ἐν Ῥηγίῳ, ἢ ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ, ἢ ἐν Ταρσῷ τῆς αὐτῆς ἐστὶν ἀξίας,
καὶ τὰς αὐτῆς ἱεροσύνης. ἡ δὲ αὐτῆς τὰ πλάττει,
ἡ τῆς πτωχείας τὸ παπῶν, ἀντὶ τῆς κατώτερος
Ἐπίσκοποι ἐπὶ αἰῶν, πάντες γὰρ Διδοχῶν εἰς τὴν
Ἀποστόλων. καὶ μετ' ὀλίγον, ἀλλ' ἐρᾷ πῶς ἐν
Ῥώμῃ πρὸς μαρτυρίαν τῶ Διακόνου Πρεσβύτερος
χρησιμεύει; τίμοι πρῶτον πρὸς πόλεως ἔσται ὅ
τὸ πᾶν ὀλιγότῃ ἐξ ἧς ἐγενήθη ἡ ὀφρὺς ἐς Ῥώ-
μης Ἐκκλησίας ἀνάγει; καὶ ἐς τὸν πρῶτον
τῶ Βιβλίου τῶ Διδύμου περὶ τῶ ἀγίου Πνεύματος
ἐκ τῶς βαβυλωνίαν καὶ τὴν Ῥώμην, καὶ τὰς κλη-
ρικὰς αὐτῆς γερουσίας τῶν Φαρισσαίων καὶ γραμ-
ματέων, καὶ φατερίαν τῶν ἀμαθῶν. καὶ πάλιν
ἐν τῇ ἡμερᾷ ὅτε τὸ πολυθρύλλητον, οὐκ εἶναι ζήτημα
ὀκνήθη, πότερον πίπῃ ἐς ἐπιτίμιον ὁ μετα τὸν
πρῶτον πρὸς τὴν βαβυλωνίαν δευτέρως μετὰ τὸ βί-
βλίου γάμος; ὡς ἀλλότῃ τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκ-
κλησίᾳ, ἡντὶ ὅμως ἐχούρηται ὁ ἱερώνυμος,
ὅθεν γράφει, ἀνίσταίμην ἡ καὶ ἀντὶ αἰρεσις. καὶ
ἡ πάλαι θάνατος ἐχιδνα τὴν σωτηρίαν αὐ-
στη καίρει, ἡντὶ ἐκ ἐξ οὗτος μέρες, ἀλλ' ὅλον λυ-
μαίνεται τὸ Χριστῷ τὸ μυστήριον. ἀλλ' ἀντὶ τῆς
ὁ Βελαρμίνος λέγει, ὅτι ὁ ἱερώνυμος γράφει πρὸς
τὸν Δάμασκον περὶ διαφορᾶς πόλεως καὶ ὑποστάσεως,
ὡς πῶς φησὶν, ὅτι ταύτῃ τῇ πέτρᾳ εἶδα εἰσε-
μηθεῖσθαι τὴν Ἐκκλησίαν, δεόμεναι ἵνα διὰ τῶν πᾶν
ἐπιστολῶν δοθῇ ὅσα ἡ τῶ σωπαῖ ἡ τῶ λέγειν τρεῖς
ὑποστάσεις. ἀλλὰ ἐπὶ τῶν πρῶτων, ὅτι περὶ τῆς
ἐποικίᾳ ἰκανῶς αὐτῶν Πατριάρχῳ πέμψῃ. δο-
τέρως, ὅτι ἐδὲ πρῶτον λέγει λόγον πολλῶν πε-
ρί τινων ἐκ τῶν πᾶν ἀγίων πατέρων ὅτε ἀπαξ λέ-
γουν, ἡ τινὲς χαρίζονται, ἡ κατ' ἐμφανὴ ἐκ-
τελεῖν λέγουσιν, ἀλλὰ τῶν ἐκ τῶν αὐτῶν αὐτοὶ λέ-
γουσι πολλὰ καὶ καὶ ἀντὶ τῶν αὐτῶν ὡς περὶ τῆς
ἀντὶ τῶν ὅτι πολλὰ καὶ καὶ ἀντὶ τῶν αὐτῶν ὡς περὶ τῆς
Ῥωμαϊκῆς

ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας οἰκονόμος . τρίτον , ὅτι πῶς τιμῶν ἢ διδόνων οἰκονόμος τῇ Δαμάσῳ περὶ ταύτης τῆς ὑπαρχείας , παρέχετο οὕτως καὶ Πέτρῳ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ , λέγει γὰρ αὐτῷ ὁμιλῶν ἅπα τὰς διώκοντας αὐτῷ ἐχθρούς , Ἀιρετικόν με μετὰ τῆς Δύσεως , Ἀιρετικόν με μετὰ τῆς Ἀγίας , ἦτοι μετὰ Δαμάσου καὶ Πέτρου , καταδικματωσάντων .

καὶ πάλιν γράφει πρὸς τὸν αὐτὸν Πέτρον Φησὶ : διὸ ὥς τοις συνιστάμεθα οὐκ ἐπὶ τῶν ἐπιτοκίων ὅτι οἰκονόμος ἀναμάρτητος ὁμολογῶ τὴν Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρείας , ὅτι δι' ἐρώτησιν καὶ ἄλλοι ἄλλως πατέρες περὶ πίστεως : ἰδὲ αὐτῶν 5 καὶ κατωτέρω ἐν ποσὶ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

10

Ὅτι ἐκ τῶν περὶ τῆς ὑπαρχείας τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὰς ἐξουσίας τῶν Βασιλέων ῥητὴν , ἐκ τῶν ἀπατηθῆναι τὸν Ῥώμη ὑπὸ Οὐϊτάλιου , ἐκ τῶν δεχθῆναι τὸν Ῥώμη τὸν ὠρενομον Εὐάγγελον , ἐκ τῶν παρερραθῆναι τὸν Ῥώμη ὑπὸ τῶ Θεολόγου : ἐκ τῶ κοινωθέντος τῷ Ῥώμη τῇ Ἀιρετικῇ Γαυλίῳ , ἐκ τῶν περὶ βοηθείας ὁμηροῦ τῶ μεγάλου Βασιλέως , ἐκ τῆς καταφρονήσεως τῶν παπικῶν ὑπηταγῶν ὑπὲρ Φλαυιανῶν , ἐκ τῶν τῶ ἱερωνύμου ῥητῶν , καὶ ἐκ τῆς πρὸ τοῦ Ῥώμης καὶ τῶν Ἀλεξανδρείας πρὸς τὴν τῆς ἐκ Καρ- 19 θαγοῦ Συνόδου δόξαντος ἔτι μομφῆς ὁ Ῥώμη , ἔτι ἀναμάρτητος περὶ πῶς πίστιν , ἔτι ὅτι τῶν Συνοδῶν .

Ἐστὶ σημαίνει ἐν ταῦτα πρώτον , ὅτι ὁ Θεοδώριτος λέγει , τὸν Θεοδόσιον τὸν Βασιλέα πρὸς τὴν ὅτι δόξαν κοινῶς κατὰ πῶς πίστιν τῇ Δαμάσῳ ἔχον τὰς Ἐκκλησίας . ἀλλ' ὁ Σωζόμενος λέγει , ὅτι ὅστις κοινῶς τῷ Ῥώμη Δαμάσῳ καὶ τῷ Πέτρῳ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἔτι οὕτως φησὶν , τὸν Θεοδόσιον τὸν Βασιλέα Νέμον ἐκτίθειν ὑπαρχεῖν τὰς πάντων Ἐκκλησίας τῆς ἐν ὑποστάσει τριῶν πρὸς σώσει ἰσοτιμῶν καὶ ἰσοδυναμῶν μίαν καὶ πῶς αὐτῶν ὁμολογῶσι Θεότατα Πατέρες τῆς καὶ ἁγίας Πνύματος , τέττας δὲ εἶναι τὰς κοινωθέντας Νικηταρίῳ , Τιμοθέῳ καὶ τῆς τὰδε Ἐπισκόποις , καὶ ἰδὲ αὐτῶν κεφαλῶν τεταρτῶ Παρεργασφον τρίτον , καὶ βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφάλαιον ὄγδοον , ὥστε εἶναι ἅπας οἰκονόμος τῆς ὑποστάσεως . δεύτερον , ὅτι ὁ Δάμασος ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης ἀναμάρτητος ἡπατήθη , καὶ ἐνόμιζε ὁ ὁρ- 20 θόδοξον τὸν Οὐϊτάλιον , καὶ μετεμνησθῆναι ἐπὶ τῶν καὶ γινώσκει ὅτι ἐκ ἀναμάρτητος ὁ Ῥώμη περὶ πῶς πίστιν , ἐπειδὴ ἐκ τῶν περὶ πίστεως ἀπατάται καὶ μεταμέλειται . τρίτον , ὅτι τῶ Πωλίῳ ὡς ὑπὸ Ῥωμῆος χαρτονηθῶς ἀντιποιεῖται οἱ Πάπαι , ἐκ ἐδωκῆσαν κατανοῆσαι τὰς ἀντικειμένους τῇ Πωλίῳ , καὶ μάλιστα Φλαυιανῶν οἱ τρεῖς Δάμασος , Σιρίκιος καὶ Ἀναστάσιος ἐκδικηθῆναι ἐκ ἐδωκῆσαν , μαχομένοι αὐτῶν ἐπὶ δικαιοσύνη , καὶ πῶς 25 τὸ ὅτι οἱ Πάπαι Ῥώμης ὅτι τῶν Πατριάρχων ; καὶ πῶς ὅτι Πατριάρχας βάλαν καὶ ἐκβάλαν ; τέταρτον , ὅτι μικρὰ φρονίσας Θεολόγους τῇ Δαμάσῳ εἰδείχθη τὸν ὑποβεβλημένον ὑπ' αὐτῶν Οὐϊτάλιον , καὶ λέγει καὶ τὸ αὐτοῖς , ὅτι ἔτι τῶν τῶ

λαν πέθαντες . πέμπτου , ὅτι ὁ Δάμασος καὶ ὁ ὁ Ῥώμη Σινὸς τὸν Πωλίῳ ἔχον εἶναι , ὅτι καὶ ὠρενομον κεχειροτονημένος καὶ δὲ φρονίσας καὶ 30 τὰ Μαρκέλλου , καὶ πῶς ἀναμάρτητος ; ὅτι τῶν , ὅτι ἐμέγας Βασιλέως γράφει ἡμῶν ἐκ τῶν Ῥώμης καὶ τὰς Δουτικῆς , ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μέγαν Ἀθανάσιον περὶ βοηθείας . ἔκτου , ὅτι ὁ Ῥωμῆος τὸν ὠρενομον Εὐάγγελον εἰδείχθη , καὶ εἰς τὸν Φλαυιανῶν 35 τὸν ἁγιον , καὶ πῶς ἀναμάρτητος ; ὅτι τῶν , ὅτι καταφρονῶν ἡδύτης Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ τῶν παπικῶν ὑπηταγῶν , καὶ βεβαίῳ τῶ Ἀντιόχειας τῇ Φλαυιανῶν . ὅτι τῶν , ὅτι οἰκονόμος ἰσχυρῶς καταβάλλει τὸ ἀντικειμένον καὶ ἀναμάρτητον τῶν 40 Ῥωμῶν . ὅτι τῶν , ὅτι ὁ Καρθαγοῦ Τοπικῇ Συνόδῳ πρὸς τὴν καὶ τὰς δύο Πάπας Ῥώμης καὶ Ἀλεξανδρείας ἰσοτιμῶν , ἔξ τῶν πάντων κατὰ δόξαν γινώσκει , ὅτι ὁ Ῥώμη μήτε μονάρχης τῆς Ἐκκλησίας , μήτε ἀναμάρτητος περὶ πῶς πίστιν , 35 μήτε ὅτι τῶν Συνοδῶν , ἔτι μόνος ἔτι μετὰ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας . Ἐπιλέγειν οἱ αὐτοῖς , ὅτι τὸ Φλαυιανῶν ὁ Ῥώμη εἰδικαίωσεν , ἀλλὰ καὶ Θεολόγους Ἐπισκόπους ἐκ τῶν Ἐκκλησιῶν . ἀλλὰ ῥητοῖς , ὅτι Συνο- 40 δῶν αὐτῶν ἐδικαίωσεν , καὶ δὲ Πάπαι μετὰ τὴν ποσὶ 40 ἡγοῖς καὶ μόχθος πρὸς τὴν ἐλάττω αὐτῶν , μὴ θυμωθῶσι , καὶ ἀκούτες ἀρνηθῶσι μετὰ τῶν , καὶ καὶ συγχώρησαν , ἐπειδὴ ἦν ὁμολογητῆς , ἦν , νομῶς ἐψηφισμένος καὶ κατωτέρως κε- 45 χειροτονημένος , καὶ ὑπὸ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ βεβαίως βαμμένος , καὶ ὑπὸ τῶν Ἀγιοτακτικῶν καὶ Θρακι- κῶν καὶ ἰβηρικῶν Ἐπισκόπων τῆς ἑρῆς Ἠγέμενος ὁμοθυμῶν ὡς εἴρηται .

254

τὴν Ῥώμης Σιλαβέριον ἐξωθῆ ὁ Βασιλεύς, καὶ
ἐκπεποιηθῇ Βιγίλιος, ἀλλὰ πάντες δευτοί. ἀ-
λλὰ καὶ τὴ Παύλου τῆς Ῥώμης Λιβερία ἐκβληθόντος,
ἐκπεποιηθῇ Φίληξ ὑπὸ Ἀκακίου Παλαστίνης καὶ
ἄλλων Ἀρεανῶν, καὶ μετὰ οὗτο παλιν λαμ-
βάνει τὸν Θρόνον αὐτῷ ὁ Λεβέριος σωτήριμος τῷ
Ἀρεαρισμῷ. καὶ Φίληξ οὐκ ἔστιν Ἀρεανῶν χρεωπο-
ποιηθείς σωτὴν μετὰ τῷ ἐκάνονον Λιβερία εἰς τὸν
Θρόνον. τὰ ὀριγόνες ἐξωσθῶντες τῆς Ἐκκλη-
σίας ὡς βλασφήμα ὑπὸ τῷ Ἀλεξανδρείας Ἐπισκο-
πῷ.

καὶ, Ἀλλὰ τὸ κοινωνῆσαι αὐτῇ περιουσίᾳ εἰς
 συνέαν ὁ Ἐπισκοπος Θωμάς Αἰμώνας καὶ Ἰω-
 ἤννης, καὶ ἀποστόλῃ Φίλιππος, ὡς ἐκκλησίαι
 ὅμως ὁ Πάπας Ἐρσκληρὸς ὑπὸ τῷ λαῷ τῆς πόλεως,
 συνεχώρησε τῷ Ἀιμωνίῳ τὸ ἀμάστιγμα, καὶ ὡς
 εἶπετο εἶναι καὶ τὰς δύο ἐκεί Ἐπισκοπείας, καὶ περ
 ὁ μακάριος Φίλιππος ἦν ὡς ὑπερέτε ταῖς ἑως
 τέλος τῆς ζωῆς τῷ Ἀιμωνίῳ, καὶ ἄλλα τοιαῦτα
 συνέβη, ὥστε διὰ διασπαρμίας ἐς τὴν παρούσαν
 βίβλον, καὶ ταῦτα περὶ τῷ ἡμετέρῳ Συνέλλῳ. 10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς ἐνίσχυσούμεναι Ἀρχιερατείας Ἰωάννη, καὶ πᾶν ἱπὸν τῆς Ἀρχιερατείας αὐτοῦ, καὶ τῷ πᾶσι
αὐτοῦ κυρίως. καὶ περὶ ὧν εἶδος ὁ Παππιδὺς. Ἀρχαίους σημεῖων πολυμῶς Πίρσει.

Η Κολλήθησαν ἡ θάλαττα ἀπὸ τῆς ἀγίας Κυρίας
 οἷον ὕδνας· ὁ ἑλικὼν τῶν χειρῶν, ὁ παρνα-
 σὸς τῶν μαθῶν, τὰ χρυσεόμοι οἱ φίλοι καὶ πύγ-
 χερονες, οἷς ἐζήσαν εἰς τὴν θρόνον χρόνους δε-
 καεξ, κατὰ δὲ τὰς πλείονας ἰσολεκτὸς ἕκαστ ἡ
 οὐνία, ὡς καὶ ὁ Κύριος τράπονται καὶ οὐνία
 χρόνους, βασιλεύοντες ἀρχαίς, οἷς πολυμῶν

20
 θαυτίον τῶν Περσῶν, ἔδωκεν εἰς περιμνήματα τῆς
 μελέτης αὐτῇ νίκης ἀναρίθμητα χρυσὰ εἰς τὸ
 ἐνδύματα τῶν στρατιωτῶν εὐσημακώδεις, ἔδωκεν
 προσέταξε τοῖς νομίταις ὁμοῦ τὸ ζωοποιόν
 Σταυρὸν εἰς τὸ νομίσματι αὐτῇ πρὸς μνήμην εἶναι ὡς
 ὠνίζεσσαν καὶ ἀνδράγαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶ νοῦς τῶ ἱερωνύμου, καὶ τῶ ἐν ᾧ οἰκῆσας ἑωυτογάλακτι καὶ ἀπὸ τῆς γάλακτος, καὶ τῆς πρὸς
παγλώσας ὁπλήτης αὐτῶ, καὶ ὧν ἔστιν ἐπὶ.

Εμνήσθημεν αὐτῶν τῶ ἀρχῇ ἱερωνύμῳ, ὅμως
λέγουσιν περὶ αὐτῶ πλατυτέρῳ, ὅτι ἦν τὸ γένος
δαλματίας, ἀπῆλθε δὲ καὶ κατ' ὤκισεν εἰς τὴν βηθ-
λαὴμ, καὶ ἐκῆ σινέγραφεν, ἐκῆ ἡσκήτους, ἐκῆ
ἐθεολόγησεν, ἐκῆ ἐκοιμήθη. ὅθεν καὶ σφάλαςιν ὅσοι
λέγουσιν αὐτὸν διδάσκαλον αὐτικὸν, ὅτι καὶ περ καὶ
ἡ αἰὶν τῇ Θεῇ Εκκλησίᾳ ἐδιακρίθη κατὰ τὴν δι-
σέβαν ἰσθῶν, Σκυθίᾳ, Ἑβραίᾳ, ἢ βαρβάρων,
ἢ τε ἀνατολικῶς καὶ αὐτικῶς διδασκάλως λέγει,
ἀλλ' ἀπλῶς ἀρχὴ πατέρος καὶ διδασκάλως, ὅταν
ὅμως διγυῖται τὰς τόπας πᾶν ἀγίων, ὁ ἱερωνύμος
ἀνατολικὸς ῥηθῇ, καὶ ἱερουσαλιμῆτις μαθὼν ἢ
αὐτικὸς, καθὼς καὶ ὁ Ἀβυγγῆτις Ἀφρικανὸς καὶ
ἐχὶ αὐτικὸς, καὶ αὐτικῶν ἄλλος. ἡ δὲ ὁ ἀγίος πα-
τὴρ γλωσσῶν εὐδῆμων, ὅθεν καὶ παντάγλωσσος
ἐκλήθη, διότι πρὸς τῇ Ἑβραϊκῇ διαλέκτῳ ἔχο

νῶσθε τὴν Λατινικὴν ἐς τὸ ἄκρον, καὶ τὴν Ἑλληνικὴν, ὡς μαθητὴς τῶ Θεολόγου Γρηγορίου γινώσκῃτε, καὶ ἐκείνῳ τὴν Χαλδαίαν καὶ Περσὴν, καὶ τὴν Ἰνδὴν γέροντι λέγετε ἰσχυροῦς. ἔξοις γὰρ χρόνῳ συνεννοεῖσθε, ἐπὶ αὐτῇ δὲ ἐς τὴν αἰὶαν Βηθλεὲμ ὅπου τὸς χρόνους ἵσταί τινος, ὡς γράφει ὁ Μαρκελῖνος ἐπὶ τῷ χρονικῷ αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τῷ Β' λόγῳ τῆς Κωνσταντίνου διηγουμένης ἐπὶ Φύμιον, λέγει γὰρ, ὅντως ἐξέρωμεθα τὴν ἐκδοδόξῳ ὁ καὶ Θεολογῆς, καὶ τὴν συγγράμματι λαμπροσιν ὡς Θεῶν λαμπάδας αἰνιγμαῖς, καὶ φέγγουσιν ἐς ἡλικίᾳ ἀκτῖνες ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς εἰς ἐς τὴν δύσιν, καὶ ἐς τὸ ἄκρον ἔλεγον, αἰχμαλωτῆς γέροντι ὡς συνιγραψαμένοι, ὡς λαβὼν ἐν γέροντι γινώσκῃ ἀκρεβέστεραν τὴν περὶ καμάτων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν συμβιβαστικῶν μεταξὺ Ἰωάννη Ἰεροσολύμων καὶ Ἰερωνύμου σκαμνίων, καὶ τῆς αἰτίας αὐ-
τῶν, καὶ τῶν σφαιτέρων καθ' ὁσπότερ ἐπεσολῶν, καὶ ὧν παθητικῶς κατὰ τῆς ἀξίας τῶν ἰερο-
σολύμων ὁ ἰερώνυμος ἔγραψε. καὶ οὔτε τὸ εἶναι τὴν Κανσάρειαν Μητροπολιν τῆς Παλαιστίνης, καὶ ὑποκρίσθαι αὐτῇ

τῷ Καισαρείᾳ εἶναι πάσης τῆς Παλαιστίνης Μητροπολιν, τῆς Ανατολῆς δὲ τῷ Αντιόχειᾳ. ἣ ἔν ἐχρήνησε (ἡ Ἰωάννη) πρὸς τὴν Καισαρείαν ἀναφέρειν τῷ κρείνι, ἥ ἔπειρ' ἔδασε πορρωτέρω ἀπαιτῆσαι τῷ κρείνι, πρὸς ἡνὶ Αντιόχειᾳ ἔδει κατὰ θυμέν τὰ γραμματα. ἀλλ' αὖτε παπὶς αὐτῷ λέγει ὁ Ἱερώνυμος, ἥ ἔπειρ' ἔδασε πόρρωθεν ἀπαιτῆσαι τῷ κρείνι, πρὸς τῷ Αντιόχειᾳ ἔδει κατὰ θυμέν τὰ γραμματα, ἥ λέγει πρὸς τῷ Ρώμῳ, ὅπερ εἶπον αὐτῷ, εἰς ἡνὶ ὤσκει τὸν Ρώμῳ ἐπισκοπὸν καὶ ὄναι κρείνῳ καὶ μοιάρχῳ. εἰ γὰρ ἀγωνίζομαι κατὰ τὰ Ἰωάννη εἶπον, ὅτι ἔπειρ' ἔδασε πρὸς τὴν Καισαρείαν, ἥ εἰς τὸν Αντιόχειαν καὶ ἔκ εἰς τὸν Ἀλεξανδρείαν, πολλὰ μᾶλλον εἶπον αὐτῷ πρὸς τὸν Ρώμῳ, εἰς ἡνὶ ὤσκει αὐτὸν ἔχειν Ἐκκλησίαν ἐν τῇ καθόλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' οὐκ εἶπον, ἐπειδὴ μήτε εἰς τὸν νῦν τῷ Ἱερώνυμῳ ἢ ἄλλῳ ποτε τοιοῦτον βέβηλον ἀξίωμα, ὡς ἔδει εἰς ἄλλῃ τινος τῶν πατέρων, καὶ τῶν δὴ ὁλόθι καὶ ἐξ ἐτέρων τόπων τῷ Ἱερώνυμῳ ὡς εἰπομένη ἀντέρω. τρίτον, ὅτι ἐθελοντὶ παρῆλπε τῷ ἀλήθειαν ὁ Ἱερώνυμος, τῷ Καισαρείᾳ εἶπὼν τῆς Παλαιστίνης Μητροπολιν, καὶ Διάκτο καὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ, ὅπερ ὅτι ἐχ' ἔως ἔχει, ἰδὲ ἀντέρω βιβλίῳ δούτερον κεφάλαιον τέταρτον. ὅθεν ὁ Ἰωάννης τῷ κατὰ κρείνι, ἔκολλασε τὸν λόγον, καὶ γὰρ εἶπὼν πρὸς τὸν Ἰωάννην, συζητῶν τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Κανόνας, καὶ χιρμόνος τὰς Κανόνας τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, καὶ περὶ τῶν ἀποστόλων κληρικῶν τὰς Διακόνους μετὰ τῶν Ἐπισκόπων αὐτῶν ἰδιοποιεῖσθαι, δοκεῖν ἡμεῖς τί πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείαν Ἐπίσκοπον ἢ Παλαιστίνῃ προσήκει, εἴτα ὁλόθι πρὸς εἶπαι, ὅτι πρὸς τὸν Καισαρείαν ἀνάκει ἡ τῷ Ἱερουσαλὴμ κρείνις, ὡς ἐτόλμησαν εἶπαι τὸν λόγον ἀπλελυμένως, ἀλλὰ συμψεύσαν αὐτὸν, πρὸς εἶπαι, εἰ μὴ ἐμῶν τὸν λαὸν θάνα, ταῦτα ἐκείνῳ εἰζέπει, ταῦτα εἰς τὸν ἐν Νικαίᾳ Ἐβδόμον Κανόνα. αὐτὸς δὲ ἰδὲ καὶ περὶ τῶν τῶν ἀποστόλων τῶν τῷ δούτερον βιβλίῳ κεφαλαιῶν τέταρτον, ἀγωνιστικῶς λίαν εἶπε τῷ Αντιόχειᾳ πάσης τῆς Ανατολῆς Μητροπολιν, καὶ Διάκτο καὶ τῆς Παλαιστίνης, ὅπερ καὶ τῶν ὅτι ἐχ' ἔως ἔχει, ἰδὲ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ γινώσκει ὅτι μόνος καὶ πρῶτος ὁ Ἱερώνυμος τῶν εἶπε, καὶ ἔδει εἶπε. ὅτι δὲ ἡ Καισαρεία Μητροπολίς ἐστι τῆς Παλαιστίνης, καὶ ὁ Ἱερουσαλὴμ ὑποτάσσεται αὐτῇ, ἐφ' ὅσον ἐστὶν Ἀκακίᾳ τῷ τυφλῷ. τῷ Διάκτῳ Εὐσεβίῳ τῷ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ μαχομένη μετὰ Κυρίλλῳ Ἱερουσαλὴμ περὶ πρῶτον, ὡς εἶρηται ἐν τῷ αὐτῷ

πρὸς πρῶτον κεφαλαιῷ. Ἀκακίᾳ λέγει ἰκάνει τῷ συγχέαντος Ἀνατολῆς καὶ Δύσης καὶ αὐτῷ τῷ παλαιῷ Ρώμῳ, τῷ ὁκβαλόντι τὴν Διβέριον καὶ ἀντιστήσαντι τὸν Φίληκα, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαιῷ ἐνδεκάτῃ. Παρὰ γὰρ 5 φον τριακῶν δούτερον, ὡς καὶ Ἱερώνυμος περὶ νῆ δολούσας κατὰ κολλήσιον, καὶ καὶ λίαν ματαίως. ἀλλὰ καὶ τὸ ὅτι ἡ Αντιόχεια Μητροπολίς ἐστι τῆς Ἀνατολῆς μάταιον ἐστὶ, τῶν μὲν, ὅτι ἡ Παλαιστίνη οὐκ εἶρηται Ἀνατολῇ, τῶν δὲ, ὅτι ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ 10 συνόδῳ Ἀνατολὴ λέγεται καὶ ἡ Παλαιστίνη καὶ ἡ Ἀγυπτος. πρὸς τούτοις ὁ Ἰωάννης αὐτῷ ἐν τῇ τετάρτῃ Οἰκουμενικῇ μεγαλοφρονῶς ἐλέγχει, ὅτι ἡ Ἱερουσαλὴμ δόπτολιν ἐστὶ θρόνος, καὶ ὅτι ὁ Ἱερουσαλὴμ 15 βιβλίῳ δούτερον, κεφάλαιον τέταρτον. ὡς ὁ Ἱερώνυμος καὶ Ἀλεξανδρείᾳ Ἀνατολῆς λόγῳ ἰκάνει, καὶ αὐτῶν ἀποστολικῶς εἶπον, ὅτι ὁλόθι κρείνι ὁ Αντιόχειας τὸν Ἱερουσαλὴμ, ἐπειδὴ μᾶλλον ἀπὸ 20 δέ ἐστι τὸ αὐτῶν. πέμπτῳ, ὅτι λέγει ἐν τῷ τέλει τῆς Ἐπιστολῆς, ὡς ὁ Ἐπιφάνης. ἔγραψε κατὰ τῷ Ἰωάννη πρὸς τὸν Ρώμῳ Ἀρχιερέα. εἰ γὰρ ἔπειρ' ἔδασε, ὅτι Ρώμῳ Ἀρχιερέα εἶπον, ἔκ ἐπὶ ὅσον 25 Ἐπίσκοπον. δούτερον, ὅτι ὡς ἔγραψε ὁ Ἐπιφάνης πρὸς τὸν Ρώμῳ κατὰ Ἰωάννη, ἔως Ἱερουσαλὴμ ὁ Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείαν κατὰ Ἐπιφάνη καὶ Ἱερώνυμῳ, ὡς δὲ ἐχ' ἔδασε τῷ Ἀλεξανδρείαν ἡ τῷ Ἱερουσαλὴμ γραφὴ μοιάρχῳ ἀξίωμα, ἔως ἔδει ἡ τῷ Ἐπιφάνη γραφὴ πρὸς τὸν 30 Ρώμῳ Ἀρχιερέα ἔδασε αὐτῷ κατὰ ὅσον ἔχεται. ἔγραψε δὲ ἀμφότεροι ὅτι Ἐπιφάνης καὶ Ἰωάννης Διάκτο τῷ συμπάσαν ἡν ἔχει Ἐκκλησίαν πρὸς Ἐκκλησίαν, ὡς εἶπομένη ἀντέρω πολλῶς. ἔκτον, ὅτι εἶπον ὁ Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείαν, 35 συ μὲν ὡς ἄνθρωπος τῷ Θεῷ καὶ δόπτολιν κακοσμητικῶς χάριτι ἔχεις φροντίδα πάντων τῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς εἶλεγον, ὅτι μὲν ὁ Ἀλεξανδρείαν ἀκακίᾳ ἐστὶν, ἔδον αὐτῷ προσήκει πρὸς τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας, ὅτι δὲ ἄνθρωπος ἐστὶ τῷ Θεῷ, καὶ δόπτολιν χάριτι κοσμητικῇ, ἡ τῷ ἀπὸ τῆς 40 φέει καὶ ζήλῳ κατὰ χρεὶν ἀγαπάει, δυνάται πρὸς τὰς Ἐκκλησίας πολλὰ. καὶ σημειώσαι, ὅτι κατὰ τῶν τῶν τῶν τῶν εἶρηται ὁ Κωνσταντινουπόλεως Φλαυίαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ πατέρες δόπτολιν ἀνδρῶν καὶ τῷ μέλει καὶ ἔχεται τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν 45 Ρώμῳ λέγονται, καὶ μὲν εἶπον τὰς ἀρχιερατικὰς καὶ τὰς ἀνατολικὰς τῆς ὁρθοδόξιας Ἐπιστολῆς τῆς Ρώμῳ τοιαύτως εἶπον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

50

Περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἀρχιερατικῆς Πρωτοῦ, καὶ τῶν ἐν τῇ Ἀρχιερατικῇ αὐτῇ, καὶ τῆς μετ' αὐτὴν Ἀρχιερατικῆς Ἰεζουαλῆ.

Περὶ πᾶν τὸ πρῶτον καὶ ἐξ ἑστῆ τῆς ὁμοιομίας ἰσομῆθη ὁ Ἱερουσαλὴμ Ἰωάννης, ἀρχιερατικῶς 50 ὡς

ὡς ἄπομνη ἔτη ἐκπορεύει· ἡ καὶ ἄλλος τελείωνται, καὶ ἐχρημάτισον αὐτὴν Πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως ὁ Περσὺλιν. κατὰ τὴν ἐπινομίαν καὶ ἡ ἀρετὴ αὐτῆς, ἵσχυρὰ ὁ Θεοδώριτος βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ τελειοῦσθ' ὁ γδὲ, οἱ καὶ τὴν ἡδὴ κοιμηθούσαν ἰωάννῃν καλῇ θάψασιν. σφάλλει δὲ τὸ χρονικὸν τῆς καλίστης τῆς Περσὺλιν Παυλίνου ἐ-

πονομάζον. ἐξάθη εἰς τὸν θρόνον ὁ Περσὺλιν ἔτη ἄκοσι. ἐπεὶ δὲ αὐτῇ οὐδόασιν μόνα ἐπὶ, διδόντες τὰ πλεῖστα ἔτη τῇ ἰωάννῃ. μετὰ δὲ τὸν Περσὺλιν ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον ὁ Ἰαβουαλί, οἱ καὶ αὐτὴν τὴν καὶ τεταρτὴν τὰς Οὐκωμικῆς Συναγωγῆς, περὶ ἧς ὁ λόγος πολλὰκις λέξεν ὡς ἔστιν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

10 Ὅτι ὅτε ὑπὸ τῶ Ἰαβουαλί γενοῖ Πατριαρχεὶν τὰ ἱεροσόλυμα κατὰ τὴν ψευδοδοξίαν τὴν σχισματικαὴν, ἀπὸ τῆς ἀνέκδοτου κατὰ τὰς πάλαις ἱστορικῆς καὶ κατὰ ὡς ἔστιν.

Εἰ καὶ ἄπομνη ἀνωτέρῳ βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλαίῳ τεταρτῇ τῇ ἱεροσολήμῃ εἶναι ἀνέκδοτον Πατριαρχεὶν, ἀλλὰ καὶ ἡδὴ ἔστιν ὅτι ἐκείνο τὸ ὡς τὴν σχισματικαὴν λεγομένην, ὡς ὁ Ἰαβουαλίος ὁποκατέστη πρῶτος ὑπὸ τῆς Πατριαρχικῆς ἀξιωματικῆς, ψευδὲς ἐστίν, ἐκαστὴ μετὰ τὴν Πατριαρχίαν συναρξήσεται ὑπὸ τὴν ἀρχαίων πατέρων ὁ ἱεροσολύμων, φησὶ γὰρ ὁ Σωκράτης, τῆς μὲν ὅν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας Δάμασος πρῶτος, τῆς δὲ ἱεροσολύμων Ἐκκλησίας εἰς κύριον ἐκράτη, βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ τρίτῳ. καὶ ὁ Θεοδώριτος, 25 Ἀλεξανδρείας μὲν κύριον Ἐπίσκοπος ἦν, τῆς δὲ ἱεροσολύμων Ἐκκλησίας ἰωάννης εἶχε τὴν ἀρετὴν αὐτῇ ἐξιάσας, κύριον Ἀλεξανδρείας. τῆς δὲ Ἀντιοχείας Ἀλέξανδρος, λόγῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ τελειοῦσθ' πέμπτῳ. καὶ Ἰννοκέντιον Ῥωμαίον, καὶ Ῥωμαίον Ζήνῳ, καὶ τῶν Κελσιόσις. ὁ ἱεροσολύμοις δὲ μετὰ τὸν θάψασιν ἰωάννην Περσὺλιν τὴν τῆς Ἐκκλησίας ἐπιστάτην κα-

δεμοίαν, ἀνὴρ τῶν φερώνυμος. ὁ Ἀντιοχείας μετὰ τὸν θάψιν Ἀλεξανδρῶν Θεόδωρος τῆς σωφροσύνης ὁμαρξαίτης τὴν τῆς Ἐκκλησίας ἀρετὴν παρέλαβε, Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ τελειοῦσθ' ὁ γδὲ. Τιμοθέης καὶ κύριον τὸν βίον μεταλλάξας, Ἀλεξανδρείαν τὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας Θεοφίλου, Σωζόμενον βιβλίῳ ἐξόμῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ τεταρτῳ. ὕστερον δὲ τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας Σιέριον, τῆς ὅν Κωνσταντινῶν Νεκτάριον, Θεοφίλου δὲ τῆς ὅν Ἀλεξανδρείας, καὶ Πλαυτιανὸς τῆς Ἀντιοχείας, καὶ ἰωάννης τῆς ἱεροσολύμων, Σωζόμενος βιβλίῳ ὁ γδὲ κεφαλαίῳ πρῶτῳ. ὁ οὖν σημάσαι ὅτι ὁ ἰωάννης ὁ ἱερώνυμος ἔψευθε, ὁ Θεοδώριτος ἄπειν αὐτῶν ἀξιάσας καὶ θάψασιν. ἔπειτα οἱ τρεῖς ἡ ἀρετὴ καὶ τὸ ἡγίον, καὶ τὸ πρῶτον, καὶ τὸ ἐκράτη, καὶ τὸ ἐπιστάτην ἐν οὐκῇ ὁ τῆς λοιπῆς θρόνοις, ὥτως ἐνοεῖται καὶ ὁ τὴν τῆς ἱεροσολήμῃ, ἀλλὰ μὴν ὅτι ἐνοεῖται ἀπὸ τῆς Πατριαρχικῆς ἀξιωματικῆς, ἀπὸ καὶ ὡς αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

40 Περὶ αὐτῆς τῆς χρυσοῦς πρὸς πάντας εἰς τὰ κατὰ χρονὸν ἡθῆ, καὶ ὑπεμελείας αὐτῆς ἐν πολλοῖς τόποις καὶ ἔστιν εἰς ἀνέκδοτον τὴν ἀίρεσιν καὶ κατὰ τὴν τὴν ἐδωλίκων καὶ περὶ τὰ Οὐκωμικῆς Ἐπιστάτην Γότθων, καὶ ὡς ἔστιν, καὶ περὶ Σκυθῶν καὶ Γότθων Ἀποστολῆς.

Οὐ χρυσοῦς καὶ μόνον τὰς κληρικὰς, ἀλλὰ καὶ τὴν σύγκλητον παρεκίνα εἰς τὰ κατὰ χρονὸν ἡθῆ, καὶ μόνον ἀπὸ τὴν ὅλων τῆς δικαιοσύνης τὴν δεξιὴν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀρετῶν. καὶ μόνον εἰς τὴν Κωνσταντινῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ τὸν Πόντον, καὶ τὴν Θράκην, καὶ εἰς ἄλλας τόπους 50 Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ. καὶ περὶ Αἰρετικῶν τὴν εἰς τὴν Συνέλευσιν πολλὰ ἔγραψε πρὸς Ἀντιοχείας. καὶ εἰς τὴν Φινίκην καὶ τὴν Ἀβυρον τινὰς ἐδωλικὰς Νεὺς ἀποπομπὰς, κατέπεσε, καὶ ἔσθλη καὶ Ἀσκατὰς ἄλλας αὐτῶν καὶ μετέφερε τὰς ἐδωλολάτρους εἰς ὕψιστον, καὶ τὰς

Σκύθας, ὅπως πρῶτος ὁ ἱεροσολύμων Ἐρμων ἔσθληρε τὸν αὐτῶν τῆς ὕψιστης ὡς ὁποσολικός ἀνέστη, καὶ ἔπειτα πολλοὶ ἄλλοι ὑπὸ τῆς μετὰ Κωνσταντίνου ἡγούμενου Χριστιανοί, ἀλλὰ μαχομένη αὐτοῖς τῆς Βασιλέως Οὐκωμικῆς, ὡς λέγει ὁ Θεοδώριτος βιβλίῳ τεταρτῳ κεφαλαίῳ εἰκοστῷ ἐξόμῳ, οἱ γότθοι περαιοσάμενοι τὸν Ἰσθμὸν ἐξήτην ἐρήνῃ μετὰ τῆς Οὐκωμικῆς. ὁ δὲ Ἀρετιανὸς Εὐδόκιος Ἐπίσκοπος ὡς τότε Κωνσταντινῶν, μεταχρησάμενος τῇ συνήθει τὴν Αἰρετικῶν ψάλα, ἔπεισαν Οὐκωμικῆς Ἐπισκόπον Γότθων ἀρραγίσαι, ἐπὶ τὴν ὁδοματῶν Ἀποστολῆς, ἀλλὰ ματῶν ἐν ἐργασίᾳ τὴν ἀρετῶν.

ὁ Οὐκωμικῆς

ὁ οὐλφίλας ὅμως ἢ καὶ ἀρπαγίσει, πλὴν τότε τὰς θείας γραφὰς μετὰβαλεῖν αἰ γλῶσσαν πᾶν γότθων, καὶ ἔμαθε τὰς βαρβάρους αὐτὰς κατὰ μέρος τὰ θεία λόγια, ἀλλὰ ὁ Χρυσόσομος διδάξας ἱναὶς πάλιν σκυθὰς ἐκκλησιαστικῶν γλῶσσαν καὶ γράμματα, ὑπεύθυνε τὰς ἄλλας αἰς τὴν κατάλογον πᾶν ὁρθοδόξων, ὡς οἱ καὶ πολλὰς πᾶν γότθων. ὅτι καὶ περ καὶ οἱ κυρίως σκυθὰς κατὰ τὸν τότε τὸ ἀναπαύειν τῆς Μαιώτιδος, καὶ οἱ γότθοι τὸ Δουκλόν, ἀλλὰ

ἐπαδὴ καὶ ἄλλα ἔθνη βορραινὰ ἐλόγησαν σκυθὰς, οὐκ ἐπλεονάζοντες καὶ οἱ γότθοι ἤκουον σκυθὰς. καὶ γότθοι ἐπὶ νῦν χειρίζονται αἰς τὴν ταυρευσσον. καὶ γότθοι μετὰ πᾶν βασιλέων ἐσφάτουν ὑπὸ ὀνυρία ἢ ἐθεοδόσι κατὰ ἰταλίας καὶ ἀφρικῆς. ἡ λέγουσιν ὁ Περκόπιος γότθικῶν τιτάρτη, γότθοι τιτράζονται καλέμενοι Ἀρσάνοι, ποτὶ περὶ τῶν Μαιώτιν ὡς ἰσχυρίαντο Ἀρχιερέα ἵσταται, ἵσως τινὲς μέντοι Ἀρσάνοι, καὶ ὁρθὸς ζητήσαντες τῇ.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν πόθεν ἤρξατο ἡ αἰτία, καὶ τίνα τὰ μέσα καὶ οἱ τρόποι τῆς πρώτης καὶ δευτέρας ἐξορίας τοῦ Χρυσόσομου ὑπὸ τῆς Βασιλείας Εὐδοξίας.

Ὁ Χρυσόσομος ὑπερμελόμενος πᾶν ἐκκλησιαστικὴν πραγμάτων ὑπεροδικῶς, ὑπὸ πολλῶν τῆς πρυτανείας καὶ τῶν κληρῶν ἀδίκως ἀπατήσας ἐμέμφετο. ὅν τε τοὺς ἀναφανέσας ἐν Αἰγυπτῷ ἢ Λίβυσι πᾶν ἀνθρωπομορφῶν, ἡγωνίσθη κατ' αὐτοὺς ἰκανῶς ὁ Ἀλεξανδρινὸς Θεόφιλος, ἀλλ' ἔχων αἰς ἔχθραν τίσασθαι τῆς ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ ἀπαρτίστου Ἀσκητῆ, καὶ συκοφαντήσας αὐτὰς ὡς ἀνθρωπομορφῆτας, ἀλλὰ δὴ καὶ ἄλλας αἰτίας πλάσας κατ' αὐτῶν, ἠτίμησε καὶ ἀκρινώντας πεποήκε. δότις δὲ ἔχοντες τέποι τῇ ὀργῇ ἀνεχώρησαν εἰς ἱερὸν δόγμα, καὶ ἐκείθεν εἰς σκυθόπολιν, ἔχοντες μετ' ἐαυτῶν σωτηριώδεις τῆς ἀκρίστως ὁδοποιήσαντες ἀδελφάς. αἰσθόμενοι δὲ ὅτι ὁ Θεόφιλος συσκολῶν ποιεῖται κατ' αὐτῶν εἰς Κωνσταντινῶν, εἰς δὲ ἀπολόγη ἀνέλαθον εἰς τὴν Βασιλείαν αὐτῶν κατὰ πᾶν, ἀνέλαθον καὶ εἰς Κωνσταντινῶν, ὡς ὁ Χρυσόσομος περιεποιήθη ὡς ὡς ἡμῖν ἀνδρας, καὶ μετέχοντες ἔδωκεν ἀρχῆς, ἡ μὲν καὶ ἐκινώθησαν αὐτοῖς, ἐπειδὴ ὡς ἐρετῇ ἦσαν ἀκρινώντες ὡς τῶν Θεοφίλων, ἔγραψεν ὅμως πρὸς Θεοφίλον ἵνα συγχωρήσῃ αὐτοῖς, ἐπαδὴ καὶ ἦσαν ὁρθόδοξοι. ὁ Θεόφιλος μάλιστα γινώσκων τὴν Χρυσόσομου τῆς ἀληθείας σφοδρῶς ἀντεχόμενον, καὶ ἀπατήσας μὴ διωκόμενος παύσασθαι τὰς Ἀσκητῆς, συζήτησιν ἤρξατο αὐτῶν κατ' αὐτῶν. καὶ λοιπὸν αὐτῶς ὅτι ἐχρήσατο τοῖς ὀμνύουσιν συγχωρήματα, πρώτον μὲν ὑπερβαίνειται καὶ φιλιῖται μετὰ τῷ Ἐπιφανίᾳ Κύπρι, ὅντος ἐπ' ἀρετῇ ἀπαρτίστου, μετ' ἧς ἔχει πολυχρόνιον ἔχθραν δι' ἄλλα, καὶ ἀπὸ τὴν ἱεροσολύμων ἰωάννην, ὃν καὶ ἔπεισε καὶ ἡθροῖς τὰς ἐπισκόπους τῆς Κύπρου, καὶ ἀποθεματίζεσθαι βιβλίαν τῶν ὀμνύουσιν, ἔτα καὶ αὐτὸς ὁ Θεόφιλος Σωμῶν πρὸς αὐτῶν ἐπισκόπων ἀθροίσας, πρὸς αὐτῶν τῷ Ἐπιφανίᾳ πεποιήκει. ἔγραψεν ὁ Ἐπιφανὴς πρὸς Χρυσόσομον ἵνα ποιήσῃ κατὰ τῶν ὀμνύουσιν τὸ ὅμοιον, ὁ δὲ καὶ πεισθεὶς ἔτα αὐτῶν ἔτα πρὸς Θεοφίλον. ἔλαθον εἰς Βυζάντιον ὁ Θεόφιλος καὶ

ὁ Ἐπιφανὴς, καὶ πολλὰ μογήσαντες, ἔδωκεν ἔδωκεν κατὰ τῶν Χρυσόσομου, μὴ κατὰ πᾶν Ἀσκητῶν, ἀλλὰ τῶν Χρυσόσομου λόγον ἀπόντες κατὰ τὴν γυναικῶν, ἔπεισαν οἱ γυναικῶν πρὸς Βασιλέως πιστεύσαι κατ' αὐτῆς ἐρεθίσαι πρὸς λόγον. 20 σωτῆρα ἔντες αἰς τῶν κληρικῶν αἰμίμψας, πρὸς κακοποιῶν τὸ μῖσος, τῶν Θεοφίλων καὶ τῶν Αἰγυπτῶν ἐπισκόπων ἐδόλως, πρὸς Ἀσκητῶν ἐπισκόπων καὶ καθεῖλεν ὁ ἄρχος ἡ ἀπέχθρα, καὶ τῆς Βασιλείας ἡ λύπη. καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς αὐτῶν Σωμῶν εἰς τό- 25 πον Δρυὶν καλέμενοι, οἱ καλέσαντες πρὸς ἄλλους καὶ μὴ ἀπατήσαντας, καθεῖλεν. τρία δὲ ἄλλα ἄλλοι κατηγόρησαν αὐτῶν, ἵσως αὐτῶν μάλιστα ὁ ἱερὸς Φώτιος ἀναγνώστης πρὸς τῆς αἰτίας. ἐπειδὴ ἔντες περὶ κληρῶν Οἰκουμενικῶν ἐκκαλεῖται 30 Σωμῶν, ἔδωκεν ἔρετρον ἐκκαλεῖται, πλὴν ὅτι κληρῶν καὶ ἔχοντες ἔρετρον, καθεῖλεν αὐτῶν, ἔτα ἔξω- 35 ρισεν αὐτοὺς ὁ Βασιλεὺς. ἀλλ' ἔντες οὐκ ἐν τῇ Σωμῶν τῶν Βυζάντιον Πόντου, ὁ Βασιλεὺς διέταξε τῶν δόμων, ὡς φησὶ ὁ Σωζόμενος, ἡ ἀπὸ Φρικῆς ὁ- 35 νέρχεται, ἄλλοι αὐτοῖς, ὡς λέγουσιν ὁ Θεοδώριτος, ἔπεισαν πρὸς Βασιλέα καὶ ἐπαρτήσαντες αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐξορίας, καὶ ἀνέλαθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τῷ Θεοφίλῳ δὲ καὶ πρὸς αὐτῶν φυγόντων εἰς τὴν ἔλθαι, σωτῆρα ὡς Κωνσταντινῶν ἀμφὶ ἐξήκοντα ἐπὶ- 40 σκόποι, ἔκκυρται τὰ ὡς τῇ Δρυὶ πρὸς πρὸς αὐτῶν, καὶ τὴν ἰωάννην ἔχον πρὸς ἐπισκόπων ἐψηφίσαντες. ἀλλὰ μετὰ τῶν περὶ τὴν ἀνδραγαθίαν τῆς Βασιλείας ἔγγυς ὅντες τῆς ἐκκλησίας ἐχλαγωγούντων ἡμῶν διέταξε εἰς ἡμῶν τῆς Βασιλείας, καὶ τῶν Χρυσόσο- 45 μων κυλίσας, ἀνέβλεψεν ἡ Βασιλεὺς τὸ κατ' αὐτῶν μῖσος, καὶ Σωμῶν ἐπισκόπων συστήσας, καθεῖλεν πάλιν αὐτῶν ἐπ' αὐτῶν καὶ μὴ ὅτι αὐτῶν ἀθροῖς Σωμῶν ἀνέλας πρὸς ἐπισκόπων, καὶ τέλος πάντων ἔξωρσεν ἀμετρίως, αὐτοὶ ἰδὲ Σωμῶν- 50 τας βιβλίαν οὐκ ἔχον, καὶ Σωζόμενος βιβλίαν ὁδοποιῶν, καὶ Θεοδώριτος λόγῳ πρὸς αὐτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν τριῶν πρώτων εἰς χορὴν δεξιὴν καὶ ἀριστερὴν τὴν καὶ ἐμέρισε.

5 Πῶς δὲ πρώτων εἶαι τὸν μερίσαντα εἰς χορὴν δεξιὴν καὶ ἀριστερὴν τὴν καὶ, θέλει ὁ Θεοδώριτος εἰς τὸ δόπερον βιβλίον ὑπάρξαι τὸν Φλαυιανὸν τὸν ὕστερον γουόρμον Ἀνθοχίας, καὶ διόδωρον τὸν γουόρμον Ταρσῶ, τῷ ψαλλῶν αὐτὸς ἀμοιβαίως τὰς ψαλμοὺς· τὰ δαβὶδ εἰς τὴν ὑπεράκειαν τὴν Ἀρσανὴν κατὰ τὴν Ἀνθοχίαν, τὰ μέρες οὕτως τὰ μελετῆς. ὁμοίως ὁ Σωκράτης νομίζει τὸν Θεοφύλακτον ἰγνῶναι πρώτον τὰ πεποικισμένα, ὁ πᾶσιαν ἀγγέλωι ἐνταχόμεναι. Δὲ τὸν ἀντιφώνων ὕμνων τὴν
15 ἁγίαν Τριάδα ὕμνούντων, βιβλίῳ οὕτῳ κεφαλῶν οὐδόμ. ἄλλοι ὁμοίως τὰ ἀναφέρονται εἰς τὰς ἑβραϊκὰς τὰς περὶ τὰς τὴν ἐνδοξὴν θάλασσαν, καὶ ἄλλοι πρὸς τὰς παύδας τὰς ἀντιφώνων τὰς ὡσαννὰς μετὰ βαλῶν, μόνος δὲ ὁ
20 Σωκράτης ἐρῶν τὰ τὴν Βασιλείαν Κωνσταντίνου. ἄλλοι

καὶ ὁ Χρυσόστομος ἐγείνη αὐτὰ τινῶν παννυχίδων καὶ ἀντιφώνων, ἀντιπράττειν εἰς τὰς τρεῖς ἁρετικὰς Ἀρετας τὰ αὐτὰ ὑπερδιδόντας, Σωκράτης βιβλίῳ οὕτῳ κεφαλῶν οὐδόμ, καὶ Σωζόμενος βιβλίῳ οὐδόμ κεφαλῶν οὐδόμ. ὁ δὲ Ἀναγνώστης Θεόδωρος ἴσκει, ὅτι Ἀνθίμος καὶ Τιμοκλῆς οἱ Ποιηταὶ τῶν τερπαρίων κατὰ φαρείας διηγεῖσθαι, καὶ ὅσοι ἦσαν ἀφ' ἑμῶν τὴν ἐν χαλκηδόνι Συνοδὸν, ἦσαν ἀπὸ τῆς φαρείας τὴν Ἀνθίμω, οἷσις Ἀνθίμος καὶ τὰς παννυχίδας παρεσκεύασε γινέσθαι. οἱ δὲ νομοφυσιῶται συνήγοντο μετὰ τὸν Τιμοθέον, ὥστε παλαιὰ ἦν ἡ οὐρεσις τῶν τερπαρίων. ποῖα δὲ εἴσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰ δεξιά καὶ ποῖα τὰ ἀριστερά, ἰδὲ βιβλίῳ δεκάτῳ, μέρες τρίτῃ, κεφαλῶν δεκάτῃ Παράγραφον αὐτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἀντιθέσεως τῶν παπιστῶν, συναγόντων οὐκ ἀπὸ τῆς αἰσεως τὸν Πάπαν Ἰννοκέντιον ὑπερτολῆς τὰ χρυσόγραμμα τὰ ῥώμης, καὶ περὶ ἀναιρέσεως τῆς μοναρχικῆς ἐξουσίας τῶ ῥώμης ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ἐπιστολῆς, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν ἐξαχῶς, καὶ περὶ τὰ κύριος τῆς ἐσχάτης κρίσεως τῶν οἰκουμενικῶν Συνοδῶν.

Καὶ ἀπὸ τῶν συμβαίνοντι τῷ Χρυσόστομῳ εἰς πᾶσι ἀποδίδωσι δέξαι τὸ ἀντιθέσει τὰ ῥώμης ἀξίωμα. καὶ δὴ λέγουσι ὅτι ὁ Χρυσόστομος ἐπεμψεν αὐτοῦ πρὸς τὸν τότε ῥώμης Ἐπίσκοπον Ἰννοκέντιον, ἐγκαλῶν τῷ Θεοφίλῳ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ὡς ἀδίκως αὐτὸν καθελεῖσιν. ἐπαθὲν δὲ
35 ὅτι ἐγγράψεν εἰς ἕτερον τιτὰ Πατριάρχῳ, ἀλλ' εἰς μόνον τὸν ῥώμης, δηλῶν ὅτι ὁ ῥώμης μοναρχικὸς εἶναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. ἄλλοι ῥητέον πρὸς ταῦτα πρώτον, ὅτι ὅλας ἡ περὶ τὸν Χρυσόστομον ἀληθὴς ἱστορία τῇ Συνοδῇ καὶ μόνῃ δίδωσι τὸ ἐσχάτον
40 κύριος καὶ ἡ τῷ ῥώμης, ὅθεν φησὶν ὁ Σωζόμενος βιβλίῳ οὐδόμ ὅτι τὴν ἀπ' Αἰγυπτίου Ἀσκητῶν ἐποδυσμαρτῶν πρὸς τὴν Βασιλίαν κατὰ τὸ Θεοφίλῳ, ὁ Βασιλεὺς (ὃς εἶπε κτλ. τὰ κατ' αὐτὸς τὸν ῥώμης ἢ τὸν Κωνσταντινουπόλεως) ἔγραψεν, ἐμοὶ μελήσει
45 Συνοδὸς καὶ τῆς Θεοφίλῳ ἀρίξεως, κεφαλῶν δεκάτῃ τρίτῃ. δεύτερον, ὁ Ἀλεξανδρινὸς Θεοφίλος καὶ ὁ Ἐπιφάνιος Κύριος ἰδίᾳ αὐτοῦ τῇ Συνοδῇ ἀποσταλάντες κατέκριναν τὴν Ἀρεσιν τῶν Ἀντιεπομοσερτῶν καὶ τὰ ὠρεγῶς, ὁ δὲ τῶ ῥώμης ἐμνήσθησαν, μάλιστα ὁ Ἐπιφάνιος ὡς τὰ
50 Χρυσόστομος καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει παρόντων Ἐπισκόπων ἦτοι τὴν συμπύφισιν, βιβλίῳ τῷ αὐτῷ κεφαλῶν δεκάτῃ τέταρτῃ. τρίτον, ὁ Χρυσόστομος καλέσας εἰς κρίσιν ὡς τὴν εἰς τὴν ἐρῶν συνελεθόντων, ἐκ ἐκαλέσθη τὸν ῥώμης,

ἀλλ' ἐμνήστε Δὲ Δημητρίῳ Πισινούτου Ἐπισκόπου μὴ δοποφύγειν τὴν κρίσιν, ἔτοιμον δὲ εἶναι, ὁ δὲ περὶ μᾶλλον τὰς κατηγόρας καὶ τὴν γραφὴν ὑπεκρίβηται, ὅτι μείζονος δοπολογεῖσθαι Συνοδῇ, μὴ γὰρ αἰετῆσαι αὐτὸν ἢ ὑπομῆσαι καὶ περιφανῶν ἐχθρῶν ἀνιέσθαι δικαστῶν. καὶ ἐπὶ δὲ τετράκις κληθείς, οἰκουμηνικῶς ἐπεκαλεῖτο Συνοδὸν, ὅθεν ἕτερον ἐπαινώμενοι, πλὴν ὅτι κληθείς ἐχ' ὑπὲρ ἤκουσε, καθεῖλον αὐτὸν, βιβλίῳ τῷ αὐτῷ κεφαλῶν δεκάτῃ ἐβδόμῃ. τέταρτον, ἐπανακληθείς ἀπὸ τῆς ἐξουσίας, καὶ διατρέβων περὶ τὸν Ἀναπλου, ὃ καλέμενος εἰς Κωνσταντινουπόλιν, παρητήτω τὴν εἰς τὴν πόλιν ἔσοδον πρὸς κρίσεως μείζονος Συνοδῇ, βιβλίῳ τῷ αὐτῷ κεφαλῶν δεκάτῃ οὐδόμ. πέμπτον, συναλεθόν ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδὸς ἐξήκοντος Ἐπισκόπων, καὶ ἄλλων ποιησαμένων τὰ ἐν τῇ Δρυὶ κατ' αὐτῶν, ἐδικαιώσαν αὐτὸν, βιβλίῳ τῷ αὐτῷ κεφαλῶν δεκάτῃ ἑνάτῃ. ὅκον, γράψας εἰς τὸν Πάπαν Ἰννοκέντιον, ὃς ἐξήγετο παρ' αὐτῶν τὴν ἀνάκρισιν. ἐκ ἔπειτα αὐτὸν κατέπερ ἡ μοναρχία, ἡ καθελεῖ Ἐπίσκοποι, ἀλλ' ἐξήγετο παρ' αὐτῶν συμπάσαν καὶ ἀπὸ τῶν ἀδίκων, ἡ τῶς οἰκουμηνικῇ Συνοδῇ, λέγει γὰρ ἐν τῇ ἀπὸ τῆς ὡς καλῶν τὴν ὑμετέρων ἀγάπῃ διαναστήσιν, ἡ συναλεθῆσαι καὶ πάντας ποιῆσαι ὥστε εἶναι ταῦτα τὰ κακά. καὶ κατωτέρω, μαθόντες τοίνυν ἔπειτα κύριός με τιμωμένοι, τὴν ἀρετήν ἐκείνην ὡς ἔδεισαν καὶ

καὶ σπυδαίον ἐπιβάλλουσι, ὡς ἐξαναμίαν τ-
ποῦνται ἐπελθόντων ταῖς ἐκκλησίαις ἀντιπάλαι, καὶ
ἐπιστάται, ἐξανακλήθητε. τὰ μὲν ἔτι ἐξαναμίαν
γεννησάμενοι, ἀπόττων ἡμῶν καὶ ὁμοίως μοίρας καὶ
ἐπαρτησαμένους κρίσιν, μηδεμίαν ἔχει ἰσχύν.
ὡς περὶ ἐν ἐδὲ ἔχει πῶς αὐτοῦ φύσει, τὸς δὲ
ποιῶνται ἐξαναμνηστικὰς ἐλεγχόμενους καὶ ἐπιτιμίας
ὑπερβάλλουσαι πῶς ἐκκλησιαστικῶν νόμων. ταῦτα
ὁ Χρυσόστομος ὡς τὴν ὑπόληψιν τῆς πρὸς τὸν Ῥώμης,
ἐξ ὧν συνάγεται ὁ συμπάσης καὶ ἡσυχίας καὶ τὴν

συνάληψιν. ἐπὶ λέγει δὲ, ἐδὲ ἐλθόντες καὶ καὶ τοιαῦ-
τα ἐξαναμνηστικὰς ἐγκλήματα γυμνάζειν, δι-
καστρίαν καθίσταντες ἀδικίας, καὶ δικασόμεθα,
καὶ ἀπολογησόμεθα, καὶ τῆς οἰκονομίας παρῆναι
ἀποδύσασθαι τὰς αἰτίας, καὶ δεῖξαι ἑαυτὸν ἐν αὐ-
τοῖς παρὶν ἀδίκων, ταῦτα ἐξ ὧν ὁ Χρυσόστομος
ἀκύνει τὴν οἰκονομικὴν συνόδον εἶναι πῶς ἐξά-
ττω κρίσι. ὡς καὶ ὁ κτῆς ἐπιστολὴς ταύτης ἔδωκε
ὑπομνήσθαι ἡ περὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐξουσίας καὶ τὰς
πιστῶν ἀντιθέσεις.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β.

Ὅτι καὶ ὁ κτῆς τὰς ἱεροσολίμους τὰς Ῥώμης ἐπιστολὴς πρὸς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κλήρον, αἰνῶν-
τῆς δέκνεται, τὸ ἀκριβὲς τῆς οἰκονομικῆς συνόδου ἐξέλιμα ἐπὶ καύται.

15

Ὅτι δὲ ταῦτα ἔτι εἶχε, καὶ ὁ ἱεροκλήσιος ἐκ
ἐκκλησιαστικῶν ἐδὲ ὡς μοναρχικῆς μεταχειρίσθαι τὰ
περὶ τὸν Χρυσόστομον, ἀλλὰ κατὰ τὰς νόμους τῆς
ἐκκλησίας οἰκονομικῶς ἦτα γινώσκοντες συνάδοι,
μάρτυρες ὅταν κατὰ πλάτης ἰσορῶν σωζόμενος
λέγων, μαθὼν δὲ ἱεροκλήσιος ὁ ὁμοίως ἐπίσκο-
πος τὰ κατὰ ἰωάννην πεπερασμένα ἐχάλεσαν,
καὶ τὴν μὲν κατέγνω, οἰκονομικῶς δὲ συνάδοι συνε-
γῆραι σπυδαίον, ἔγραψεν ἰωάννη, ἐν μέρεσι
τῆς Κωνσταντινουπόλεως κληρικῶν, ἐκείνους τε ἐπι-
στολῶν ὁ κτῆς Ῥώμης φωνῆς ὡς, παρεθέμην.
ταῦτα ὁ σωζόμενος. καὶ ἐν μὲν τῇ πρὸς τὸν Χρυσό-
στομον ἐπιστολῇ ἔδωκεν ἔπειτα ὁ ἱεροκλήσιος λέγειν ὅτι
μηδὲ ἐκκλησίαις τινάς, πρὸς δὲ τὸν ἐν Κωνσταντι-
νόλει κλήρον γράφων, ἐπαίρει πάλιν τὴν τῆς οἰ-

κονομικῆς συνόδου ἐξέλιμα, λέγει γὰρ, ἀλλὰ τὴν κα-
τὰ τὴν τοιαύτην καὶ ἐν τῇ παρῆναι καὶ ἡσυχίαν, ὡς
γινώσκοντες διὰ γινώσκοντες συνάδοι καὶ καὶ πάλαι ἔφη-
μεν συνάδοις εἶναι, μόνον γὰρ ἐπὶ ἔτις διώκται τὰς αἰ-
τῶν τοιαύτων κινήσεις καταστῆλαι κατακρίνει, ἔς
ἵνα τύχῃ μὲν χρεῖται τῶν ὑπερτίθειναι πῶς ἰσ-
τρέχει τῇ βελίᾳ τῶν μεγάλων Θεῶν, καὶ τῇ τρι-
εὶς αὐτῶν τῇ Κυρίᾳ ἡμῶν, κατὰ ὅσα καὶ τῇ
φθόγῃ τῇ ἀλαβέῃ πρὸς τὴν πρὸς τῶν δοκιμασ-
σάν τεταράχθη, ἐξαναμνηστικῶς, ὡς ὁ φη-
λοῦν τῇ σεβαστῇ τῆς πίστεως ἐπὶ τῇ Κυρίᾳ ἀ-
πελπίσαι, καὶ γὰρ ἡμῶν πάλαι σκεπόμεθα,
ἐν τρέπον ἐξαναμνηστικῶς οἰκονομικῆς σπυδαίον, ὅπως
τῇ βελίᾳ τῇ Θεῷ ἀντιπαρῶναι καὶ ὡς παύσθαι
ταῖς, βιβλίῳ ἐγὼ καὶ κεφαλῇ ἐκείνῳ ἐκτὸς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ.

Ὅτι ἐμὸνον τὸν Ῥώμης, ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλοὺς ὁ Χρυσόστομος ἔγραψε περὶ τὴν συμβαίνουσαν αὐτῷ, 31
καὶ ἔτι μόνον ὁ Ῥώμης, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ὅμοιοι αὐτῷ ἐξ αὐθεντίας ἰδίως ἐκ ἐκκλησιαστικῶν τοῖς τῇ Χρυσό-
στόμῳ ἐχθροῖς.

Ὅτι μόνον εἰς τὸν Ῥώμης ἔγραψε ὁ Χρυσόστομος,
ἀλλὰ καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους ἀλλὰ πῶς αὐτῷ αἰ-
τίαν, καὶ ὅτι ἐμὸνον ἡ ἐκκλησία Ῥώμης μόνον
ἀπέρισκε πῶς κοινωνίαν πῶς καθελόντων τὸν Χρυ-
σόστομον, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐξ αὐθεντίας
ἰδίως. ὁ Θεοφάνης γράφει, ἱεροκλήσιος ὁ Ῥώμης
καὶ ὁ Φλαυιανὸς ἀντιοχείας ἐκ ἐκκλησιαστικῶν τῇ ἀπο-
βολῇ ἰωάννη, ἀλλὰ ἀλλὰ γραμμάτων τῆς Κων-
σταντινουπόλεως τὸν κλήρον παρεμυθίσαντες, καὶ
ἐδυσχεραίνοντες ἐπὶ τοῖς ῥηλέμασι. καὶ σημειώσαι
καὶ τὸν Θεοφάνη ὅτι καὶ πρὸς τὸν Φλαυιανὸν ὁ
Χρυσόστομος ἔγραψε ὡς περὶ καὶ εἰς τὸν Ῥώμης,
καὶ ἀλλὰ ταῦτα ὁ Φλαυιανὸς ἔγραψε εἰς Κωνσταντι-
νὸν ὡς περὶ καὶ ὁ Ῥώμης, ἐκ καὶ τὰς γραμμά-
τας αὐτῶν, λέγει ὁ σωζόμενος ὁ σωζόμενος, ἐπὶ
τῇ δὲ καὶ Φλαυιανὸς μὴ συνάδοι τῇ ἰωάν-
νη καὶ Θεοφάνη, καὶ διαδέχεται πῶς ἀντιοχείας

ἐκκλησίαν Πορφύριος, καὶ ἐπὶ τῇ συμβαίνου-
σῇ τῇ Χρυσόστομῳ ἐχθροῖς, πολλοὶ τὴν ἐν συ-
στάσει τῆς ἐκκλησίας ἀντιοχείας ἐχθροῖς,
καὶ ἑαυτὰς τὰς συνάδας ποιήσαντες, παραγμά-
των καὶ πλάσων δανῶν ἐπαρτήσαντες χάρι τῆς
πρὸς Ἀρσάκειον κοινωνίας καὶ Πορφύριον τῶν καὶ
Θεοφίλων, βιβλίῳ ἐγὼ κεφαλῇ ἐκείνῳ τῇ
ταύτῃ. καὶ τῶν γὰρ ὁ ἀλλοῦν δυνάμεις φησὶ, ταῦ-
τῶν ἐδελύξαντες διαφορῶν πῶς ἀδικίας οἱ τῆς
Εὐρώπης ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς, τῆς γὰρ αὐτῶν
ἑαυτὰς ἀπέκρινον κοινωνίας, καὶ Θεοφάνης λέ-
γει, ταῦτῶν ἐδελύξαντες διαφορῶν πῶς ἀδικίας
οἱ τῆς Εὐρώπης ἐπίσκοποι, τῆς γὰρ πῶς δυνάμεις
σφαιρῶν αὐτὰς ἀπέκρινον κοινωνίας, καὶ ἱερεῖς
δὲ πάντες τῆς μετὰ ὁκάνων ἐγόντες, πῶς δὲ
πρὸς Ἡλίου ἀντιοχείας πόλεων οἱ πλάσας ἔφυγον μὲν
τῆς ἀδικίας πῶς κοινωνίαν, τὰ δὲ τῆς ἐκκλησίας

ἐκ